

॥ नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ॥

खुद्दकनिकाये

थेरापदानपाळि

(पठमो भागो)

१. बुद्धवग्गो

१. बुद्धअपदानं

१. तथागतं जेतवने वसन्तं, अपुच्छि वेदेहमुनी नतङ्गो ।
“सब्बञ्जुबुद्धा किर नाम होन्ति, भवन्ति ते हेतुभि केहि वीर” ॥
२. तदाह सब्बञ्जुवरो महेसी, आनन्दभदं मधुरस्सरेन ।
“ये पुब्बबुद्धेसु [सब्बबुद्धेसु (स्या०)] कताधिकारा, अलद्धमोक्खा जिनसासनेसु ॥
३. “तेनेव सम्बोधिमुखेन धीरा, अज्झासयेनापि महाबलेन ।
पज्जाय तेजेन सुतिकखपज्जा, सब्बञ्जुभावं अनुपापुणन्ति ॥
४. “अहम्मि पुब्बबुद्धेसु, बुद्धत्तमभिपत्थयिं,
मनसायेव हुत्वान, धम्मराजा असङ्खिया ॥
५. “अथ बुद्धापदानानि, सुणाथ सुद्धमानसा ।
तिसपारमिसम्पुण्णा, धम्मराजा असङ्खिया ॥
६. “सम्बोधिं बुद्धसेट्ठानं, ससङ्गे लोकनायके ।
दसङ्गुली नमस्सित्वा, सिरसा अभिवादयिं [अभिवादये (स्या०)] ॥
७. “यावता बुद्धखेत्तेसु, रतना विज्जन्तिसङ्खिया ।
आकासट्ठा च भूमट्ठा [भुम्मट्ठा (सी० स्या०)], मनसा सब्बमाहरिं ॥
८. “तत्थ रूपियभूमियं, पासादं मापयिं अहं ।
नेकभुम्मं रतनमयं, उब्बिद्धं नभमुगगतं ॥
९. “विचित्तथम्भं सुकतं, सुविभत्तं महारहं ।

कनकमयसङ्घाटं, कोन्तच्छत्तेहि मण्डितं ॥

१०. “पठमा वेळुरिया भूमि, विमलब्भसमा सुभा ।
नळिनजलजाकिण्णा, वरकञ्चनभूमिया ॥
११. “पवाळंसा पवाळवण्णा, काचि लोहितका सुभा ।
इन्दगोपकवण्णाभा, भूमि ओभासती दिसा ॥
१२. “सुविभत्ता घरमुखा, निय्यूहा सीहपञ्जरा ।
चतुरो वेदिका जाला, गन्धावेळा मनोरमा ॥
१३. “नीला पीता लोहितका, ओदाता सुद्धकाळका ।
कूटागारवरूपेता, सत्तरतनभूसिता ॥
१४. “ओलोकमया पदुमा, वाळविहङ्गसोभिता ।
नक्खत्ततारकाकिण्णा, चन्दसूरेहि [चन्दसुरियेहि (सी० स्या०)] मण्डिता ॥
१५. “हेमजालेन सञ्छन्ना, सोण्णकिङ्किणिकायुता ।
वातवेगेन कूजन्ति, सोण्णमाला मनोरमा ॥
१६. “मज्जेदुक्कं लोहितकं, पीतकं हरिपिञ्जरं ।
नानारङ्गेहि सम्पीतं [संचित्तं (स्या०)], उस्सितद्धजमालिनी [मालिनिं (सी०)] ॥
१७. “न नं [नाना (सी० स्या०)] बहूनेकसता, फलिका रजतामया ।
मणिमया लोहितङ्गा, मसारगल्लमया तथा ।
नानासयनविचित्ता, सण्हकासिकसन्थता ॥
१८. “कम्पला दुकूला चीना, पट्टुण्णा पण्डुपावुरा ।
विविधत्थरणं सब्बं, मनसा पञ्जपेसहं ॥
१९. “तासु तास्वेव भूमीसु, रतनकूटलङ्कितं ।
मणिवेरोचना उक्का, धारयन्ता सुतिट्टरे ॥
२०. “सोभन्ति एसिका थम्भा, सुभा कञ्चनतोरणा ।
जम्बोनदा सारमया, अथो रजतमयापि च ॥
२१. “नेका सन्धी सुविभत्ता, कवाटग्गळचित्तिता ।
उभतो पुण्णघटानेका, पदुमुप्पलसंयुता ॥

२२. “अतीते सब्बबुद्धे च, ससङ्गे लोकनायके ।
पकतिवण्णरूपेन, निम्मिनित्वा ससावके ॥
२३. “तेन द्वारेन पविसित्वा, सब्बे बुद्धा ससावका ।
सब्बसोण्णमये पीठे, निसिन्ना अरियमण्डला ॥
२४. “ये च एतरहि अत्थि, बुद्धा लोके अनुत्तरा ।
अतीते वत्तमाना च, भवनं सब्बे समाहरिं ॥
२५. “पच्चेकबुद्धेनेकसते, सयम्भू अपराजिते ।
अतीते वत्तमाने च, भवनं सब्बे समाहरिं ॥
२६. “कप्परुक्खा बहू अत्थि, ये दिब्बा ये च मानुसा ।
सब्बं दुस्सं समाहन्ता, अच्छादेमि तिचीवरं ॥
२७. “खज्जं भोज्जं सायनीयं, सम्पन्नं पानभोजनं ।
मणिमये सुभे पत्ते, संपूरेत्वा अदासहं ॥
२८. “दिब्बवत्थसमा हुत्वा, मट्ठा [मट्ठा (सी०)] चीवरसंयुता ।
मधुरा सक्खरा चेव, तेला च मधुफाणिता ॥
२९. “तप्पिता परमन्नेन, सब्बे ते अरियमण्डला ।
रतनगब्भं पविसित्वा, केसरीव गुहासया ॥
३०. “महारहमिह सयने, सीहसेय्यमकप्पयुं ।
सम्पजाना समुट्ठाय, सयने [सेय्ये (स्या०)] पल्लङ्कमाभुजुं ॥
३१. “गोचरं सब्बबुद्धानं, ज्ञानरतिसमप्पिता ।
अज्जे धम्मनि देसेन्ति, अज्जे कीळन्ति इद्धिया ॥
३२. “अज्जे अभिज्जा अप्पेन्ति, अभिज्जा वसिभाविता ।
विकुब्बना विकुब्बन्ति, अज्जेनेकसहस्सियो ॥
३३. “बुद्धापि बुद्धे पुच्छन्ति, विसयं सब्बज्जुमालयं ।
गम्भीरं निपुणं ठानं, पज्जाय विनिबुज्झरे ॥
३४. “सावका बुद्धे पुच्छन्ति, बुद्धा पुच्छन्ति सावके ।
अज्जमज्जच्च पुच्छित्वा [पुच्छन्ति (सी० स्या०)], अज्जोज्जं ब्याकरोन्ति ते ॥

३५. “बुद्धा पच्चेकबुद्धा च, सावका परिचारका ।
एवं सकाय रतिया, पासादेभिरमन्ति ते ॥
३६. “छत्ता तिष्ठन्तु रतना, कञ्चनावेळपन्तिका ।
मुत्ताजालपरिक्खित्ता, सब्बे धारेन्तु [धारेन्ति (क०)] मत्थके ॥
३७. “भवन्तु चेळविताना, सोण्णतारकचित्तिता ।
विचित्तमल्यवितता, सब्बे धारेन्तु मत्थके ॥
३८. “वितता मल्यदामेहि, गन्धदामेहि सोभिता ।
दुस्सदामपरिक्किणा, रतनदामभूसिता ॥
३९. “पुष्पाभिकिणा सुचित्ता, सुरभिगन्धभूसिता ।
गन्धपञ्चङ्गुलिकता [गन्धपञ्चङ्गुलं कता (अट्ठ०)], हेमच्छदनछादिता ॥
४०. “चतुद्विसा पोक्खरञ्जो, पदुमुप्पलसन्थता ।
सोवण्णरूपा खायन्तु, पद्मरेणुरजुगता ॥
४१. “पुप्फन्तु पादपा सब्बे, पासादस्स समन्ततो ।
सयञ्च पुप्फा मुञ्चित्वा, गन्त्वा भवनमोकिरुं ॥
४२. “सिखिनो तत्थ नच्चन्तु, दिब्बहंसा पकूजरे ।
करवीका च गायन्तु, दिजसङ्गा समन्ततो ॥
४३. “भेरियो सब्बा वज्जन्तु, वीणा सब्बा रसन्तु [रवन्तु (सी० स्या०)] ता ।
सब्बा सङ्गीति वत्तन्तु, पासादस्स समन्ततो ॥
४४. “यावता बुद्धखेत्तम्हि, चक्कवाळे ततो परे ।
महन्ता जोतिसम्पन्ना, अच्छिन्ना रतनामया ॥
४५. “तिष्ठन्तु सोण्णपल्लङ्का, दीपरुक्खा जलन्तु ते ।
भवन्तु एकपज्जोता, दससहस्सिपरम्परा ॥
४६. “गणिका लासिका चेव, नच्चन्तु अच्छरागणा ।
नानारङ्गा पदिस्सन्तु, पासादस्स समन्ततो ॥
४७. “दुमग्गे पब्बतग्गे वा, सिनेरुगिरिमुद्धनि ।
उस्सापेमि धजं सब्बं, विचित्तं पञ्चवण्णिकं ॥

४८. “नरा नागा च गन्धर्वा, सब्बे देवा उपेन्तु ते ।
नमस्सन्ता पज्जलिका, पासादं परिवारयुं ॥
४९. “यं किञ्चि कुसलं कम्मं, कत्तब्बं किरियं मम ।
कायेन वाचा मनसा, तिदसे सुकतं कतं ॥
५०. “ये सत्ता सज्जिनो अत्थि, ये च सत्ता असज्जिनो ।
कतं पुज्जफलं मय्हं, सब्बे भागी भवन्तु ते ॥
५१. “येसं कतं सुविदितं, दिन्नं पुज्जफलं मया ।
ये च तत्थ [तस्मिं (सी० क०)] न जानन्ति, देवा गन्त्वा निवेदयुं ॥
५२. “सब्बलोकमिहि [सब्बे लोकमिहि (स्या० क०)] ये सत्ता, जीवन्ताहारहेतुका ।
मनुज्जं भोजनं सब्बं [सब्बे (स्या०)], लभन्तु मम चेतसा ॥
५३. “मनसा दानं मया दिन्नं, मनसा पसादमावहिं ।
पूजिता सब्बसम्बुद्धा, पच्चेका जिनसावका ॥
५४. “तेन कम्मेन सुकतेन, चेतनापणिधीहि च ।
जहित्वा मानुसं देहं, तावतिसमगच्छहं ॥
५५. “दुवे भवे पजानामि, देवत्ते अथ मानुसे ।
अज्जं गतिं न जानामि, मनसा पत्थनाफलं ॥
५६. “देवानं अधिको होमि, भवामि मनुजाधिपो ।
रूपलक्खणसम्पन्नो, पज्जाय असमो भवे ॥
५७. “भोजनं विविधं सेट्ठं, रतनज्ज अनप्पकं ।
विविधानि च वत्थानि, नभा [नभसा (स्या०)] खिप्पं उपेन्ति मं ॥
५८. “पथब्बा पब्बते चेव, आकासे उदके वने ।
यं यं हत्थं पसारेमि, दिब्बा भक्खा उपेन्ति मं ॥
५९. “पथब्बा पब्बते चेव, आकासे उदके वने ।
यं यं हत्थं पसारेमि, रतना सब्बे उपेन्ति मं ॥
६०. “पथब्बा पब्बते चेव, आकासे उदके वने ।
यं यं हत्थं पसारेमि, सब्बे गन्था उपेन्ति मं ॥

६१. “पथव्या पब्बते चेव, आकासे उदके वने ।
यं यं [यत्थ (स्या०), यज्जं (क०)] हत्थं पसारेमि, सब्बे याना उपेन्ति मं ॥
६२. “पथव्या पब्बते चेव, आकासे उदके वने ।
यं यं हत्थं पसारेमि, सब्बे माला उपेन्ति मं ॥
६३. “पथव्या पब्बते चेव, आकासे उदके वने ।
यं यं हत्थं पसारेमि, अलङ्कारा उपेन्ति मं ॥
६४. “पथव्या पब्बते चेव, आकासे उदके वने ।
यं यं हत्थं पसारेमि, सब्बा कज्जा उपेन्ति मं ॥
६५. “पथव्या पब्बते चेव, आकासे उदके वने ।
यं यं हत्थं पसारेमि, मधुसक्खरा उपेन्ति मं ॥
६६. “पथव्या पब्बते चेव, आकासे उदके वने ।
यं यं हत्थं पसारेमि, सब्बे खज्जा उपेन्ति मं ॥
६७. “अधने अद्धिक [अद्धिके (स्या०)] जने, याचके च पथाविनो ।
ददामिहं [ददामिह (सी०) ददामि तं (स्या०)] दानवरं, सम्बोधिवरपत्तिया ॥
६८. “नादेन्तो पब्बतं सेलं, गज्जेन्तो बहलं गिरिं ।
सदेवकं हासयन्तो, बुद्धो लोके भवामहं ॥
६९. “दिसा दसविधा लोके, यायतो नत्थि अन्तकं ।
तस्मिञ्च दिसाभागमिह, बुद्धखेत्ता असङ्घिया ॥
७०. “पभा पकित्तिता मय्हं, यमका रंसिवाहना ।
एत्थन्तरे रंसिजालं, आलोको विपुलो भवे ॥
७१. “एत्तके लोकधातुमिह, सब्बे पस्सन्तु मं जना ।
सब्बे मं अनुवत्तन्तु, याव ब्रह्मनिवेसनं [सब्बेव सुमना होन्तु, सब्बे मं अनुवत्तरे (सी० स्या०)] ॥
७२. “विसिद्धमधुनादेन, अमतभेरिमाहनिं ।
एत्थन्तरे जना सब्बे, सुणन्तु मधुरं गिरं ॥
७३. “धम्ममेघेन वस्सन्ते, सब्बे होन्तु अनासवा ।
येत्थ पच्छिमका सत्ता, सोतापन्ना भवन्तु ते ॥

७४. “दत्त्वा दातव्यं दानं, सीलं पूरेत्वा असेसतो ।
नेक्खम्मपारमिं गन्त्वा, पत्तो सम्बोधिमुत्तमं ॥
७५. “पण्डिते परिपुच्छित्वा, कत्वा वीरियमुत्तमं ।
खन्तिया पारमिं गन्त्वा, पत्तो सम्बोधिमुत्तमं ॥
७६. “कत्वा दळ्ढमधिष्ठानं, सच्चपारमि पूरिय ।
मेत्ताय पारमिं गन्त्वा, पत्तो सम्बोधिमुत्तमं ॥
७७. “लाभालाभे सुखे दुक्खे, सम्माने चावमानने [सम्माने च विमानने (क०) सम्मानने विमानने (स्या०)] ।
सब्बत्थ समको हुत्वा, पत्तो सम्बोधिमुत्तमं ॥
७८. “कोसज्जं भयतो दिस्वा, वीरियं चापि खेमतो ।
आरद्धवीरिया होथ, एसा बुद्धानुसासनी ॥
७९. “विवादं भयतो दिस्वा, अविवादञ्च खेमतो ।
समग्गा सखिला होथ, एसा बुद्धानुसासनी ॥
८०. “पमादं भयतो दिस्वा, अप्पमादञ्च खेमतो ।
भावेथट्ठङ्गिकं मग्गं, एसा बुद्धानुसासनी ॥
८१. “समागता बहू बुद्धा, अरहन्ता [अरहन्तो (स्या०)] च सब्बसो ।
सम्बुद्धे अरहन्ते च, वन्दमाना नमस्सथ ॥
८२. “एवं अचिन्तिया बुद्धा, बुद्धधम्मा अचिन्तिया ।
अचिन्तिये पसन्नानं, विपाको होति अचिन्तियो” ॥

इत्थं सुदं भगवा अत्तनो बुद्धचरियं सम्भावयमानो बुद्धापदानियं [बुद्धचरियं (सी०) बुद्धचरितं (स्या०)] नाम
धम्मपरियायं अभासित्थाति ।

बुद्धापदानं समत्तं ।

२. पच्चेकबुद्धापदानं

अथ पच्चेकबुद्धापदानं सुणाथ —

८३. “तथागतं जेतवने वसन्तं, अपुच्छि वेदेहमुनी नतङ्गो ।
‘पच्चेकबुद्धा किर नाम होन्ति, भवन्ति ते हेतुभि केहि वीर’ [धीर (सी०) धीरा (स्या०)] ॥

८४. “तदाह सब्बज्जुवरो महेसी, आनन्दभदं मधुरस्सरेन ।
ये पुब्बबुद्धेसु [सब्बबुद्धेसु (स्या० क०)] कताधिकारा, अलद्धमोक्खा जिनसासनेसु ॥
८५. “तेनेव संवेगमुखेन धीरा, विनापि बुद्धेहि सुतिक्खपज्जा ।
आरम्मणेनापि परित्तकेन, पच्चेकबोधिं अनुपापुणन्ति ॥
८६. “सब्बम्हि लोकम्हि ममं ठपेत्वा, पच्चेकबुद्धेहि समोव नत्थि ।
तेसं इमं वण्णपदेसमत्तं, वक्खामहं साधु महामुनीनं ॥
८७. “सयमेव बुद्धानं महाइसीनं, साधूनि वाक्यानि मधूव [मधुंव (सी०)] खुदं ।
अनुत्तरं भेसजं पत्थयन्ता, सुणाथ सब्बेसु पसन्नचित्ता ॥
८८. “पच्चेकबुद्धानं समागतानं, परम्परं व्याकरणानि यानि ।
आदीनवो यच्च विरागवत्थुं, यथा च बोधिं अनुपापुणिसु ॥
८९. “सरागवत्थूसु विरागसज्जी, रत्तम्हि लोकम्हि विरत्तचित्ता ।
हित्वा पपज्जे जितफन्दितानि [विदिय फन्दितानि (सी०) जितबन्धितानि (क०)], तथेव बोधिं अनुपापुणिसु ॥
९०. “सब्बेसु भूतेसु निधाय दण्डं, अविहेठयं अज्जतरम्पि तेसं ।
मेत्तेन चित्तेन हितानुकम्पी, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
९१. “सब्बेसु भूतेसु निधाय दण्डं, अविहेठयं अज्जतरम्पि तेसं ।
न पुत्तमिच्छेय्य कुतो सहायं, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
९२. “संसग्गजातस्स भवन्ति स्नेहा, स्नेहन्वयं दुक्खमिदं पहाति ।
आदीनवं स्नेहजं पेक्खमानो, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
९३. “मित्ते सुहज्जे अनुकम्पमानो, हापेति अत्थं पटिबद्धचित्तो ।
एतं भयं सन्थवे पेक्खमानो, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
९४. “वंसो विसालोव यथा विसत्तो, पुत्तेसु दारेसु च या अपेक्खा ।
वंसे कळीरोव असज्जमानो, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
९५. “मिगो अरज्जम्हि यथा अबद्धो, येनिच्छकं गच्छति गोचराय ।
विज्जू नरो सेरितं पेक्खमानो, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
९६. “आमन्तना होति सहायमज्झे, वासे च [वासे (सी० स्या०) सुत्तनिपातेपि “च“कारो नत्थि] ठाने गमने
चारिकाय ।

अनभिज्झितं सेरितं पेक्खमानो, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

९७. “खिड्ढा रती होति सहायमज्झे, पुत्तेसु पेमं विपुलज्च होति ।
पियविप्पयोगं विजिगुच्छमानो, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

९८. “चातुदिसो अप्पटिघो च होति, सन्तुस्समानो इतरीतरेन ।
परिस्सयानं सहिता अछम्भी, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

९९. “दुस्सङ्गहा पब्बजितापि एके, अथो गहट्ठा घरमावसन्ता ।
अप्पोस्सुक्को परपुत्तेसु हुत्वा, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

१००. “ओरोपयित्वा गिहिव्यज्जनानि, सज्झिन्नपत्तो यथा कोविळारो ।
छेत्त्वान वीरो गिहिवन्धनानि, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

१०१. “सचे लभेथ निपकं सहायं, सद्धिं चरं साधुविहारिधीरं ।
अभिभुय्य सब्बानि परिस्सयानि, चरेय्य तेनत्तमनो सतीमा ॥

१०२. “नो चे लभेथ निपकं सहायं, सद्धिं चरं साधुविहारिधीरं ।
राजाव रट्ठं विजितं पहाय, एको चरे मातङ्गरज्जेव नागो ॥

१०३. “अद्धा पसंसाम सहायसम्पदं, सेट्ठा समा सेवितब्बा सहाया ।
एते अलद्धा अनवज्जभोजी, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

१०४. “दिस्वा सुवण्णस्स पभस्सरानि, कम्मरपुत्तेन सुनिद्धितानि ।
सङ्गट्टमानानि दुवे भुजस्मिं, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

१०५. “एवं दुतीयेन सहा ममस्स, वाचाभिलापो अभिसज्जना वा ।
एतं भयं आयतिं पेक्खमानो, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

१०६. “कामा हि चित्रा मधुरा मनोरमा, विरूपरूपेन मथेन्ति चित्तं ।
आदीनवं कामगुणेषु दिस्वा, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

१०७. “ईती च गण्डो च उपह्वो च, रोगो च सल्लज्च भयज्च मेतं ।
एतं भयं कामगुणेषु दिस्वा, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

१०८. “सीतज्च उण्हज्च खुदं पिपासं, वातातपे डंससरीसपे [डंससिरिसपे (सी० स्या०)] च ।
सब्बानिपेतानि अभिभ्वित्वा [अभिसंभवित्वा (सुत्तनिपाते)], एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

१०९. “नागोव यूथानि विवज्जयित्वा, सज्जातखन्थो पदुमी उळारो ।
यथाभिरन्तं विहरं अरज्जे, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
११०. “अट्टानतं सङ्गणिकारतस्स, यं फस्सये [फुस्सये (स्या०)] सामयिकं विमुत्तिं ।
आदिच्चबन्धुस्स वचो निसम्म, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
१११. “दिट्ठीविसूकानि उपातिवत्तो, पत्तो नियामं पटिलद्धमग्गो ।
उप्पन्नजाणोहि अनज्जनेय्यो, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
११२. “निल्लोलुपो निक्कुहो निप्पिपासो, निम्मक्ख [निम्मक्खो (स्या०)] निद्धन्तकसावमोहो ।
निरासयो [निरासासो (क०)] सब्बलोके भवित्वा, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
११३. “पापं सहायं परिवज्जयेथ, अनत्थदस्सिं विसमे निविट्ठं ।
सयं न सेवे पसुतं पमत्तं, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
११४. “बहुस्सुतं धम्मधरं भजेथ, मित्तं उळारं पटिभानवन्तं ।
अज्जाय अत्थानि विनेय्य कङ्खं, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
११५. “खिड्डं रतिं कामसुखञ्च लोके, अनलङ्कित्वा अनपेक्खमानो ।
विभूसट्ठाना विरतो सच्चवादी, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
११६. “पुत्तञ्च दारं पितरञ्च मातरं, धनानि धज्जानि च बन्धवानि ।
हित्वान कामानि यथोधिकानि, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
११७. “सङ्गो एसो परित्तमेत्थ सोख्यं, अप्पस्सादो दुक्खमेवेत्थ भिय्यो ।
गळो [गाहो (सी०) कण्डो (स्या०) गाळ्हो (क०)] एसो इति जत्वा मतिमा, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
११८. “सन्दालयित्वान संयोजनानि, जालं व भेत्वा सलिलम्बुचारी ।
अग्गीव दड्ढं अनिवत्तमानो, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
११९. “ओक्खित्तचक्खू न च पादलोलो, गुत्तिन्द्रियो रक्खितमानसानो ।
अनवस्सुतो अपरिड्हमानो, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
१२०. “ओहारयित्वा गिहिब्यज्जनानि, सज्छन्नपत्तो यथा पारिछत्तो ।
कासायवत्थो अभिनिक्खमित्वा, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
१२१. “रसेसु गेधं अकरं अलोलो, अनज्जपोसी सपदानचारी ।
कुले कुले अप्पटिबद्धचित्तो, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

१२२. “पहाय पञ्चावरणानि चेतसो, उपक्विकलेसे व्यपनुज्ज सब्बे ।
अनिस्सितो छेज्ज सिनेहदोसं, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
१२३. “विपिट्टिकत्वान सुखञ्च दुक्खं, पुब्बेव सोमनस्सदोमनस्सं ।
लद्धानुपेक्खं समथं विसुद्धं, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
१२४. “आरद्धवीरियो परमत्थपत्तिया, अलीनचित्तो अकुसीतवुत्ति ।
दळ्हनिक्कमो थामबलूपपन्नो, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
१२५. “पटिसल्लानं ज्ञानमरिञ्चमानो, धम्मेषु निच्चं अनुधम्मचारी ।
आदीनवं सम्मसिता भवेसु, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
१२६. “तण्हक्खयं पत्थयमप्पमत्तो, अनेळमूगो सुतवा सतीमा ।
सङ्घातधम्मो नियतो पधानवा, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
१२७. “सीहोव सद्देषु असन्तसन्तो, वातोव जालम्हि असज्जमानो ।
पदुमंव तोयेन अलिम्पमानो, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
१२८. “सीहो यथा दाठबली पसय्ह, राजा मिगानं अभिभुय्य चारी ।
सेवेथ पन्तानि सेनासनानि, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
१२९. “मेत्तं उपेक्खं करुणं विमुत्तिं, आसेवमानो मुदितञ्च काले ।
सब्बेन लोकेन अविरुज्झमानो, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
१३०. “रागञ्च दोसञ्च पहाय मोहं, सन्दालयित्वान संयोजनानि ।
असन्तसं जीवितसङ्ख्यम्हि, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
१३१. “भजन्ति सेवन्ति च कारणत्था, निक्कारणा दुल्लभा अज्ज मित्ता ।
अत्तत्थपज्जा असुचीमनुस्सा, एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥
१३२. “विसुद्धसीला सुविसुद्धपज्जा, समाहिता जागरियानुयुत्ता ।
विपस्सका धम्मविसेसदस्सी, मग्गङ्गबोज्झङ्गगते विजज्जा ॥
१३३. “सुज्जप्पणिधिञ्च तथानिमित्तं [सुज्जतप्पणीहितञ्चानिमित्तं (सी०)], आसेवयित्वा जिनसासनम्हि ।
ये सावकत्तं न वजन्ति धीरा, भवन्ति पच्चेकजिना सयम्भू ॥
१३४. “महन्तधम्मा बहुधम्मकाया, चित्तिस्सरा सब्बदुक्खोघतिण्णा ।
उदग्गचित्ता परमत्थदस्सी, सीहोपमा खग्गविसाणकप्पा ॥

१३५. “सन्तिन्द्रिया सन्तमना समाधी, पच्चन्तसत्तेसु पतिप्पचारा [पच्चत्तगम्भीरमतप्पचारा (सी०)] ।
दीपा परत्थ इध विज्जलन्ता, पच्चेकबुद्धा सततं हितामे ॥
१३६. “पहीनसब्बावरणा जनिन्दा, लोकप्पदीपा घनकञ्चनाभा ।
निस्संसयं लोकसुदक्खिण्य्या, पच्चेकबुद्धा सततप्पितामे ॥
१३७. “पच्चेकबुद्धानं सुभासितानि, चरन्ति लोकम्हि सदेवकम्हि ।
सुत्वा तथा ये न करोन्ति बाला, चरन्ति दुक्खेसु पुनप्पुनं ते ॥
१३८. “पच्चेकबुद्धानं सुभासितानि, मधुं यथा खुद्दमवस्सवन्तं ।
सुत्वा तथा ये पटिपत्तियुत्ता, भवन्ति ते सच्चदसा सपज्जा’ ॥
१३९. “पच्चेकबुद्धेहि जिनेहि भासिता, कथा [गाथा (सी० स्या०)] उळारा अभिनिक्खमित्वा ।
ता सक्कसीहेन नरुत्तमेन, पकासिता धम्मविजाननत्थं ॥
१४०. “लोकानुकम्पाय इमानि तेसं, पच्चेकबुद्धान विक्कुब्बितानि ।
संव्वेगसङ्गमतिवट्ठनत्थं, सयम्भुसीहेन पकासितानी’ति ॥

पच्चेकबुद्धापदानं समत्तं ।

३-१. सारिपुत्तत्थेरअपदानं

अथ थेरापदानं सुणाथ —

१४१. “हिमवन्तस्स अविदूरे, लम्बको नाम पब्बतो ।
अस्समो सुकतो मय्हं, पण्णसाला सुमापिता ॥
१४२. “उत्तानकूला नदिका, सुपत्तिथा मनोरमा ।
सुसुद्धपुळिनाकिण्णा, अविदूरे ममस्समं ॥
१४३. “असक्खरा अपब्भारा, सादु अप्पटिगन्धिका ।
सन्दती नदिका तत्थ, सोभयन्ता ममस्समं ॥
१४४. “कुम्भीला मकरा चेत्य, सुसुमारा [सुंसुमारा (सी० स्या०)] च कच्छपा ।
चरन्ति नदिया तत्थ, सोभयन्ता ममस्समं ॥
१४५. “पाठीना पावुसा मच्छा, बलजा [वजला (सी० स्या०) जलजा (पी०)] मुज्जरोहिता ।
वग्गळा [वग्गुला (सी०) वग्गुळा (स्या०) मग्गुरा (थेरगाथा)] पपतायन्ता, सोभयन्ति [पपतायन्ति, सोभयन्ता

(क०)] ममस्समं ॥

- १४६: “उभो कूलेसु नदिया, पुष्पिनो फलिनो दुमा ।
उभतो अभिलम्बन्ता, सोभयन्ति [अभिलम्बन्ति सोभयन्ता (क०)] ममस्समं ॥
- १४७: “अम्बा साला च तिलका, पाटली सिन्दुवारका [सिन्दुवारिका (बहूसु)] ।
दिब्बगन्धा सम्पवन्ति, पुष्पिता मम अस्समे ॥
- १४८: “चम्पका सळला नीपा [निम्बा (क०)], नागपुन्नागकेतका ।
दिब्बगन्धा सम्पवन्ति, पुष्पिता मम अस्समे ॥
- १४९: “अतिमुत्ता असोका च, भगिनीमाला च पुष्पिता ।
अङ्गोला बिम्बजाला [बिम्बजाला (क०)] च, पुष्पिता मम अस्समे ॥
- १५०: “केतका कन्दलि [कदली (स्या०)] चेव, गोधुका तिणसूलिका ।
दिब्बगन्धं सम्पवन्ता, सोभयन्ति ममस्समं ॥
- १५१: “कणिकारा कणिका च, असना अज्जुना बहू ।
दिब्बगन्धं सम्पवन्ता, सोभयन्ति ममस्समं ॥
- १५२: “पुन्नागा गिरिपुन्नागा, कोविळारा च पुष्पिता ।
दिब्बगन्धं सम्पवन्ता, सोभयन्ति ममस्समं ॥
- १५३: “उद्दालका च कुटजा, कदम्बा वकुला बहू ।
दिब्बगन्धं सम्पवन्ता, सोभयन्ति ममस्समं ॥
- १५४: “आळका इसिमुग्गा च, कदलिमातुलुङ्गियो ।
गन्धोदकेन संवट्ठा, फलानि धारयन्ति ते ॥
- १५५: “अज्जे पुष्पन्ति पदुमा, अज्जे जायन्ति केसरी ।
अज्जे ओपुष्पा पदुमा, पुष्पिता तळाके तदा ॥
- १५६: “गब्भं गणहन्ति पदुमा, निद्धावन्ति मुलाळियो ।
सिंघाटिपत्तमाकिण्णा, सोभन्ति तळाके तदा ॥
- १५७: “नयिता अम्बगन्धी च, उत्तली बन्धुजीवका ।
दिब्बगन्धा सम्पवन्ति, पुष्पिता तळाके तदा ॥

१५८. “पाठीना पावुसा मच्छा, बलजा मुञ्जरोहिता ।
संगुला मग्गुरा [मङ्गुरा (सी० क०)] चेव, वसन्ति तळाके तदा ॥
१५९. “कुम्भीला सुसुमारा च, तन्तिगाहा च रक्खसा ।
ओगुहा [ओगाहा (स्या०)] अजगरा च, वसन्ति तळाके तदा ॥
१६०. “पारेवता रविहंसा, चक्कवाका नदीचरा ।
कोकिला सुकसाळिका, उपजीवन्ति तं सरं ॥
१६१. “कुक्कुत्थका कुळीरका, वने पोक्खरसातका ।
दिन्दिभा सुवपोता च, उपजीवन्ति तं सरं ॥
१६२. “हंसा कोञ्चा मयूरा च, कोकिला तम्बचूळका [तम्बचूळिका (सी०)] ।
पम्पका जीवंजीवा च, उपजीवन्ति तं सरं ॥
१६३. “कोसिका पोडुसीसा च, कुररा सेनका बहू ।
महाकाळा च सकुणा, उपजीवन्ति तं सरं ॥
१६४. “पसदा च वराहा च, चमरा गण्डका बहू [वका भेरण्डका बहू (सी० स्या०)] ।
रोहिच्चा सुकपोता [सुत्तपोता (स्या०)] च, उपजीवन्ति तं सरं ॥
१६५. “सीहव्यग्घा च दीपी च, अच्छकोकतरच्छका ।
तिधा पभिन्नमातङ्गा, उपजीवन्ति तं सरं ॥
१६६. “किन्नरा वानरा चेव, अथोपि वनकम्मिका ।
चेता च लुद्धका चेव, उपजीवन्ति तं सरं ॥
१६७. “तिन्दुकानि पियालानि, मधुका कासुमारयो [कासमारियो (स्या०)] ।
धुवं फलानि धारेन्ति, अविदूरे ममस्समं ॥
१६८. “कोसम्बा [कोसुम्भा (सी० स्या०)] सळला निम्बा [सळला नीपा (सी० स्या०) पनसा अम्बा (?)],
सादुफलसमायुता ।
धुवं फलानि धारेन्ति, अविदूरे ममस्समं ॥
१६९. “हरीतका आमलका, अम्बजम्बुविभीतका ।
कोला भल्लातका बिल्ला, फलानि धारयन्ति ते ॥
१७०. “आलुवा च कळम्बा च, बिळालीतक्कळानि च ।

जीवका सुतका चेव, बहुका मम अस्समे ॥

१७१. “अस्समस्साविदूरम्हि, तळाकासुं सुनिम्मिता ।
अच्छोदका सीतजला, सुपतित्था मनोरमा ॥

१७२. “पदुमुप्पलसज्छन्ना, पुण्डरीकसमायुता ।
मन्दालकेहि सज्छन्ना, दिब्बगन्धो पवायति ॥

१७३. “एवं सब्बङ्गसम्पन्ने, पुप्फिते फलिते वने ।
सुकते अस्समे रम्मे, विहरामि अहं तदा ॥

१७४. “सीलवा वतसम्पन्नो [वत्तसम्पन्नो (स्या०)], ज्ञायी ज्ञानरतो सदा ।
पज्चाभिज्जाबलप्पत्तो, सुरुचि नाम तापसो ॥

१७५. “चतुवीससहस्सानि, सिस्सा मय्हं उपट्ठुह ।
सब्बेव ब्राह्मणा एते, जातिमन्तो यसस्सिनो ॥

१७६. “लक्खणे इतिहासे च, सनिघण्टुसकेटुभे ।
पदका वेय्याकरणा, सधम्मं पारमिं गता ॥

१७७. “उप्पातेसु निमित्तेसु, लक्खणेसु च कोविदा ।
पथब्बा भूमन्तलिक्खे, मम सिस्सा सुसिक्खिता ॥

१७८. “अप्पिच्छा निपका एते, अप्पाहारा अलोलुपा ।
लाभालाभेन सन्तुट्ठा, परिवारेन्ति मं सदा ॥

१७९. “ज्ञायी ज्ञानरता धीरा, सन्तचित्ता समाहिता ।
आकिञ्चज्जं पत्थयन्ता, परिवारेन्ति मं सदा ॥

१८०. “अभिज्जापारमिप्पत्ता, पेत्तिके गोचरे रता ।
अन्तलिक्खचरा धीरा, परिवारेन्ति मं सदा ॥

१८१. “संवुता छसु द्वारेसु, अनेजा रक्खितिन्द्रिया ।
असंसट्ठा च ते धीरा, मम सिस्सा दुरासदा ॥

१८२. “पल्लङ्केन निसज्जाय, ठानचङ्कमनेन च ।
वीतिनामेन्ति ते रत्तिं, मम सिस्सा दुरासदा ॥

१८३. “रजनीये न रज्जन्ति, दुस्सनीये न दुस्सरे ।
मोहनीये न मुहन्ति, मम सिस्सा दुरासदा ॥
१८४. “इद्धिं वीमंसमाना ते, वत्तन्ति निच्चकालिकं ।
पथविं [पठविं (सी० स्या०)] ते पकम्पेन्ति, सारम्भेन दुरासदा ॥
१८५. “कीळमाना च ते सिस्सा, कीळन्ति ज्ञानकीळितं ।
जम्बुतो फलमानेन्ति, मम सिस्सा दुरासदा ॥
१८६. “अज्जे गच्छन्ति गोयानं, अज्जे पुब्बविदेहकं [पुब्बविदेहनं (स्या० क०)] ।
अज्जे च उत्तरकुरुं, एसनाय दुरासदा ॥
१८७. “पुरतो पेसेन्ति खारिं, पच्छतो च वजन्ति ते ।
चतुवीससहस्सेहि, छादितं होति अम्बरं ॥
१८८. “अग्गिपाकी अनग्गी च, दन्तोदुक्खलिकापि च ।
अस्मेन कोट्टिता केचि, पवत्तफलभोजना ॥
१८९. “उदकोरोहणा केचि, सायं पातो सुचीरता ।
तोयाभिसेचनकरा, मम सिस्सा दुरासदा ॥
१९०. “परूळ्हकच्छनखलोमा, पङ्कदन्ता रजस्सिरा ।
गन्धिता सीलगन्धेन, मम सिस्सा दुरासदा ॥
१९१. “पातोव सन्निपतित्वा, जटिला उग्गतापना ।
लाभालाभं पकित्तेत्वा, गच्छन्ति अम्बरे तदा ॥
१९२. “एतेसं पक्कमन्तानं, महासद्धो पवत्तति ।
अजिनचम्मसद्देन, मुदिता होन्ति देवता ॥
१९३. “दिसोदिसं पक्कमन्ति, अन्तलिक्खचरा इसी ।
सके बलेनुपत्थद्वा, ते गच्छन्ति यदिच्छकं ॥
१९४. “पथवीकम्पका एते, सब्बेव नभचारिनो ।
उग्गतेजा दुप्पसहा, सागरोव अखोभिया ॥
१९५. “ठानचङ्कमिनो केचि, केचि नेसज्जिका इसी ।
पवत्तभोजना केचि, मम सिस्सा दुरासदा ॥

१९६. “मेत्ताविहारिनो एते, हितेसी सब्बपाणिनं ।
अनत्तुक्कंसका सब्बे, न ते वम्भेन्ति कस्सचि ॥
१९७. “सीहराजावसम्भीता, गजराजाव थामवा ।
दुरासदा ब्यग्घारिव, आगच्छन्ति ममन्तिके ॥
१९८. “विज्जाधरा देवता च, नागगन्धब्बरक्खसा ।
कुम्भण्डा दानवा गरुळा, उपजीवन्ति तं सरं ॥
१९९. “ते जटाखारिभरिता, अजिनुत्तरवासना ।
अन्तलिक्खचरा सब्बे, उपजीवन्ति तं सरं ॥
२००. “सदानुच्छविका [तदानुच्छविका (स्या० क०)] एते, अज्जमज्जं सगारवा ।
चतुब्बीससहस्सानं, खिपितसदो न विज्जति ॥
२०१. “पादे पादं निक्खिपन्ता, अप्पसद्दा सुसंवुता ।
उपसङ्कम्म सब्बेव [सब्बे ते (स्या०)], सिरसा वन्दरे ममं ॥
२०२. “तेहि सिस्सेहि परिवुतो, सन्तोहि च तपस्सिभि ।
वसामि अस्समे तत्थ, झायी झानरतो अहं ॥
२०३. “इसीनं सीलगन्धेन, पुप्फगन्धेन चूभयं ।
फलीनं फलगन्धेन, गन्धितो होति अस्समो ॥
२०४. “रत्तिन्दिवं न जानामि, अरति मे न विज्जति ।
सके सिस्से ओवदन्तो, भिय्यो हासं लभामहं ॥
२०५. “पुप्फानं पुप्फमानानं, फलानज्ज विपच्चतं ।
दिब्बगन्धा पवायन्ति, सोभयन्ता ममस्समं ॥
२०६. “समाधिम्हा वुट्ठहित्वा, आतापी निपको अहं ।
खारिभारं गहेत्वान, वनं अज्झोगहिं अहं ॥
२०७. “उप्पाते सुपिने चापि, लक्खणेसु सुसिक्खितो ।
पवत्तमानं [वत्तमानं (क०)] मन्तपदं, धारयामि अहं तदा ॥
२०८. “अनोमदस्सी भगवा, लोकजेट्ठो नरासभो ।
विवेककामो सम्बुद्धो, हिमवन्तमुपागमि ॥

२०९. “अज्झोगाहेत्वा हिमवन्तं, अगगो कारुणिको मुनि ।
पल्लङ्कं आभुजित्वान, निसीदि पुरिसुत्तमो ॥
२१०. “तमदसाहं सम्बुद्धं, सप्पभासं मनोरमं ।
इन्दीवरं व जलितं, आदित्तं व हुतासनं ॥
२११. “जलन्तं दीपरुक्खं व, विज्जुतं गगणे यथा ।
सुफुल्लं सालराजं व, अदसं लोकनायकं ॥
२१२. “अयं नागो महावीरो, दुक्खस्सन्तकरो मुनि ।
इमं दस्सनमागम्म, सब्बदुक्खा पमुच्चरे ॥
२१३. “दिस्वानाहं देवदेवं, लक्खणं उपधारयिं ।
बुद्धो नु खो न वा बुद्धो, हन्द पस्सामि चक्खुमं ॥
२१४. “सहस्सारानि चक्कानि, दिस्सन्ति चरणुत्तमे ।
लक्खणानिस्स दिस्वान, निट्ठं गच्छिं तथागते ॥
२१५. “सम्मज्जनिं गहेत्वान, सम्मज्जित्वानहं तदा ।
अथ पुप्फे समानेत्वा, बुद्धसेट्ठं अपूजयिं ॥
२१६. “पूजयित्वान तं बुद्धं, ओघतिण्णमनासवं ।
एकंसं अजिनं कत्वा, नमस्सिं लोकनायकं ॥
२१७. “येन जाणेन सम्बुद्धो, विहरति [विहरित्थ (सी०), विहरेति (क०)] अनासवो ।
तं जाणं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥
२१८. “समुद्धरसिमं [समुद्धरयिमं (स्या०)] लोकं, सयम्भू अमितोदय ।
तव दस्सनमागम्म, कङ्कासोतं तरन्ति ते ॥
२१९. “तुवं सत्था च केतु च, धजो यूपो च पाणिनं ।
परायणो [परायनो (स्या० क०)] पतिट्ठा च, दीपो च द्विपदुत्तमो ॥
२२०. “सक्का समुद्वे उदकं, पमेतुं आळहकेन वा ।
न त्वेव तव सब्बज्जु, जाणं सक्का पमेतवे ॥
२२१. “धारेतुं पथविं सक्का, ठपेत्वा तुलमण्डले ।
न त्वेव तव सब्बज्जु, जाणं सक्का धरेतवे ॥

२२२. “आकासो मिनितुं सक्का, रज्जुया अङ्गुलेन वा ।
न त्वेव तव सब्बञ्जु, जाणं सक्का पमेतवे ॥
२२३. “महासमुद्वे उदकं, पथवी चाखिला जटं [पथविं चाखिलज्जहे (स्या०)] ।
बुद्धजाणं उपादाय, उपमातो न युज्जरे ॥
२२४. “सदेवकस्स लोकस्स, चित्तं येसं पवत्तति ।
अन्तोजालीकता [अन्तोजालगता (पी०)] एते, तव जाणमिह चक्खुम ॥
२२५. “येन जाणेन पत्तोसि, केवलं बोधिमुत्तमं ।
तेन जाणेन सब्बञ्जु, मदसी परित्थिये’ ॥
२२६. “इमा गाथा थवित्त्वान, सुरुचि नाम तापसो ।
अजिनं पत्थरित्त्वान, पथवियं निसीदि सो ॥
२२७. “चुल्लासीतिसहस्सानि, अज्झोगाळ्हो महण्णवे ।
अच्चुगतो तावदेव, गिरिराजा पवुच्चति ॥
२२८. “ताव अच्चुगतो नेरु, आयतो वित्थतो च सो ।
चुण्णितो अणुभेदेन, कोटिसतसहस्ससो [सहस्सियो (स्या० क०)] ॥
२२९. “लक्खे ठपियमानमिह, परिक्खयमगच्छथ ।
न त्वेव तव सब्बञ्जु, जाणं सक्का पमेतवे ॥
२३०. “सुखुमच्छिकेन जालेन, उदकं यो परिक्खिपे ।
ये केचि उदके पाणा, अन्तोजालीकता सियुं ॥
२३१. “तथेव हि महावीर, ये केचि पुत्थुतित्थिया ।
दिट्ठिगहनपक्खन्दा [पक्खन्ता (सी० स्या०)], परामासेन मोहिता ॥
२३२. “तव सुद्धेन जाणेन, अनावरणदस्सिना ।
अन्तोजालीकता एते, जाणं ते नातिवत्तरे ॥
२३३. “भगवा तमिह समये, अनोमदस्सी महायसो ।
वुट्ठहित्वा समाधिम्हा, दिसं ओलोकयी जिनो ॥
२३४. “अनोमदस्सिमुनिनो, निसभो नाम सावको ।
परिवुतो सतसहस्सेहि, सन्तचित्तेहि तादिभि ॥

२३५:“खीणासवेहि सुद्धेहि, छळभिज्जेहि ज्ञायिभि ।
चित्तमज्जाय बुद्धस्स, उपेसि लोकनायकं ॥

२३६:“अन्तलिक्खे ठिता तत्थ, पदक्खिणमकंसु ते ।
नमस्सन्ता पज्जलिका, ओतरुं [ओरुहुं (स्या०)] बुद्धसन्तिके ॥

२३७:“अनोमदस्सी भगवा, लोकजेट्ठो नरासभो ।
भिक्खुसङ्घे निसिदित्वा, सितं पातुकरी जिनो ॥

२३८:“वरुणो नामुपट्ठाको, अनोमदस्सिस्स सत्थुनो ।
एकंसं चीवरं कत्वा, अपुच्छि लोकनायकं ॥

२३९:“को नु खो भगवा हेतु, सितकम्मस्स सत्थुनो ।
न हि बुद्धा अहेतूहि, सितं पातुकरोन्ति ते ॥

२४०:“अनोमदस्सी भगवा, लोकजेट्ठो नरासभो ।
भिक्खुमज्झे निसीदित्वा, इमं गाथं अभासथ ॥

२४१:“यो मं पुप्फेन पूजेसि, जाणञ्चापि अनुत्थवि ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणोथ मम भासतो ॥

२४२:“बुद्धस्स गिरमज्जाय, सब्बे देवा समागता ।
सद्धम्मं सोतुकामा ते, सम्बुद्धमुपसङ्गमुं ॥

२४३:“दससु लोकधातूसु, देवकाया महिद्धिका ।
सद्धम्मं सोतुकामा ते, सम्बुद्धमुपसङ्गमुं ॥

२४४:“हत्थी अस्सा रथा पत्ती, सेना च चतुरङ्गिनी ।
परिवारेस्सन्तिमं निच्चं, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

२४५:“सट्ठितूरियसहस्सानि, भेरियो समलङ्कता ।
उपट्ठिस्सन्तिमं निच्चं, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

२४६:“सोळसित्थिसहस्सानि, नारियो समलङ्कता ।
विचित्तवत्थाभरणा, आमुत्तमणिकुण्डला ॥

२४७:“अळारपम्हा हसुला, सुसज्जा तनुमज्झिमा ।
परिवारेस्सन्तिमं निच्चं, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

२४८: “कप्पसतसहस्सानि, देवलोके रमिस्सति ।
सहस्सकखत्तुं चक्कवत्ती, राजा रट्ठे भविस्सति ॥

२४९: “सहस्सकखत्तुं देविन्दो, देवरज्जं करिस्सति ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं [असङ्खियं (स्या० क०) एवमुपरिपि] ॥

२५०: “पच्छिमे भवसम्पत्ते [पच्छिमभवे सम्पत्ते (सी०)], मनुस्सत्तं गमिस्सति ।
ब्राह्मणी सारिया नाम, धारयिस्सति कुच्छिना ॥

२५१: “मातुया नामगोत्तेन, पज्जायिस्सतियं नरो ।
सारिपुत्तोति नामेन, तिक्खपज्जो भविस्सति ॥

२५२: “असीतिकोटी छट्ठेत्वा, पब्बजिस्सतिकिञ्चनो ।
गवेसन्तो सन्तिपदं, चरिस्सति महिं इमं ॥

२५३: “अप्परिमेय्ये इतो कप्पे, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥

२५४: “तस्स धम्मेसु दायादो, ओरसो धम्मनिम्मितो ।
सारिपुत्तोति नामेन, हेस्सति अग्गसावको ॥

२५५: “अयं भागीरथी [भागीरसी (स्या० क०)] गङ्गा, हिमवन्ता पभाविता ।
महासमुद्दमप्पेति, तप्पयन्ती महोदधिं [महोदधी (?) गङ्गादिमहानदियोति अत्थो] ॥

२५६: “तथेवायं सारिपुत्तो, सके तीसु विसारदो ।
पज्जाय पारमिं गन्त्वा, तप्पयिस्सति पाणिने [पाणिनो (सी० स्या०)] ॥

२५७: “हिमवन्तमुपादाय, सागरञ्च महोदधिं ।
एत्थन्तरे यं पुलिनं, गणनातो असङ्खियं ॥

२५८: “तम्मि सक्का असेसेन, सङ्घातुं गणना यथा ।
न त्वेव सारिपुत्तस्स, पज्जायन्तो भविस्सति ॥

२५९: “लक्खे ठपियमानम्हि, खीये गङ्गाय वालुका ।
न त्वेव सारिपुत्तस्स, पज्जायन्तो भविस्सति ॥

२६०: “महासमुद्धे ऊमियो, गणनातो असङ्खिया ।
तथेव सारिपुत्तस्स, पज्जायन्तो न हेस्सति ॥

२६१. “आराधयित्वा सम्बुद्धं, गोतमं सक्यपुङ्गवं ।
पञ्चाय पारमिं गन्त्वा, हेस्सति अग्गसावको ॥
२६२. “पवत्तितं धम्मचक्कं, सक्यपुत्तेन तादिना ।
अनुवत्तेस्सति सम्मा, वस्सेन्तो धम्मवुद्धियो ॥
२६३. “सब्बमेतं अभिञ्जाय, गोतमो सक्यपुङ्गवो ।
भिक्खुसङ्घे निसीदित्वा, अग्गट्ठाने ठपेस्सति ॥
२६४. “अहो मे सुकतं कम्मं, अनोमदस्सिस्स सत्थुनो ।
यस्साहं कारं [यस्साधिकारं (स्या०)] कत्त्वान, सब्बत्थ पारमिं गतो ॥
२६५. “अपरिमेय्ये कतं कम्मं, फलं दस्सेसि मे इध ।
सुमुत्तो सरवेगोव, किलेसे झापयिं अहं ॥
२६६. “असङ्खतं गवेसन्तो, निब्बानं अचलं पदं ।
विचिनं तित्थिये सब्बे, एसाहं संसरिं भवे ॥
२६७. “यथापि ब्याधितो पोसो, परियेसेय्य ओसधं ।
विचिनेय्य वनं [धनं (स्या० क०)] सब्बं, ब्याधितो परिमुत्तिया ॥
२६८. “असङ्खतं गवेसन्तो, निब्बानं अमतं पदं ।
अब्बोकिण्णं [अब्बोच्छिन्नं (अट्ठ०)] पञ्चसतं, पब्बजिं इसिपब्बजं ॥
२६९. “जटाभारेण भरितो, अजिनुत्तरनिवासनो ।
अभिञ्जापारमिं गन्त्वा, ब्रह्मलोकं अगच्छिहं ॥
२७०. “नत्थि बाहिरके सुद्धि, ठपेत्वा जिनसासनं ।
ये केचि बुद्धिमा सत्ता, सुज्झन्ति जिनसासने ॥
२७१. “अत्तकारमयं [अत्थकारमयं (क०)] एतं, नयिदं इतिहीतिहं ।
असङ्खतं गवेसन्तो, कुतित्थे [कुतित्थं (सी० स्या०)] सञ्चरिं अहं ॥
२७२. “यथा सारत्थिको पोसो, कदलिं छेत्त्वान फालये ।
न तत्थ सारं विन्देय्य, सारेण रिक्तको हि सो ॥
२७३. “तथेव तित्थिया लोके, नानादिट्ठी बहुज्जना ।
असङ्खतेन रिक्तासे, सारेण कदली यथा ॥

२७४:“पच्छिमे भवसम्पत्ते, ब्रह्मबन्धु अहोसहं ।
महाभोगं छुट्टेत्त्वान, पब्बजिं अनगारियं ॥

पठमभाणवारं ।

२७५:“अज्झायको मन्तधरो, तिण्णं वेदान पारगू ।
ब्राह्मणो सज्जयो [सज्जयो (सी० स्या० पी०)] नाम, तस्स मूले वसामहं ॥

२७६:“सावको ते महावीर, अस्सजि नाम ब्राह्मणो ।
दुरासदो उग्गतेजो, पिण्डाय चरती तदा ॥

२७७:“तमहसासिं सप्पज्जं, मुनिं मोने समाहितं ।
सन्तचित्तं महानागं, सुफुल्लं पदुमं यथा ॥

२७८:“दिस्वा मे चित्तमुप्पज्जि, सुदन्तं सुद्धमानसं ।
उसभं पवरं वीरं, अरहायं भविस्सति ॥

२७९:“पासादिको इरियति, अभिरूपो सुसंवुतो ।
उत्तमे दमथे दन्तो, अमतदस्सी भविस्सति ॥

२८०:“यंनूनाहं उत्तमत्थं, पुच्छेय्यं तुड्डमानसं ।
सो मे पुट्ठो कथेस्सति, पटिपुच्छामहं तदा ॥

२८१:“पिण्डपातं [पिण्डचारं (स्या०)] चरन्तस्स, पच्छतो अगमासहं ।
ओकासं पटिमानेन्तो, पुच्छितुं अमतं पदं ॥

२८२:“वीथिन्तरे अनुप्पत्तं, उपगन्त्वान पुच्छहं ।
‘कथं गोत्तोसि त्वं वीर, कस्स सिस्सोसि मारिस’ ॥

२८३:“सो मे पुट्ठो वियाकासि, असम्भीतोव केसरी ।
‘बुद्धो लोके समुप्पन्नो, तस्स सिस्सोमि आवुसो’ ॥

२८४:“कीदिसं ते महावीर, अनुजात महायस ।
बुद्धस्स सासनं धम्मं, साधु मे कथयस्सु भो’ ॥

२८५:“सो मे पुट्ठो कथी सब्बं, गम्भीरं निपुणं पदं ।
तण्हासल्लस्स हन्तारं, सब्बदुक्खापनूदनं ॥

२८६. “ये धम्मा हेतुप्पभवा, तेसं हेतुं तथागतो आह ।
तेसञ्च यो निरोधो, एवं वादी महासमणो ॥

२८७. “सोहं विस्सज्जिते पञ्हे, पठमं फलमज्झगं ।
विरजो विमलो आसिं, सुत्त्वान जिनसासनं ॥

२८८. “सुत्त्वान मुनिनो वाक्यं, पस्सित्वा धम्ममुत्तमं ।
परियोगाळहसद्धम्मो, इमं गाथमभासहं ॥

२८९. “एसेव धम्मो यदि तावदेव, पच्चव्यथपदमसोकं ।
अदिट्ठं अब्भतीतं, बहुकेहि कप्पनहुतेहि ॥

२९०. “स्वाहं धम्मं गवेसन्तो, कुतित्थे सञ्चरिं अहं ।
सो मे अत्थो अनुप्पत्तो, कालो मे नप्पमज्जितुं ॥

२९१. “तोसितोहं अस्सजिना, पत्त्वान अचलं पदं ।
सहायकं गवेसन्तो, अस्समं अगमासहं ॥

२९२. “दूरतोव ममं दिस्वा, सहायो मे सुसिक्खितो ।
इरियापथसम्पन्नो [इरियापथं ममं दिस्वा (क०)], इदं वचनमब्रवि ॥

२९३. “पसन्नमुखनेत्तोसि, मुनिभावोव दिस्सति ।
अमताधिगतो कच्चि, निब्बानमच्चुतं पदं ॥

२९४. “सुभानुरूपो आयासि, आनेज्जकारितो विय ।
दन्तोव दन्तदमथो [दन्तोवुत्तमदमथो (सी०) दन्तोव दन्त दमथे (स्या०)], उपसन्तोसि ब्राह्मण ॥

२९५. “अमतं मयाधिगतं, सोकसल्लापनूदनं ।
त्वम्पि तं अधिगच्छेसि [अधिगच्छाहि (सी०), अधिगच्छेहि (स्या०), अधिगतोसि (?)], गच्छाम बुद्धसन्तिकं ॥

२९६. “साधूति सो पटिस्सुत्वा, सहायो मे सुसिक्खितो ।
हत्थेन हत्थं गण्हित्वा, उपगम्म [उपागमि (सी०), उपागम्म (स्या०)] तवन्तिकं ॥

२९७. “उभोपि पब्बजिस्साम, सक्कपुत्त तवन्तिके ।
तव सासनमागम्म, विहराम अनासवा ॥

२९८. “कोलितो इद्धिया सेट्ठो, अहं पज्जाय पारगो ।
उभोव एकतो हुत्वा, सासनं सोभयामसे ॥

२९९.“अपरियोसितसङ्कप्पो, कुतित्थे सञ्चरिं अहं ।
तव दस्सनमागम्म, सङ्कप्पो पूरितो मम ॥

३००.“पथवियं पतिट्ठाया, पुप्फन्ति समये दुमा ।
दिब्बगन्था सम्पवन्ति, तोसेन्ति सब्बपाणिनं ॥

३०१.“तथेवाहं महावीर, सक्कयपुत्त महायस ।
सासने ते पतिट्ठाया, समयेसामि पुप्फितुं ॥

३०२.“विमुत्तिपुप्फं एसन्तो, भवसंसारमोचनं ।
विमुत्तिपुप्फलाभेन, तोसेमि सब्बपाणिनं ॥

३०३.“यावता बुद्धखेत्तमिहि, ठपेत्त्वान महामुनिं ।
पज्जाय सदिसो नत्थि, तव पुत्तस्स चक्खुम ॥

३०४.“सुविनीता च ते सिस्सा, परिसा च सुसिक्खिता ।
उत्तमे दमथे दन्ता, परिवारेन्ति तं सदा ॥

३०५.“झायी झानरता धीरा, सन्तचित्ता समाहिता ।
मुनी मोनेय्यसम्पन्ना, परिवारेन्ति तं सदा ॥

३०६.“अप्पिच्छा निपका धीरा, अप्पाहारा अलोलुपा ।
लाभालाभेन सन्तुट्ठा, परिवारेन्ति तं सदा ॥

३०७.“आरज्जिका धुतरता, झायिनो लूखचीवरा ।
विवेकाभिरता धीरा, परिवारेन्ति तं सदा ॥

३०८.“पटिपन्ना फलट्ठा च, सेखा फलसमङ्गिनो ।
आसीसका [आसिंसका (सी० स्या०)] उत्तमत्थं, परिवारेन्ति तं सदा ॥

३०९.“सोतापन्ना च विमला, सकदागामिनो च ये ।
अनागामी च अरहा, परिवारेन्ति तं सदा ॥

३१०.“सतिपट्ठानकुसला, बोज्झङ्गभावनारता ।
सावका ते बहू सब्बे, परिवारेन्ति तं सदा ॥

३११.“इद्धिपादेसु कुसला, समाधिभावनारता ।
सम्मप्यधानानुयुत्ता, परिवारेन्ति तं सदा ॥

३१२. “तेविज्जा छळभिज्जा च, इद्धिया पारमिं गता ।
पज्जाय पारमिं पत्ता, परिवारेन्ति तं सदा ॥

३१३. “एदिसा ते महावीर, तव सिस्सा सुसिक्खिता ।
दुरासदा उग्गतेजा, परिवारेन्ति तं सदा ॥

३१४. “तेहि सिस्सेहि परिवुतो, सज्जतेहि तपस्सिभि ।
मिगराजावसम्भीतो, उळुराजाव सोभसि ॥

३१५. “पथवियं पतिट्ठाया, रुहन्ति धरणीरुहा ।
वेपुल्लतं पापुणन्ति, फलञ्च दस्सयन्ति ते ॥

३१६. “पथवीसदिसो त्वंसि, सक्कपुत्त महायस ।
सासने ते पतिट्ठाया, लभन्ति अमतं फलं ॥

३१७. “सिन्धु सरस्सती चेव, नदियो चन्दभागिका ।
गङ्गा च यमुना चेव, सरभू च अथो मही ॥

३१८. “एतासं सन्दमानानं, सागरो सम्पटिच्छति ।
जहन्ति पुरिमं नामं, सागरोतेव आयति ॥

३१९. “तथेविमे चतुब्बण्णा, पब्बजित्वा तवन्तिके ।
जहन्ति पुरिमं नामं, बुद्धपुत्ताति आयरे ॥

३२०. “यथापि चन्दो विमलो, गच्छं आकासधातुया ।
सब्बे तारगणे लोके, आभाय अतिरोचति ॥

३२१. “तथेव त्वं महावीर, परिवुतो देवमानुसे ।
एते सब्बे अतिक्कम्म, जलसि सब्बदा तुवं ॥

३२२. “गम्भीरे उड्डिता ऊमी, न वेलमतित्तरे ।
सब्बा वेलंव फुसन्ति [सब्बाव वेलं फुसन्ति (सी०), सब्बा वेलं पफुस्सन्ति (स्या०)], सज्जुण्णा विकिरन्ति ता ॥

३२३. “तथेव तित्थिया लोके, नानादिट्ठी बहुज्जना ।
धम्मं वादितुकामा ते, नातिवत्तन्ति तं मुनिं ॥

३२४. “सचे च तं पापुणन्ति, पटिवादेहि चक्खुम ।
तवन्तिकं उपागन्त्वा, सज्जुण्णाव भवन्ति ते ॥

३२५. “यथापि उदके जाता, कुमुदा मन्दालका बहू ।
उपलिम्पन्ति [उपलिम्पन्ति (?)] तोयेन, कदमकललेन च ॥
३२६. “तथेव बहुका सत्ता, लोके जाता विरूहरे ।
अट्टिता रागदोसेन, कदमे कुमुदं यथा ॥
३२७. “यथापि पदुमं जलजं, जलमज्झे विरूहति ।
न सो लिम्पति तोयेन, परिसुद्धो हि केसरी ॥
३२८. “तथेव त्वं महावीर, लोके जातो महामुनि ।
नोपलिम्पसि लोकेन, तोयेन पदुमं यथा ॥
३२९. “यथापि रम्मके मासे, बहू पुष्फन्ति वारिजा ।
नातिक्कमन्ति तं मासं, समयो पुष्फनाय सो ॥
३३०. “तथेव त्वं महावीर, पुष्फितो ते विमुत्तिया ।
सासनं नातिवत्तन्ति, पदुमं वारिजं यथा ॥
३३१. “सुपुष्फितो सालराजा, दिब्बगन्धं पवायति ।
अञ्जसालेहि परिवुतो, सालराजाव सोभति ॥
३३२. “तथेव त्वं महावीर, बुद्धजाणेन पुष्फितो ।
भिक्षुसङ्घपरिवुतो, सालराजाव सोभसि ॥
३३३. “यथापि सेलो हिमवा, ओसधो सब्बपाणिनं ।
नागानं असुरानञ्च, देवतानञ्च आलयो ॥
३३४. “तथेव त्वं महावीर, ओसधो विय पाणिनं ।
तेविज्जा छळभिज्जा च, इन्द्रिया पारमिं गता ॥
३३५. “अनुसिद्धा महावीर, तया कारुणिकेन ते ।
रमन्ति धम्मरतिया, वसन्ति तव सासने ॥
३३६. “मिगराजा यथा सीहो, अभिनिक्खम्म आसया ।
चतुद्दिसानुविलोकेत्वा [विलोकेत्वा (सी० स्या०), नुलोकेत्वा (क०)],
तिक्खत्तुं अभिनादति ॥

३३७:“सब्बे मिगा उत्तसन्ति, मिगराजस्स गज्जतो ।
तथा हि जातिमा एसो, पसू तासेति सब्बदा ॥

३३८:“गज्जतो ते महावीर, वसुधा सम्पकम्पति ।
बोधनेय्यावबुज्झन्ति, तसन्ति मारकायिका ॥

३३९:“तसन्ति तित्थिया सब्बे, नदतो ते महामुनि ।
काका सेनाव विब्भन्ता, मिगरज्जा यथा मिगा ॥

३४०:“ये केचि गणिनो लोके, सत्थारोति पवुच्चरे ।
परम्परागतं धम्मं, देसेन्ति परिसाय ते ॥

३४१:“न हेवं त्वं महावीर, धम्मं देसेसि पाणिनं ।
सामं सच्चानि बुज्झित्वा, केवलं बोधिपक्खियं ॥

३४२:“आसयानुसयं जत्वा, इन्द्रियानं बलाबलं ।
भब्बाभब्बे विदित्वान, महामेघोव गज्जसि ॥

३४३:“चक्कवाळपरियन्ता, निसिन्ना परिसा भवे ।
नानादिट्ठी विचिनन्ता [विचिन्तेन्ति (स्या०), विचिनन्तं (क०)], विमतिच्छेदनाय तं ॥

३४४:“सब्बेसं चित्तमज्जाय, ओपम्मकुसलो मुनि ।
एकं पज्झं कथेन्तोव, विमतिं छिन्दसि [छिन्दि (स्या० क०)] पाणिनं ॥

३४५:“उपतिस्ससदिसेहेव, वसुधा पूरिता भवे ।
सब्बेव ते पज्जलिका, कित्तयुं लोकनायकं ॥

३४६:“कप्पं वा ते कित्तयन्ता, नानावण्णेहि कित्तयुं ।
परिमेतुं न सक्केय्युं [न कप्पेय्युं (स्या०), न पप्पेय्युं (क०)], अप्पमेय्यो तथागतो ॥

३४७:“यथासकेन थामेन, कित्तितो हि मया जिनो ।
कप्पकोटीपि कित्तेन्ता, एवमेव पकित्तयुं ॥

३४८:“सचे हि कोचि देवो वा, मनुस्सो वा सुसिक्खितो ।
पमेतुं परिकप्पेय्य, विघातं लभेय्य सो ॥

३४९:“सासने ते पतिट्ठाय, सक्कपुत्त महायस ।
पज्जाय पारमिं गन्त्वा, विहरामि अनासवो ॥

३५०:“तित्थिये सम्ममद्दामि, वत्तेमि जिनसासनं ।
धम्मसेनापति अज्ज, सक्कपुत्तस्स सासने ॥

३५१:“अपरिमेय्ये कतं कम्मं, फलं दस्सेसि मे इध ।
सुखित्तो सरवेगोव, किलेसे झापयी मम [झापयिं मम (स्या०), झापयिं अहं (क०)] ॥

३५२:“यो कोचि मनुजो भारं, धारेय्य मत्थके सदा ।
भारेन दुक्खितो अस्स, भारेहि भरितो तथा ॥

३५३:“ड्हमानो तीहग्गीहि, भवेसु संसरिं अहं ।
भरितो भवभारेन, गिरिं उच्चारितो यथा ॥

३५४:“ओरोपितो च मे भारो, भवा उग्घाटिता मया ।
करणीयं कतं सब्बं, सक्कपुत्तस्स सासने ॥

३५५:“यावता बुद्धखेत्तमिहि, ठपेत्वा सक्कपुद्गवं ।
अहं अग्गोमिहि पज्जाय, सदिसो मे न विज्जति ॥

३५६:“समाधिमिहि सुकुसलो, इद्धिया पारमिं गतो ।
इच्छमानो चहं अज्ज, सहस्सं अभिनिम्मिने ॥

३५७:“अनुपुब्बविहारस्स, वसीभूतो महामुनि ।
कथेसि सासनं मय्हं, निरोधो सयनं मम ॥

३५८:“दिब्बचक्खु विसुद्धं मे, समाधिकुसलो अहं ।
सम्मप्पधानानुयुत्तो, बोज्झङ्गभावनारतो ॥

३५९:“सावकेन हि पत्तब्बं, सब्बमेव कतं मया ।
लोकनाथं ठपेत्वान, सदिसो मे न विज्जति ॥

३६०:“समापत्तीनं कुसलो [समापत्तिनयकुसलो (सी०)], ज्ञानविमोक्खान खिप्पपटिलाभी ।
बोज्झङ्गभावनारतो, सावकगुणपारमिगतोस्मि ॥

३६१:“सावकगुणेनपि फुस्सेन [सावकगुणफुस्सेन (स्या०)], बुद्धिया परिसुत्तमभारवा [पुरिसुत्तमगारवा (स्या०),
पुरिसुत्तमभारवा (क०)] ।

यं सद्भासङ्गहितं [सद्भाय सङ्गहितं (सी०), सद्भासङ्गहितं (स्या०)] चित्तं, सदा सब्रह्मचारीसु ॥

३६२:“उद्धतविसोव सप्पो, छिन्नविसाणोव उसभो ।

निखिखत्तमानदप्पोव [दब्बोव (क०)], उपेमि गरुगारवेन गणं ॥

३६३: “यदि रूपिनी भवेय्य, पज्जा मे वसुमतीपि [वसुमती (सी० क०) वसुपतीनं (स्या०)] न समेय्य ।
अनोमदस्सिस्स [अनोमदस्सि (?)] भगवतो, फलमेतं जाणथवनाय ॥

३६४: “पवत्तितं धम्मचक्कं, सक्कपुत्तेन तादिना ।
अनुवत्तेमहं सम्मा, जाणथवनायिदं फलं ॥

३६५: “मा मे कदाचि पापिच्छो, कुसीतो हीनवीरियो ।
अप्पस्सुतो अनादरो [अनाचारो (सब्बत्थ) थेरगा० ९८७ पस्सितब्बा], समेतो अहु कत्थचि ॥

३६६: “बहुस्सुतो च मेधावी, सीलेसु सुसमाहितो ।
चेतोसमथानुयुत्तो, अपि मुद्धनि तिड्ढतु ॥

३६७: “तं वो वदामि भदन्ते, यावन्तेत्थ समागता ।
अप्पिच्छा होथ सन्तुट्ठा, ज्ञायी ज्ञानरता सदा ॥

३६८: “यमहं पठमं दिस्वा, विरजो विमलो अहुं ।
सो मे आचरियो धीरो, अस्सजि नाम सावको ॥

३६९: “तस्साहं वाहसा अज्ज, धम्मसेनापती अहुं ।
सब्बत्थ पारमिं पत्वा, विहरामि अनासवो ॥

३७०: “यो मे आचरियो आसि, अस्सजि नाम सावको ।
यस्सं दिसायं वसति, उस्सीसम्हि करोमहं ॥

३७१: “मम कम्मं सरित्त्वान, गोतमो सक्कपुङ्गवो ।
भिक्खुसङ्घे निसीदित्वा, अग्गट्ठाने ठपेसि मं ॥

३७२: [इमा द्वे गाथायो स्यामपोत्थके न सन्ति]
किलेसा ज्ञापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।

नागोव बन्धनं छेत्वा, विहरामि अनासवो ॥

३७३: “स्वागतं वत मे आसि, बुद्धसेट्ठस्स सन्तिके ।
तिस्सो विज्जा अनुप्पत्ता, कतं बुद्धस्स सासनं [इमा द्वे गाथारो स्यामपोत्थके न सन्ति] ॥

३७४: “पटिसम्भिदा चतस्सो [चतस्सो च (सी०)], विमोक्खापि च अट्ठिमे ।

छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सारिपुत्तो थेरो इमा गाथायो

अभासित्थाति ।

सारिपुत्तत्थेरस्सापदानं पठमं ।

३-२. महामोगल्लानत्थेरअपदानं

३७५:“अनोमदस्सी भगवा, लोकजेट्ठो नरासभो ।
विहासि हिमवन्तम्हि, देवसङ्घपुरक्खतो ॥

३७६:“वरुणो नाम नामेन, नागराजा अहं तदा ।
कामरूपी विकुब्बामि, महोदधिनिवासहं ॥

३७७:“सङ्गणियं गणं हित्वा, तूरियं पट्टपेसहं ।
सम्बुद्धं परिवारेत्वा, वादेसुं अच्छरा तदा ॥

३७८:“वज्जमानेसु तूरेसु, देवा तूरानि [तुरियेसु, देवा तुरियानि (सी० स्या०)] वज्जयुं ।
उभिन्नं सद्दं सुत्त्वान, बुद्धोपि सम्पबुज्झथ ॥

३७९:“निमन्तेत्त्वान सम्बुद्धं, सकं भवनुपागमिं ।
आसनं पज्जपेत्त्वान, कालमारोचयिं अहं ॥

३८०:“खीणासवसहस्सेहि, परिवुतो लोकनायको ।
ओभासेन्तो दिसा सब्बा, भवनं मे उपागमि ॥

३८१:“उपविट्ठं महावीरं, देवदेवं नरासभं ।
सभिक्खुसङ्घं तप्पेसिं [सन्तप्पेसिं (स्या०), तप्पेमि (क०)], अन्नपानेनहं तदा ॥

३८२:“अनुमोदि महावीरो, सयम्भू अगगपुगगलो ।
भिक्खुसङ्घे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥

३८३:“यो सो [यं सो (क०)] सङ्घं अपूर्जेसि, बुद्धञ्च लोकनायकं ।
तेन चित्तप्पसादेन, देवलोकं गमिस्सति ॥

३८४:“सत्तसत्ततिक्खत्तुञ्च, देवरज्जं करिस्सति ।

पथव्या रज्जं अट्टसतं, वसुधं आवसिस्सति ॥

३८५: “पञ्चपज्जासक्खत्तुञ्च, चक्कवत्ती भविस्सति ।
भोगा असङ्खिया तस्स, उप्पज्जिस्सन्ति तावदे ॥

३८६: “अपरिमेय्ये इतो कप्पे, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन [नामेन (सी०)], सत्था लोके भविस्सति ॥

३८७: “निरया सो चवित्वान, मनुस्सतं गमिस्सति ।
कोलितो नाम नामेन, ब्रह्मबन्धु भविस्सति ॥

३८८: “सो पच्छा पब्बजित्वान, कुसलमूलेन चोदितो ।
गोतमस्स भगवतो, दुतियो हेस्सति सावको ॥

३८९: “आरद्धवीरियो पहितत्तो, इद्धिया पारमिं गतो ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो ॥

३९०: “पापमित्तोपनिस्साय, कामरागवसं गतो ।
मातरं पितरञ्चापि, घातयिं दुट्ठमानसो ॥

३९१: “यं यं योनुपपज्जामि, निरयं अथ मानुसं ।
पापकम्मसमङ्गिता, भिन्नसीसो मरामहं ॥

३९२: “इदं पच्छिमकं मय्हं, चरिमो वत्तते भवो ।
इधापि एदिसो मय्हं, मरणकाले भविस्सति ॥

३९३: “पविवेकमनुयुत्तो, समाधिभावनारतो ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरामि अनासवो ॥

३९४: “धरणिमि सुगम्भीरं, बहलं दुप्पधंसियं ।
वामङ्गुठेन खोभेय्यं, इद्धिया पारमिं गतो ॥

३९५: “अस्मिमानं न पस्सामि, मानो मय्हं न विज्जति ।
सामणरे उपादाय, गरुचित्तं करोमहं ॥

३९६: “अपरिमेय्ये इतो कप्पे, यं कम्ममभिनीहरिं ।
ताहं भूमिमनुप्पत्तो, पत्तोमि आसवक्खयं ॥

३९७:“पटिसम्भिता चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा महामोग्गल्लानो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

महामोग्गल्लानत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३-३. महाकस्सपत्थेरअपदानं

३९८:“पदुमुत्तरस्स भगवतो, लोकजेट्टस्स तादिनो ।
निब्बुते लोकनाथम्हि, पूजं कुब्बन्ति सत्थुनो ॥

३९९:“उदग्गचित्ता जनता, आमोदितपमोदिता ।
तेसु संवेगजातेसु, पीति मे उदपज्जथ ॥

४००:“जातिमित्ते समानेत्वा, इदं वचनमब्रविं ।
परिनिब्बुतो महावीरो, हन्द पूजं करोमसे ॥

४०१:“साधूति ते पटिस्सुत्वा, भिय्यो हासं जनिंसु मे ।
बुद्धस्मिं लोकनाथम्हि, काहाम पुज्जसज्जयं ॥

४०२:“अग्घियं सुकतं कत्वा, सतहत्थसमुग्गतं ।
दियड्ढहत्थपत्थटं, विमानं नभमुग्गतं ॥

४०३:“कत्वान हम्मियं तत्थ, तालपन्तीहि चित्तिंतं ।
सकं चित्तं पसादेत्वा, चेतियं पूजयुत्तमं ॥

४०४:“अग्गिक्खन्धोव जलितो, किंसुको इव [सालराजाव (सी०)] फुल्लितो ।
इन्दलट्ठीव आकासे, ओभासेति चतुद्दिसा ॥

४०५:“तत्थ चित्तं पसादेत्वा, कत्वान कुसलं बहुं ।
पुब्बकम्मं सरित्त्वान, तिदसं उपपज्जहं ॥

४०६:“सहस्सयुत्तं हयवाहिं, दिब्बयानमधिद्धितो ।
उब्बिद्धं भवनं मय्हं, सत्तभूमं समुग्गतं ॥

४०७:“कूटागारसहस्सानि, सब्बसोण्णमया अहुं ।
जलन्ति सकतेजेन, दिसा सब्बा पभासयं ॥

४०८:“सन्ति अज्जेपि निय्यूहा, लोहितङ्गमया तदा ।
तेपि जोतन्ति आभाय, समन्ता चतुरो दिसा ॥

४०९:“पुज्जकम्माभिनिब्बत्ता, कूटागारा सुनिम्मिता ।
मणिमयापि जोतन्ति, दिसा दस [दिसोदिसं (स्या०)] समन्ततो ॥

४१०:“तेसं उज्जोतमानानं, ओभासो विपुलो अहु ।
सब्बे देवे अभिभोमि, पुज्जकम्मस्सिदं फलं ॥

४११:“सट्ठिकप्पसहस्सम्हि, उब्बिद्धो नाम खत्तियो ।
चातुरन्तो विजितावी, पथविं आवसिं अहं ॥

४१२:“तथेव भद्दके कप्पे, तिसक्खत्तुं अहोसहं ।
सककम्माभिरद्धोम्हि, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

४१३:“सत्तरतनसम्पन्नो, चतुदीपम्हि इस्सरो ।
तत्थापि भवनं मय्हं, इन्दलट्ठीव उगगतं ॥

४१४:“आयामतो चतुब्बीसं, वित्थारेन च द्वादस ।
रम्मणं [रम्मकं (सी० स्या०)] नाम नगरं, दळ्ळपाकारतोरणं ॥

४१५:“आयामतो पञ्चसतं, वित्थारेन तदड्ढकं ।
आकिण्णं जनकायेहि, तिदसानं पुरं विय ॥

४१६:“यथा सूचिघरे सूची, पक्खित्ता पण्णवीसति ।
अज्जमज्जं पघट्टेन्ति, आकिण्णं होति लङ्कतं [तं तदा (सी०), सतता (स्या०), सङ्करं (?)] ॥

४१७:“एवम्पि नगरं मय्हं, हत्थिस्सरथसंकुलं ।
मनुस्सेहि सदाकिण्णं, रम्मणं नगरुत्तमं ॥

४१८:“तत्थ भुत्वा पिवित्वा च, पुन देवत्तनं गतो [पुनपि देवतङ्गतो (क०)] ॥
भवे पच्छिमके मय्हं, अहोसि कुलसम्पदा ॥

४१९:“ब्राह्मज्जकुलसम्भूतो, महारतनसञ्चयो ।
असीतिकोटियो हित्वा, हिरज्जस्सापि पब्बजिं ॥

४२०:“पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा महाकस्सपो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

महाकस्सपत्थेरस्सापदानं ततियं ।

३-४. अनुरुद्धत्थेरअपदानं

४२१:“सुमेधं भगवन्ताहं, लोकजेट्ठं नरासभं ।
वूपकट्ठं विहरन्तं, अदसं लोकनायकं ॥

४२२:“उपगन्त्वान सम्बुद्धं, सुमेधं लोकनायकं ।
अञ्जलिं पग्गहेत्वान, बुद्धसेट्ठमयाचहं ॥

४२३:“अनुकम्प महावीर, लोकजेट्ठ नरासभ ।
पदीपं ते पदस्सामि, रुक्खमूलमिह झायतो ॥

४२४:“अधिवासेसि सो धीरो, सयम्भू वदतं वरो ।
दुमेसु विनिविज्झित्वा, यन्तं योजियहं तदा ॥

४२५:“सहस्सवट्ठिं पादासिं, बुद्धस्स लोकबन्धुनो ।
सत्ताहं पज्जलित्वान, दीपा वूपसमिंसु मे ॥

४२६:“तेन चित्तप्पसादेन, चेतनापणिधीहि च ।
जहित्वा मानुसं देहं, विमानमुपपज्जहं ॥

४२७:“उपपन्नस्स देवत्तं, ब्यम्हं आसि सुनिम्मितं ।
समन्ततो पज्जलति, दीपदानस्सिदं फलं ॥

४२८:“समन्ता योजनसतं, विरोचेसिमहं तदा ।
सब्बे देवे अभिभोमि, दीपदानस्सिदं फलं ॥

४२९:“तिसकप्पानि देविन्दो, देवरज्जमकारयिं ।
न मं केचीतिमज्जन्ति, दीपदानस्सिदं फलं ॥

४३०:“अट्ठवीसतिकखत्तुज्ज, चक्कवत्ती अहोसहं ।
दिवा रत्तिज्ज पस्सामि, समन्ता योजनं तदा ॥

४३१:“सहस्सलोकं जाणेन, पस्सामि सत्थु सासने ।
दिब्बचक्खुमनुप्पत्तो, दीपदानस्सिदं फलं ॥

४३२: “सुमेधो नाम सम्बुद्धो, तिसकप्पसहस्सितो ।
तस्स दीपो मया दिन्नो, विप्पसन्नेन चेतसा ॥

४३३: “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा अनुरुद्धो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अनुरुद्धत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

३-५. पुण्णमन्ताणिपुत्तत्थेरअपदानं

४३४: अज्झायको मन्तधरो, तिण्णं वेदान पारगू ।
पुरक्खतोमिहि सिस्सेहि, उपगच्छिं नरुत्तमं ॥

४३५: “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
मम कम्मं पकित्तेसि, सङ्खित्तेन महामुनि ॥

४३६: “ताहं धम्मं सुणित्वान, अभिवादेत्वान सत्थुनो ।
अज्जलिं पग्गहेत्वान, पक्कमिं [पक्कमिं (सी० स्या०)] दक्खिणामुखो ॥

४३७: “सङ्खित्तेन सुणित्वान, वित्थारेन अभासयिं [अदेसयिं (सी० स्या०)] ।
सब्बे सिस्सा अत्तमना, सुत्वान मम भासतो ।
सकं दिट्ठिं विनोदेत्वा, बुद्धे चित्तं पसादयुं ॥

४३८: “सङ्खित्तेनपि देसेमि, वित्थारेन तथेवहं [देसेसिं वित्थारेनपि भासयिं (क०)] ।
अभिधम्मनयज्जूहं, कथावत्थुविसुद्धिया ।
सब्बेसं विज्जापेत्वान, विहरामि अनासवो ॥

४३९: “इतो पज्जसते कप्पे, चतुरो सुप्पकासका ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चतुदीपमिहि इस्सरा ॥

४४०: “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा पुण्णो मन्ताणिपुत्तो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पुण्णमन्ताणिपुत्तत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

३-६. उपालित्थेरअपदानं

४४१ः नगरे हंसवतिया, सुजातो नाम ब्राह्मणो ।
असीतिकोटिनिचयो, पट्टतधनधञ्जवा ॥

४४२ः अज्झायको मन्तधरो, तिण्णं वेदान पारगू ।
लक्खणे इतिहासे च, सधम्मं पारमिं गतो ॥

४४३ः परिब्बाजा एकसिखा [एकभिक्खा (क०)], गोतमा
बुद्धसावका [सब्बत्थपि एवमेव दिस्सति] ।

चरका तापसा चेव, चरन्ति महिया तदा ॥

४४४ः तेपि मं परिवारेन्ति, ब्राह्मणो विस्सुतो इति ।
बहुज्जनो मं पूजेति, नाहं पूजेमि किञ्चनं ॥

४४५ः पूजारहं न पस्सामि, मानत्थद्धो अहं तदा ।
बुद्धोति वचनं नत्थि, ताव नुप्पज्जते जिनो ॥

४४६ः अच्चयेन अहोरेत्तं, पदुमुत्तरनामको [नायको (सी० स्या०)] ।
सब्बं तमं विनोदेत्वा, लोके उप्पज्जि चक्खुमा ॥

४४७ः वित्थारिके बाहुज्जे, पुथुभूते च सासने ।
उपागमि तदा बुद्धो, नगरं हंससव्हयं ॥

४४८ः पितु अत्थाय सो बुद्धो, धम्मं देसेसि चक्खुमा ।
तेन कालेन परिसा, समन्ता योजनं तदा ॥

४४९ः सम्मतो मनुजानं सो, सुनन्दो नाम तापसो ।
यावता बुद्धपरिसा, पुप्फेहच्छादयी तदा ॥

४५०ः चतुसच्चं पकासेन्ते, सेट्ठे च [हेट्ठा च (क०)] पुप्फमण्डपे ।
कोटिसतसहस्सानं, धम्माभिसमयो अहु ॥

४५१ः सत्तरत्तिन्दिवं बुद्धो, वस्सेत्वा धम्मवुट्ठियो ।
अट्ठमे दिवसे पत्ते, सुनन्दं कित्तयी जिनो ॥

४५२ः देवलोके मनुस्से वा, संसरन्तो अयं भवे ।

सब्बेसं पवरो हुत्वा, भवेसु संसरिस्सति ॥

४५३: कप्पसतसहस्समिहि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥

४५४: तस्स धम्मेसु दायादो, ओरसो धम्मनिम्मितो ।
मन्ताणिपुत्तो पुण्णोति, हेस्सति सत्थु सावको ॥

४५५: एवं कित्तयि सम्बुद्धो, सुनन्दं तापसं तदा ।
हासयन्तो जनं सब्बं, दस्सयन्तो सकं बलं ॥

४५६: कतज्जली नमस्सन्ति, सुनन्दं तापसं जना ।
बुद्धे कारं करित्वान, सोधेसि गतिमत्तनो ॥

४५७: तत्थ मे अहु सङ्कप्पो, सुत्वान मुनिनो वचं ।
अहम्पि कारं कस्सामि, यथा पस्सामि गोतमं ॥

४५८: एवाहं चिन्तयित्वान, किरियं चिन्तयिं मम ।
क्याहं कम्मं आचरामि, पुज्जक्खेत्ते अनुत्तरे ॥

४५९: अयञ्च पाठिको भिक्खु, सब्बपाठिस्स सासने ।
विनये अग्गनिक्खित्तो, तं ठानं पत्थये अहं ॥

४६०: इदं मे अमितं भोगं, अक्खोभं सागरूपमं ।
तेन भोगेन बुद्धस्स, आरामं मापये अहं ॥

४६१: सोभनं नाम आरामं, नगरस्स पुरत्थतो ।
किणित्वा [कीत्वा (सी०), कित्वा (क०)] सतसहस्सेन, सङ्घारामं अमापयिं ॥

४६२: कूटागारे च पासादे, मण्डपे हम्मिये गुहा ।
चङ्कमे सुकते कत्वा, सङ्घारामं अमापयिं ॥

४६३: जन्ताघरं अगिसालं, अथो उदकमाळकं ।
न्हानघरं मापयित्वा, भिक्खुसङ्घस्सदासहं ॥

४६४: आसन्दियो पीठके च, परिभोगे च भाजने ।
आरामिकञ्च भेसज्जं, सब्बमेतं अदासहं ॥

४६५:“आरक्खं पट्टपेत्त्वान, पाकारं कारयिं दळ्हं ।
मा नं कोचि विहेठेसि, सन्तचित्तान तादिनं ॥

४६६:“सतसहस्सेनावसं [आवासं सतसहस्सेन (सी०), आवासे सतसहस्से (स्या०)], सङ्घारामे अमापयिं ।
वेपुल्लं तं मापयित्वा [वेपुल्लतं पापयित्वा (सी०)], सम्बुद्धं उपनामयिं ॥

४६७:निट्ठापितो मयारामो, सम्पटिच्छ तुवं मुनि ।
निय्यादेस्सामि तं वीर [ते वीर (सी०), तं धीर (स्या०)], अधिवासेहि चक्खुम ॥

४६८:“पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
मम सङ्कप्पमज्जाय, अधिवासेसि नायको ॥

४६९:“अधिवासनमज्जाय, सब्बज्जुस्स महेसिनो ।
भोजनं पटियादेत्वा, कालमारोचयिं अहं ॥

४७०:“आरोचितमिह कालमिह, पदुमुत्तरनायको ।
खीणासवसहस्सेहि, आरामं मे उपागमि ॥

४७१:“निसिन्नं कालमज्जाय, अन्नपानेन तप्पयिं ।
भुत्ताविं कालमज्जाय, इदं वचनमब्रविं ॥

४७२:“कीतो सतसहस्सेन, तत्तकेनेव कारितो ।
सोभनो नाम आरामो, सम्पटिच्छ तुवं मुनि ॥

४७३:“इमिनारामदानेन, चेतनापणिधीहि च ।
भवे निब्बत्तमानोहं, लभामि मम पत्थितं ॥

४७४:पटिग्गहेत्वा सम्बुद्धो, सङ्घारामं सुमापितं ।
भिक्खुसङ्घे निसीदित्वा, इदं वचनमब्रवि ॥

४७५:“यो सो बुद्धस्स पादासि, सङ्घारामं सुमापितं ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

४७६:“हत्थी अस्सा रथा पत्ती, सेना च चतुरङ्गिनी ।
परिवारेस्सन्तिमं निच्चं, सङ्घारामस्सिदं फलं ॥

४७७:सट्ठि तूरसहस्सानि [तुरियसहस्सानि (सी० स्या०)], भेरियो समलङ्कता ।
परिवारेस्सन्तिमं निच्चं, सङ्घारामस्सिदं फलं ॥

- ४७८: “छळसीतिसहस्सानि, नारियो समलङ्कता ।
विचित्तवत्थाभरणा, आमुत्तमणिकुण्डला ॥
- ४७९: “अळारपम्हा हसुला, सुसज्जा तनुमज्झिमा ।
परिवारेस्सन्तिमं निच्चं, सङ्घारामस्सिदं फलं ॥
- ४८०: “तिसकप्पसहस्सानि, देवलोके रमिस्सति ।
सहस्सकखत्तुं देविन्दो, देवरज्जं करिस्सति ॥
- ४८१: “देवराजेन पत्तब्बं, सब्बं पटिलभिस्सति ।
अनूनभोगो हुत्वान, देवरज्जं करिस्सति ॥
- ४८२: “सहस्सकखत्तुं चक्कवत्ती, राजा रट्ठे भविस्सति ।
पथब्बा रज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥
- ४८३: “कप्पसतसहस्समिह, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥
- ४८४: “तस्स धम्मेसु दायादो, ओरसो धम्मनिम्मितो ।
उपालि नाम नामेन, हेस्सति सत्थु सावको ॥
- ४८५: “विनये पारमिं पत्त्वा, ठानाठाने च कोविदो ।
जिनसासनं धारेन्तो, विहरिस्सतिनासवो ॥
- ४८६: “सब्बमेतं अभिज्जाय, गोतमो सकयपुङ्गवो ।
भिक्खुसङ्घे निसीदित्वा, एतदग्गे ठपेस्सति ॥
- ४८७: “अपरिमेय्युपादाय, पत्थेमि तव सासनं ।
सो मे अत्थो अनुप्पत्तो, सब्बसंयोजनक्खयो ॥
- ४८८: “यथा सूलावुतो पोसो, राजदण्डेन तज्जितो ।
सूले सातं अविन्दन्तो, परिमुत्तिव इच्छति ॥
- ४८९: “तथेवाहं महावीर, भवदण्डेन तज्जितो ।
कम्मसूलावुतो सन्तो, पिपासावेदनट्टितो ॥
- ४९०: “भवे सातं न विन्दामि, ड्य्हन्तो तीहि अग्गिभि ।
परिमुत्तिं गवेसामि, यथापि राजदण्डितो ॥

४९१: “यथा विसादो पुरिसो, विसेन परिपीळितो ।
अगदं सो गवेसेय्य, विसघातायुपालनं [विसघातायुपायनं (स्या० क०)] ॥

४९२: “गवेसमानो पस्सेय्य, अगदं विसघातकं ।
तं पिवित्वा सुखी अस्स, विसम्हा परिमुत्तिया ॥

४९३: “तथेवाहं महावीर, यथा विसहतो नरो ।
सम्पीळितो अविज्जाय, सद्धम्मागदमेसहं ॥

४९४: “धम्मागदं गवेसन्तो, अद्विक्खं सक्कसासनं ।
अगं सब्बोसधानं तं, सब्बसल्लविनोदनं ॥

४९५: “धम्मोसधं पिवित्वान, विसं सब्बं समूहनिं ।
अजरामरं सीतिभावं, निब्बानं फस्सयिं अहं ॥

४९६: “यथा भूतट्टितो पोसो, भूतग्गाहेन पीळितो ।
भूतवेज्जं गवेसेय्य, भूतस्मा परिमुत्तिया ॥

४९७: “गवेसमानो पस्सेय्य, भूतविज्जासु कोविदं ।
तस्स सो विहने भूतं, समूलञ्च विनासये ॥

४९८: “तथेवाहं महावीर, तमग्गाहेन पीळितो ।
जाणालोकं गवेसामि, तमतो परिमुत्तिया ॥

४९९: “अथद्वसं सक्कमुनिं, किलेसतमसोधनं ।
सो मे तमं विनोदेसि, भूतवेज्जोव भूतकं ॥

५००: “संसारसोतं सञ्छिन्दिं, तण्हासोतं निवारयिं ।
भवं उग्घाटयिं सब्बं, भूतवेज्जोव मूलतो ॥

५०१: “गरुळो यथा ओपतति, पन्नगं भक्खमत्तनो ।
समन्ता योजनसतं, विक्खोभेति महासरं ॥

५०२: “पन्नगं सो गहेत्वान, अधोसीसं विहेठयं ।
आदाय सो पक्कमति, येनकामं विहङ्गमो ॥

५०३: “तथेवाहं महावीर, यथापि गरुळो बली ।
असङ्कुतं गवेसन्तो, दोसे विक्खालयिं अहं ॥

५०४:“दिद्वो अहं धम्मवरं, सन्तिपदमनुत्तरं ।
आदाय विहरामेतं, गरुळो पन्नगं यथा ॥

५०५:“आसावती नाम लता, जाता चित्तलतावने ।
तस्सा वस्ससहस्सेन, एकं निब्बत्तते फलं ॥

५०६:“तं देवा पयिरुपासन्ति, तावदूरफले सति ।
देवानं सा पिया एवं, आसावती लतुत्तमा ॥

५०७:“सतसहस्सुपादाय, ताहं परिचरे मुनि ।
सायं पातं नमस्सामि, देवा आसावतिं यथा ॥

५०८:“अवज्झा पारिचरिया, अमोघा च नमस्सना ।
दूरागतम्पि मं सन्तं, खणोयं न विराधयि ॥

५०९:“पटिसन्धिं न पस्सामि, विचिनन्तो भवे अहं ।
निरूपधि विप्पमुत्तो [विप्पयुत्तो (क०)], उपसन्तो चरामहं ॥

५१०:“यथापि पदुमं नाम, सूरियरंसेन पुप्फति ।
तथेवाहं महावीर, बुद्धरंसेन पुप्फितो ॥

५११:“यथा बलाकयोनिमिह, न विज्जति पुमो [पुमा (सी० स्या०)] सदा ।
मेघेसु गज्जमानेसु, गब्भं गणहन्ति ता सदा ॥

५१२:“चिरम्पि गब्भं धारेन्ति, याव मेघो न गज्जति ।
भारतो परिमुच्चन्ति, यदा मेघो पवस्सति ॥

५१३:“पदुमुत्तरबुद्धस्स, धम्ममेघेन गज्जतो ।
सद्देन धम्ममेघस्स, धम्मगब्भं अगणहं ॥

५१४:“सतसहस्सुपादाय, पुज्जगब्भं धरेमहं ।
नप्पमुच्चामि भारतो, धम्ममेघो न गज्जति ॥

५१५:“यदा तुवं सकयमुनि, रम्मे कपिलवत्थवे ।
गज्जसि धम्ममेघेन, भारतो परिमुच्चहं ॥

५१६:“सुज्जतं अनिमित्तञ्च, तथाप्पणिहितम्पि च ।
चतुरो च फले सब्बे, धम्मेवं विजनयिं [विजटयिं (क०) बलाकानं विजायनूपमाय संसन्देत्वा अत्थो वेदितब्बो]

अहं ॥

दुतियभाणवारं ।

५१७:“अपरिमेय्युपादाय, पत्थेमि तव सासनं ।
सो मे अत्थो अनुप्पत्तो, सन्तिपदमनुत्तरं ॥

५१८:“विनये पारमिं पत्तो, यथापि पाठिको इसि ।
न मे समसमो अत्थि, धारेमि सासनं अहं ॥

५१९:“विनये खन्धके चापि, तिकच्छेदे च पञ्चके [पञ्चमे (सी०)] ।
एत्थ मे विमति नत्थि, अक्खरे ब्यञ्जनेपि वा ॥

५२०:“निग्गहे पटिकम्मे च, ठानाठाने च कोविदो ।
ओसारणे वुट्ठापने, सब्बत्थ पारमिं गतो ॥

५२१:“विनये खन्धके वापि, निक्खिपित्वा पदं अहं ।
उभतो विनिवेठेत्त्वा, रसतो ओसरेय्यहं ॥

५२२:“निरुत्तिया सुकुसलो, अत्थानत्थे च कोविदो ।
अनञ्जातं मया नत्थि, एकगगो सत्थु सासने ॥

५२३:“रूपदक्खो [रूपरक्खो (?) मिलिन्दपञ्चो धम्मनगराधिकारे पस्सितब्बं] अहं अज्ज, सक्कपुत्तस्स सासने ।
कङ्खं सब्बं विनोदेमि, छिन्दामि सब्बसंसयं ॥

५२४:“पदं अनुपदञ्चापि, अक्खरञ्चापि ब्यञ्जनं ।
निदाने परियोसाने, सब्बत्थ कोविदो अहं ॥

५२५:“यथापि राजा बलवा, निग्गणिहत्वा परन्तपे ।
विजिनित्वान सङ्गामं, नगरं तत्थ मापये ॥

५२६:“पाकारं परिखञ्चापि, एसिकं द्वारकोट्टकं ।
अट्टालके च विविधे, कारये नगरे बहू ॥

५२७:“सिङ्घाटकं चच्चरञ्च, सुविभत्तन्तरापणं ।
कारयेय्य सभं तत्थ, अत्थानत्थविनिच्छयं ॥

५२८:“निग्घातत्थं अमित्तानं, छिद्वाछिद्दञ्च जानितुं ।

बलकायस्स रक्खाय, सेनापच्चं ठपेति [थपेसि (क०)] सो ॥

५२९: “आरक्खत्थाय भण्डस्स, निधानकुसलं नरं ।
मा मे भण्डं विनस्सीति, भण्डरक्खं ठपेति सो ॥

५३०: “ममत्तो [मामको (सी०), समग्गो (स्या०)]
होति यो रज्जो, वुद्धिं यस्स च इच्छति ।

तस्साधिकरणं देति, मित्तस्स पटिपज्जितुं ॥

५३१: “उप्पातेसु निमित्तेसु, लक्खणेसु च कोविदं ।
अज्झायकं मन्तधरं, पोरोहिच्चे ठपेति सो ॥

५३२: “एतेहङ्गेहि सम्पन्नो, खत्तियोति पवुच्चति ।
सदा रक्खन्ति राजानं, चक्कवाकोव दुक्खितं ॥

५३३: “तथेव त्वं महावीर, हतामित्तोव खत्तियो ।
सदेवकस्स लोकस्स, धम्मराजाति वुच्चति ॥

५३४: “तित्थिये निहनित्वान [नीहरित्वान (स्या० क०)], मारज्चापि ससेनकं ।
तमन्धकारं विधमित्त्वा, धम्मनगरं अमापयि ॥

५३५: “सीलं पाकारकं तत्थ, जाणं ते द्वारकोट्टकं ।
सद्धा ते एसिका वीर, द्वारपालो च संवरो ॥

५३६: “सतिपट्ठानमट्ठालं, पज्जा ते चच्चरं मुने ।
इद्धिपादञ्च सिङ्घाटं, धम्मवीथि सुमापिता ॥

५३७: “सुत्तन्तं अभिधम्मञ्च, विनयज्चापि केवलं ।
नवङ्गं बुद्धवचनं, एसा धम्मसभा तव ॥

५३८: “सुज्जतं अनिमित्तञ्च, विहारञ्चप्पणीहितं ।
आनेज्जञ्च निरोधो च, एसा धम्मकुटी तव ॥

५३९: “पज्जाय अग्गो निक्खित्तो [अग्गनिक्खित्तो (सी०)], पटिभाने च कोविदो ।
सारिपुत्तोति नामेन, धम्मसेनापती तव ॥

५४०: “चुतूपपातकुसलो, इद्धिया पारमिं गतो ।

कोलितो नाम नामेन, पोरोहिच्चो तवं मुने ॥

५४१:“पोराणकवंसधरो, उगतेजो दुरासदो ।
धुतवादीगुणेनग्गो, अक्खदस्सो तवं मुने ॥

५४२:“बहुस्सुतो धम्मधरो, सब्बपाठी च सासने ।
आनन्दो नाम नामेन, धम्मरक्खो [धम्मरक्खो (स्या०)] तवं मुने ॥

५४३:“एते सब्बे अतिक्कम्म, पमेसि भगवा ममं ।
विनिच्छयं मे पादासि, विनये विञ्जुदेसितं ॥

५४४:“यो कोचि विनये पज्झं, पुच्छति बुद्धसावको ।
तत्थ मे चिन्तना नत्थि, तज्जेवत्थं कथेमहं ॥

५४५:“यावता बुद्धखेत्तमिह, ठपेत्वा तं महामुनि ।
विनये मादिसो नत्थि, कुतो भिय्यो भविस्सति ॥

५४६:“भिक्षुसङ्घे निसीदित्वा, एवं गज्जति गोतमो ।
उपालिस्स समो नत्थि, विनये खन्धकेसु च ॥

५४७:“यावता बुद्धभणितं, नवङ्गं सत्थुसासनं ।
विनयोगधं तं [विनयोगधितं (सी० अट्ठ०), विनये कथितं (स्या०)] सब्बं,

विनयमूलपस्सिनो [विनयं मूलन्ति पस्सतो (सी०)] ॥

५४८:“मम कम्मं सरित्त्वान, गोतमो सक्कपुङ्गवो ।
भिक्षुसङ्घे निसीदित्वा, एतदग्गे ठपेसि मं ॥

५४९:“सतसहस्सुपादाय, इमं ठानं अपत्थयिं ।
सो मे अत्थो अनुप्पत्तो, विनये पारमिं गतो ॥

५५०:“सक्क्यानं नन्दिजननो, कप्पको आसहं पुरे ।
विजहित्वान तं जातिं, पुत्तो जातो महेसिनो ॥

५५१:“इतो दुतियके कप्पे, अज्जसो नाम खत्तियो ।
अनन्ततेजो अमितयसो, भूमिपालो महद्धनो ॥

५५२:“तस्स रज्जो अहं पुत्तो, चन्दनो नाम खत्तियो ।

जातिमदेनुपत्थद्धो, यसभोगमदेन च ॥

५५३:“नागसतसहस्सानि, सब्बालङ्कारभूसिता ।
तिथापभिन्ना मातङ्गा, परिवारेन्ति मं सदा ॥

५५४:“सबलेहि परेतोहं, उय्यानं गन्तुकामको ।
आरुह् सिरिकं नागं, नगरा निक्खमिं तदा ॥

५५५:“चरणेन च सम्पन्नो, गुत्तद्वारो सुसंवृतो ।
देवलो नाम सम्बुद्धो, आगच्छि पुरतो मम ॥

५५६:“पेसेत्वा सिरिकं नागं, बुद्धं आसादयिं तदा ।
ततो सज्जातकोपो सो [जातकोपोव (स्या०)], नागो नुद्धरते पदं ॥

५५७:“नागं रुण्णमनं [रुद्धमनं (पी० अट्ठ०), दुद्धमनं (सी० अट्ठ०), रुद्धपदं (?)] दिस्वा, बुद्धे कोधं अकासहं ।
विहेसयित्वा सम्बुद्धं, उय्यानं अगमासहं ॥

५५८:“सातं तत्थ न विन्दामि, सितो पज्जलितो यथा ।
परिळाहेन ड्हामि, मच्छोव बळिसादको ॥

५५९:“ससागरन्ता पथवी, आदित्ता विय होति मे ।
पितु सन्तिकुपागम्म, इदं वचनमब्रविं ॥

५६०:“आसीविसंव कुपितं, अग्गिक्खन्धंव आगतं ।
मत्तंव कुज्जरं दन्तिं, यं सयम्भुमसादयिं ॥

५६१:“आसादितो मया बुद्धो, घोरो उगतपो जिनो ।
पुरा सब्बे विनस्साम, खमापेस्साम तं मुनिं ॥

५६२:“नो चे तं निज्झापेस्साम, अत्तदन्तं समाहितं ।
ओरेन सत्तदिवसा, रट्ठं मे विधमिस्सति ॥

५६३:“सुमेखलो कोसियो च, सिग्गवो चापि सत्तको [सत्तुको (सी०)] ।
आसादयित्वा इसयो, दुग्गता ते सरट्ठका ॥

५६४:“यदा कुप्पन्ति इसयो, सज्जता ब्रह्मचारिनो ।
सदेवकं विनासेन्ति, ससागरं सपब्बतं ॥

५६५:“तियोजनसहस्समिह, पुरिसे सन्निपातयिं ।
अच्चयं देसनत्थाय, सयम्भुं उपसङ्कमिं ॥

५६६:“अल्लवत्था अल्लसिरा, सब्बेव पज्जलीकता ।
बुद्धस्स पादे निपतित्वा, इदं वचनमब्रवुं [मब्रविं (क०)] ॥

५६७:“खमस्सु त्वं महावीर, अभियाचति तं जनो ।
परिळाहं विनोदेहि, मा नो रट्ठं विनासय ॥

५६८:“सदेवमानुसा सब्बे, सदानवा सरक्खसा ।
अयोमयेन कुटेन, सिरं भिन्देय्यु मे सदा ॥

५६९:“दके [उदके (सी० स्या०)] अग्निं न सण्ठाति, बीजं सेले न रूहति ।
अगदे किमि न सण्ठाति, कोपो बुद्धे न जायति ॥

५७०:“यथा च भूमिं अचला, अप्पमेय्यो च सागरो ।
अनन्तको च आकासो, एवं बुद्धा अखोभिया ॥

५७१:“सदा खन्ता महावीरा, खमिता च तपस्सिनो ।
खन्तानं खमितानञ्च, गमनं तं [वो (स्या०)] न विज्जति ॥

५७२:“इदं वत्त्वान सम्बुद्धो, परिळाहं विनोदयं ।
महाजनस्स पुरतो, नभं अब्भुगगमि तदा ॥

५७३:“तेन कम्मेनहं वीर, हीनत्तं अज्झुपागतो ।
समतिक्कम्म तं जातिं, पाविसिं अभयं पुरं ॥

५७४:“तदापि मं महावीर, ड्हमानं सुसण्ठितं ।
परिळाहं विनोदेसि, सयम्भुञ्च खमापयिं ॥

५७५:“अज्जापि मं महावीर, ड्हमानं तिहग्गिभि ।
निब्बापेसि तयो अग्गी, सीतिभावञ्च पापयिं [पापयी (सी०)] ॥

५७६:“येसं सोतावधानत्थि, सुणाथ मम भासतो ।
अत्थं तुमं पवक्खामि, यथा दिट्ठं पदं मम ॥

५७७:“सयम्भुं तं विमानेत्वा, सन्तचित्तं समाहितं ।
तेन कम्मेनहं अज्ज, जातोमिह नीचयोनियं ॥

५७८: “मा वो खणं विराधेथ, खणातीता हि सोचरे ।
सदत्थे वायमेय्याथ, खणो वो पटिपादितो ॥

५७९: “एकच्चानञ्च वमनं, एकच्चानं विरेचनं ।
विसं हलाहलं एके, एकच्चानञ्च ओसधं ॥

५८०: “वमनं पटिपन्नानं, फलट्टानं विरेचनं ।
ओसधं फललाभीनं, पुञ्जक्खेत्तं गवेसिनं ॥

५८१: “सासनेन विरुद्धानं, विसं हलाहलं यथा ।
आसीविसो दिट्ठविसो [दट्ठविसो (स्या० अट्ठ०)], एवं ज्ञापेति तं नरं ॥

५८२: “सकिं पीतं हलाहलं, उपरुन्धति जीवितं ।
सासनेन विरुज्झित्वा, कप्पकोटिम्हि ड्हति ॥

५८३: “खन्तिया अविहिंसाय, मेत्तचित्तवताय च ।
सदेवकं सो तारति, तस्मा ते अविराधिया [अविरोधियो (सी०), ते अविरोधिया (स्या०)] ॥

५८४: “लाभालाभे न सज्जन्ति, सम्माननविमानने ।
पथवीसदिसा बुद्धा, तस्मा ते न विराधिया [ते न विरोधिया (सी० स्या०)] ॥

५८५: “देवदत्ते च वधके, चोरे अङ्गुलिमालके ।
राहुले धनपाले च, सब्बेसं समको मुनि ॥

५८६: “एतेसं पटिघो नत्थि, रागोमेसं न विज्जति ।
सब्बेसं समको बुद्धो, वधकस्सोरसस्स च ॥

५८७: “पन्थे दिस्वान कासावं, छड्डितं मीळ्हमक्खितं ।
सिरस्मिं अज्जलिं कत्वा, वन्दितब्बं इसिद्धजं ॥

५८८: “अब्भतीता च ये बुद्धा, वत्तमाना अनागता ।
धजेनानेन सुज्झन्ति, तस्मा एते नमस्सिया ॥

५८९: “सत्थुकप्पं सुविनयं, धारेमि हदयेनहं ।
नमस्समानो विनयं, विहरिस्सामि सब्बदा ॥

५९०: “विनयो आसयो मय्हं, विनयो ठानचङ्कमं ।
कप्पेमि विनये वासं, विनयो मम गोचरो ॥

५९१:“विनये पारमिप्पत्तो, समथे चापि कोविदो ।
उपालि तं महावीर, पादे वन्दति सत्थुनो ॥

५९२:“सो अहं विचरिस्सामि, गामा गामं पुरा पुरं ।
नमस्समानो सम्बुद्धं, धम्मस्स च सुधम्मतं ॥

५९३:“किलेसा ज्ञापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
सब्बासवा परिकखीणा, नत्थि दानि पुनब्भवो ॥

५९४:“स्वागतं वत मे आसि, बुद्धसेट्ठस्स सन्तिके ।
तिस्सो विज्जा अनुप्पत्ता, कतं बुद्धस्स सासनं ॥

५९५:“पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा उपालि थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उपालित्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

३-७. अज्जासिकोण्डज्जत्थेरअपदानं

५९६:“पदुमुत्तरसम्बुद्धं, लोकजेट्ठं विनायकं ।
बुद्धभूमिमनुप्पत्तं, पठमं अदसं अहं ॥

५९७:“यावता बोधिया मूले, यक्खा सब्बे समागता ।
सम्बुद्धं परिवारेत्वा, वन्दन्ति पज्जलीकता ॥

५९८:“सब्बे देवा तुट्ठमना, आकासे सज्जरन्ति ते ।
बुद्धो अयं अनुप्पत्तो, अन्धकारतमोनुदो ॥

५९९:“तेसं हासपरेतानं, महानादो अवत्तथ ।
किलेसे ज्ञापयिस्साम, सम्मासम्बुद्धसासने ॥

६००:“देवानं गिरमज्जाय, वाचासभिमुदीरिहं ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, आदिभिक्षमदासहं ॥

६०१:“मम सङ्कप्पमज्जाय, सत्था लोके अनुत्तरो ।
देवसङ्घे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥

६०२. “सत्ताहं अभिनिक्खम्म, बोधिं अज्झगमं अहं ।
इदं मे पठमं भत्तं, ब्रह्मचारिस्स यापनं ॥

६०३. “तुसिता हि इधागन्त्वा, यो मे भिक्खं उपानयि ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणोथ मम भासतो ॥

६०४. “तिसकप्पसहस्सानि [तिसमत्ते कप्पसगस्से (स्या० क०)], देवरज्जं करिस्सति ।
सब्बे देवे अभिभोत्वा, तिदिवं आवसिस्सति ॥

६०५. “देवलोका चवित्वान, मनुस्सत्तं गमिस्सति ।
सहस्सथा चक्कवत्ती, तत्थ रज्जं करिस्सति ॥

६०६. “कप्पसतसहस्सम्हि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥

६०७. “तिदसा सो चवित्वान, मनुस्सत्तं गमिस्सति ।
अगारा पब्बजित्वान, छब्बस्सानि वसिस्सति ॥

६०८. “ततो सत्तमके वस्से, बुद्धो सच्चं कथेस्सति ।
कोण्डज्जो नाम नामेन, पठमं सच्छिकाहितं ॥

६०९. “निक्खन्तेनानुपब्बजिं, पधानं सुकतं मया ।
किलेसे झापनत्थाय, पब्बजिं अनगारियं ॥

६१०. “अभिगन्त्वान सब्बज्जू, बुद्धो लोके सदेवके ।
इसिनामे मिगारज्जे [इमिना मे महारज्जं (स्या०), इमिना मे मिगारज्जं (क०)], अमतभेरिमाहनि ॥

६११. “सो दानि पत्तो अमतं, सन्तिपदमनुत्तरं ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरामि अनासवो ॥

६१२. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा अज्जासिकोण्डज्जो [अज्जातकोण्डज्जो (सी०), अज्जा कोण्डज्जो (स्या०)] थेरो इमा
गाथायो अभासित्थाति ।

अज्जासिकोण्डज्जत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

३-८. पिण्डोलभारद्वाजत्थेरअपदानं

६१३. “पदुमुत्तरो नाम जिनो, सयम्भू अग्गपुग्गलो ।
पुरतो हिमवन्तस्स, चित्तकूटे वसी तदा ॥
६१४. “अभीतरूपो तत्थासिं, मिगराजा चतुक्कमो ।
तस्स सद्दं सुणित्वान, विक्खम्भन्ति बहुज्जना ॥
६१५. “सुफुल्लं पदुमं गय्ह, उपगच्छिं नरासभं ।
वुट्ठितस्स समाधिम्हा, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥
६१६. “चातुदिसं नमस्सित्वा, बुद्धसेट्ठं नरुत्तमं ।
सकं चित्तं पसादेत्वा, सीहनादं नदिं अहं [तदा (स्या०)] ॥
६१७. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
सकासने निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥
६१८. “बुद्धस्स गिरमज्जाय, सब्बे देवा समागता ।
आगतो वदतं सेट्ठो, धम्मं सोस्साम तं मयं ॥
६१९. “तेसं हासपरेतानं, पुरतो लोकनायको ।
मम सद्दं [कम्मं (?)] पकित्तेसि, दीघदस्सी महामुनिं ॥
६२०. “येनिदं पदुमं दिन्नं, सीहनादो च नादितो ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥
६२१. “इतो अट्टमके कप्पे, चक्कवत्ती भविस्सति ।
सत्तरतनसम्पन्नो चतुदीपम्हि इस्सरो ॥
६२२. “कारयिस्सति इस्सरियं [इस्सरं (स्या० क०)], महिया चतुसट्ठिया ।
पदुमो नाम नामेन, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
६२३. “कप्पसतसहस्सम्हि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥
६२४. पकासिते पावचने, ब्रह्मबन्धु भविस्सति ।
ब्रह्मज्जा अभिनिक्खम्म, पब्बजिस्सति तावदे ॥

६२५:“पधानपहित्तो सो, उपसन्तो निरूपधि ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो ॥

६२६:“विजने पन्तसेय्यम्हि, वाळमिगसमाकुले ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो ॥

६२७:“पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा पिण्डोलभारद्वाजो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पिण्डोलभारद्वाजत्थेरस्सापदानं अट्टमं ।

३-९. खदिरवनियरेवतत्थेरअपदानं

६२८:“गङ्गा भागीरथी नाम, हिमवन्ता पभाविता ।
कुतित्थे नाविको आसिं, ओरिमे च तरिं [ओरिमं च तरे (स्या०)] अहं ॥

६२९:“पदुमुत्तरो नायको, सम्बुद्धो द्विपदुत्तमो ।
वसी सतसहस्सेहि, गङ्गातीरमुपागतो [पुब्बे मय्हं सुतं आसि, § “पदुमुत्तरनायको । वसीसतसहस्सेहि, गङ्गासोतं तरिस्सति” । (सी०)] ॥

६३०:“बहू नावा समानेत्वा, वट्टकीहि [चम्मकेहि (क०)] सुसङ्कतं ।
नावाय [नावानं (क०)] छदनं कत्वा, पटिमानिं नरासभं ॥

६३१:“आगन्त्वान च सम्बुद्धो, आरूहि तज्ज नावकं ।
वारिमज्जे ठितो सत्था, इमा गाथा अभासथ ॥

६३२:“यो सो तारेसि सम्बुद्धं, सङ्गज्जापि अनासवं ।
तेन चित्तप्पसादेन, देवलोके रमिस्सति ॥

६३३:“निब्बत्तिस्सति ते ब्यम्हं, सुकतं नावसण्ठितं ।
आकासे पुप्फछदनं, धारयिस्सति सब्बदा ॥

६३४:“अट्टपज्जासकप्पम्हि, तारको [तारणो (स्या०)] नाम खत्तियो ।
चातुरन्तो विजितावी, चक्कवत्ती भविस्सति ॥

६३५:“सत्तपज्जासकप्पम्हि, चम्मको [चम्पको (सी०), चम्बको (स्या०)] नाम खत्तियो ।

उगच्छन्तोव सूरियो, जोतिस्सति महब्बलो ॥

६३६: “कप्पसतसहस्सम्हि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥

६३७: “तिदसा सो चवित्वान, मनुस्सत्तं गमिस्सति ।
रेवतो नाम नामेन, ब्रह्मबन्धु भविस्सति ॥

६३८: “अगारा निक्खमित्वान, सुक्कमूलेन चोदितो ।
गोतमस्स भगवतो, सासने पब्बजिस्सति ॥

६३९: “सो पच्छा पब्बजित्वान, युत्तयोगो विपस्सको ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो ॥

६४०: “वीरियं [विरियं (सी० स्या०)] मे धुरधोरहं, योगक्खेमाधिवाहनं ।
धारेमि अन्तिमं देहं, सम्मासम्बुद्धसासने ॥

६४१: “सतसहस्से कतं कम्मं, फलं दस्सेसि मे इध ।
सुमुत्तो सरवेगोव, किलेसे ज्ञापयी मम ॥

६४२: “ततो मं वननिरतं, दिस्वा लोकन्तगू मुनि ।
वनवासिभिक्षूनगं, पज्जपेसि महामति ॥

६४३: “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा खदिरवनियो रेवतो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

खदिरवनियरेवतत्थेरस्सापदानं नवमं ।

३-१०. आनन्दत्थेरअपदानं

६४४: “आरामद्वारा निक्खम्म, पदुमुत्तरो महामुनि ।
वस्सेन्तो अमतं वुट्ठिं, निब्बापेसि महाजनं ॥

६४५: “सतसहस्सं ते धीरा, छळभिज्जा महिद्धिका ।
परिवारेन्ति सम्बुद्धं, छायाव अनपायिनी [अनुपायिनी (स्या० क०)] ॥

६४६:“हत्थिक्खन्धगतो आसिं, सेतच्छत्तं वरुत्तमं ।
सुचारुरूपं दिस्वान, वित्ति मे उदपज्जथ ॥

६४७:“ओरुह हत्थिक्खन्धम्हा, उपगच्छिं नरासभं ।
रतनामयच्छत्तं मे, बुद्धसेट्ठस्स धारयिं ॥

६४८:“मम सङ्कप्पमज्जाय, पदुमुत्तरो महाइसि ।
तं कथं ठपयित्वान, इमा गाथा अभासथ ॥

६४९:“यो सो छत्तमधारेसि, सोण्णालङ्कारभूसितं ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणोथ मम भासतो ॥

६५०:“इतो गन्त्वा अयं पोसो, तुसितं आवसिस्सति ।
अनुभोस्सति सम्पत्तिं, अच्छराहि पुरक्खतो ॥

६५१:“चतुत्तिसतिक्खत्तुच्च, देवरज्जं करिस्सति ।
बलाधिपो अट्ठसत्तं, वसुधं आवसिस्सति ॥

६५२:“अट्ठपज्जासक्खत्तुच्च, चक्कवत्ती भविस्सति ।
पदेसरज्जं विपुलं, महिया कारयिस्सति ॥

६५३:“कप्पसतसहस्सम्हि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥

६५४:“सक्यानं कुलकेतुस्स, जातिबन्धु भविस्सति ।
आनन्दो नाम नामेन, उपट्ठाको महेसिनो ॥

६५५:“आतापी निपको चापि, बाहुसच्चे सुकोविदो ।
निवातवृत्ति अत्थद्दो, सब्बपाठी भविस्सति ॥

६५६:“पधानपहित्तो सो, उपसन्तो निरूपधि ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो ॥

६५७:“सन्ति आरज्जका नागा, कुज्जरा सट्ठिहायना ।
तिथापभिन्ना मातङ्गा, ईसादन्ता उरूळ्हावा ॥

६५८:“अनेकसतसहस्सा, पण्डितापि महिद्धिका ।
सब्बे ते बुद्धनागस्स, न होन्तु पणिधिम्हि ते’ [न होन्ति परिविम्भिता (स्या०), न होन्ति पणिधिम्हि ते (क०)] ॥

६५९. “आदियामे नमस्सामि, मज्झिमे अथ पच्छिमे ।
पसन्नचित्तो सुमनो, बुद्धसेट्ठं उपट्ठहिं ॥

६६०. “आतापी निपको चापि, सम्पजानो पतिस्सतो ।
सोतापत्तिफलं पत्तो, सेखभूमीसु कोविदो ॥

६६१. “सतसहस्सितो कप्पे, यं कम्ममभिनीहरिं ।
ताहं भूमिमनुप्पत्तो, ठिता सद्धम्ममाचला [ठितो सद्धम्ममाचलो (सी०), ठिता सद्धा महप्फला (स्या०)] ॥

६६२. “स्वागतं वत मे आसि, बुद्धसेट्ठस्स सन्तिके ।
तिस्सो विज्जा अनुप्पत्ता, कतं बुद्धस्स सासनं ॥

६६३. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा आनन्दो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

आनन्दत्थेरस्सापदानं दसमं ।

तस्सुद्धानं —

बुद्धो पच्चेकबुद्धो च, सारिपुत्तो च कोलितो ।
कस्सपो अनुरुद्धो च, पुण्णत्थेरो उपालि च ॥

अज्जासिकोण्डज्जो पिण्डोलो, रेवतानन्दपण्डितो ।
छसतानि च पज्जास, गाथायो सब्बपिण्डिता ॥

अपदाने बुद्धवग्गो पठमो ।

२. सीहासनियवग्गो

१. सीहासनदायकत्थेरअपदानं

१. “निब्बुते लोकनाथम्हि, सिद्धत्थे द्विपदुत्तमे [दिपदुत्तमे (सी० स्या०)] ।
वित्थारिके पावचने, बाहुजज्जम्हि सासने ॥

२. “पसन्नचित्तो सुमनो, सीहासनमकासहं ।
सीहासनं करित्वान, पादपीठमकासहं ॥

३. “सीहासने च वस्सन्ते, घरं तत्थ अकासहं ।
तेन चित्तप्पसादेन, तुसितं उपपज्जहं ॥
४. “आयामेन चतुब्बीस, योजनं आसि [योजनासिंसु (स्या० क०)] तावदे ।
विमानं सुकतं मय्हं, वित्थारेन चतुदस ॥
५. “सतं [सत्त (स्या०)] कज्जासहस्सानि, परिवारेन्ति मं सदा ।
सोण्णमयज्च पल्लङ्कं, ब्यम्हे आसि सुनिम्मितं ॥
६. “हत्थियानं अस्सयानं, दिब्बयानं उपट्ठितं ।
पासादा सिविका चेव, निब्बत्तन्ति यदिच्छकं ॥
७. “मणिमया च पल्लङ्का, अज्जे सारमया बहू ।
निब्बत्तन्ति ममं सब्बे, सीहासनस्सिदं फलं ॥
८. “सोण्णमया रूपिमया, फलिकावेळुरियामया ।
पादुका अभिरूहामि, पादपीठस्सिदं फलं ॥
९. “चतुन्नवुतितो [चतुनवुते इतो (सी० स्या०)] कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुज्जकम्मस्सिदं फलं ॥
१०. “तेसत्ततिम्हितो कप्पे, इन्दनामा तयो जना ।
द्वेसत्ततिम्हितो कप्पे, तयो सुमननामका ॥
११. “समसत्ततितो कप्पे, तयो वरुणनामका ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चतुदीपम्हि इस्सरा ॥
१२. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सीहासनदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सीहासनदायकत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. एकत्थम्भिकत्थेरअपदानं

१३. “सिद्धत्थस्स भगवतो, महापूगगणो अहु ।
सरणं गता च ते बुद्धं, सहहन्ति तथागतं ॥

१४. “सब्बे सङ्गम्भं मन्तेत्वा, माळं कुब्बन्ति सत्थुनो ।
एकत्थम्भं अलभन्ता, विचिनन्ति ब्रहावने ॥
१५. “तेहं अरज्जे दिस्वान, उपगम्भं गणं तदा ।
अज्जलिं पग्गहेत्वान, परिपुच्छिं गणं अहं ॥
१६. “ते मे पुट्ठा वियाकंसु, सीलवन्तो उपासका ।
माळं मयं कत्तुकामा, एकत्थम्भो न लब्भति ॥
१७. “एकत्थम्भं ममं देथ, अहं दस्सामि सत्थुनो ।
आहरिस्सामहं थम्भं, अप्पोस्सुक्का भवन्तु ते [भवन्तु वो (सी०), भवाथ वो (?)] ॥
१८. “ते मे थम्भं पवेच्छिंसु, पसन्ना तुट्ठमानसा ।
ततो पटिनिवत्तित्वा, अगमंसु सकं घरं ॥
१९. “अचिरं गते पूगगणे, थम्भं अहासहं तदा ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, पठमं उस्सपेसहं ॥
२०. “तेन चित्तप्पसादेन, विमानं उपपज्जहं ।
उब्बिद्धं भवनं मय्हं, सत्तभूमं [सत्तभूमं (सी० क०)] समुगगतं ॥
२१. “वज्जमानासु भेरीसु, परिचारेमहं सदा ।
पज्चपज्जासकप्पम्हि, राजा आसिं यसोधरो ॥
२२. “तत्थापि भवनं मय्हं, सत्तभूमं समुगगतं ।
कूटागारवरूपेतं, एकत्थम्भं मनोरमं ॥
२३. “एकवीसतिकप्पम्हि, उदेनो नाम खत्तियो ।
तत्रापि भवनं मय्हं, सत्तभूमं समुगगतं ॥
२४. “यं यं योनुपपज्जामि, देवत्तं अथ मानुसं ।
अनुभोमि सुखं सब्बं [सब्बमेतं (स्या०)], एकत्थम्भस्सिदं फलं ॥
२५. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं थम्भमददं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, एकत्थम्भस्सिदं फलं ॥
२६. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा एकत्थम्भिको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

एकत्थम्भिकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. नन्दत्थेरअपदानं

२७. “पदुमुत्तरस्स भगवतो, लोकजेट्ठस्स तादिनो ।
वत्थं खोमं मया दिन्नं, सयम्भुस्स महेसिनो ॥
२८. “तं मे बुद्धो वियाकासि, जलजुत्तरनामको ।
‘इमिना वत्थदानेन, हेमवण्णो भविस्ससि ॥
२९. “‘द्वे सम्पत्ती अनुभोत्वा, कुसलमूलेहि चोदितो ।
गोतमस्स भगवतो, कनिट्ठो त्वं भविस्ससि ॥
३०. “‘रागरत्तो सुखसीलो, कामेसु गेधमायुतो ।
बुद्धेन चोदितो सन्तो, तदा [ततो (स्या०)] त्वं पब्बजिस्ससि ॥
३१. “‘पब्बजित्वान त्वं तत्थ, कुसलमूलेन चोदितो ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्ससिनासवो ॥
३२. “सत्त [सत (स्या०)] कप्पसहस्सम्हि, चतुरो चेळनामका ।
सट्ठि कप्पसहस्सम्हि, उपचेला चतुज्जना ॥
३३. “पञ्च कप्पसहस्सम्हि, चेळाव चतुरो जना ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चतुदीपम्हि इस्सरा ॥
३४. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
- इत्थं सुदं आयस्मा नन्दो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

नन्दत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. चूळपन्थकत्थेरअपदानं

३५. “पदुमुत्तरो नाम जिनो, आहुतीनं पटिग्गहो ।
गणम्हा वूपकट्ठो सो, हिमवन्ते वसी तदा ॥

३६. “अहमि हिमवन्तमिह, वसामि अस्समे तदा ।
अचिरागतं महावीरं, उपेसिं लोकनायकं ॥
३७. “पुप्फच्छत्तं गहेत्वान, उपगच्छिं नरासभं ।
समाधिं समापज्जन्तं, अन्तरायमकासहं ॥
३८. “उभो हत्थेहि पग्गय्ह, पुप्फच्छत्तं अदासहं ।
पटिग्गहेसि भगवा, पदुमुत्तरो महामुनि ॥
३९. “सब्बे देवा अत्तमना, हिमवन्तं उपेन्ति ते ।
साधुकारं पवत्तेसुं, अनुमोदिस्सति चक्खुमा ॥
४०. “इदं वत्त्वान ते देवा, उपगच्छुं नरुत्तमं ।
आकासे धारयन्तस्स [धारयन्तं मे (क), धारयतो मे (?)], पदुमच्छत्तमुत्तमं ॥
४१. “सतपत्तच्छत्तं पग्गय्ह, अदासि तापसो मम ।
‘तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥
४२. “‘पञ्चवीसतिकप्पानि, देवरज्जं करिस्सति ।
चतुत्तिसतिक्खत्तुञ्च, चक्कवत्ती भविस्सति ॥
४३. “‘यं यं योनिं संसरति, देवत्तं अथ मानुसं ।
अब्भोकासे पतिट्ठन्तं, पदुमं धारयिस्सति’ ॥
४४. “‘कप्पसतसहस्समिह, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन [नामेन (सी० क०)], सत्था लोके भविस्सति ॥
४५. “‘पकासिते पावचने, मनुस्सत्तं लभिस्सति ।
मनोमयमिह कायमिह, उत्तमो सो भविस्सति ॥
४६. “‘द्वे भातरो भविस्सन्ति, उभोपि पन्थकव्हया ।
अनुभोत्वा उत्तमत्थं, जोतयिस्सन्ति सासनं’ ॥
४७. “‘सोहं अट्ठारसवस्सो [सो अट्ठारसवस्सोहं (स्या०)], पब्बजिं अनगारियं ।
विसेसाहं न विन्दामि, सक्कपुत्तस्स सासने ॥
४८. “‘दन्धा मय्हं गती आसि, परिभूतो पुरे अहं [अहं (स्या०)] ।
भाता च मं पणामेसि, गच्छ दानि सकं घरं ॥

४९. “सोहं पणामितो सन्तो, सङ्घारामस्स कोट्टके ।
दुम्भनो तत्थ अट्ठासिं, सामञ्जस्मिं अपेक्खवा ॥
५०. “भगवा तत्थ [अथेत्य सत्था (सी० स्या०)] आगच्छि, सीसं मय्हं परामसि ।
बाहाय मं गहेत्वान, सङ्घारामं पवेसयि ॥
५१. “अनुकम्पाय मे सत्था, अदासि पादपुञ्छनिं ।
एवं सुद्धं अधिट्ठेहि, एकमन्तमधिट्ठहं ॥
५२. “हत्थेहि तमहं गय्ह, सरिं कोकनदं अहं ।
तत्थ चित्तं विमुच्चि मे, अरहत्तं अपापुणिं ॥
५३. “मनोमयेसु कायेसु, सब्बत्थ पारमिं गतो ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरामि अनासवो ॥
५४. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
- इत्थं सुदं आयस्मा चूळपन्थको [चुल्लपन्थको (सी० स्या०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

चूळपन्थकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. पिलिन्दवच्छत्थेरअपदानं

५५. “निब्बुते लोकनाथमिह, सुमेधे अग्गपुग्गले ।
पसन्नचित्तो सुमनो, थूपपूजं अकासहं ॥
५६. “ये च खीणासवा तत्थ, छळभिज्जा महिद्धिका ।
तेहं तत्थ समानेत्वा, सङ्घभत्तं अकासहं ॥
५७. “सुमेधस्स भगवतो, उपट्ठाको तदा अहु ।
सुमेधो नाम नामेन, अनुमोदित्थ सो तदा ॥
५८. “तेन चित्तप्पसादेन, विमानं उपपज्जहं ।
छळासीतिसहस्सानि, अच्छरायो रमिसु मे ॥
५९. “ममेव अनुवत्तन्ति, सब्बकामेहि ता सदा ।
अज्जे देवे अभिभोमि, पुज्जकम्मस्सिदं फलं ॥

६०. “पञ्चवीसतिकप्पम्हि, वरुणो नाम खत्तियो ।
विसुद्धभोजनो [सुसुद्धभोजनो (सी०)] आसिं, चक्कवत्ती अहं तदा ॥
६१. “न ते बीजं पवपन्ति, नपि नीयन्ति नङ्गला ।
अकट्टपाकिमं सालिं, परिभुञ्जन्ति मानुसा ॥
६२. “तत्थ रज्जं करित्वान, देवत्तं पुन गच्छहं ।
तदापि एदिसा मय्हं, निब्बत्ता भोगसम्पदा ॥
६३. “न मं मित्ता अमित्ता वा, हिंसन्ति सब्बपाणिनो ।
सब्बेसम्पि पियो होमि, पुञ्जकम्मस्सिदं फलं ॥
६४. “तिसकप्पसहस्सम्हि, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, गन्धालेपस्सिदं फलं ॥
६५. “इमस्मिं भद्दके कप्पे, एको आसिं जनाधिपो ।
महानुभावो राजाहं [राजीसि (स्या० क०)], चक्कवत्ती महब्बलो ॥
६६. “सोहं पञ्चसु सीलेसु, ठपेत्वा जनतं बहुं ।
पापेत्वा सुगतिंयेव, देवतानं पियो अहं ॥
६७. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
- इत्थं सुदं आयस्मा पिलिन्दवच्छो [पिलिन्दिवच्छो (सी०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पिलिन्दवच्छत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. राहुलत्थेरअपदानं

६८. “पदुमुत्तरस्स भगवतो, लोकजेट्टस्स तादिनो ।
सत्तभूमम्हि पासादे, आदासं सन्थरिं अहं ॥
६९. “खीणासवसहस्सेहि, परिकिण्णो महामुनि ।
उपागमि गन्धकुटिं, द्विपदिन्दो [दिपदिन्दो (सी० स्या०)] नरासभो ॥
७०. “विरोचेन्तो [विरोचयं (स्या०)] गन्धकुटिं, देवदेवो नरासभो ।
भिक्खुसङ्घे ठितो सत्था, इमा गाथा अभासथ ॥

७१. “येनायं जोतिता सेय्या, आदासोव सुसन्थतो ।
तमहं कित्तिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥
७२. “सोण्णमया रूपिमया, अथो वेळुरियामया ।
निब्बत्तिस्सन्ति पासादा, ये केचि मनसो पिया ॥
७३. “चतुसङ्खित्तुं देविन्दो, देवरज्जं करिस्सति ।
सहस्सकखत्तुं चक्कवत्ती, भविस्सति अनन्तरा ॥
७४. “एकवीसतिकप्पम्हि, विमलो नाम खत्तियो ।
चातुरन्तो विजितावी, चक्कवत्ती भविस्सति ॥
७५. “नगरं रेणुवती नाम, इट्ठकाहि सुमापितं ।
आयामतो तीणि सतं, चतुरस्ससमायुतं ॥
७६. “सुदस्सनो नाम पासादो, विस्सकम्मेन मापितो [विसुकम्मेनऽमापितो (क०), विस्सकम्मेन निम्मितो (सी०)] ।
कूटागारवरूपेतो, सत्तरतनभूसितो ॥
७७. “दससद्दविवित्तं तं [अविवित्तं (सी०)], विज्जाधरसमाकुलं ।
सुदस्सनं नगरं, देवतानं भविस्सति ॥
७८. “पभा निग्गच्छते तस्स, उग्गच्छन्तेव सूरिये ।
विरोचेस्सति तं निच्चं, समन्ता अट्ठयोजनं ॥
७९. “कप्पसतसहस्सम्हि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥
८०. “तुसिता सो चवित्त्वान, सुक्कमूलेन चोदितो ।
गोतमस्स भगवतो, अत्रजो सो भविस्सति ॥
८१. “सचे वसेय्य [सचावसेय्य (?)] अगारं, चक्कवत्ती भवेय्य सो ।
अट्ठानमेतं यं तादी, अगारे रतिमज्झगा ॥
८२. “निक्खमित्वा अगारम्हा, पब्बजिस्सति सुब्बतो ।
राहुलो नाम नामेन, अरहा सो भविस्सति ॥
८३. “किकीव अण्डं रक्खेय्य, चामरी विय वालधिं ।
निपको सीलसम्पन्नो, ममं रक्खि महामुनि [एवं रक्खिं महामुनि (सी० क०), ममं दक्खि महामुनि (स्या०)] ॥

८४. “तस्साहं धम्ममज्जाय, विहासिं सासने रतो ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरामि अनासवो ॥

८५. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा राहुलो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

राहुलत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. उपसेनवङ्गन्तपुत्तत्थेरअपदानं

८६. “पदुमुत्तरं भगवन्तं, लोकजेट्ठं नरासभं ।
पब्भारम्हि निसीदन्तं, उपगच्छिं नरुत्तमं ॥

८७. “कणिकारपुप्फं [कणिकारं पुप्फितं (सी० स्या०)] दिस्वा, वण्टे छेत्वानहं तदा ।
अलङ्कारित्वा छत्तम्हि, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥

८८. “पिण्डपातञ्च पादासिं, परमन्नं सुभोजनं ।
बुद्धेन नवमे तत्थ, समणे अट्ठ भोजयिं ॥

८९. “अनुमोदि महावीरो, सयम्भू अग्गपुग्गलो ।
इमिना छत्तदानेन, परमन्नपवेच्छना ॥

९०. “तेन चित्तप्पसादेन, सम्पत्तिमनुभोस्ससि ।
छत्तिसक्खत्तुं देविन्दो, देवरज्जं करिस्सति ॥

९१. “एकवीसतिक्खत्तुञ्च, चक्कवत्ती भविस्सति ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥

९२. “सतसहस्सितो कप्पे, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति [यं वदन्ति सुमेधोति, भूरिपज्जं सुमेधसं । कप्पेतो सतसहस्से, एस
बुद्धो भविस्सति । (क०)] ॥

९३. “सासने दिब्बमानम्हि, मनुस्सत्तं गमिस्सति ।
तस्स धम्मेषु दायादो, ओरसो धम्मनिम्मितो ॥

९४. “उपसेनोति नामेन, हेस्सति सत्थु सावको ।

[इदं पादद्वयं थेरगाथाअट्टकथायमेव दिस्सति] समन्तपासादिकत्ता, अग्गट्टाने ठपेस्सति

[इदं पादद्वयं थेरगाथाअट्टकथायमेव दिस्सति] ॥

९५. “चरिमं वत्तते मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
धारेमि अन्तिमं देहं, जेत्वा मारं सवाहनं [सवाहिनिं (?)] ॥

९६. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा उपसेनो वङ्गन्तपुत्तो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उपसेनवङ्गन्तपुत्तत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

ततियभाणवारं ।

८. रट्टपालत्थेरअपदानं

९७. “पदुमुत्तरस्स भगवतो, लोकजेट्टस्स तादिनो ।
वरनागो मया दिन्नो, ईसादन्तो उरूळहवा ॥

९८. “सेतच्छत्तो पसोभितो, सकप्पनो सहत्थिपो ।
अग्घापेत्वान तं सब्बं, सङ्घारामं अकारयिं ॥

९९. “चतुपज्जाससहस्सानि, पासादे कारयिं अहं ।
महोघदानं [महाभत्तं (सी०), महोघज्ज (क०), महादानं (?)] करित्वान, निर्यादेसिं महेसिनो ॥

१००. “अनुमोदि महावीरो, सयम्भू अग्गपुग्गलो ।
सब्बे जने हासयन्तो, देसेसि अमतं पदं ॥

१०१. “तं मे बुद्धो वियाकासि, जलजुत्तरनामको ।
भिक्षुसङ्घे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥

१०२. “चतुपज्जाससहस्सानि, पासादे कारयी अयं ।
कथयिस्सामि विपाकं, सुणोथ मम भासतो ॥

१०३. “अट्टारससहस्सानि, कूटागारा भविस्सरे ।
व्यम्हुत्तमम्हि निब्बत्ता, सब्बसोणमया च ते ॥

१०४. “पञ्जासखत्तुं देविन्दो, देवरज्जं करिस्सति ।
अट्ठपञ्जासखत्तुञ्च, चक्कवत्ती भविस्सति ॥

१०५. “कप्पसतसहस्सम्हि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥

१०६. “देवलोका चवित्त्वान, सुक्कमूलेन चोदितो ।
अट्ठे कुले महाभोगे, निब्बत्तिस्सति तावदे ॥

१०७. “सो पच्छा पब्बजित्त्वान, सुक्कमूलेन चोदितो ।
रट्ठपालोति नामेन, हेस्सति सत्थु सावको ॥

१०८. “पधानपहितत्तो सो, उपसन्तो निरूपधि ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो’ ॥

१०९. “उट्ठाय अभिनिक्खम्म, जहिता भोगसम्पदा ।
खेळपिण्डेव भोगम्हि, पेमं मय्हं न विज्जति ॥

११०. “वीरियं मे धुरधोरय्हं, योगक्खेमाधिवाहनं ।
धारेमि अन्तिमं देहं, सम्मासम्बुद्धसासने ॥

१११. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं’ ॥

इत्थं सुदं आयस्मा रट्ठपालो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

रट्ठपालत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. सोपाकत्थेरअपदानं

११२. “पब्भारं सोधयन्तस्स [सेवयन्तस्स (सी० क०)], विपिने पब्बतुत्तमे ।
सिद्धत्थो नाम भगवा, आगच्छि मम सन्तिकं ॥

११३. “बुद्धं उपगतं दिस्वा, लोकजेट्ठस्स तादिनो ।
सन्थरं सन्थरित्त्वान [पज्जपेत्त्वान (स्या० अट्ठ)], पुप्फासनमदासहं ॥

११४. “पुप्फासने निसीदित्वा, सिद्धत्थो लोकनायको ।
ममञ्च गतिमज्जाय, अनिच्चतमुदाहरि ॥

११५. “अनिच्चा वत सङ्खारा, उप्पादवयधम्मिनो ।
उप्पज्जित्वा निरुज्झन्ति, तेसं वूपसमो सुखो” ॥

११६. “इदं वत्त्वान सब्बज्जू, लोकजेट्ठो नरासभो ।
नभं अब्भुग्गमि वीरो, हंसराजाव अम्बरे ॥

११७. “सकं दिट्ठिं जहित्वान, भावयानिच्चसज्जहं ।
एकाहं भावयित्वान, तत्थ कालं कतो अहं ॥

११८. “द्वे सम्पत्ती अनुभोत्वा, सुक्कमूलेन चोदितो ।
पच्छिमे भवे सम्पत्ते, सपाकयोनुपागमिं ॥

११९. “अगारा अभिनिक्खम्म, पब्बजिं अनगारियं ।
जातिया सत्तवस्सोहं, अरहत्तमपापुणिं ॥

१२०. “आरद्धवीरियो पहितत्तो, सीलेसु सुसमाहितो ।
तोसेत्त्वान महानागं, अलत्थं उपसम्पदं ॥

१२१. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुप्फदानस्सिदं फलं ॥

१२२. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं सज्जं भावयिं तदा ।
तं सज्जं भावयन्तस्स, पत्तो मे आसवक्खयो ॥

१२३. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सोपाको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सोपाकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. सुमङ्गलत्थेरअपदानं

१२४. “आहुतिं यिडुकामोहं, पटियादेत्त्वान भोजनं ।
ब्राह्मणे पटिमानेन्तो, विसाले माळके ठितो ॥

१२५. “अथदसासिं सम्बुद्धं, पियदस्सिं महायसं ।
सब्बलोकविनेतारं, सयम्भुं अगगपुगगलं ॥

१२६. “भगवन्तं जुतिमन्तं, सावकेहि पुरक्खतं ।
आदिच्चमिव रोचन्तं, रथियं पटिपन्नकं ॥
१२७. “अज्जलिं पग्गहेत्वान, सकं चित्तं पसादयिं ।
मनसाव निमन्तेसिं, ‘आगच्छतु महामुनि’ ॥
१२८. “मम सङ्कप्पमज्जाय, सत्था लोके अनुत्तरो ।
खीणासवसहस्सेहि, मम द्वारं उपागमि ॥
१२९. “नमो ते पुरिसाजज्ज, नमो ते पुरिसुत्तम ।
पासादं अभिरूहित्वा, सीहासने निसीदतं [निसीद त्वं (सी०)] ॥
१३०. “दन्तो दन्तपरिवारो, तिण्णो तारयतं वरो ।
पासादं अभिरूहित्वा, निसीदि पवरासने ॥
१३१. “यं मे अत्थि सके गेहे, आमिसं पच्चुपट्ठितं ।
ताहं बुद्धस्स पादासिं, पसन्नो सेहि पाणिभि ॥
१३२. “पसन्नचित्तो सुमनो, वेदजातो कतज्जली ।
बुद्धसेट्ठं नमस्सामि, अहो बुद्धस्सुळारता ॥
१३३. “अट्ठन्नं पयिरूपासतं, भुज्जं खीणासवा बहू ।
तुय्हेवेसो आनुभावो, सरणं तं उपेमहं ॥
१३४. “पियदस्सी च भगवा, लोकजेट्ठो नरासभो ।
भिक्खुसङ्घे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥
१३५. “‘यो सो सङ्घं अभोजेसि, उजुभूतं समाहितं ।
तथागतञ्च सम्बुद्धं, सुणाथ मम भासतो ॥
१३६. “‘सत्तवीसतिक्खत्तुं सो, देवरज्जं करिस्सति ।
सककम्माभिरद्धो सो, देवलोके रमिस्सति ॥
१३७. “‘दस अट्ठ चक्खत्तुं [दसज्जट्ठक्खत्तुं (सी०), दस चट्ठक्खत्तुं (स्या०)] सो, चक्कवत्ती भविस्सति ।
पथब्बा रज्जं पञ्चसतं, वसुधं आवसिस्सति’ ॥
१३८. “अरज्जवनमोग्गय्ह, काननं ब्यग्घसेवितं ।
पधानं पदहित्वान, किलेसा झापिता मया ॥

१३९. “अट्टारसे कप्पसते, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, भत्तदानस्सिदं फलं ॥

१४०. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सुमङ्गलो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सुमङ्गलत्थेरस्सापदानं दसमं ।

तस्सुद्धानं —

सीहासनी एकथम्भी, नन्दो च चूळपन्थको ।
पिलिन्दराहुलो चेव, वङ्गन्तो रट्टपालको ॥

सोपाको मङ्गलो चेव, दसेव दुतिये वग्गे ।
सतञ्च अट्टित्स च, गाथा चेत्थ पकासिता ॥

सीहासनियवग्गो दुतियो ।

३. सुभूतिवग्गो

१. सुभूतिथेरअपदानं

१. “हिमवन्तस्साविदूरे, निसभो नाम पब्बतो ।
अस्समो सुकतो मय्हं, पण्णसाला सुमापिता ॥
२. “कोसियो नाम नामेन, जटिलो उगतापनो ।
एकाकियो [एकाकिको (क०)] अदुतियो, वसामि निसभे तदा ॥
३. “फलं मूलञ्च पण्णञ्च, न भुज्जामि अहं तदा ।
पवत्तंव सुपाताहं [पवत्तपण्डुपत्तानि (सी०)], उपजीवामि तावदे ॥
४. “नाहं कोपेमि आजीवं, चजमानोपि जीवितं ।
आराधेमि सकं चित्तं, विवज्जेमि अनेसनं ॥
५. “रागूपसंहितं चित्तं, यदा उप्पज्जते मम ।
सयंव पच्चवेक्खामि, एकग्गो तं दमेमहं ॥

६. “रज्जसे रज्जनीये च, दुस्सनीये च दुस्ससे ।
मुहसे मोहनीये च, निक्खमस्सु वना तुवं ॥
७. “विसुद्धानं अयं वासो, निम्मलानं तपस्सिनं ।
मा खो विसुद्धं दूसेसि, निक्खमस्सु वना तुवं ॥
८. “अगारिको भवित्वान, यदा पुत्तं [सदायुत्तं (सी०), यदायुत्तं (स्या०)], लभिस्ससि ।
उभोपि मा विराधेसि, निक्खमस्सु वना तुवं ॥
९. “छवालातं यथा कट्ठं, न क्वचि किच्चकारकं ।
नेव गामे अरज्जे वा, न हि तं कट्ठसम्मत्तं ॥
१०. “छवालातूपमो त्वंसि, न गिही नापि सज्जतो ।
उभतो मुत्तको अज्ज, निक्खमस्सु वना तुवं ॥
११. “सिया नु खो तव एतं, को पजानाति ते इदं ।
सद्धाधुरं वहिसि [सद्धाधुरं जहसि (सी०), सीघं धुरं वहिसि (स्या०)] मे, कोसज्जबहुलाय च ॥
१२. “जिगुच्छिस्सन्ति तं विज्जू, असुचिं नागरिको यथा ।
आकट्ठित्वान इसयो, चोदयिस्सन्ति तं सदा ॥
१३. “तं विज्जू पवदिस्सन्ति, समतिक्कन्तसासनं ।
संवासं अलभन्तो हि, कथं जीविहिसि [जीविस्ससि (सी०)] तुवं ॥
१४. “तिधापभिन्नं मातङ्गं, कुज्जरं सट्ठिहायनं ।
बली नागो उपगन्त्वा, यूथा नीहरते गजं ॥
१५. “यूथा विनिस्सटो सन्तो, सुखं सातं न विन्दति ।
दुक्खितो विमनो होति, पज्झायन्तो पवेधति ॥
१६. “तथेव जटिला तम्पि, नीहरिस्सन्ति दुम्मतिं ।
तेहि त्वं निस्सटो सन्तो, सुखं सातं न लच्छसि ॥
१७. “दिवा वा यदि वा रत्तिं, सोकसल्लसमप्पितो ।
डय्हसि परिळाहेन, गजो यूथाव निस्सटो ॥
१८. “जातरूपं यथा कूटं, नेव ज्ञायति [यायति (स्या०)] कत्थचि ।
तथा सीलविहीनो त्वं, न ज्ञायिस्ससि [यारिस्सति (स्या०)] कत्थचि ॥

१९. “अगारं वसमानोपि, कथं जीविहिसि तुवं ।
मत्तिकं पेतिकञ्चापि, नत्थि ते निहितं धनं ॥
२०. “सयं कम्मं करित्वान, गत्ते सेदं पमोचयं ।
एवं जीविहिसि गेहे, साधु ते तं न रुच्चति ॥
२१. “एवाहं तत्थ वारेमि, संकिलेसगतं मनं ।
नानाधम्मकथं कत्वा, पापा चित्तं निवारयिं ॥
२२. “एवं मे विहरन्तस्स, अप्पमादविहारिनो ।
तिसवस्ससहस्सानि, विपिने मे अतिक्कमुं ॥
२३. “अप्पमादरतं दिस्वा, उत्तमत्थं गवेसकं ।
पदुमुत्तरसम्बुद्धो, आगच्छि मम सन्तिकं ॥
२४. “तिम्बरूसकवण्णाभो, अप्पमेय्यो अनूपमो ।
रूपेनासदिसो बुद्धो, आकासे चङ्कमी तदा ॥
२५. “सुफुल्लो सालराजाव, विज्जूवब्भघनन्तरे ।
जाणेनासदिसो बुद्धो, आकासे चङ्कमी तदा ॥
२६. “सीहराजा वसम्भीतो [छम्भितो (क०)],
गजराजाव दप्पितो [दम्मितो (क०)] ।
- लासितो [अभीतो (स्या०)] ब्यग्घराजाव, आकासे चङ्कमी तदा ॥
२७. “सिङ्गीनिक्खसवण्णाभो, खदिरङ्गारसन्निभो ।
मणि यथा जोतिरसो, आकासे चङ्कमी तदा ॥
२८. “विसुद्धकेलासनिभो, पुण्णमायेव चन्दिमा ।
मज्झन्तिकेव [मज्झन्तिकेव (सब्बत्थ)] सूरियो, आकासे चङ्कमी तदा ॥
२९. “दिस्वा नभे चङ्कमन्तं, एवं चिन्तेसहं तदा ।
‘देवो नु खो अयं सत्तो, उदाहु मनुजो अयं ॥
३०. “न मे सुतो वा दिट्ठो वा, महिया एदिसो नरो ।
अपि मन्तपदं अत्थि, अयं सत्था भविस्सति ॥

३१. “एवाहं चिन्तयित्वान, सकं चित्तं पसादयिं ।
नानापुप्फञ्च गन्धञ्च, सन्निपातेसहं [सन्निपातेत्वाहं (सी०)] तदा ॥
३२. “पुष्पासनं पञ्जपेत्वा, साधुचित्तं मनोरमं ।
नरसारथिनं अगं, इदं वचनमब्रविं ॥
३३. ““इदं मे आसनं वीर, पञ्जत्तं तवनुच्छवं ।
हासयन्तो ममं चित्तं, निसीद कुसुमासने” ॥
३४. “निसीदि तत्थ भगवा, असम्भीतोव [अछम्भीतोव (क०)] केसरी ।
सत्तरत्तिन्दिवं बुद्धो, पवरे कुसुमासने ॥
३५. “नमस्समानो अट्ठासिं, सत्तरत्तिन्दिवं अहं ।
वुट्ठहित्वा समाधिम्हा, सत्था लोके अनुत्तरो ।
मम कम्मं पकित्तेन्तो, इदं वचनमब्रवि ॥
३६. ““भावेहि बुद्धानुस्सतिं, भावनानमनुत्तरं ।
इमं सतिं भावयित्वा, पूरयिस्ससि मानसं ॥
३७. ““तिसकप्पसहस्सानि, देवलोके रमिस्ससि ।
असीतिक्खत्तुं देविन्दो, देवरज्जं करिस्ससि ।
सहस्सक्खत्तुं चक्कवत्ती, राजा रट्ठे भविस्ससि ॥
३८. ““पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ।
अनुभोस्ससि तं सब्बं, बुद्धानुस्सतिया फलं ॥
३९. ““भवाभवे संसरन्तो, महाभोगं लभिस्ससि ।
भोगे ते ऊनता नत्थि, बुद्धानुस्सतिया फलं ॥
४०. ““कप्पसतसहस्सम्हि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥
४१. ““असीतिकोटिं छट्ठेत्वा, दासे कम्मकरे बहू ।
गोतमस्स भगवतो, सासने पब्बजिस्ससि ॥
४२. ““आराधयित्वा सम्बुद्धं, गोतमं सक्कपुङ्गवं ।
सुभूति नाम नामेन, हेस्सति सत्थु सावको ॥

४३. “‘भिक्षुसङ्घे निसीदित्वा, दक्खिणेय्यगुणमिहं तं ।
तथारणविहारे च, द्वीसु अगगे ठपेस्सति’ ॥

४४. “इदं वत्त्वान् सम्बुद्धो, जलजुत्तमनामको ।
नभं अब्भुग्गमी वीरो, हंसराजाव अम्बरे ॥

४५. “सासितो लोकनाथेन, नमस्सित्वा तथागतं ।
सदा भावेमि मुदितो, बुद्धानुस्सतिमुत्तमं ॥

४६. “तेन कम्मेन सुकतेन, चेतनापणिधीहि च ।
जहित्वा मानुसं देहं, तावतिसं अगच्छहं ॥

४७. “असीतिक्खत्तुं देविन्दो, देवरज्जमकारयिं ।
सहस्सक्खत्तुं राजा च, चक्कवत्ती अहोसहं ॥

४८. “पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ।
अनुभोमि सुसम्पत्तिं, बुद्धानुस्सतिया फलं ॥

४९. “भवाभवे संसरन्तो, महाभोगं लभामहं ।
भोगे मे ऊनता नत्थि, बुद्धानुस्सतिया फलं ॥

५०. “सतसहस्सितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धानुस्सतिया फलं ॥

५१. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सुभूति थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सुभूतित्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. उपवानत्थेरअपदानं

५२. “पदुमुत्तरो नाम जिनो, सब्बधम्मान पारगू ।
जलित्वा अगिक्खन्धोव, सम्बुद्धो परिनिब्बुतो ॥

५३. “महाजना समागम्म, पूजयित्वा तथागतं ।
चित्तं कत्त्वान् सुकतं, सरीरं अभिरोपयुं ॥

५४. “सरीरकिच्चं कत्वान, धातुं तत्थ समानयुं ।
सदेवमानुसा सब्बे, बुद्धथूपं अकंसु ते ॥
५५. “पठमा कञ्चनमया, दुतियासि मणीमया ।
ततिया रूपियमया, चतुत्थी फलिकामया ॥
५६. “तथा [तत्थ (स्या० क०)] पञ्चमिया भूमि [नेमि (सी०)], लोहितङ्गमया अहु ।
छट्ठा मसारगल्लस्स, सब्बरतनमयूपरि ॥
५७. “जङ्घा मणिमया आसि, वेदिका रतनमया ।
सब्बसोण्णमयो थूपो, उद्धं योजनमुग्गतो ॥
५८. “देवा तत्थ समागन्त्वा, एकतो मन्तयुं तदा ।
मयम्पि थूपं कस्साम, लोकनाथस्स तादिनो ॥
५९. “धातु आवेणिका नत्थि, सरीरं एकपिण्डितं ।
इमम्हि बुद्धथूपम्हि, कस्साम कञ्चुकं मयं ॥
६०. “देवा सत्तहि रत्नेहि [सत्तरतनेहि (सी०)], अज्जं वट्ठेसु योजनं ।
थूपो द्वियोजनुब्बेधो, तिमिरं व्यपहन्ति सो ॥
६१. “नागा तत्थ समागन्त्वा, एकतो मन्तयुं तदा ।
मनुस्सा चेव देवा च, बुद्धथूपं अकंसु ते ॥
६२. “मा नो पमत्ता अस्सुम्ह [अस्सुम्हा (सी० स्या०), आसिम्हा (?)], अप्पमत्ता सदेवका ।
मयम्पि थूपं कस्साम, लोकनाथस्स तादिनो ॥
६३. “इन्दनीलं महानीलं, अथो जोतिरसं मणिं ।
एकतो सन्निपातेत्वा, बुद्धथूपं अछादयुं ॥
६४. “सब्बं मणिमयं आसि, तावता बुद्धचेतियं ।
तियोजनसमुब्बिद्धं [तीणि योजनमुब्बिद्धं (सी० क०)], आलोककरणं तदा ॥
६५. “गरुळा च समागन्त्वा, एकतो मन्तयुं तदा ।
मनुस्सा देवा नागा च, बुद्धथूपं अकंसु ते ॥
६६. “मा नो पमत्ता अस्सुम्ह, अप्पमत्ता सदेवका ।
मयम्पि थूपं कस्साम, लोकनाथस्स तादिनो ॥

६७. “सब्बं मणिमयं थूपं, अकरुं ते च कञ्चुकं [सब्बमणिमयं थूपे, अकरुत्तरकञ्चुकं (सी०)] ।
योजनं तेपि वट्ठेसुं, आयतं बुद्धचेतियं ॥
६८. “चतुयोजनमुब्बिद्धो, बुद्धथूपो विरोचति ।
ओभासेति दिसा सब्बा, सतरंसीव उग्गतो ॥
६९. “कुम्भण्डा च समागन्त्वा, एकतो मन्तयुं तदा ।
मनुस्सा चेव देवा च, नागा च गरुळा तथा ॥
पच्चेकं बुद्धसेट्ठस्स, अकंसु थूपमुत्तमं ॥
७०. “‘मा नो पमत्ता अस्सुम्ह, अप्पमत्ता सदेवका ।
मयम्पि थूपं कस्साम, लोकनाथस्स तादिनो ।
रतनेहि छादेस्साम, आयतं बुद्धचेतियं’ ॥
७१. “‘योजनं तेपि वट्ठेसुं, आयतं बुद्धचेतियं ।
पञ्चयोजनमुब्बिद्धो, थूपो ओभासते तदा ॥
७२. “‘यक्खा तत्थ समागन्त्वा, एकतो मन्तयुं तदा ।
मनुस्सा देवा नागा च, गरुळा कुम्भअण्डका ॥
७३. “‘पच्चेकं बुद्धसेट्ठस्स, अकंसु थूपमुत्तमं ।
‘मा नो पमत्ता अस्सुम्ह, अप्पमत्ता सदेवका ॥
७४. “‘मयम्पि थूपं कस्साम, लोकनाथस्स तादिनो ।
फलिकाहि छादेस्साम, आयतं बुद्धचेतियं’ ॥
७५. “‘योजनं तेपि वट्ठेसुं, आयतं बुद्धचेतियं ।
छ योजनानि उब्बिद्धो, थूपो ओभासते तदा ॥
७६. “‘गन्धब्बा च समागन्त्वा, एकतो मन्तयुं तदा ।
‘मनुजा देवता नागा, गरुळा कुम्भयक्खका ॥
७७. “‘सब्बेकंसु बुद्धथूपं, मयमेत्थ अकारका ।
मयम्पि थूपं कस्साम, लोकनाथस्स तादिनो’ ॥
७८. “‘वेदियो सत्त कत्वान, छत्तमारोपयिंसु ते ।
सब्बसोणमयं थूपं, गन्धब्बा कारयुं तदा ॥

७९. “सत्तयोजनमुब्बिद्धो, थूपो ओभासते तदा ।
रत्तिन्दिवा न जायन्ति, आलोको होति [आलोका होन्ति (स्या० क०)] सब्बदा ॥
८०. “अभिभोन्ति न तस्साभा, चन्दसूरा सतारका ।
समन्ता योजनसते, पदीपोपि न पज्जलि ॥
८१. “तेन कालेन ये केचि, थूपं पूजेन्ति मानुसा ।
न ते थूपमारुहन्ति, अम्बरे उक्खिपन्ति ते ॥
८२. “देवेहि ठपितो यक्खो, अभिसम्मतनामको ।
धजं वा पुप्फदामं वा, अभिरोपेति उत्तरि ॥
८३. “न ते पस्सन्ति तं यक्खं, दामं पस्सन्ति गच्छतो ।
एवं पस्सित्वा गच्छन्ता, सब्बे गच्छन्ति सुगगतिं ॥
८४. “विरुद्धा [विसद्धा (सी०)] ये पावचने, पसन्ना ये च सासने ।
पाटिहेरं दड्ढुकामा, थूपं पूजेन्ति मानुसा ॥
८५. “नगरे हंसवतिया, अहोसिं भतको [वरको (स्या० क०)] तदा ।
आमोदितं जनं दिस्वा, एवं चिन्तेसहं तदा ॥
८६. “उळारो भगवा हेसो, यस्स धातुधरेदिसं ।
इमा च जनता तुट्ठा, कारं कुब्बं न तप्परे [कुब्बन्तनप्पकं (सी०)] ॥
८७. “अहम्पि कारं कस्सामि, लोकनाथस्स तादिनो ।
तस्स धम्मेषु दायादो, भविस्सामि अनागते ॥
८८. “सुधोतं रजकेनाहं, उत्तरेय्यपटं मम ।
वेळग्गे आलगेत्वान, धजं उक्खिपिमम्बरे ॥
८९. “अभिसम्मतको गय्ह, अम्बरेहासि मे धजं ।
वातेरितं धजं दिस्वा, भिय्यो हासं जनेसहं ॥
९०. “तत्थ चित्तं पसादेत्वा, समणं उपसङ्गमिं ।
तं भिक्खुं अभिवादेत्वा, विपाकं पुच्छहं धजे ॥
९१. “सो मे कथेसि आनन्द, पीतिसज्जननं मम ।
‘तस्स धजस्स विपाकं, अनुभोस्ससि सब्बदा ॥

९२. “हत्थी अस्सा रथा पत्ती, सेना च चतुरङ्गिनी ।
परिवारेस्सन्ति तं निच्चं, धजदानस्सिदं फलं ॥
९३. “सड्डितूरियसहस्सानि, भेरियो समलङ्कता ।
परिवारेस्सन्ति तं निच्चं, धजदानस्सिदं फलं ॥
९४. “छळासीतिसहस्सानि, नारियो समलङ्कता ।
विचित्तवत्थाभरणा, आमुत्तमणिकुण्डला ॥
९५. “अळारपम्हा हसुला, सुसज्जा तनुमज्झिमा ।
परिवारेस्सन्ति तं निच्चं, धजदानस्सिदं फलं ॥
९६. “तिसकप्पसहस्सानि, देवलोके रमिस्ससि ।
असीतिक्खत्तुं देविन्दो, देवरज्जं करिस्ससि ॥
९७. “सहस्सक्खत्तुं राजा च, चक्कवत्ती भविस्ससि ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥
९८. “कप्पसतसहस्सम्हि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥
९९. “देवलोका चवित्वान, सुक्कमूलेन चोदितो ।
पुज्जकम्मेन संयुत्तो, ब्रह्मबन्धु भविस्ससि ॥
१००. “असीतिकोटिं छुट्टेत्वा, दासे कम्मकरे बहू ।
गोतमस्स भगवतो, सासने पब्बजिस्ससि ॥
१०१. “आराधयित्वा सम्बुद्धं, गोतमं सक्कपुङ्गवं ।
उपवानोति नामेन, हेस्ससि सत्थु सावको ॥
१०२. “सतसहस्से कतं कम्मं, फलं दस्सेसि मे इध ।
सुमुत्तो सरवेगोव किलेसे झापयी मम ॥
१०३. “चक्कवत्तिस्स सन्तस्स, चतुदीपिस्सरस्स मे ।
तियोजनानि समन्ता, उस्सीसन्ति धजा सदा ॥
१०४. “सतसहस्सितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, धजदानस्सिदं फलं ॥

१०५. “पटिसम्भिता चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा उपवानो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उपवानत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. तिसरणगमनियत्थेरअपदानं

१०६. “नगरे चन्दवतिया [बन्धुमतिया (अट्ट०)], मातुपट्टाको [मातुपट्टायको (सी०), मातुपट्टानको (स्या०)] अहुं ।
अन्धा माता पिता मय्हं, ते पोसेमि अहं तदा ॥

१०७. “रहोगतो निसीदित्वा, एवं चिन्तेसहं तदा ।
पोसेन्तो मातापितरो, पब्बज्जं न लभामहं ॥

१०८. “महन्धकारपिहिता [तमन्धकारपिहिता (स्या०)], तिविधग्गीहि ड्यहरे ।
एतादिसे भवे [भये (सी०)] जाते, नत्थि कोचि विनायको ॥

१०९. “बुद्धो लोके समुप्पन्नो, दिप्पति [दिब्बति (क०)] [जिनसासनं (सी०)] दानि सासनं ।
सक्का उद्धरितुं अत्ता, पुज्जकामेन जन्तुना ॥

११०. “उगग्ह तीणि सरणे, परिपुण्णानि गोपयिं ।
तेन कम्मेन सुकतेन, पटिमोक्खामि दुग्गतिं ॥

१११. “निसभो नाम समणो, बुद्धस्स अगगसावको ।
तमहं उपगन्त्वान्, सरणगमनं गहिं ॥

११२. “वस्ससतसहस्सानि, आयु विज्जति तावदे ।
तावता सरणगमनं, परिपुण्णं अगोपयिं ॥

११३. “चरिमे वत्तमानमिह, सरणं तं अनुस्सरिं ।
तेन कम्मेन सुकतेन, तावतिसं अगच्छहं ॥

११४. “देवलोकगतो सन्तो, पुज्जकम्मसमाहितो ।
यं देसं [यं यं देसं (स्या०)] उपपज्जामि [उपगच्छामि (सी०)], अट्ट हेतू लभामहं ॥

११५. “दिसासु पूजितो होमि, तिक्खपज्जो भवामहं ।
सब्बे देवानुवत्तन्ति, अमितभोगं लभामहं ॥

११६. “सुवण्णवण्णो सब्बत्थ, पटिकन्तो भवामहं ।
मित्तानं अचलो होमि, यसो अब्भुगगतो ममं ॥
११७. “असीतिक्खत्तु देविन्दो, देवरज्जमकारयिं ।
दिब्बसुखं अनुभविं, अच्छराहि पुरक्खतो ॥
११८. “पञ्चसत्ततिक्खत्तुञ्च, चक्कवत्ती अहोसहं ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥
११९. “पच्छिमे भवे सम्पत्ते, पुञ्जकम्मसमाहितो ।
पुरे सावत्थियं जातो, महासाले सुअड्ढके ॥
१२०. “नगरा निक्खमित्तवान, दारकेहि पुरक्खतो ।
हसखिड्डुसमङ्गीहं [साहं खिड्डुसमङ्गी (स्या०)], सङ्घारामं उपागमिं ॥
१२१. “तत्थद्वसासिं [तत्थद्वसाहं (क०)] समणं, विप्पमुत्तं निरूपधिं ।
सो मे धम्ममदेसेसि, सरणञ्च अदासि मे ॥
१२२. “सोहं सुत्वान सरणं, सरणं मे अनुस्सरिं ।
एकासने निसीदित्वा, अरहत्तमपापुणिं ॥
१२३. “जातिया सत्तमे वस्से, अरहत्तमपापुणिं ।
उपसम्पादयि बुद्धो, गुणमज्जाय चक्खुमा ॥
१२४. “अपरिमेय्ये इतो कप्पे, सरणानि अगच्छहं ।
ततो मे सुकतं कम्मं, फलं दस्सेसि मे इध ॥
१२५. “सुगोपितं मे सरणं, मानसं सुप्पणीहितं ।
अनुभोत्वा यसं सब्बं, पत्तोमिह अचलं पदं ॥
१२६. “येसं सोतावधानत्थि, सुणोथ मम भासतो ।
अहं [अत्थं (स्या०)] वो कथयिस्सामि, सामं दिट्ठं पदं मम ॥
१२७. “बुद्धो लोके समुप्पन्नो, वत्तते जिनसासनं ।
अमता वादिता भेरी, सोकसल्लविनोदना ॥
१२८. “यथासकेन थामेन, पुञ्जक्खेत्ते अनुत्तरे ।
अधिकारं करेय्याथ, पस्सयिस्सथ निब्बुत्तिं ॥

१२९. “पग्गय्ह तीणि सरणे, पञ्चसीलानि गोपिय ।
बुद्धे चित्तं पसादेत्वा, दुक्खस्सन्तं करिस्सथ ॥

१३०. “सम्मा धम्मं भावेत्वान [ममोपमं करित्वान (सी० स्या०)], सीलानि परिगोपिय ।
अचिरं अरहत्तं वो, सब्बेपि पापुणिस्सथ ॥

१३१. “तेविज्जो इद्धिपत्तोम्हि, चेतोपरियकोविदो ।
सावको ते महावीर, सरणो [चरणे (सी० स्या०)] वन्दति सत्थुनो’ ॥

१३२. “अपरिमेय्ये इतो कप्पे, सरणं बुद्धस्स गच्छहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सरणं गमने फलं ॥

१३३. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं’ ॥

इत्थं सुदं आयस्मा तिसरणगमनियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिसरणगमनियत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. पञ्चसीलसमादानियत्थेरअपदानं

१३४. “नगरे चन्दवतिया, भतको आसहं तदा ।
परकम्मायने युत्तो, पब्बज्जं न लभामहं ॥

१३५. “महन्धकारपिहिता, तिविधग्गीहि डय्हरे ।
केन नु खो उपायेन, विसंयुत्तो भवे अहं ॥

१३६. “देय्यधम्मो च मे नत्थि, वराको भतको अहं ।
यंनूनाहं पञ्चसीलं, रक्खेय्यं परिपूरयं ॥

१३७. “अनोमदस्सिस्स मुनिनो, निसभो नाम सावको ।
तमहं उपसङ्कम्म, पञ्चसिक्खापदग्गहिं ॥

१३८. “वस्ससतसहस्सानि, आयु विज्जति तावदे ।
तावता पञ्चसीलानि, परिपुण्णानि गोपयिं ॥

१३९. “मच्चुकाले च सम्पत्ते, देवा अस्सासयन्ति मं ।
‘रथो सहस्सयुत्तो ते, मारिसायं [मारिसस्स (क०)] उपट्ठितो’ ॥

- १४०: “वत्तन्ते चरिमे चित्ते, मम सीलं अनुस्सरिं ।
तेन कम्मेन सुकतेन, तावतिसं अगच्छहं ॥
- १४१: “तिसक्खत्तुञ्च देविन्दो, देवरज्जमकारयिं ।
दिब्बसुखं [दिब्बं सुखं (सी०)] अनुभविं, अच्छराहि पुरक्खतो ॥
- १४२: “पञ्चसत्ततिक्वत्तुञ्च, चक्कवत्ती अहोसहं ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥
- १४३: “देवलोका चवित्वान, सुक्कमूलेन चोदितो ।
पुरे वेसालियं जातो, महासाले सुअड्ढके ॥
- १४४: “वस्सूपनायिके काले, दिप्पन्ते [दिब्बन्ति (क०)] जिनसासने ।
माता च मे पिता चेव, पञ्चसिक्खापदग्गहं ॥
- १४५: “सह सुत्वानहं सीलं, मम सीलं अनुस्सरिं ।
एकासने निसीदित्वा, अरहत्तमपापुणिं ॥
- १४६: “जातिया पञ्चवस्सेन, अरहत्तमपापुणिं ।
उपसम्पादयि बुद्धो, गुणमज्जाय चक्खुमा ॥
- १४७: “परिपुण्णानि गोपेत्वा, पञ्चसिक्खापदानहं ।
अपरिमेय्ये इतो कप्पे, विनिपातं न गच्छहं ॥
- १४८: “स्वाहं यसमनुभविं, तेसं सीलान वाहसा ।
कप्पकोटिम्पि कित्तेन्तो, कित्तये एकदेसकं ॥
- १४९: “पञ्चसीलानि गोपेत्वा, तयो हेतू लभामहं ।
दीघायुको महाभोगो, तिक्खपज्जो भवामहं ॥
- १५०: “संकित्तेन्तो च [पकित्तेन्तोव (सी०), पकित्तेन्ते च (स्या०)] सब्बेसं, अभिमत्तञ्च पोरिसं ।
भवाभवे संसरित्वा, एते ठाने लभामहं ॥
- १५१: “अपरिमेय्यसीलेसु, वत्तन्ता जिनसावका ।
भवेसु यदि रज्जेय्युं, विपाको कीदिसो भवे ॥
- १५२: “सुचिण्णं मे पञ्चसीलं, भतकेन तपस्सिना [विपस्सिना (सी०)] ।
तेन सीलेनहं अज्ज, मोचयिं सब्बबन्धना ॥

१५३. “अपरिमेय्ये इतो कप्पे, पञ्चसीलानि गोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पञ्चसीलानिदं फलं ॥

१५४. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा पञ्चसीलसमादानियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पञ्चसीलसमादानियत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. अन्नसंसावकत्थेरअपदानं

१५५. “सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, गच्छन्तं अन्तरापणे ।
कञ्चनघियसंकासं, बात्तिसवरलक्खणं ॥

१५६. “सिद्धत्थं लोकपज्जोतं, अप्पमेय्यं अनोपमं ।
अलत्थं परमं पीतिं, दिस्वा दन्तं जुतिन्धरं ॥

१५७. “सम्बुद्धं अभिनामेत्वा, भोजयिं तं महामुनिं ।
महाकारुणिको लोके [नाथो (सी०)], अनुमोदि ममं तदा ॥

१५८. “तस्मिं महाकारुणिके, परमस्सासकारके ।
बुद्धे चित्तं पसादेत्वा, कप्पं सग्गम्हि मोदहं ॥

१५९. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, भिक्खादानस्सिदं फलं ॥

१६०. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा अन्नसंसावको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अन्नसंसावकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. धूपदायकत्थेरअपदानं

१६१. “सिद्धत्थस्स भगवतो, लोकजेट्टस्स तादिनो ।
कुटिधूपं मया दिन्नं, विप्पसन्नेन चेतसा ॥

१६२.यं यं योनुपपज्जामि, देवत्तं अथ मानुसं ।
सब्बेसम्पि पियो होमि, धूपदानस्सिदं फलं ॥

१६३.‘‘चतुन्नवुतितो कप्पे, यं धूपमददिं तदा [यं धूपनमदासहं (क०)] ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, धूपदानस्सिदं फलं ॥

१६४.‘‘पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं’’ ॥

इत्थं सुदं आयस्मा धूपदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

धूपदायकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. पुलिनपूजकत्थेरअपदानं

१६५.‘‘विपस्सिस्स भगवतो, बोधिया पादपुत्तमे ।
पुराणपुलिनं हित्वा [छट्ठेत्वा (सी० स्या०)], सुद्धपुलिनमाकिरिं ॥

१६६.‘‘एकनवुतितो कप्पे, यं पुलिनमदासहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुलिनदानस्सिदं फलं ॥

१६७.‘‘तिसतिमे [तिपज्जासे (सी० स्या०)] इतो कप्पे, राजा आसिं जनाधिभू ।
महापुलिननामेन, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

१६८.‘‘पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं’’ ॥

इत्थं सुदं आयस्मा पुलिनपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पुलिनपूजकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. उत्तियत्थेरअपदानं

१६९.‘‘चन्दभागानदीतीरे, सुसुमारो अहं तदा ।
सगोचरप्पसुतोहं [सभोजनपसुताहं (स्या० क०)], नदीतित्थं अगच्छहं ॥

१७०.‘‘सिद्धत्थो तम्हि समये, सयम्भू अग्गपुग्गलो ।
नदिं तरितुकामो सो, नदीतित्थं उपागमि ॥

१७१. “उपागते च [उपागतमिह (स्या० क०)] सम्बुद्धे, अहम्पि तत्थुपागमिं ।
उपगन्त्वान् सम्बुद्धं, इमं वाचं उदीरयिं ॥

१७२. “अभिरूह महावीर, तारेस्सामि अहं तुवं ।
पेत्तिकं विसयं मय्हं, अनुकम्प महामुनि’ ॥

१७३. “मम उगगज्जनं सुत्वा, अभिरूहि महामुनि ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, तारेसिं लोकनायकं ॥

१७४. “नदिया पारिमे तीरे, सिद्धत्थो लोकनायको ।
अस्सासेसि ममं तत्थ, अमतं पापुणिस्ससि ॥

१७५. “तम्हा काया चवित्त्वान्, देवलोकं आगच्छहं ।
दिब्बसुखं अनुभविं, अच्छराहि पुरक्खतो ॥

१७६. “सत्तक्खत्तुच्च देविन्दो, देवरज्जमकासहं ।
तीणिक्खत्तुं चक्कवत्ती, महिया इस्सरो अहुं ॥

१७७. “विवेकमनुयुत्तोहं, निपको च सुसंवुतो ।
धारेमि अन्तिमं देहं, सम्मासम्बुद्धसासने ॥

१७८. “चतुन्नवुतितो कप्पे, तारेसिं यं नरासभं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, तरणाय इदं फलं ॥

१७९. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा उत्तियो [उत्तिरियो (सी०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उत्तियत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. एकज्जलिकत्थेरअपदानं

१८०. “सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, गच्छन्तं अन्तरापणे ।
विपस्सिं सत्थवाहगं, नरवरं विनायकं ॥

१८१. “अदन्तदमनं तादिं, महावादिं महामतिं ।
दिस्वा पसन्नो सुमनो, एकज्जलिमकासहं ॥

१८२. “एकनवुतितो कप्पे, यमज्जलिं करिं [यं अज्जलिमकरिं (स्या०), अज्जलिमकरिं (क०)] तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, अज्जलिस्स इदं फलं ॥

१८३. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा एकज्जलिको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

एकज्जलिकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. खोमदायकत्थेरअपदानं

१८४. “नगरे बन्धुमतिया, अहोसिं वाणिजो तदा ।
तेनेव दारं पोसेमि, रोपेमि बीजसम्पदं ॥

१८५. “रथियं पटिपन्नस्स, विपस्सिस्स महेसिनो ।
एकं खोमं मया दिन्नं, कुसलत्थाय सत्थुनो ॥

१८६. “एकनवुतितो कप्पे, यं खोममददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, खोमदानस्सिदं फलं ॥

१८७. “सत्तरसे [सत्तवीसे (सी० स्या०)] इतो कप्पे, एको सिन्धवसन्धनो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चतुदीपम्हि इस्सरो ॥

१८८. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा खोमदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

खोमदायकत्थेरस्सापदानं दसमं ।

तस्सुद्धानं —

सुसूति उपवानो च, सरणो सीलगाहको ।
अन्नसंसावको खोमदायी च, दसेव ततिये गणे ।

अज्जली खोमदायी च, दसेव ततिये गणे ।
पज्जालीसीतिसतं वुत्ता, गाथायो सब्बपिण्डिता ॥

सुभूतिवग्गो ततियो ।

चतुत्थभाणवारं ।

४. कुण्डधानवग्गो

१. कुण्डधानत्थेरअपदानं

१. “सत्ताहं पटिसल्लीनं, सयम्भुं अग्गपुग्गलं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, बुद्धसेट्ठं उपट्ठहिं ॥
२. “वुट्ठितं कालमञ्जाय, पदुमुत्तरं महामुनिं ।
महन्तिं कदलीकणिं, गहेत्वा उपगच्छहं ॥
३. “पटिग्गहेत्वा [पटिग्गहेसि (स्या० क०)] भगवा, सब्बञ्जू [तं फलं (सी०)] लोकनायको ।
मम चित्तं पसादेन्तो, परिभुज्जि महामुनि ॥
४. “परिभुज्जित्वा सम्बुद्धो, सत्थवाहो अनुत्तरो ।
सकासने निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥
५. “ये च सन्ति समितारो [ये वसन्ति समेतारो (सी०)], यक्खा इमम्हि पब्बते ।
अरञ्जे भूतभब्बानि [भूतगणा सब्बे (स्या०)], सुणन्तु वचनं मम ॥
६. “यो सो बुद्धं उपट्ठासि, मिगराजं व केसरिं [मिगराजाव केसरी (सी०)] ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥
७. “एकादसञ्चक्खत्तुं, सो [सोयमेकादसक्खत्तुं (सी०)] देवराजा भविस्सति ।
चतुत्तिसत्तिक्खत्तुञ्च, चक्कवत्ती भविस्सति ॥
८. “कप्पसतसहस्सम्हि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥
९. “अक्कोसित्वान समणे, सीलवन्ते अनासवे ।
पापकम्मविपाकेन, नामधेय्यं लभिस्सति [भविस्सति (क०)] ॥
१०. “तस्स धम्मेषु दायादो, ओरसो धम्मनिम्मितो ।
कुण्डधानोति नामेन, सावको सो भविस्सति ॥

११. “पविवेकमनुयुत्तो, ज्ञायी ज्ञानरतो अहं ।
तोसयित्वान सत्थारं, विहरामि अनासवो ॥
१२. “सावकेहि [सावकगोहि (सी०)] परिवुत्तो, भिक्खुसङ्घपुरक्खतो ।
भिक्खुसङ्घे निसीदित्वा, सलाकं गाहयी जिनो ॥
१३. “एकंसं चीवरं कत्वा, वन्दित्वा लोकनायकं ।
वदतं वरस्स पुरतो, पठमं अग्गहेसहं ॥
१४. “तेन कम्मेन भगवा, दससहस्सीकम्पको ।
भिक्खुसङ्घे निसीदित्वा, अग्गट्ठाने ठपेसि मं ॥
१५. “वीरियं मे धुरधोरहं, योगक्खेमाधिवाहनं ।
धारेमि अन्तिमं देहं, सम्मासम्बुद्धसासने ॥
१६. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा कुण्डधानो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कुण्डधानत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. सागतत्थेरअपदानं

१७. “सोभितो नाम नामेन, अहोसिं ब्राह्मणो तदा ।
पुरक्खतो ससिस्सेहि, आरामं अगमासहं ॥
१८. “भगवा तम्हि समये, भिक्खुसङ्घपुरक्खतो ।
आरामद्वारा निक्खम्म, अट्ठासि पुरिसुत्तमो ॥
१९. “तमद्दसासिं सम्बुद्धं, दन्तं दन्तपुरक्खतं ।
सकं चित्तं पसादेत्वा, सन्थविं लोकनायकं ॥
२०. “ये केचि पादपा सब्बे, महिया ते विरूहरे ।
बुद्धिमन्तो तथा सत्ता, रुहन्ति जिनसासने ॥
२१. “सत्थवाहोसि सप्पज्जो, महेसि बहुके जने ।
विपथा उद्धरित्वान, पथं आचिक्खसे तुवं ॥

२२. “दन्तो दन्तपरिकिण्णो [पुरक्खतो (स्या०)], ज्ञायी ज्ञानरतेहि च ।
आतापी पहितत्तेहि, उपसन्तेहि तादिभि ॥
२३. “अलङ्कृतो परिसाहि, पुज्जजाणेहि सोभति ।
पभा निद्धावते तुहं, सूरियोदयने यथा ॥
२४. “पसन्नचित्तं दिस्वान, महेसी पदुमुत्तरो ।
भिक्खुसङ्घे ठितो सत्था, इमा गाथा अभासथ ॥
२५. “‘यो सो हासं जनेत्वान, ममं कित्तेसि ब्राह्मणो ।
कप्पानं सतसहस्सं, देवलोके रमिस्सति ॥
२६. “‘तुसिता हि चवित्वान, सुक्कमूलेन चोदितो ।
गोतमस्स भगवतो, सासने पब्बजिस्सति ॥
२७. “‘तेन कम्मेन सुकतेन, अरहत्तं [तुड्हट्ठं (स्या० क०)] लभिस्सति ।
सागतो नाम नामेन, हेस्सति सत्थु सावको’ ॥
२८. “‘पब्बजित्वान कायेन, पापकम्मं विवज्जयिं ।
वचीदुच्चरितं हित्वा, आजीवं परिसोधयिं ॥
२९. “‘एवं विहरमानोहं, तेजोधातूसु कोविदो ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरामि अनासवो ॥
३०. “‘पटिसम्भिदा चतस्सो... पे० ... कतं बुद्धस्स सासनं’ ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सागतो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सागतत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. महाकच्चानत्थेरअपदानं

३१. “‘पदुमुत्तरनाथस्स, पदुमं नाम चेतियं ।
सिलासनं [सीहासनं (क०)] कारयित्वा, सुवण्णेनाभिलेपयिं ॥
३२. “‘रतनामयछत्तञ्च, पग्गह् वाळबीजनिं [वाळबीजनी (सी० स्या०)] ।
बुद्धस्स अभिरोपेसिं, लोकबन्धुस्स तादिनो ॥
३३. “‘यावता देवता भुम्मा [भूमा (क०)], सब्बे सन्निपतुं तदा ।

रतनामयछत्तानं, विपाकं कथयिस्सति ॥

३४. “तच्च सब्बं सुणिस्साम, कथयन्तस्स सत्थुनो ।
भिय्यो हासं जनेय्याम, सम्मासम्बुद्धसासने ॥
३५. “हेमासने निसीदित्वा, सयम्भू अगगपुग्गलो ।
भिकखुसङ्गपरिब्यूळ्हो [परिब्यूळ्हो (सी०)], इमा गाथा अभासथ ॥
३६. “येनिदं आसनं दिन्नं, सोवण्णं रतनामयं ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥
३७. “तिसकप्पानि देविन्दो, देवरज्जं करिस्सति ।
समन्ता योजनसतं, आभायाभिभविस्सति ॥
३८. “मनुस्सलोकमागन्त्वा, चक्कवत्ती भविस्सति ।
पभस्सरोति नामेन, उगगतेजो भविस्सति ॥
३९. “दिवा वा यदि वा रत्तिं, सतरंसीव उगगतो ।
समन्ता अट्टरतनं, उज्जोतिस्सति खत्तियो ॥
४०. “कप्पसतसहस्सम्हि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥
४१. “तुसिता हि चवित्वान, सुक्कमूलेन चोदितो ।
कच्चानो नाम नामेन, ब्रह्मबन्धु भविस्सति ॥
४२. “सो पच्छा पब्बजित्वान, अरहा हेस्सतिनासवो ।
गोतमो लोकपज्जोतो, अगगट्ठाने ठपेस्सति ॥
४३. “संखित्तपुच्छितं [संखित्तं पुच्छितं (स्या० क०)] पज्झं, वित्थारेन कथेस्सति ।
कथयन्तो च तं पज्झं, अज्झासयं [अज्झासं (सी०), अब्भासं (क०)] पूरयिस्सति’ ॥
४४. “अट्ठे कुले अभिजातो, ब्राह्मणो मन्तपारगू ।
ओहाय धनधज्जानि, पब्बजिं अनगारियं ॥
४५. “संखित्तेनपि पुच्छन्ते, वित्थारेन कथेमहं ।
अज्झासयं तेसं पूरेमि, तोसेमि द्विपदुत्तमं ॥

४६. “तोसितो मे महावीरो, सयम्भू अग्गपुग्गलो ।
भिक्खुसङ्गे निसीदित्वा, एतदग्गे ठपेसि मं ॥

४७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा महाकच्चानो थेरो इमा गाथायो अभसित्थाति ।

महाकच्चानत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. काळुदायित्थेरअपदानं

४८. “पदुमुत्तरबुद्धस्स, लोकजेट्टस्स तादिनो ।
अद्धानं पटिपन्नस्स, चरतो चारिकं तदा ॥

४९. “सुफुल्लं पदुमं गय्ह, उप्पलं मल्लिकञ्चहं ।
परमन्नं गहेत्वान, अदासिं सत्थुनो अहं ॥

५०. “परिभुज्जि महावीरो, परमन्नं सुभोजनं ।
तञ्च पुप्फं गहेत्वान, जनस्स सम्पदस्सयि ॥

५१. “इट्ठं कन्तं [कन्तयिदं (स्या०)], पियं लोके, जलजं पुप्फमुत्तमं ।
सुदुक्करं कतं तेन, यो मे पुप्फं अदासिदं ॥

५२. “यो पुप्फमभिरोपेसि, परमन्नञ्चदासि मे ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

५३. “दस अट्ठ चक्खत्तुं [दस चट्ठक्खत्तुं (सी०), दसमट्ठक्खत्तुं (स्या०)] सो, देवरज्जं करिस्सति ।
उप्पलं पदुमञ्चापि, मल्लिकञ्च तदुत्तरि ॥

५४. “अस्स पुज्जविपाकेन, दिब्बगन्धसमायुतं ।
आकासे छदनं कत्वा, धारयिस्सति तावदे ॥

५५. “पञ्चवीसतिक्खत्तुञ्च, चक्कवत्ती भविस्सति ।
पथब्बा रज्जं पञ्चसतं, वसुधं आवसिस्सति ॥

५६. “कप्पसतसहस्सम्हि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन [नामेन (सी० स्या० क०)], सत्था लोके भविस्सति ॥

५७. “सककम्माभिरद्धो सो, सुक्कमूलेन चोदितो ।

सक्यानं नन्दिजननो, जातिबन्धु भविस्सति ॥

५८. “सो पच्छा पब्बजित्वान, सुक्कमूलेन चोदितो ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो ॥

५९. “पटिसम्भिदमनुप्पत्तं, कतकिच्चमनासवं ।
गोतमो लोकबन्धु तं [सो (सी०)], एतदग्गे ठपेस्सति ॥

६०. “पधानपहितत्तो सो, उपसन्तो निरूपधि ।
उदायी नाम नामेन, हेस्सति सत्थु सावको’ ॥

६१. “रागो दोसो च मोहो च, मानो मक्खो च धंसितो ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरामि अनासवो ॥

६२. “तोसयिज्वापि सम्बुद्धं, आतापी निपको अहं ।
पसादितो [पमोदितो (सी०)] च सम्बुद्धो, एतदग्गे ठपेसि मं ॥

६३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा काळुदायी थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

काळुदायीथेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. मोघराजत्थेरअपदानं

६४. “अत्थदस्सी तु भगवा, सयम्भू अपराजितो ।
भिक्खुसङ्घपरिब्यूळ्हो, रथियं पटिपज्जथ ॥

६५. “सिस्सेहि सम्परिवुतो, घरम्हा अभिनिक्खमिं ।
निक्खमित्वानहं तत्थ, अद्दसं लोकनायकं ॥

६६. “अभिवादिय सम्बुद्धं, सिरे कत्त्वान अज्जलिं ।
सकं चित्तं पसादेत्वा, सन्थविं लोकनायकं ॥

६७. “यावता रूपिनो सत्ता, अरूपी वा असज्जिनो ।
सब्बे ते तव जाणमि, अन्तो होन्ति समोगधा ॥

६८. “सुखुमच्छिकजालेन, उदकं यो परिक्खिपे ।
ये केचि उदके पाणा, अन्तोजाले भवन्ति ते ॥

६९. “येसञ्च चेतना अत्थि, रूपिनो च अरूपिनो ।
सब्बे ते तव जाणमिह, अन्तो होन्ति समोगधा ॥
७०. “समुद्धरसिमं लोकं, अन्धकारसमाकुलं ।
तव धम्मं सुणित्वान, कङ्खासोतं तरन्ति ते ॥
७१. “अविज्जानिवुते लोके, अन्धकारेण ओत्थटे ।
तव जाणमिह जोतन्ते, अन्धकारा पधंसिता ॥
७२. “तुवं चक्खूसि सब्बेसं, महातमपनूदनो ।
तव धम्मं सुणित्वान, निब्बायति बहुज्जनो ॥
७३. “पुटकं पूरयित्वान [पीठरं (सी०), पुतरं (स्या०)], मधुखुद्धमनेळकं ।
उभो हत्थेहि पग्गय्ह, उपनेसिं महेसिनो ॥
७४. “पटिग्गणिह महावीरो, सहत्थेन महा इसी ।
भुज्जित्वा तञ्च सब्बञ्जू, वेहासं नभमुग्गमि ॥
७५. “अन्तलिकखे ठितो सत्था, अत्थदस्सी नरासभो ।
मम चित्तं पसादेन्तो, इमा गाथा अभासथ ॥
७६. “येनिदं थवितं जाणं, बुद्धसेट्ठो च थोमितो ।
तेन चित्तप्पसादेन, दुग्गतिं सो न गच्छति ॥
७७. “चतुदसञ्चक्खत्तुं [चतुसट्ठिञ्च (स्या०)] सो, देवरज्जं करिस्सति ।
पथब्बा रज्जं अट्ठसतं, वसुधं आवसिस्सति ॥
७८. “पञ्चेव सतक्खत्तुञ्च [अथ पञ्चसतक्खत्तुं (सी०)], चक्कवत्ती भविस्सति ।
पदेसरज्जं असङ्खेय्यं, महिया कारयिस्सति ॥
७९. “अज्झायको मन्तधरो, तिण्णं वेदान पारगू ।
गोतमस्स भगवतो, सासने पब्बजिस्सति ॥
८०. “गम्भीरं निपुणं अत्थं, जाणेन विचिनिस्सति ।
मोघराजाति नामेन, हेस्सति सत्थु सावको ॥
८१. “तीहि विज्जाहि सम्पन्नं, कतकिच्चमनासवं ।
गोतमो सत्थवाहग्गो, एतदग्गे ठपेस्सति ॥

८२. “हित्वा मानुसकं योगं, छेत्त्वान भवबन्धनं ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरामि अनासवो ॥

८३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा मोघराजो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

मोघराजत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. अधिमुत्तत्थेरअपदानं

८४. “निब्बुते लोकनाथम्हि, अत्थदस्सीनरुत्तमे ।
उपट्ठहिं भिक्खुसङ्घं, विप्पसन्नेन चेतसा ॥

८५. “निमन्तेत्वा भिक्खुसङ्घं [संघरतनं (सी० स्या०)], उजुभूतं समाहितं ।
उच्छुना मण्डपं कत्वा, भोजेसिं सङ्घमुत्तमं ॥

८६. “यं यं योनुपपज्जामि, देवत्तं अथ मानुसं ।
सब्बे सत्ते अभिभोमि [अतिभोमि (सी० क०)], पुञ्जकम्मस्सिदं फलं ॥

८७. “अट्टारसे कप्पसते, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, उच्छुदानस्सिदं फलं ॥

८८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अधिमुत्तो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अधिमुत्तत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. लसुणदायकत्थेरअपदानं

८९. “हिमवन्तस्साविदूरे, तापसो आसहं तदा ।
लसुणं उपजीवामि, लसुणं मय्हभोजनं ॥

९०. “खारियो पूरयित्वान, सङ्घाराममगच्छहं ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, सङ्घस्स लसुणं अदं ॥

९१. “विपस्सिस्स नरगस्स, सासने निरतस्सहं ।
सङ्घस्स लसुणं दत्त्वा, कप्पं सग्गम्हि मोदहं ॥

९२. “एकनवुत्तितो कप्पे, लसुणं यमदं तदा ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, लसुणस्स इदं फलं ॥

९३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा लसुणदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

लसुणदायकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. आयागदायकत्थेरअपदानं

९४. “निब्बुते लोकनाथमिह, सिखिमिह वदतं वरे ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, अवन्दिं थूपमुत्तमं ॥
९५. “वड्ढकीहि कथापेत्वा, मूलं दत्त्वानहं तदा ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, आयागं कारपेसहं ॥
९६. “अट्ठ कप्पानि देवेसु, अब्बोकिण्णं [अब्बोच्छिन्नं (सी०)] वसिं अहं ।
अवसेसेसु कप्पेसु, वोकिण्णं संसरिं अहं ॥
९७. “काये विसं न कमति, सत्थानि न च हन्ति मे ।
उदकेहं न मिय्यामि, आयागस्स इदं फलं ॥
९८. “यदिच्छामि अहं वस्सं, महामेघो पवस्सति ।
देवापि मे वसं एन्ति, पुञ्जकम्मस्सिदं फलं ॥
९९. “सत्तरतनसम्पन्नो, तिसक्खत्तुं अहोसहं ।
न मं केचावजानन्ति, पुञ्जकम्मस्सिदं फलं ॥
१००. “एकत्तिसे इतो कप्पे, आयागं यमकारयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, आयागस्स इदं फलं ॥
१०१. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा आयागदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

आयागदायकत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. धम्मचक्किकत्थेरअपदानं

१०२. “सिद्धत्थस्स भगवतो, सीहासनस्स सम्मुखा ।
धम्मचक्कं मे ठपितं, सुकतं विज्जुवण्णितं ॥

१०३. “चारुवण्णोव सोभामि, सयोग्गबलवाहनो ।
परिवारेन्ति मं निच्चं, अनुयन्ता बहुज्जना ॥

१०४. “सट्ठितूरियसहस्सेहि, परिचारेमहं सदा ।
परिवारेन सोभामि, पुञ्जकम्मस्सिदं फलं ॥

१०५. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं चक्कं ठपयिं अहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, धम्मचक्कस्सिदं फलं ॥

१०६. “इतो एकादसे कप्पे, अट्ठासिंसु जनाधिपा ।
सहस्सराजनामेन, चक्कवत्ती महब्बला ॥

१०७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा धम्मचक्किको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

धम्मचक्किकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. कप्परुक्खियत्थेरअपदानं

१०८. “सिद्धत्थस्स भगवतो, थूपसेट्ठस्स सम्मुखा ।
विचित्तदुस्से लगेत्वा [लगेत्वा (सी० स्या०)], कप्परुक्खं ठपेसहं ॥

१०९. “यं यं योनुपपज्जामि, देवत्तं अथ मानुसं ।
सोभयन्तो मम द्वारं, कप्परुक्खो पतिट्ठति ॥

११०. “अहञ्च परिसा चेव, ये केचि मम वस्सिता [निस्सिता (सी०)] ।
तम्हा दुस्सं गहेत्वान, निवासेम मयं सदा [तदा (स्या०)] ॥

१११. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं रुक्खं ठपयिं अहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, कप्परुक्खस्सिदं फलं ॥

११२. “इतो च सत्तमे कप्पे, सुचेळा अट्ठ खत्तिया ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

११३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा कप्परुक्खियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कप्परुक्खियत्थेरस्सापदानं दसमं ।

कुण्डधानवग्गो चतुत्थो ।

तस्सुद्धानं —

कुण्डसागतकच्चाना, उदायी मोघराजको ।
अधिमुत्तो लसुणदो, आयागी धम्मचक्किको ।
कप्परुक्खी च दसमो, गाथा द्वयदससतं [गाथायो द्वादससतं (सी०)] ॥

५. उपालिवग्गो

१. भागिनेय्युपालित्थेरअपदानं

१. “खीणासवसहस्सेहि, परिवुतो [परेतो (क० अट्ठ)] लोकनायको ।
विवेकमनुयुत्तो सो, गच्छते पटिसल्लितुं ॥
२. “अजिनेन निवत्थोहं, तिदण्डपरिधारको ।
भिक्षुसङ्घपरिब्यूळ्हं, अदसं लोकनायकं ॥
३. “एकंसं अजिनं कत्वा, सिरे कत्वान अज्जलिं ।
सम्बुद्धं अभिवादेत्वा, सन्थविं लोकनायकं ॥
४. “यथाण्डजा च संसेदा, ओपपाती जलाबुजा ।
काकादिपक्खिनो सब्बे, अन्तलिक्खचरा सदा ॥
५. “ये केचि पाणभूतत्थि, सज्जिनो वा असज्जिनो ।
सब्बे ते तव जाणम्हि, अन्तो होन्ति समोगधा ॥
६. “गन्धा च पब्बतेय्या ये, हिमवन्तनगुत्तमे ।
सब्बे ते तव सीलम्हि, कलायपि न युज्जरे ॥
७. “मोहन्धकारपक्खन्दो, अयं लोको सदेवको ।
तव जाणम्हि जोतन्ते, अन्धकारा विधंसिता ॥
८. “यथा अत्थङ्गते सूरिये, होन्ति सत्ता तमोगता ।
एवं बुद्धे अनुप्पन्ने, होति लोको तमोगतो ॥
९. “यथोदयन्तो आदिच्चो, विनोदेति तमं सदा ।
तथेव त्वं बुद्धसेट्ठ, विद्धंसेसि तमं सदा ॥

१०. “पधानपहिततोसि, बुद्धो लोके सदेवके ।
तव कम्माभिरद्धेन, तोसेसि जनतं बहुं ॥
११. “तं सब्बं अनुमोदित्वा, पदुमुत्तरो महामुनि ।
नभं अब्भुग्गमी धीरो, हंसराजाव अम्बरे ॥
१२. “अब्भुगन्त्वान सम्बुद्धो, महेसि पदुमुत्तरो ।
अन्तलिक्खे ठितो सत्था, इमा गाथा अभासथ ॥
१३. “येनिदं थवितं जाणं, ओपम्मेहि समायुतं ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥
१४. “अट्टारसञ्च खत्तुं सो, देवराजा भविस्सति ।
पथब्बा रज्जं तिसतं, वसुधं आवसिस्सति ॥
१५. “पञ्चवीसतिक्खत्तुञ्च, चक्कवत्ती भविस्सति ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥
१६. “कप्पसतसहस्सम्हि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥
१७. “तुसिता हि चवित्वान, सुक्कमूलेन चोदितो ।
हीनोव जातिया सन्तो, उपालि नाम हेस्सति ॥
१८. “सो पच्छा पब्बजित्वान, विराजेत्त्वान पापकं ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो ॥
१९. “तुट्ठो च गोतमो बुद्धो, सक्कपुत्तो महायसो ।
विनयाधिगतं तस्स, एतदग्गे ठपेस्सति ॥
२०. “सद्धायाहं पब्बजितो, कतकिच्चो अनासवो ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरामि अनासवो ॥
२१. “भगवा चानुकम्पी मं, विनयेहं विसारदो ।
सककम्माभिरद्धो च, विहरामि अनासवो ॥
२२. “संवुतो पातिमोक्खम्हि, इन्द्रियेसु च पञ्चसु ।
धारेमि विनयं सब्बं, केवलं रतनाकरं [रतनग्घरं (क०)] ॥

२३. “ममञ्च गुणमञ्जाय, सत्था लोके अनुत्तरो ।
भिक्षुसङ्घे निसीदित्वा, एतदग्गे ठपेसि मं ॥

२४. “पटिसम्भिता चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा उपालित्थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

भागिनेय्युपालित्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. सोणकोळिविसत्थेरअपदानं

२५. “अनोमदस्सिस्स मुनिनो, लोकजेट्ठस्स तादिनो ।
सुधाय लेपनं कत्वा, चङ्कमं कारयिं अहं ॥

२६. “नानावणेहि पुप्फेहि, चङ्कमं सन्थरिं अहं ।
आकासे वितानं कत्वा, भोजयिं बुद्धमुत्तमं ॥

२७. “अज्जलिं पग्गहेत्वान, अभिवादेत्वान सुब्बतं [पुप्फकं (क०)] ।
दीघसालं भगवतो, निय्यादेसिमहं तदा ॥

२८. “मम सङ्कप्पमञ्जाय, सत्था लोके अनुत्तरो ।
पटिग्गहेसि भगवा, अनुकम्पाय चक्खुमा ॥

२९. “पटिग्गहेत्वान सम्बुद्धो, दक्खिण्यो सदेवके ।
भिक्षुसङ्घे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥

३०. “यो सो हट्ठेन चित्तेन, दीघसालं अदासि [अकासि (सी०)] मे ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

३१. “इमस्स मच्चुकालम्हि, पुज्जकम्मसमङ्गिनो ।
सहस्सयुत्तस्सरथो, उपट्ठिस्सति तावदे ॥

३२. “तेन यानेनयं पोसो, देवलोकं गमिस्सति ।
अनुमोदिस्सरे देवा, सम्पत्ते कुसलब्भवे [कुसले भवे (सी० स्या०)] ॥

३३. “महारहं ब्यम्हं सेट्ठं, रतनमत्तिकलेपनं ।
कूटागारवरूपेतं, ब्यम्हं अज्झावसिस्सति ॥

३४. ““तिसकप्पसहस्सानि, देवलोके रमिस्सति ।
पञ्चवीसति कप्पानि, देवराजा भविस्सति ॥
३५. ““सत्तसत्ततिक्खत्तुञ्च, चक्कवत्ती भविस्सति ।
यसोधरसनामा [यसेधरा समाना (सी०)] ते, सब्बेपि एकनामका ॥
३६. ““द्वे सम्पत्ती अनुभोत्वा, वड्ढेत्वा [चिन्तिवा (स्या०)] पुञ्जसञ्चयं ।
अट्ठवीसतिकप्पमिह, चक्कवत्ती भविस्सति ॥
३७. ““तत्रापि ब्यम्हं पवरं, विस्सकम्मेन मापितं ।
दससद्दाविवित्तं तं, पुरमज्झावसिस्सति ॥
३८. ““अपरिमेय्ये इतो कप्पे, भूमिपालो महिद्धिको ।
ओक्काको नाम नामेन, राजा रट्ठे भविस्सति ॥
३९. ““सोळसित्थिसहस्सानं, सब्बासं पवरा च सा [पवराव या (स्या०), पवरा पिया (?)] ।
अभिजाता खत्तियानी, नव पुत्ते जनेस्सति ॥
४०. ““नव पुत्ते जनेत्वान, खत्तियानी मरिस्सति ।
तरुणी च पिया कज्जा, महेसित्तं करिस्सति ॥
४१. ““ओक्काकं तोसयित्वान, वरं कज्जा लभिस्सति ।
वरं लब्धान सा कज्जा, पुत्ते पब्बाजयिस्सति ॥
४२. ““पब्बाजिता च ते सब्बे, गमिस्सन्ति नगुत्तमं ।
जातिभेदभया सब्बे, भगिनीहि वसिस्सरे [संवसिस्सरे (सी०)] ॥
४३. ““एका च कज्जा ब्याधीहि, भविस्सति परिक्खता [पुरक्खता (स्या० क०)] ।
मा नो जाति पभिज्जीति, निखणिस्सन्ति खत्तिया ॥
४४. ““खत्तियो नीहरित्वान, ताय सद्धिं वसिस्सति ।
भविस्सति तदा भेदो, ओक्काककुलसम्भवो ॥
४५. ““तेसं पजा भविस्सन्ति, कोळिया नाम जातिया ।
तत्थ मानुसकं भोगं, अनुभोस्सतिनप्पकं ॥
४६. ““तम्हा काया चवित्वान, देवलोकं गमिस्सति ।
तत्रापि पवरं ब्यम्हं, लभिस्सति मनोरमं ॥

४७. “देवलोका चवित्वान, सुक्कमूलेन चोदितो ।
आगन्त्वान मनुस्सत्तं, सोणो नाम भविस्सति ॥

४८. “आरद्धवीरियो पहितत्तो, पदहं सत्थु सासने ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो ॥

४९. “अनन्तदस्सी भगवा, गोतमो सक्कपुङ्गवो ।
विसेसज्जू महावीरो, अग्गट्ठाने ठपेस्सति ॥

५०. “वुट्ठमि देवे चतुरङ्गुलमि, तिणे अनिलेरितअङ्गणमि ।
ठत्वान योगस्स पयुत्ततादिनो, ततोत्तरिं पारमता न विज्जति ॥

५१. “उत्तमे दमथे दन्तो, चित्तं मे सुपणीहितं ।
भारो मे ओहितो सब्बो, निब्बुतोमि अनासवो ॥

५२. “अङ्गीरसो महानागो, अभिजातोव केसरी ।
भिक्खुसङ्घे निसीदित्वा, एतदग्गे ठपेसि मं ॥

५३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सोणो कोळिविसो [कोळियवेस्सो (सी० स्या०), कोटिकण्णो (क०)] थेरो इमा गाथायो
अभासित्थाति ।

सोणकोळिविसत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. काळिगोधापुत्तभद्वियत्थेरअपदानं

५४. “पदुमुत्तरसम्बुद्धं, मेत्तचित्तं महामुनिं ।
उपेति जनता सब्बा, सब्बलोकगनायकं ॥

५५. “सत्तुकज्ज बद्धकज्ज [वत्थं सेनासनज्जेव (सी०), सत्तुकज्ज पदकज्ज (सी० अट्ठ०), सत्तुकज्ज पवाकज्ज
(स्या०)], आमिसं पानभोजनं ।
ददन्ति सत्थुनो सब्बे, पुज्जक्खेत्ते अनुत्तरे ॥

५६. “अहमि दानं दस्सामि, देवदेवस्स तादिनो ।
बुद्धसेट्ठं निमन्तेत्वा, सङ्गमि च अनुत्तरं ॥

५७. “उय्योजिता मया चेते, निमन्तेसुं तथागतं ।
केवलं भिक्खुसङ्घज्ज, पुज्जक्खेत्तं अनुत्तरं ॥

५८. “सतसहस्सपल्लङ्कं, सोवण्णं गोणकत्थतं ।
तूलिकापटलिकाय, खोमकप्पासिकेहि च ।
महारहं पज्जापयिं, आसनं बुद्धयुत्तकं ॥
५९. “पदुमुत्तरो लोकविदू, देवदेवो नरासभो ।
भिक्षुसङ्घपरिब्यूळ्हो, मम द्वारमुपागमि ॥
६०. “पच्चुगगन्त्वान सम्बुद्धं, लोकनाथं यसस्सिनं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, अभिनामयिं सङ्घरं [सकं घरं (सी०)] ॥
६१. “भिक्षूनं सतसहस्सं, बुद्धञ्च लोकनायकं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, परमन्नेन तप्पयिं ॥
६२. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
भिक्षुसङ्घे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥
६३. “येनिदं आसनं दिन्नं, सोवण्णं गोणकत्थतं ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥
६४. “चतुसत्ततिकखत्तुं सो, देवरज्जं करिस्सति ।
अनुभोस्सति सम्पत्तिं, अच्छराहि पुरकखतो ॥
६५. “पदेसरज्जं सहस्सं, वसुधं आवसिस्सति ।
एकपज्जासकखत्तुञ्च, चक्कवत्ती भविस्सति ॥
६६. “सब्बासु भवयोनीसु, उच्चाकुली [उच्चाकुले (क०)] भविस्सति ।
सो च पच्छा पब्बजित्वा, सुक्कमूलेन चोदितो ।
भद्वियो नाम नामेन, हेस्सति सत्थु सावको ॥
६७. “विवेकमनुयुत्तोमिह, पन्तसेननिवासहं ।
फलज्वाधिगतं सब्बं, चत्तक्लेसोमिह अज्जहं ॥
६८. “मम सब्बं [कम्मं (?)] अभिज्जाय, सब्बञ्जू लोकनायको ।
भिक्षुसङ्घे निसीदित्वा, एतदग्गे ठपेसि मं ॥
६९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा भद्वियो काळिगोधाय पुत्तो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

भद्वियस्स काळिगोधाय पुत्तत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. सन्निट्ठापकत्थेरअपदानं

७०. “अरञ्जे कुटिकं कत्वा, वसामि पब्बतन्तरे ।
लाभालाभेन सन्तुट्ठो, यसेन अयसेन च ॥
७१. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
वसीसतसहस्सेहि [भिक्खुसतसहस्सेहि (स्या०)], आगच्छि मम सन्निकं ॥
७२. “उपागतं महानागं [महावीरं (सी०)], जलजुत्तमनामकं ।
तिणसन्थरं [तिणत्थरं (क०)] पज्जापेत्वा, अदासिं सत्थुनो अहं ॥
७३. “पसन्नचित्तो सुमनो, आमण्डं पानीयञ्चहं ।
अदासिं उजुभूतस्स, विप्पसन्नेन चेतसा ॥
७४. “सतसहस्सितो कप्पे [सतसहस्से इतो कप्पे (सी०)], यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, आमण्डस्स इदं फलं ॥
७५. “एकतालीसकप्पम्हि, एको आसिं अरिन्दमो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
७६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सन्निट्ठापको [सन्निधापको (सी०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सन्निट्ठापकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. पञ्चहत्थियत्थेरअपदानं

७७. “सुमेधो नाम सम्बुद्धो, गच्छते अन्तरापणे ।
ओक्खित्तचक्खु [खित्तचक्खु (क० सी० क०)] मितभाणी, सतिमा संवुतिन्द्रियो ॥
७८. “पञ्च उप्पलहत्थानि, आवेळत्थं अहंसु मे ।
तेन बुद्धं अपूजेसिं, पसन्नो सेहि पाणिभि ॥
७९. “आरोपिता च ते पुप्फा, छदनं अस्सु सत्थुनो ।
समाधिसु [संसाविसु (सी०)] महानागं, सिस्सा आचरियं यथा ॥
८०. “तिसकप्पसहस्सम्हि, यं पुप्फमभिरोपयिं ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

८१. “इतो वीसकप्पसते, अहेसुं पञ्च खत्तिया ।
हत्थिया नाम नामेन, चक्कवत्ती महब्बला ॥

८२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पञ्चहत्थियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पञ्चहत्थियत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. पदुमच्छदनियत्थेरअपदानं

८३. “निब्बुते लोकनाथम्हि, विपस्सिम्हग्गपुग्गले ।
सुफुल्लपदुमं गद्ध, चितमारोपयिं अहं ॥

८४. “आरोपिते च चितके, वेहासं नभमुग्गमि ।
आकासे छदनं [आकासच्छदनं (सी०)] कत्वा, चितकम्हि आधारयि ॥

८५. “एकनवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

८६. “सत्ततालीसितो कप्पे, पदुमिस्सरनामको ।
चातुरन्तो विजितावी, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

८७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पदुमच्छदनियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पदुमच्छदनियत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. सयनदायकत्थेरअपदानं

८८. “सिद्धत्थस्स भगवतो, मेत्तचित्तस्स तादिनो ।
सयनग्गं मया दिन्नं, दुस्सभण्डेहि [दुस्सभण्डेन (स्या०)] अत्थतं ॥

८९. “पटिग्गहेसि भगवा, कप्पियं सयनासनं ।
उट्ठाय सयना [आसना (सी०)] तम्हा, वेहासं उग्गमी जिनो ॥

९०. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं सयनमदासहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सयनस्स इदं फलं ॥

९१. “एकपञ्चासितो कप्पे, वरको [वरुणो (सी० स्या०)] देवसव्हयो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

९२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सयनदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सयनदायकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. चङ्कमनदायकत्थेरअपदानं

९३. “अत्थदस्सिस्स मुनिनो, लोकजेट्ठस्स तादिनो ।
इट्ठकाहि चिनित्वान, चङ्कमं कारयिं अहं ॥

९४. “उच्चतो पञ्चरतनं, चङ्कमं साधुमापितं ।
आयामतो हत्थसतं, भावनीय्यं मनोरमं ॥

९५. “पटिग्गहेसि भगवा, अत्थदस्सी नरुत्तमो ।
हत्थेन पुलिनं गय्ह, इमा गाथा अभासथ ॥

९६. “इमिना पुलिनदानेन, चङ्कमं सुकतेन च ।
सत्तरतनसम्पन्नं, पुलिनं अनुभोस्सति ॥

९७. “तीणि कप्पानि देवेसु, देवरज्जं करिस्सति ।
अनुभोस्सति सम्पत्तिं, अच्छराहि पुरक्खतो ॥

९८. “मनुस्सलोकमागन्त्वा, राजा रट्ठे भविस्सति ।
तिक्खत्तुं चक्कवत्ती च, महिया सो भविस्सति’ ॥

९९. “अट्ठारसे कप्पसते, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, चङ्कमस्स इदं फलं ॥

१००. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा चङ्कमनदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

चङ्कमनदायकत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. सुभट्ठत्थेरअपदानं

१०१. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।

जनतं उद्धरित्वान, निब्बायति महायसो ॥

१०२. “निब्बायन्ते च सम्बुद्धे, दससहस्सि कम्पथ ।
जनकायो महा आसि, देवा सन्निपतुं तदा ॥

१०३. “चन्दनं पूरयित्वान, तगरामल्लिकाहि च ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, आरोपयिं [आलेपेसिं (सी०), आरोपेसिं (स्या०)] नरुत्तमं ॥

१०४. “मम सङ्कप्पमज्जाय, सत्था लोके अनुत्तरो ।
निपन्नकोव सम्बुद्धो, इमा गाथा अभासथ ॥

१०५. “यो मे पच्छिमके काले, गन्धमालेन [गन्धमल्लेन (स्या० क०) नपुंसकेकत्तं मनसिकातब्बं] छादयि ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

१०६. “इतो चुतो अयं पोसो, तुसितकायं गमिस्सति ।
तत्थ रज्जं करित्वान, निम्मानं सो गमिस्सति ॥

१०७. “एतेनेव उपायेन, दत्त्वा मालं [मल्लं (सी०), मल्लं (स्या० क०)] वरुत्तमं ।
सककम्माभिरद्धो सो, सम्पत्तिं अनुभोस्सति ॥

१०८. “पुनापि तुसिते काये, निब्बत्तिस्सतियं नरो ।
तम्हा काया चवित्वान, मनुस्सत्तं गमिस्सति ॥

१०९. “सक्यपुत्तो महानागो, अग्गो लोके सदेवके ।
बोधयित्वा बहू सत्ते, निब्बायिस्सति चक्खुमा ॥

११०. “तदा सोपगतो सन्तो, सुक्कमूलेन चोदितो ।
उपसङ्गम्म सम्बुद्धं, पज्जं पुच्छिस्सति तदा ॥

१११. “हासयित्वान सम्बुद्धो, सब्बज्जू लोकनायको ।
पुज्जकम्मं परिज्जाय, सच्चानि विवरिस्सति ॥

११२. “आरद्धो च अयं पज्जो, तुट्ठो एकग्गमानसो ।
सत्थारं अभिवादेत्वा, पब्बज्जं याचयिस्सति ॥

११३. “पसन्नमानसं दिस्वा, सककम्मेन तोसितं ।
पब्बाजेस्सति सो बुद्धो, अग्गमग्गस्स कोविदो ॥

११४. “वायमित्वानयं पोसो, सम्मासम्बुद्धसासने ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो” ॥

पञ्चमभाणवारं ।

११५. “पुब्बकम्मेन संयुत्तो, एकगो सुसमाहितो ।
बुद्धस्स ओरसो पुत्तो, धम्मजोम्हि सुनिम्मितो ॥

११६. “धम्मराजं उपगम्म, अपुच्छिं पज्जमुत्तमं ।
कथयन्तो च मे पज्जं, धम्मसोतं उपानयि ॥

११७. “तस्साहं धम्ममज्जाय, विहासिं सासने रतो ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरामि अनासवो ॥

११८. “सतसहस्सितो कप्पे, जलजुत्तमनायको ।
निब्बायि अनुपादानो, दीपोव तेलसङ्घाया ॥

११९. “सत्तयोजनिकं आसि, थूपज्ज रतनामयं ।
धजं तत्थ अपूजेसिं, सब्बभद्वं मनोरमं ॥

१२०. “कस्सपस्स च बुद्धस्स, तिस्सो नामग्गसावको ।
पुत्तो मे ओरसो आसि, दायादो जिनसासने ॥

१२१. “तस्स हीनेन मनसा, वाचं भासिं अभद्वकं ।
तेन कम्मविपाकेन, पच्छा मे आसि भद्वकं [पच्छिमे अद्वसं जिनं (सी०)] ॥

१२२. “उपवत्तने सालवने, पच्छिमे सयने मुनि ।
पब्बाजेसि महावीरो, हितो कारुणिको जिनो ॥

१२३. “अज्जेव दानि पब्बज्जा, अज्जेव उपसम्पदा ।
अज्जेव परिनिब्बानं, सम्मुखा द्विपदुत्तमे ॥

१२४. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सुभद्वो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सुभद्वत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. चुन्दत्थेरअपदानं

१२५. “सिद्धत्थस्स भगवतो, लोकजेट्टस्स तादिनो ।
अग्घियं कारयित्वान, जातिपुप्फेहि छादयिं ॥
१२६. “निट्ठापेत्त्वान तं पुप्फं, बुद्धस्स उपनामयिं ।
पुप्फावसेसं पग्गह, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥
१२७. “कञ्चनग्घियसङ्कासं, बुद्धं लोकगगनायकं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, पुप्फग्घियमुपानयिं ॥
१२८. “वित्तिण्णकङ्खो सम्बुद्धो, तिण्णोघेहि पुरक्खतो ।
भिक्खुसङ्के निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥
१२९. “दिब्बगन्धं पवायन्तं, यो मे पुप्फग्घियं अदा ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥
१३०. “इतो चुतो अयं पोसो, देवसङ्खपुरक्खतो ।
जातिपुप्फेहि परिकिण्णो, देवलोकं गमिस्सति ॥
१३१. “उब्बिद्धं भवनं तस्स, सोवण्णञ्च मणीमयं ।
ब्यम्हं पातुभविस्सति, पुञ्जकम्मप्पभावितं ॥
१३२. “चतुसत्ततिक्खत्तुं सो, देवरज्जं करिस्सति ।
अनुभोस्सति सम्पत्तिं, अच्छराहि पुरक्खतो ॥
१३३. “पथव्या रज्जं तिसतं, वसुधं आवसिस्सति ।
पञ्चसत्ततिक्खत्तुञ्च, चक्कवत्ती भविस्सति ॥
१३४. “दुज्जयो नाम नामेन, हेस्सति मनुजाधिपो ।
अनुभोत्त्वान तं पुञ्जं, सककम्मं अपस्सितो [सककम्मूपसंहितो (स्या०)] ॥
१३५. “विनिपातं अगन्त्वान, मनुस्सत्तं गमिस्सति ।
हिरज्जं तस्स [हिरज्जस्स च (सी० क०)] निचितं, कोटिसतमनप्पकं ॥
१३६. “निब्बत्तिस्सति योनिम्हि, ब्राह्मणे सो भविस्सति ।
वङ्गन्तस्स सुतो धीमा, सारिया ओरसो पियो ॥
१३७. “सो च पच्छा पब्बजित्वा, अङ्गीरसस्स सासने ।
चूलचुन्दोति [चूलचुन्दोति (सी०)] नामेन, हेस्सति सत्थु सावको ॥

१३८. “सामणरोव सो सन्तो, खीणासवो भविस्सति ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो” ॥

१३९. “उपट्ठहिं महावीरं, अज्जे च पेसले बहू ।
भातरं मे चुपट्ठासिं, उत्तमत्थस्स पत्तिया ॥

१४०. “भातरं मे उपट्ठित्वा, धातुं पत्तमि ओहिय [ओपिय (सी०), ओचिय (स्या०)] ।
सम्बुद्धं उपनामेसिं, लोकजेडुं नरासभं ॥

१४१. “उभो हत्थेहि पग्गय्ह, बुद्धो लोके सदेवके ।
सन्दस्सयन्तो तं धातुं, कित्तयि अग्गसावकं ॥

१४२. “चित्तञ्च सुविमुत्तं मे, सद्धा मय्हं पतिट्ठिता ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरामि अनासवो ॥

१४३. “पटिसम्भिदानुप्पत्ता, विमोक्खापि च फस्सिता [पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे (स्या०)] ।
छल्लभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा चुन्दो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

चुन्दत्थेरस्सापदानं दसमं ।

उपालिवग्गो पञ्चमो ।

तस्सुद्धानं —

उपालि सोणो भद्वियो, सन्निट्ठापकहत्थियो ।
छदनं सेय्यचङ्कमं, सुभद्वो चुन्दसक्खयो ।
गाथासतं सतालीसं [च तालीसं (सी० स्या०)], चतस्सो च तदुत्तरि ॥

६. बीजनिवग्गो

१. विधूपनदायकत्थेरअपदानं

१. “पदुमुत्तरबुद्धस्स, लोकजेडुस्स तादिनो ।
बीजनिका [बीजनिका (सी० स्या०)] मया दिन्ना, द्विपदिन्दस्स तादिनो ॥

२. “सकं चित्तं पसादेत्वा, पग्गहेत्वान अज्जलिं ।

सम्बुद्धमभिवादेत्वा, पक्कमिं उत्तरामुखो ॥

३. “बीजनिं पग्गहेत्वान, सत्था लोकग्गनायको [लोके अनुत्तरो (सी०)] ।
भिक्खुसङ्गे ठितो सन्तो, इमा गाथा अभासथ ॥
४. “इमिना बीजनिदानेन, चित्तस्स पणिधीहि [चेतनापणिधीहि (अञ्जत्थ)] च ।
कप्पानं सतसहस्सं, विनिपातं न गच्छति ॥
५. “आरद्धवीरियो पहितत्तो, चेतोगुणसमाहितो ।
जातिया सत्तवस्सोहं, अरहत्तं अपापुणिं ॥
६. “सट्ठिकप्पसहस्समिह, बीजमानसनामका ।
सोळसासिंसु राजानो, चक्कवत्ती महब्बला ॥
७. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा विधूपनदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

विधूपनदायकत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. सतरंसित्थेरअपदानं

८. “उब्बिद्धं सेलमारुह, निसीदि पुरिसुत्तमो ।
पब्बतस्साविदूरमिह, ब्राह्मणो मन्तपारगू ॥
९. “उपविट्ठं महावीरं, देवदेवं नरासभं ।
अञ्जलिं पग्गहेत्वान, सन्थविं लोकनायकं ॥
१०. “एस बुद्धो महावीरो, वरधम्मप्पकासको ।
जलति अग्गिखन्धोव, भिक्खुसङ्गपुरक्खतो ॥
११. “महासमुद्दोवक्खुब्भो [‘क्खोभो (सी० स्या०)], अण्णवोव दुरुत्तरो ।
मिगराजावसम्भीतो [छम्भितो (क०)], धम्मं देसेति चक्खुमा” ॥
१२. “मम सङ्कप्पमज्जाय, पदुमुत्तरनायको ।
भिक्खुसङ्गे ठितो सत्था, इमा गाथा अभासथ ॥

१३. “येनायं [येनाहं (क०)] अञ्जली दिन्नो, बुद्धसेट्ठो च थोमितो ।
तिंसकप्पसहस्सानि, देवरज्जं करिस्सति ॥
१४. “कप्पसतसहस्समिहि, अङ्गीरससनामको ।
विवट्ठच्छदो [विवत्थच्छदो (सी०)] सम्बुद्धो, उप्पज्जिस्सति तावदे ॥
१५. “तस्स धम्मेषु दायादो, ओरसो धम्मनिम्मितो ।
सतरंसीति नामेन, अरहा सो भविस्सति’ ॥
१६. “जातिया सत्तवस्सोहं, पब्बजिं अनगारियं ।
सतरंसिमिहि नामेन, पभा निद्धावते मम ॥
१७. “मण्डपे रुक्खमूले वा, ज्ञायी ज्ञानरतो अहं ।
धारेमि अन्तिमं देहं, सम्मासम्बुद्धसासने ॥
१८. “सट्ठिकप्पसहस्समिहि, चतुरो रामनामका ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥
१९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सतरंसि थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सतरंसित्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. सयनदायकत्थेरअपदानं

२०. “पदुमुत्तरबुद्धस्स, सब्बलोकानुकम्पिनो ।
सयनं तस्स पादासिं, विप्पसन्नेन चेतसा ॥
२१. “तेन सयनदानेन, सुखेत्ते बीजसम्पदा ।
भोगा निब्बत्तरे तस्स, सयनस्स इदं फलं ॥
२२. “आकासे सेय्यं कप्पेमि, धारेमि पथविं इमं ।
पाणेषु मे इस्सरियं, सयनस्स इदं फलं ॥
२३. “पञ्चकप्पसहस्समिहि, अट्ठ आसुं महातेजा [महावरा (सी०), महावीरा (स्या०)] ।
चतुत्तिसे कप्पसते, चतुरो च महब्बला ॥
२४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सयनदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सयनदायकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. गन्धोदकियत्थेरअपदानं

२५. “पदुमुत्तरबुद्धस्स, महाबोधिमहो अहु ।
विचित्तं घटमादाय, गन्धोदकमदासहं ॥
२६. “न्हानकाले च बोधिया, महामेघो पवस्सथ ।
निन्नादो च महा आसि, असनिया फलन्तिया ॥
२७. “तेनेवासनिवेगेन, तत्थ कालङ्कतो [कालकतो (सी० स्या०)] अहं [अहुं (सी०)] ।
देवलोके ठितो सन्तो, इमा गाथा अभासहं ॥
२८. ““अहो बुद्धो अहो धम्मो, अहो नो सत्थुसम्पदा ।
कळेवरं [कलेवरं (सी०)] मे पतितं, देवलोके रमामहं ॥
२९. ““उब्बिद्धं भवनं मय्हं, सतभूमं समुग्गतं ।
कज्जासतसहस्सानि, परिवारेन्ति मं सदा ॥
३०. ““आबाधा मे न विज्जन्ति, सोको मय्हं न विज्जति ।
परिळाहं न पस्सामि, पुज्जकम्मस्सिदं फलं ॥
३१. ““अट्टवीसे कप्पसते, राजा संवसितो अहुं ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो’ ॥
३२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा गन्धोदकियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

गन्धोदकियत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. ओपवहत्थेरअपदानं

३३. “पदुमुत्तरबुद्धस्स, आजानीयमदासहं ।
निय्यादेत्वान सम्बुद्धे [सम्बुद्धं (सी० क०)], अगमासिं सकं घरं ॥
३४. “देवलो नाम नामेन, सत्थुनो अगसावको ।
वरधम्मस्स दायादो, आगच्छि मम सन्तिकं ॥

३५. “सपत्तभारो भगवा, आजानेय्यो न कप्पति ।
तव सङ्कप्पमज्जाय, अधिवासेसि चक्खुमा ॥
३६. “अग्घापेत्वा वातजवं, सिन्धवं सीघवाहनं ।
पदुमुत्तरबुद्धस्स, खमनीयमदासहं ॥
३७. “यं यं योनुपपज्जामि, देवत्तं अथ मानुसं [देवे च मानुसे भवे (सी० क०)] ।
खमनीयं वातजवं, चित्तं निब्बत्तते [आजानीया वातजवा, वित्ति निब्बत्तरे (स्या०), खमनीया वातजवा, चित्ता
निब्बत्तरे (सी०)] मम ॥
३८. “लाभं तेसं सुलद्धं, ये लभन्तुपसम्पदं ।
पुनपि पयिरुपासेय्यं, बुद्धो लोके सचे भवे ॥
३९. “अट्टवीसतिकखत्तुहं, राजा आसिं महब्बलो ।
चातुरन्तो विजितावी, जम्बुसण्डस्स [जम्बुदीपस्स (स्या०), जम्बुमण्डस्स (क०)] जम्बुइस्सरो ॥
४०. “इदं पच्छिमकं मय्हं, चरिमो वत्तते भवो ।
पत्तोस्मि अचलं ठानं, हित्वा जयपराजयं ॥
४१. “चतुत्तिससहस्समिह, महातेजोसि खत्तियो ।
सतरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
४२. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा ओपवय्हो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

ओपवय्हत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. सपरिवारासनत्थेरअपदानं

४३. “पदुमुत्तरबुद्धस्स, पिण्डपातं अदासहं ।
गन्त्वा किलिङ्गकं ठानं [तं भोजनट्टानं (सी०)], मल्लिकाहि परिक्खितं [परिक्खिपिं (सी०)] ॥
४४. “तम्हासनमिह आसीनो, बुद्धो लोकगगनायको ।
अकित्तयि पिण्डपातं, उज्जुभूतो समाहितो ॥
४५. “यथापि भद्दके खेत्ते, बीजं अप्पम्पि रोपितं ।
सम्मा धारं पवेच्छन्ते, फलं तोसेति कस्सकं ॥

४६. “तथेवायं पिण्डपातो, सुखेत्ते रोपितो तथा ।
भवे निब्बत्तमानमिह, फलं ते [निब्बत्तमानं हि, फलतो (सी०)] तोसयिस्सति [तप्पयिस्सति (क०)] ॥

४७. “इदं वत्त्वान सम्बुद्धो, जलजुत्तमनामको ।
पिण्डपातं गहेत्त्वान, पक्कामि उत्तरामुखो ॥

४८. “संवृतो पातिमोक्खस्मिं, इन्द्रियेसु च पञ्चसु ।
पविवेकमनुयुत्तो, विहरामि अनासवो ॥

४९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सपरिवारासनो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सपरिवारासनत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. पञ्चदीपकत्थेरअपदानं

५०. “पदुमुत्तरबुद्धस्स, सब्बभूतानुकम्पिनो ।
सद्वहित्वान [सुसण्ठहित्वा (सी०)] सद्धम्मो, उजुदिट्ठि अहोसहं ॥

५१. “पदीपदानं पादासिं, परिवारेत्त्वान बोधियं ।
सद्वहन्तो पदीपानि, अकरिं तावदे अहं ॥

५२. “यं यं योनुपपज्जामि, देवत्तं अथ मानुसं ।
आकासे उक्कं धारेन्ति, दीपदानस्सिदं फलं ॥

५३. “तिरोकुट्टं तिरोसेलं, समतिग्गह पब्बतं ।
समन्ता योजनसतं, दस्सनं अनुभोमहं ॥

५४. “तेन कम्मावसेसेन, पत्तोमि आसवक्खयं ।
धारेमि अन्तिमं देहं, द्विपदिन्दस्स सासने ॥

५५. “चतुत्तिसे कप्पसते, सतचक्खुसनामका ।
राजाहेसुं महातेजा, चक्कवत्ती महब्बला ॥

५६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पञ्चदीपको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पञ्चदीपकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. धजदायकत्थेरअपदानं

५७. “पदुमुत्तरबुद्धस्स, बोधिया पादपुत्तमे ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, धजमारोपयिं अहं ॥
५८. “पतितपत्तानि गण्हित्वा, बहिद्धा छट्ठयिं अहं ।
अन्तोसुद्धं बहिसुद्धं, अधिमुत्तमनासवं ॥
५९. “सम्मूखा विय सम्बुद्धं, अवन्दिं बोधिमुत्तमं ।
पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ॥
६०. “भिक्षुसङ्घे ठितो सत्था, इमा गाथा अभासथ ।
“इमिना धजदानेन, उपट्टानेन चूभयं ॥
६१. “कप्पानं सतसहस्सं, दुग्गतिं सो न गच्छति ।
देवेसु देवसोभयं, अनुभोस्सतिनप्पकं ॥
६२. “अनेकसतक्खत्तुञ्च, राजा रट्ठे भविस्सति ।
उग्गतो नाम नामेन, चक्कवत्ती भविस्सति ॥
६३. “सम्पत्तिं अनुभोत्वान, सुक्कमूलेन चोदितो ।
गोतमस्स भगवतो, सासनेभिरमिस्सति’ ॥
६४. “पधानपहितत्तोमि, उपसन्तो निरूपधि ।
धारेमि अन्तिमं देहं, सम्मासम्बुद्धसासने ॥
६५. “एकपञ्चाससहस्से, कप्पे उग्गतसव्हयो [सव्हया (स्या०)] ।
पञ्चाससतसहस्से, खत्तियो मेघसव्हयो [खत्तिया खेमसव्हया (स्या०)] ॥
६६. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा धजदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

धजदायकत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. पदुमत्थेरअपदानं

६७. “चतुसच्चं पकासेन्तो, वरधम्मप्पवत्तको ।
वस्सते [वस्सेति (?)] अमतं वुट्ठिं, निब्बापेन्तो महाजनं ॥

६८. “सधजं [सदण्डं (सी०)] पदुमं गय्ह, अड्ढकोसे ठितो अहं ।
पदुमुत्तरमुनिस्स, पहट्ठो उक्खिपिमम्बरे ॥
६९. “आगच्छन्ते च पदुमे, अब्भुतो आसि तावदे ।
मम सङ्कप्पमज्जाय, पग्गण्हि वदतं वरो ॥
७०. “करसेट्ठेन पग्गय्ह, जलजं पुप्फमुत्तमं ।
भिक्खुसङ्घे ठितो सत्था, इमा गाथा अभासथ ॥
७१. “येनिदं पदुमं खित्तं, सब्बज्जुम्हि विनायके [सब्बज्जुतमनायके (स्या० क०)] ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥
७२. “तिसकप्पानि देविन्दो, देवरज्जं करिस्सति ।
पथब्बा रज्जं सत्तसतं, वसुधं आवसिस्सति ॥
७३. “तत्थ पत्तं गणेत्वान, चक्कवत्ती भविस्सति ।
आकासतो पुप्फवुट्ठि, अभिवस्सिस्सती तदा ॥
७४. “कप्पसतसहस्सम्हि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम नामेन, सत्था लोके भविस्सति ॥
७५. “तस्स धम्मेषु दायादो, ओरसो धम्मनिम्मितो ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो ॥
७६. “निक्खमित्वान कुच्छिम्हा, सम्पजानो पतिस्सतो ।
जातिया पञ्चवस्सोहं, अरहत्तं अपापुणं ॥
७७. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पदुमो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पदुमत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. असनबोधियत्थेरअपदानं

७८. “जातिया सत्तवस्सोहं, अद्दसं लोकनायकं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, उपगच्छिं नरुत्तमं ॥
७९. “तिस्सस्साहं भगवतो, लोकजेट्ठस्स तादिनो ।

हट्टो हट्टेन चित्तेन, रोपयिं बोधिमुत्तमं ॥

८०. “असनो नामधेय्येन, धरणीरुहपादपो ।
पञ्चवस्से परिचरिं, असनं बोधिमुत्तमं ॥
८१. “पुष्कितं पादपं दिस्वा, अब्भुतं लोमहंसनं ।
सकं कम्मं पकित्तेनो, बुद्धसेट्ठं उपागमिं ॥
८२. “तिस्सो तदा सो सम्बुद्धो, सयम्भू अग्गपुग्गलो ।
भिक्खुसङ्घे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥
८३. “येनायं रोपिता बोधि, बुद्धपूजा च सक्कता ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥
८४. “तिसकप्पानि देवेसु, देवरज्जं करिस्सति ।
चतुसट्ठि चक्खत्तुं सो, चक्कवत्ती भविस्सति ॥
८५. “तुसिता हि चवित्वान, सुक्कमूलेन चोदितो ।
द्वे सम्पत्ती अनुभोत्वा, मनुस्सत्ते रमिस्सति ॥
८६. “पधानपहिततो सो, उपसन्तो निरूपधि ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो ॥
८७. “विवेकमनुयुत्तोहं, उपसन्तो निरूपधि ।
नागोव बन्धनं छेत्वा, विहरामि अनासवो ॥
८८. “द्वेनवुते इतो कप्पे, बोधिं रोपेसहं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बोधिरोपस्सिदं फलं ॥
८९. “चतुसत्तितो कप्पे, दण्डसेनोति विस्सुतो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती तदा अहुं ॥
९०. “तेसत्ततिम्हितो कप्पे, सत्ताहेसुं महीपती ।
समन्तनेमिनामेन, राजानो चक्कवत्तिनो ॥
९१. “पण्णवीसतितो कप्पे, पुण्णको नाम खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

१२. “पटिसम्भिता चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा असनबोधियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

असनबोधियत्थेरस्सापदानं दसमं ।

बीजनिवगो छट्ठो ।

तस्सुद्धानं —

बीजनी सतरंसी च, सयनोदकिवाहियो ।
परिवारो पदीपञ्च, धजो पदुमपूजको ।
बोधि च दसमो वुत्तो, गाथा द्वेनवुत्ति तथा ॥

७. सकचिन्तनियवगो

१. सकचिन्तनियत्थेरअपदानं

१. “पवनं काननं दिस्वा, अप्पसद्धमन्नाविलं ।
इसीनं अनुचिण्णं, आहुतीनं पटिग्गहं ॥
२. “थूपं कत्त्वान पुलिनं [वेळुना (अट्ठ०), वेळिनं (स्या०)], नानापुप्फं समोकिरिं ।
सम्मूखा विय सम्बुद्धं, निम्मितं अभिवन्दहं ॥
३. “सत्तरतनसम्पन्नो, राजा रट्ठमिह इस्सरो ।
सककम्माभिरद्धोहं, पुप्फपूजायिदं [थूपपूजायिदं (सी०)] फलं ॥
४. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुप्फपूजायिदं [थूपपूजायिदं (सी०)] फलं ॥
५. “असीतिकप्पेनन्तयसो, चक्कवत्ती अहोसहं ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चतुदीपमिह इस्सरो ॥
६. “पटिसम्भिता चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सकचिन्तनियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सकचिन्तनियत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. अवोपुप्फियत्थेरअपदानं

७. “विहारा अभिनिक्खम्म, अब्भुट्टहिय [अब्भुट्टासि च (स्या० क०)] चङ्कमे ।
चतुसच्चं पकासन्तो, देसेति [देसेन्तो (स्या० क०)] अमतं पदं ॥
८. “सिखिस्स गिरमज्जाय, बुद्धसेट्ठस्स तादिनो ।
नानापुप्फं गहेत्वान, आकासमिह समोकिरिं ॥
९. “तेन कम्मेन द्विपदिन्द, लोकजेट्ठ नरासभ ।
पत्तोमिह अचलं ठानं, हित्वा जयपराजयं ॥
१०. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुप्फपूजायिदं फलं ॥
११. “इतो वीसतिकप्पमिह, सुमेधो नाम खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
१२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अवोपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अवोपुप्फियत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. पच्चागमनियत्थेरअपदानं

१३. “सिन्धुया नदिया तीरे, चक्कवाको अहं तदा ।
सुद्धसेवालभक्खोहं, पापेसु च सुसज्जतो ॥
१४. “अदसं विरजं बुद्धं, गच्छन्तं अनिलज्जसे ।
तुण्डेन सालं पग्गह्, विपस्सिस्साभिरोपयिं ॥
१५. “यस्स सद्धा तथागते, अचला सुपतिट्ठिता ।
तेन चित्तप्पसादेन, दुग्गतिं सो न गच्छति ॥
१६. “स्वागतं वत मे आसि, बुद्धसेट्ठस्स सन्तिके ।
विहङ्गमेन सन्तेन, सुबीजं रोपितं मया ॥
१७. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं [पुप्फपूजायिदं (सी०)] फलं ॥

१८. “सुचारुदस्सना नाम, अट्टेते एकनामका ।
कप्पे सत्तरसे आसुं, चक्कवत्ती महब्बला ॥

१९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पच्चागमनियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पच्चागमनियत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. परप्पसादकत्थेरअपदानं

२०. “उसभं पवरं वीरं, महेसिं विजिताविनं ।
सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, को दिस्वा नप्पसीदति ॥

२१. “हिमवावापरिमेय्यो, सागरोव दुरुत्तरो ।
तथेव ज्ञानं बुद्धस्स, को दिस्वा नप्पसीदति ॥

२२. “वसुधा यथाप्पमेय्या, चित्ता वनवटंसका ।
तथेव सीलं बुद्धस्स, को दिस्वा नप्पसीदति ॥

२३. “अनिलज्जसासङ्खुब्भो [अनिलजोव असङ्खोभो (सी०)], यथाकासो असङ्खियो ।
तथेव जाणं बुद्धस्स, को दिस्वा नप्पसीदति ॥

२४. “इमाहि चतुगाथाहि, ब्राह्मणो सेनसक्कयो ।
बुद्धसेट्ठं थवित्वान, सिद्धत्थं अपराजितं ॥

२५. “चतुन्नवुतिकप्पानि, दुग्गतिं नुपपज्जथ ।
सुगतिं सुखसम्पत्तिं [सुगतीसु सुसुम्पत्तिं (सी० स्या०)], अनुभोसिमनप्पकं ॥

२६. “चतुन्नवुतितो कप्पे, थवित्वा लोकनायकं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, थोमनाय [थोमनस्स (स्या०)] इदं फलं ॥

२७. “चातुद्दसम्हि कप्पम्हि, चतुरो आसुमुग्गता ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

२८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा परप्पसादको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

परप्पसादकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. भिसदायकत्थेरअपदानं

२९. “वेस्सभू नाम नामेन, इसीनं ततियो अहु ।
काननं वनमोगह, विहासि पुरिसुत्तमो ॥
३०. “भिसमुळालं गणित्वा, अगमं बुद्धसन्तिकं ।
तच्च बुद्धस्स पादांसि, पसन्नो सेहि पाणिभि ॥
३१. “करेन च परामट्ठो, वेस्सभूवरबुद्धिना ।
सुखाहं नाभिजानामि, समं तेन कुतोत्तरिं ॥
३२. “चरिमो वत्तते मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
हत्थिनागेन सन्तेन, कुसलं रोपितं मया [नागोव बन्धनं छेत्वा, विहरामि अनासवो (स्या०)] ॥
३३. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, भिसदानस्सिदं फलं ॥
३४. “समोधाना च राजानो, सोळस मनुजाधिपा ।
कप्पमिह चुट्ठसे [तेरसे (सी० स्या०)] आसुं, चक्कवत्ती महब्बला ॥
३५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा भिसदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

भिसदायकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. सुचिन्तितत्थेरअपदानं

३६. “गिरिदुग्गचरो आसिं, अभिजातोव केसरी ।
मिगसङ्घं वधित्वान, जीवामि पब्बतन्तरे ॥
३७. “अत्थदस्सी तु भगवा, सब्बञ्जू वदतं वरो ।
ममुद्धरितुकामो सो, आगच्छि पब्बतुत्तमं ॥
३८. “पसदच्च मिगं हन्त्वा, भक्खितुं समुपागमिं ।
भगवा तमिह समये, भिक्खमानो [सिक्खाचारो (स्या०)] उपागमि ॥
३९. “वरमंसानि पग्गह, अदासिं तस्स सत्थुनो ।
अनुमोदि महावीरो, निब्बापेन्तो ममं तदा ॥

४०. “तेन चित्तप्पसादेन, गिरिदुग्गं पविसिं अहं ।
पीतिं उप्पादयित्वान, तत्थ कालङ्कतो अहं ॥
४१. “एतेन मंसदानेन, चित्तस्स पणिधीहि च ।
पन्नरसे कप्पसते, देवलोके रमिं अहं ॥
४२. “अवसेसेसु कप्पेसु, कुसलं चिन्तितं [निचितं (सी०), करितं (स्या०)] मया ।
तेनेव मंसदानेन, बुद्धानुस्सरणेन च ॥
४३. “अट्टित्समिहि कप्पमिहि, अट्ट दीघायुनामका ।
सट्टिमिहितो कप्पसते, दुवे वरुणनामका [सरणनामका (स्या०)] ॥
४४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सुचिन्तितो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सुचिन्तितत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. वत्थदायकत्थेरअपदानं

४५. “पक्खिजातो तदा आसिं, सुपण्णो गरुळाधिपो ।
अद्दसं विरजं बुद्धं, गच्छन्तं गन्धमादनं ॥
४६. “जहित्वा गरुळवण्णं, माणवकं अधारयिं ।
एकं वत्थं मया दिन्नं, द्विपदिन्दस्स तादिनो ॥
४७. “तज्ज दुस्सं पटिग्गह, बुद्धो लोकग्गनायको ।
अन्तलिक्खे ठितो सत्था, इमा गाथा अभासथ ॥
४८. “इमिना वत्थदानेन, चित्तस्स पणिधीहि च ।
पहाय गरुळं योनिं, देवलोके रमिस्सति’ ॥
४९. “अत्थदस्सी तु भगवा, लोकजेट्ठो नरासभो ।
वत्थदानं पसंसित्वा, पक्कामि उत्तरामुखो ॥
५०. “भवे निब्बत्तमानमिहि, होन्ति मे वत्थसम्पदा ।
आकासे छदनं होति, वत्थदानस्सिदं फलं ॥
५१. “अरुणवा [अरुणका (सी०), अरुणसा (स्या०)] सत्त जना, चक्कवत्ती महब्बला ।

छत्तिसतिम्हि आसिंसु, कप्पम्हि मनुजाधिपा ॥

५२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा वत्थदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

वत्थदायकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. अम्बदायकत्थेरअपदानं

५३. “अनोमदस्सी भगवा, निसिन्नो पब्बतन्तरे ।
मेत्ताय अफरि लोके, अप्पमाणे निरूपधि ॥

५४. “कपि अहं तदा आसिं, हिमवन्ते नगुत्तमे ।
दिस्वा अनोमदस्सिं तं [अनोमं अमितं (सी०), अनोममधितं (स्या०)], बुद्धे चित्तं पसादयिं ॥

५५. “अविदूरे हिमवन्तस्स, अम्बासुं फलिनो तदा ।
ततो पक्कं गहेत्वान, अम्बं समधुकं अदं ॥

५६. “तं मे बुद्धो वियाकासि, अनोमदस्सी महामुनि ।
इमिना मधुदानेन, अम्बदानेन चूभयं ॥

५७. “सत्तपज्जासकप्पम्हि, देवलोके रमिस्सति ।
अवसेसेसु कप्पेसु, वोकिण्णं संसरिस्सति ॥

५८. “खेपेत्वा पापकं कम्मं, परिपक्काय बुद्धिया ।
विनिपातमगन्त्वान, किलेसे ज्ञापयिस्सति ॥

५९. “दमेन उत्तमेनाहं, दमितोम्हि महेसिना ।
पत्तोम्हि अचलं ठानं, हित्वा जयपराजयं ॥

६०. “सत्तसत्ततिकप्पसते, अम्बट्टुजसनामका ।
चतुद्दस ते राजानो, चक्कवत्ती महब्बला ॥

६१. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अम्बदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अम्बदायकत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. सुमनत्थेरअपदानं

६२. “सुमनो नाम नामेन, मालाकारो अहं तदा ।
अद्वसं विरजं बुद्धं, लोकाहुतिपटिग्गहं ॥
६३. “उभो हत्थेहि पग्गय्ह, सुमनं पुप्फमुत्तमं ।
बुद्धस्स अभिरोपेसिं, सिखिनो लोकबन्धुनो ॥
६४. “इमाय पुप्फपूजाय, चेतनापणिधीहि च ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
६५. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं [पुप्फपूजायिदं (सी०)] फलं ॥
६६. “छब्बीसतिमिह कप्पमिह, चत्तारोसुं महायसा ।
सत्तरतनसम्पन्ना, राजानो चक्कवत्तिनो ॥
६७. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सुमनो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सुमनत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. पुप्फचङ्कोटियत्थेरअपदानं

६८. “अभीतरूपं सीहंव, गरुळगंगं पक्खिनं ।
ब्यग्घूसभंव पवरं, अभिजातंव केसरिं ॥
६९. “सिखिं तिलोकसरणं, अनेजं अपराजितं ।
निसिन्नं समणानगं, भिक्खुसङ्घपुरक्खतं ॥
७०. “चङ्कोटके [चङ्कोटके (सी०)] ठपेत्वान, अनोजं पुप्फमुत्तमं ।
सह चङ्कोटकेनेव, बुद्धसेट्ठं समोकिरिं ॥
७१. “तेन चित्तप्पसादेन, द्विपदिन्द नरासभ ।
पत्तोमिह अचलं ठानं, हित्वा जयपराजयं ॥
७२. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
७३. “सम्पुण्णे तिसकप्पमिह, देवभूतिसनामका ।

सत्तरतनसम्पन्ना, पञ्चासुं चक्कवत्तिनो ॥

७४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा पुप्फचङ्कोटियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पुप्फचङ्कोटियत्थेरस्सापदानं दसमं ।

सकचिन्तनियवग्गो सत्तमो ।

तस्सुद्धानं —

सकचिन्ती अवोपुप्फी, सपच्चागमनेन च ।

परप्पसादी भिसदो, सुचिन्ति वत्थदायको ॥

अम्बदायी च सुमनो, पुप्फचङ्कोटकीपि च ।

गाथेकसत्तति वुत्ता, गणिता अत्थदस्सिभि ॥

८. नागसमालवग्गो

१. नागसमालत्थेरअपदानं

१. “अपाटलिं अहं पुप्फं, उज्झितं सुमहापथे ।
थूपम्हि अभिरोपेसिं, सिखिनो लोकबन्धुनो ॥

२. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, थूपपूजायिदं फलं ॥

३. “इतो पन्नरसे कप्पे, भूमियो [पुप्फियो (स्या०)] नाम खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

४. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा नागसमालो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

नागसमालत्थेरस्सापदानं षष्ठमं ।

२. पदसञ्जकत्थेरअपदानं

५. “अक्कन्तञ्च पदं दिस्वा, तिस्सस्सादिच्चबन्धुनो ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, पदे चित्तं पसादयिं ॥
६. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं सञ्जमलभिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पदसञ्जायिदं फलं ॥
७. “इतो सत्तमके कप्पे, सुमेधो नाम खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवती महब्बलो ॥
८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पदसञ्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ॥

पदसञ्जकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. बुद्धसञ्जकत्थेरअपदानं

९. “दुमग्गे पंसुकूलिकं, लग्गं दिस्वान सत्थुनो ।
ततो तमञ्जलिं कत्वा, पंसुकूलं अवन्दहं ॥
१०. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धसञ्जायिदं फलं ॥
११. “इतो चतुत्थके कप्पे, दुमसारोसि खत्तियो ।
चातुरन्तो विजितावी, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
१२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा बुद्धसञ्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

बुद्धसञ्जकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. भिसालुवदायकत्थेरअपदानं

१३. “काननं वनमोग्गहं, वसामि विपिने अहं ।
विपस्सिं अद्दसं बुद्धं, आहुतीनं पटिग्गहं ॥
१४. “भिसालुवञ्च पादासिं, उदकं हत्थधोवनं ।
वन्दित्वा सिरसा पादे, पक्कामि उत्तरामुखो ॥
१५. “एकनवुतितो कप्पे, भिसालुवमदं तदा ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, पुञ्जकम्मस्सिदं फलं ॥

१६. “इतो ततियके कप्पे, भिससम्मत्तखत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

१७. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा भिसालुवदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

भिसालुवदायकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

छट्ठभाणवारं ।

५. एकसज्जकत्थेरअपदानं

१८. “खण्डो नामासि नामेन, विपस्सिस्सग्गसावको ।
एका भिक्खा मया दिन्ना, लोकाहुतिपटिग्गहे ॥

१९. “तेन चित्तप्पसादेन, द्विपदिन्द नरासभ ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, एकभिक्खायिदं फलं ॥

२०. “चत्तालीसम्हितो कप्पे, वरुणो नाम खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

२१. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा एकसज्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

एकसज्जकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. तिणसन्थरदायकत्थेरअपदानं

२२. “हिमवन्तस्साविदूरे, महाजातस्सरो अहु ।
सतपत्तेहि सज्जन्नो, नानासकुणमालयो ॥

२३. “तम्हि न्हत्वा च पित्वा [पीत्वा (सी० स्या०)] च, अविदूरे वसामहं ।
अद्वसं समणानग्गं, गच्छन्तं अनिलज्जसे ॥

२४. “मम सङ्कप्पमज्जाय, सत्था लोके अनुत्तरो ।
अब्भतो ओरुहित्वान, भूमियंठासि तावदे ॥

२५. “विसाणेन [लायनेन (स्या०)] तिणं गय्ह, निसीदनमदासहं ।
निसीदि भगवा तत्थ, तिस्सो लोकगगनायको ॥
२६. “सकं चित्तं पसादेत्वा, अवन्दि लोकनायकं ।
पटिकुटिको [उक्कुटिको (स्या० क०)] अपसक्किं, निज्झायन्तो महामुनिं ॥
२७. “तेन चित्तप्पसादेन, निम्मानं उपपज्जहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सन्थरस्स इदं फलं ॥
२८. “इतो दुतियके कप्पे, मिग [मित्त (स्या०)] सम्मतखत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
२९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तिणसन्थरदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिणसन्थरदायकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. सूचिदायकत्थेरअपदानं

३०. “तिसकप्पसहस्समिह, सम्बुद्धो लोकनायको ।
सुमेधो नाम नामेन, बात्तिसवरलक्खणो ॥
३१. “तस्स कञ्चनवण्णस्स, द्विपदिन्दस्स तादिनो ।
पञ्च सूची मया दिन्ना, सिब्बनत्थाय चीवरं ॥
३२. “तेनेव सूचिदानेन, निपुणत्थविपस्सकं ।
तिक्खं लहुञ्च फासुञ्च, जाणं मे उदपज्जथ ॥
३३. “किलेसा ज्ञापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
धारेमि अन्तिमं देहं, सम्मासम्बुद्धसासने ॥
३४. “द्विपदाधिपती नाम, राजानो चतुरो अहुं ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥
३५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सूचिदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सूचिदायकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. पाटलिपुण्ड्रियत्थेरअपदानं

३६. “सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, गच्छन्तं अन्तरापणे ।
कञ्चनग्घियसङ्कासं, बात्तिसवरलक्खणं ॥
३७. “सेट्ठिपुत्तो तदा आसिं, सुखुमालो सुखेधितो ।
उच्छङ्गे पाटलिपुण्णं, कत्वान [कत्वा तं (सी० स्या०)] अभिसंहरिं ॥
३८. “हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, पुण्फेहि अभिपूजयिं ।
तिस्सं लोकविदुं नाथं, नरदेवं नमस्सहं ॥
३९. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुण्फपूजायिदं फलं ॥
४०. “इतो तेसट्ठिकप्पम्हि, अभिसम्मतनामको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
४१. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पाटलिपुण्ड्रियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पाटलिपुण्ड्रियत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. ठितज्जलियत्थेरअपदानं

४२. “मिगलुद्धो पुरे आसिं, अरज्जे कानने अहं ।
तत्थ अट्ठसं [तत्थदसासिं (सी० स्या०)] सम्बुद्धं, बात्तिसवरलक्खणं ॥
४३. “तत्थाहं अज्जलिं कत्वा, पक्कामिं पाचिनामुखो ।
अविदूरे निसिन्नस्स, नियके पण्णसन्धरे ॥
४४. “ततो मे असनीपातो, मत्थके निपती तदा ।
सोहं मरणकालम्हि, अकासिं पुनरज्जलिं ॥
४५. “द्वेनवुते इतो कप्पे, अज्जलिं अकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, अज्जलिस्स इदं फलं ॥
४६. “चतुपण्णासकप्पम्हि, मिगकेतुसनामको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

४७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा ठितञ्जलियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

ठितञ्जलियत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. तिपदुमियत्थेरअपदानं

४८. “पदुमुत्तरो नाम जिनो, सब्बधम्मान पारगू ।
दन्तो दन्तपरिवुतो, नगरा निक्खमी तदा ॥
४९. “नगरे हंसवतियं, अहोसिं मालिको तदा ।
यं तत्थ उत्तमं तोणि, पद्मपुष्फानि [उत्तमं पुष्फं, तीणि पुष्फानि (सी०)] अगगहिं ॥
५०. “अद्दसं विरजं बुद्धं, पटिमगगन्तरापणे ।
सह [सोहं (सी०)] दिस्वान सम्बुद्धं, एवं चिन्तेसहं तदा ॥
५१. “किं मे इमेहि पुष्फेहि, रञ्जो उपनितेहि मे ।
गामं वा गामखेत्तं वा, सहस्सं वा लभेय्यहं ॥
५२. “अदन्तदमनं वीरं, सब्बसत्तसुखावहं ।
लोकनाथं पूजयित्वा, लच्छामि अमतं धनं ॥
५३. “एवाहं चिन्तयित्वान, सकं चित्तं पसादयिं ।
तीणि लोहितके गय्ह, आकासे उक्खिपिं तदा ॥
५४. “मया उक्खित्तमत्तमिह, आकासे पत्थरिंसु ते ।
धारिंसु मत्थके तत्थ, उद्धं वण्टा अधोमुखा ॥
५५. “ये केचि मनुजा दिस्वा, उक्कुट्ठिं सम्पवत्तयुं ।
देवता अन्तलिक्खमिह, साधुकारं पवत्तयुं ॥
५६. “अच्छेरं लोके उप्पन्नं, बुद्धसेट्ठस्स वाहसा ।
सब्बे धम्मं सुणिस्साम, पुष्फानं वाहसा मयं ॥
५७. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
वीथियज्झि ठितो सन्तो, इमा गाथा अभासथ ॥
५८. “यो सो बुद्धं अपूजेसि, रत्तपद्मेहि [रत्तपदुमेहि (सी० स्या०)] माणवो ।

तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

५९. “‘तिसकप्पसहस्सानि, देवलोके रमिस्सति ।
तिसकप्पानि [तिसकखत्तुञ्च (स्या०)] देविन्दो, देवरज्जं करिस्सति ॥

६०. “‘महावित्थारिकं नाम, ब्यम्हं हेस्सति तावदे ।
तियोजनसतुब्बिद्धं, दियड्ढुसतवित्थतं ॥

६१. “‘चत्तारिसतसहस्सानि, निव्यूहा च सुमापिता ।
कूटागारवरूपेता, महासयनमण्डिता ॥

६२. “‘कोटिसतसहस्सियो, परिवारेस्सन्ति अच्छरा ।
कुसला नच्चगीतस्स, वादितेपि पदक्खिणा ॥

६३. “‘एतादिसे ब्यम्हवरे, नारीगणसमाकुले ।
वस्सिस्सति पुप्फवस्सो, दिब्बो [पद (क०)] लोहितको सदा ॥

६४. “‘भित्तिखीले नागदन्ते, द्वारबाहाय तोरणे ।
चक्कमत्ता लोहितका, ओलम्बिस्सन्ति तावदे ॥

६५. “‘पत्तेन पत्तसञ्छन्ने, अन्तोब्यम्हवरे इमं ।
अत्थरित्वा पारुपित्वा, तुवट्ठिस्सन्ति तावदे ॥

६६. “‘भवनं परिवारेत्वा, समन्ता सतयोजने ।
तेपि पद्मा [ते विसुद्धा (सी० स्या०)] लोहितका, दिब्बगन्धं पवायरे ॥

६७. “‘पञ्चसत्ततिकखत्तुञ्च, चक्कवत्ती भविस्सति ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥

६८. “‘सम्पत्तियो दुवे भुत्वा, अनीति अनुपद्दवो ।
सम्पत्ते परियोसाने, निब्बानं पापुणिस्सति’ [फस्सयिस्सति (सी०), पस्सयिस्सति (क०)] ॥

६९. “‘सुदिट्ठो वत मे बुद्धो, वाणिज्जं सुपयोजितं ।
पद्धानि तीणि पूजेत्वा, अनुभोसिं तिसम्पदा [अनुभूयन्ति सम्पदा (क०)] ॥

७०. “‘अज्ज मे धम्मप्पत्तस्स, विप्पमुत्तस्स सब्बसो ।
सुपुप्फितं लोहितकं, धारयिस्सति मत्थके ॥

७१. “मम कम्मं कथेन्तस्स, पदुमुत्तरसत्थुनो ।
सतपाणसहस्सानं, धम्माभिसमयो अहु ॥

७२. “सतसहस्सितो कप्पे, यं बुद्धमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, तिपदुमानिदं फलं ॥

७३. “किलेसा झापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
सब्बासवा परिक्खीणा, नत्थि दानि पुनब्भवो ॥

७४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तिपदुमियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिपदुमियत्थेरस्सापदानं दसमं ।

नागसमालवगो अट्टमो ।

तस्सुद्धानं —

नागसमालो पदसज्जी, सज्जकालुवदायको ।
एकसज्जी तिणसन्थारो, सूचिपाटलिपुण्ड्रियो ।
ठितज्जली तिपदुमी, गाथायो पञ्चसत्तति ॥

९. तिमिरवग्गो

१. तिमिरपुण्ड्रियत्थेरअपदानं

१. “चन्दभागानदीतीरे, अनुसोतं वजामहं ।
निसिन्नं समणं दिस्वा, विप्पसन्नमनाविलं ॥
२. “तत्थ चित्तं पसादेत्वा [पसादेसिं (स्या०)], एवं चिन्तेसहं तदा ।
तारयिस्सति तिण्णोयं, दन्तोयं दमयिस्सति ॥
३. “अस्सासिस्सति अस्सत्थो, सन्तो च समयिस्सति ।
मोचयिस्सति मुत्तो च, निब्बापेस्सति निब्बुतो ॥
४. “एवाहं चिन्तयित्वान, सिद्धत्थस्स महेसिनो ।
गहेत्वा तिमिरपुण्ड्रं, मत्थके ओकिरिं अहं [तदा (स्या०)] ॥

५. “अञ्जलिं पग्गहेत्वान, कत्वा च नं पदक्खिणं ।
वन्दित्वा सत्थुनो पादे, पक्कामिं अपरं दिसं ॥
६. “अचिरं गतमत्तं मं, मिगराजा विहेठयि ।
पपातमनुगच्छन्तो, तत्थेव पपतिं अहं ॥
७. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुप्फपूजायिदं [बुद्धपूजायिदं (सी० स्या०)] फलं ॥
८. “छप्पञ्जासम्हि कप्पम्हि, सत्तेवासुं महायसा [महारहा (स्या० क०)] ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥
९. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिञ्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा तिमिरपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिमिरपुप्फियत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. गतसञ्जकत्थेरअपदानं

१०. “जातिया सत्तवस्सोहं, पब्बजिं अनगारियं ।
अवन्दिं सत्थुनो पादे, विप्पसन्नेन चेतसा ॥
११. “सत्तनङ्गलकीपुप्फे, आकासे उक्खिपिं अहं ।
तिस्सं बुद्धं समुद्दिस्स, अनन्तगुणसागरं ॥
१२. “सुगतानुगतं मग्गं, पूजेत्वा हट्टमानसो ।
अञ्जलिञ्च [अञ्जलिस्स (क०)] तदाकासिं, पसन्नो सेहि पाणिभि ॥
१३. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
१४. “इतो अट्टमके कप्पे, तयो अग्गिसिखा अहु ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥
१५. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा गतसञ्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

गतसञ्जकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. निपन्नञ्जलिकत्थेरअपदानं

१६. “रुक्खमूले निसिन्नोहं, ब्याधितो परमेन च ।
परमकारुञ्जपत्तोमिह, अरञ्जे कानने अहं ॥
१७. “अनुकम्पं उपादाय, तिस्सो सत्था उपेसि मं ।
सोहं निपन्नको सन्तो, सिरे कत्वान अञ्जलिं ॥
१८. “पसन्नचित्तो सुमनो, सब्बसत्तानमुत्तमं ।
सम्बुद्धं अभिवादेत्वा, तत्थ कालङ्कतो अहं ॥
१९. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं वन्दिं पुरिसुत्तमं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, वन्दनाय इदं फलं ॥
२०. “इतो पञ्चमके कप्पे, पञ्चेवासुं महासिखा ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥
२१. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे० ... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा निपन्नञ्जलिको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

निपन्नञ्जलिकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. अधोपुण्ड्रियत्थेरअपदानं

२२. “अभिभू नाम सो भिक्खु, सिखिनो अगगसावको ।
महानुभावो तेविज्जो, हिमवन्तं उपागमि ॥
२३. “अहमि हिमवन्तमिह, रमणीयस्समे इसि ।
वसामि अप्पमज्जासु, इद्धीसु च तदा वसी ॥
२४. “पक्खिजातो वियाकासे, पब्बतं अधिवत्तयिं [अभिपत्थयिं (स्या०), अभिमत्थयिं (क०), अधिवत्थयिन्ति पब्बतस्स उपरि गच्छन्तिअत्थो] ।
अधोपुण्ड्रं गहेत्वान, आगच्छिं [अगच्छिं (क०)] पब्बतं अहं ॥
२५. “सत्त पुण्फानि गण्हित्वा, मत्थके ओकिरिं अहं ।
आलोकिते [आलोकितो (स्या०)] च वीरेन, पक्कामिं पाचिनामुखो ॥

२६. “आवासं अभिसम्भोसिं, पत्वान अस्समं अहं ।
खारिभारं गहेत्वान, पायासिं [पाविसिं (सी०)] पब्बतन्तरं ॥

२७. “अजगरो मं पीळेसि, घोररूपो महब्बलो ।
पुब्बकम्मं सरित्वान, तत्थ कालङ्कतो अहं ॥

२८. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुप्फपूजायिदं फलं ॥

२९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अधोपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अधोपुप्फियत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. रंसिसज्जकत्थेरअपदानं

३०. “पब्बते हिमवन्तम्हि, वासं कप्पेसहं पुरे ।
अजिनुत्तरवासोहं, वसामि पब्बतन्तरे ॥

३१. “सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, सतरंसिव भाणुमं ।
वनन्तरगतं दिस्वा, सालराजंव पुप्फितं ॥

३२. “रंस्या [रंसे (स्या० क०)] चित्तं पसादेत्वा, विपस्सिस्स महेसिनो ।
पग्गह् अज्जलिं वन्दिं, सिरसा उक्कुटी [सिरसा उक्कुटिको (स्या०), सिरसुक्कुटिको (क०)] अहं ॥

३३. “एकनवुतितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, रंसिसज्जायिदं फलं ॥

३४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा रंसिसज्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

रंसिसज्जकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. दुतियरंसिसज्जकत्थेरअपदानं

३५. “पब्बते हिमवन्तम्हि, वाकचीरधरो अहं ।
चङ्कमज्ज समारूळ्हो, निसीदिं पाचिनामुखो ॥

३६. “पब्बते सुगतं दिस्वा, फुस्सं ज्ञानरतं तदा ।

अञ्जलिं पग्गहेत्वान, रंस्या चित्तं पसादयिं ॥

३७. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं सञ्जमलभिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, रंसिसञ्जायिदं फलं ॥

३८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा रंसिसञ्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

दुतियरंसिसञ्जकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. फलदायकत्थेरअपदानं

४९. “पब्बते हिमवन्तमिह, खराजिनधरो अहं ।
फुस्सं जिनवरं दिस्वा, फलहत्यो फलं अदं ॥

४०. “यमहं फलमदासिं, विप्पसन्नेन चेतसा ।
भवे निब्बत्तमानमिह, फलं निब्बत्तते मम ॥

४१. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं फलं अददिं अहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, फलदानस्सिदं फलं ॥

४२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा फलदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

फलदायकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. सदसञ्जकत्थेरअपदानं

४३. “पब्बते हिमवन्तमिह, वसामि पण्णसन्थरे ।
फुस्सस्स धम्मं भणतो, सद्दे चित्तं पसादयिं ॥

४४. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुञ्जकम्मस्सिदं फलं ॥

४५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सदसञ्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सदसञ्जकत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. बोधिसिञ्चकत्थेरअपदानं

४६. “विपस्सिस्स भगवतो, महाबोधिमहो अहु ।
पब्बज्जुपगतो सन्तो, उपगच्छिं अहं तदा ॥
४७. “कुसुमोदकमादाय, बोधिया ओकिरिं अहं ।
मोचयिस्सति नो मुत्तो, निब्बापेस्सति निब्बुतो ॥
४८. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं बोधिमभिसिञ्चयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बोधिसिञ्चायिदं फलं ॥
४९. “तेत्तिसे वत्तमानमिह, कप्पे आसुं जनाधिपा ।
उदकसेचना नाम, अट्टेते चक्कवत्तिनो ॥
५०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा बोधिसिञ्चको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

बोधिसिञ्चकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. पदुमपुप्फियत्थेरअपदानं

५१. “पोक्खरवनं पविट्ठो, भज्जन्तो पदुमानिहं ।
तत्थदसं फुस्सं बुद्धं [अदसं फुस्ससम्बुद्धं (सी० स्या०)], बात्तिसवरलक्खणं ॥
५२. “पदुमपुप्फं गहेत्त्वान, आकासे उक्खिपिं अहं ।
पापकम्मं सरित्त्वान, पब्बजिं अनगारियं ॥
५३. “पब्बजित्त्वान कायेन, मनसा संवुतेन च ।
वचीदुच्चरितं हित्वा, आजीवं परिसोधयिं ॥
५४. “द्वेनवुत्ते इतो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
५५. “पदुमाभासनामा च, अट्टारस महीपती ।
अट्टारसेसु कप्पेसु, अट्टतालीसमासिसुं ॥
५६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पदुमपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पदुमपुण्ड्रियत्थेरस्सापदानं दसमं ।

तिमिरवग्गो नवमो ।

तस्सुद्धानं —

तिमिरनङ्गलीपुण्ड्र, निष्पन्नञ्जलिको अधो ।
द्वे रंसिसञ्जी फलदो, सदसञ्जी च सेचको ।
पद्मपुण्ड्री च गाथायो, छप्पञ्जास पकित्तिता ॥

१०. सुधावग्गो

१. सुधापिण्डियत्थेरअपदानं

१. “पूजारहे पूजयतो, बुद्धे यदि व सावके ।
पपञ्चसमतिक्कन्ते, तिण्णसोकपरिद्वे ॥
२. “ते तादिसे पूजयतो, निब्बुते अकुतोभये ।
न सक्का पुज्जं सङ्घातुं, इमेत्तमपि [इदम्मत्तन्ति (सी०), इमेत्थमपि (क०)] केनचि ॥
३. “चतुन्नमपि दीपानं, इस्सरं योध कारये ।
एकिस्सा पूजनायेतं, कलं नाग्घति सोळसिं ॥
४. “सिद्धत्थस्स नरग्गस्स, चेतिये फलितन्तरे ।
सुधापिण्डो मया दिन्नो, विप्पसन्नेन चेतसा ॥
५. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पटिसङ्खारस्सिदं फलं ॥
६. “इतो तिसतिकप्पम्हि, पटिसङ्खारसव्हया ।
सत्तरतनसम्पन्ना, तेरस चक्कवत्तिनो ॥
७. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्सा सुधापिण्डियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सुधापिण्डियत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. सुचिन्तिकत्थेरअपदानं

८. “तिस्सस्स लोकनाथस्स, सुद्धपीठमदासहं ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, बुद्धस्सादिच्चबन्धुनो ॥
९. “अट्ठारसे [अट्ठतिंसे (सी० स्या०)] इतो कप्पे, राजा आसिं महारुचि ।
भोगो च विपुलो आसि, सयनञ्च अनप्पकं ॥
१०. “पीठं बुद्धस्स दत्त्वान, विप्पसन्नेन चेतसा ।
अनुभोमि सकं कम्मं, पुब्बे सुकतमत्तनो ॥
११. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं पीठमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पीठदानस्सिदं फलं ॥
१२. “अट्ठतिंसे इतो कप्पे, तयो ते चक्कवत्तिनो ।
रुचि उपरुचि चेव, महारुचि ततियको ॥
१३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सुचिन्तिको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सुचिन्तिकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. अट्ठचेळकत्थेरअपदानं

१४. “तिस्सस्साहं भगवतो, उपट्ठदुस्समदासहं ।
परमकापञ्जपत्तोमि [परमकारुञ्जपत्तोमि (स्या० क०)], दुग्गतेन [दुग्गन्धेन (सी०)] समप्पितो ॥
१५. “उपट्ठदुस्सं दत्त्वान, कप्पं सग्गमि मोदहं ।
अवसेसेसु कप्पेसु, कुसलं कारितं मया ॥
१६. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं दुस्समददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, दुस्सदानस्सिदं फलं ॥
१७. “एकूनपञ्जासकप्पमि [एकपञ्जासकप्पमि (स्या०)], राजानो चक्कवत्तिनो ।
समन्तच्छदना नाम, बात्तिसासुं [खत्तियासुं (स्या० क०)] जनाधिपा ॥
१८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अट्ठचेळको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अङ्कुचेळकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. सूचिदायकत्थेरअपदानं

१९. “कम्मरोहं पुरे आसिं, बन्धुमायं पुरुत्तमे ।
सूचिदानं मया दिन्नं, विपस्सिस्स महेसिनो ॥
२०. “वजिरग्गसमं जाणं, होति कम्मेन तादिसं ।
विरागोमि विमुत्तोमि [विभवोमि विभत्तोमि (क०)], पत्तोमि आसवक्खयं ॥
२१. “अतीते च भवे सब्बे, वत्तमाने चनागते [अतीता च भवा सब्बे, वत्तमाना च नागता (स्या० क०)] ।
जाणेन विचिनिं सब्बं, सूचिदानस्सिदं फलं ॥
२२. “एकनवुत्तितो कप्पे, सत्तासुं वजिरव्हया ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥
२३. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्सा सूचिदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सूचिदायकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. गन्धमालियत्थेरअपदानं

२४. “सिद्धत्थस्स भगवतो, गन्धथूपं अकासहं ।
सुमनेहि पटिच्छन्नं, बुद्धानुच्छविकं कतं ॥
२५. “कञ्चनग्घियसङ्कासं, बुद्धं लोकगगनायकं ।
इन्दीवरं व जलितं, आदित्तं व हुतासनं ॥
२६. “ब्यग्घूसभं व पवरं, अभिजातं व केसरिं ।
निसिन्नं समणानगं, भिक्खुसङ्घपुरक्खतं ॥
२७. “वन्दित्वा सत्थुनो पादे, पक्कामिं उत्तरामुखो ।
चतुन्नवुत्तितो कप्पे, गन्धमालं यतो अदं ॥
२८. “बुद्धे कतस्स कारस्स, फलेनाहं विसेसतो ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
२९. “चत्तारीसमिह एकूने, कप्पे आसिसु सोळस ।

देवगन्धसनामा ते, राजानो चक्कवत्तिनो ॥

३०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा गन्धमालियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

गन्धमालियत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. तिपुप्फियत्थेरअपदानं

३१. “मिगलुद्धो पुरे आसिं, अरज्जे कानने अहं [ब्रहा (स्या०)] ।
पाटलिं हरितं दिस्वा, तीणि पुप्फानि ओकिरिं ॥
३२. “पतितपत्तानि [सत्तपत्तानि (सी०), सतपत्तानि (क०), सुक्खपण्णानि (स्या०)] गण्हित्वा, बहि छड्डेसहं तदा ।
अन्तोसुद्धं बहिसुद्धं, सुविमुत्तं अनासवं ॥
३३. “सम्मुखा विय सम्बुद्धं, विपस्सिं लोकनायकं ।
पाटलिं अभिवादेत्वा, तत्थ कालङ्गतो अहं ॥
३४. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं बोधिमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बोधिपूजायिदं फलं ॥
३५. “समन्तपासादिका नाम, तेरसासिंसु राजिनो ।
इतो तेत्तिसकप्पम्हि [तिंसतिकप्पम्हि (स्या०)], चक्कवत्ती महब्बला ॥
३६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तिपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिपुप्फियत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. मधुपिण्डिकत्थेरअपदानं

३७. “विपिने [विवने (स्या० अट्ठ०)] कानने दिस्वा, अप्पसद्दे निराकुले ।
सिद्धत्थं इसिनं सेट्ठं, आहुतीनं पटिग्गहं ॥
३८. “निब्बुतत्तं [निब्बुतग्गं (क०), निब्बूतिकं (स्या०)] महानागं, निसभाजानियं यथा ।
ओसधिव विरोचन्तं, देवसङ्घनमस्सितं ॥
३९. “वित्ति ममाहु तावदे [वित्ति मे पाहुना ताव (सी० स्या०)], जाणं उप्पज्जि तावदे ।
वुड्डितस्स समाधिम्हा, मधुं दत्वान सत्थुनो ॥

४०. “वन्दित्वा सत्थुनो पादे, पक्कामिं पाचिनामुखो ।
चतुत्तिसमिह कप्पमिह, राजा आसिं सुदस्सनो ॥

४१. “मधु भिसेहि सवति, भोजनमिह च तावदे ।
मधुवस्सं पवस्सिस्थ, पुब्बकम्मस्सिदं फलं ॥

४२. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं मधुं अददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, मधुदानस्सिदं फलं ॥

४३. “चतुत्तिसे इतो कप्पे, चत्तारो ते सुदस्सना ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

४४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा मधुपिण्डिको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

मधुपिण्डिकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. सेनासनदायकत्थेरअपदानं

४५. “सिद्धत्थस्स भगवतो, अदासिं पण्णसन्थरं ।
समन्ता उपहारञ्च, कुसुमं ओकिरिं अहं ॥

४६. “पासादेवं गुणं रम्मं [पासादे च गुहं रम्मं (स्या०)], अनुभोमि महारहं ।
महग्धानि च पुप्फानि, सयनेभिसवन्ति मे ॥

४७. “सयनेहं तुवट्टामि, विचित्ते पुप्फसन्थते ।
पुप्फवुट्ठि च सयने, अभिवस्सति तावदे ॥

४८. “चतुन्नवुतितो कप्पे, अदासिं पण्णसन्थरं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सन्थरस्स इदं फलं ॥

४९. “तिणसन्थरका नाम, सत्तेते चक्कवत्तिनो ।
इतो ते पञ्चमे कप्पे, उप्पज्जिंसु जनाधिपा ॥

५०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सेनासनदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सेनासनदायकत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. वेय्यावच्चकत्थेरअपदानं

५१. “विपस्सिस्स भगवतो, महापूगगणो अहु ।
वेय्यावच्चकरो आसिं, सब्बकिच्चेसु वावटो [ब्यावटो (सी० स्या०)] ॥
५२. “देय्यधम्मो च मे नत्थि, सुगतस्स महेसिनो ।
अवन्दिं सत्थुनो पादे, विप्पसन्नेन चेतसा ॥
५३. “एकनवुतितो कप्पे, वेय्यावच्चं अकासहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, वेय्यावच्चस्सिदं फलं ॥
५४. “इतो च अट्ठमे कप्पे, राजा आसिं सुचिन्तितो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
५५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा वेय्यावच्चको थैरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

वेय्यावच्चकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. बुद्धुपट्टाकत्थेरअपदानं

५६. “विपस्सिस्स भगवतो, अहोसिं सङ्खधम्मको ।
निच्चुपट्टानयुत्तोमि, सुगतस्स महेसिनो ॥
५७. “उपट्टानफलं पस्स, लोकनाथस्स तादिनो ।
सट्ठितूरियसहस्सानि, परिवारेन्ति मं सदा ॥
५८. “एकनवुतितो कप्पे, उपट्ठहिं महाइसिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, उपट्टानस्सिदं फलं ॥
५९. “चतुवीसे [चतुनवुते (स्या०)] इतो कप्पे, महानिग्घोसनामका ।
सोळसासिंसु राजानो, चक्कवत्ती महब्बला ॥
६०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा बुद्धुपट्टाको थैरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

बुद्धुपट्टाकत्थेरस्सापदानं दसमं ।

सुधावग्गो दसमो ।

तस्सुद्धानं —

सुधा सुचिन्ति चेळञ्च, सूची च गन्धमालियो ।
तिपुप्फियो मधुसेना, वेय्यावच्चो चुपट्टको ।
समसट्ठि च गाथायो, अस्मिं वग्गे पकित्तिता ॥

अथ वग्गुद्धानं —

बुद्धवग्गो हि पठमो, सीहासनि सुभूति च ।
कुण्डधानो उपालि च, बीजनि सकचिन्ति च ॥
नागसमालो तिमिरो, सुधावग्गेन ते दस ।
चतुदससता गाथा, पञ्चपञ्जासमेव च ॥

बुद्धवग्गदसकं ।

पठमसतकं समत्तं ।

११. भिक्खदायिवग्गो

१. भिक्खदायकत्थेरअपदानं

१. “सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, आहुतीनं पटिग्गहं ।
पवरा [पवना (स्या०)] अभिनिक्खन्तं, वना निब्बनमागतं [वाना निब्बानमागतं (स्या०)] ॥
२. “कटच्छुभिक्खं पादासिं, सिद्धत्थस्स महेसिनो ।
पञ्जाय उपसन्तस्स, महावीरस्स तादिनो ॥
३. “पदेनानुपदायन्तं [पदेनानुपदायन्तो (सी० स्या०)], निब्बापेन्ते महाजनं ।
उळारा वित्ति मे जाता, बुद्धे आदिच्चबन्धुने [वित्ति मे पाहुना ताव, बुद्धस्सादिच्चबन्धुनो (स्या०)] ॥
४. “चतुन्नवुत्तितो कप्पे, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, भिक्खादानस्सिदं फलं ॥
५. “सत्तासीतिम्हितो कप्पे, महारेणु सनामका ।
सत्तरतनसम्पन्ना, सत्तेते चक्कवत्तिनो ॥
६. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा भिक्खुदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

भिक्खुदायकत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. जाणसज्जिकत्थेरअपदानं

७. “सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, निसभाजानियं यथा ।
तिधापभिन्नं मातङ्गं, कुञ्जरं व महेसिनं ॥

८. “ओभासेन्तं दिसा सब्बा, उळुराजं व पूरितं ।
रथियं पटिपज्जन्तं, लोकजेट्ठं अपस्सहं ॥

९. “जाणे चित्तं पसादेत्वा, पग्गहेत्वान अज्जलिं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, सिद्धत्थमभिवादयिं ॥

१०. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, जाणसज्जायिदं फलं ॥

११. “तेसत्ततिम्हितो कप्पे, सोळसासुं नरुत्तमा ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

१२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा जाणसज्जिको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

जाणसज्जिकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. उप्पलहत्थियत्थेरअपदानं

१३. “तिवरायं निवासीहं, अहोसिं मालिको तदा ।
अद्दसं विरजं बुद्धं, सिद्धत्थं लोकपूजितं [लोकनायकं (सी०)] ॥

१४. “पसन्नचित्तो सुमनो, पुप्फहत्थमदासहं ।
यत्थ यत्थुपपज्जामि, तस्स कम्मस्स वाहसा ॥

१५. “अनुभोमि फलं इट्ठं, पुब्बे सुकतमत्तनो ।
परिक्खित्तो सुमल्लेहि, पुप्फदानस्सिदं फलं ॥

१६. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुप्फपूजायिदं [बुद्धपूजायिदं (सी०)] फलं ॥

१७. “चतुन्नवुतुपादाय, ठपेत्वा वत्तमानकं ।
पञ्चराजसता तत्थ, नज्जसमसनामका [नज्जुपमसनामका (सी० स्या०)] ॥

१८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा उप्पलहत्थियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उप्पलहत्थियत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. पदपूजकत्थेरअपदानं

१९. “सिद्धत्थस्स भगवतो, जातिपुष्फमदासहं ।
पादेसु सत्त पुष्फानि, हासेनोकिरितानि मे ॥

२०. “तेन कम्मेनहं अज्ज, अभिभोमि नरामरे ।
धारेमि अन्तिमं देहं, सम्मासम्बुद्धसासने ॥

२१. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं पुष्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुष्फपूजायिदं फलं ॥

२२. “समन्तगन्धनामासुं, तेरस चक्कवत्तिनो ।
इतो पञ्चमके कप्पे, चातुरन्ता जनाधिपा ॥

२३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पदपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पदपूजकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. मुट्ठिपुष्फियत्थेरअपदानं

२४. “सुदस्सनोति नामेन, मालाकारो अहं तदा ।
अद्वसं विरजं बुद्धं, लोकजेट्ठं नरासभं ॥

२५. “जातिपुष्फं गहेत्त्वान, पूजयिं पदमुत्तरं ।
विसुद्धचक्खु सुमनो, दिब्बचक्खुं समज्झगं ॥

२६. “एतिस्सा पुष्फपूजाय, चित्तस्स पणिधीहि च ।
कप्पानं सतसहस्सं, दुग्गतिं नुपपज्जहं ॥

२७. “सोळसासिंसु राजानो, देवुत्तरसनामका ।

छत्तिसम्हि इतो कप्पे, चक्कवत्ती महब्बला ॥

२८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा मुट्ठिपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

मुट्ठिपुप्फियत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. उदकपूजकत्थेरअपदानं

२९. “सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, गच्छन्तं अनिलज्जसे ।
घतासनं व जलितं, आदित्तं व हुतासनं ॥
३०. “पाणिना उदकं गह्, आकासे उक्खिपिं अहं ।
सम्पटिच्छि महावीरो, बुद्धो कारुणिको इसि [मयि (स्या०)] ॥
३१. “अन्तलिकखे ठितो सत्था, पदुमुत्तरनामको ।
मम सङ्कप्पमज्जाय, इमं गाथं अभासथ ॥
३२. “इमिना दकदानेन, पीतिउप्पादनेन च ।
कप्पसतसहस्सम्पि, दुग्गतिं नुपपज्जति’ [नुपपज्जसि (क०)] ॥
३३. “तेन कम्मेन द्विपदिन्द, लोकजेट्ठ नरासभ ।
पत्तोम्हि अचलं ठानं, हित्वा जयपराजयं ॥
३४. “सहस्सराजनामेन, तयो ते चक्कवत्तिनो ।
पञ्चसट्ठिकप्पसते, चातुरन्ता जनाधिपा ॥
३५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा उदकपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उदकपूजकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. नळमालियत्थेरअपदानं

३६. “पदुमुत्तरबुद्धस्स, लोकजेट्ठस्स तादिनो ।
तिणत्थरे निसिन्नस्स, उपसन्तस्स तादिनो ॥
३७. “नळमालं गहेत्वान, बन्धित्वा [बीजित्वा (क०)] बीजनिं अहं ।
बुद्धस्स उपनामेसिं, द्विपदिन्दस्स तादिनो ॥

३८. “पटिग्गहेत्वा सब्बञ्जू, बीजनिं लोकनायको ।
मम सङ्कप्पमज्जाय, इमं गाथं अभासथ ॥
३९. “यथा मे कायो निब्बाति, परिळाहो न विज्जति ।
तथेव तिविधग्गीहि, चित्तं तव विमुच्चतु’ ॥
४०. “सब्बे देवा समागच्छुं, ये केचि वननिस्सिता ।
सोस्साम बुद्धवचनं, हासयन्तञ्च दायकं ॥
४१. “निसिन्नो भगवा तत्थ, देवसङ्घपुरक्खतो ।
दायकं सम्पहंसेन्तो, इमा गाथा अभासथ ॥
४२. “इमिना बीजनिदानेन, चित्तस्स पणिधीहि च ।
सुब्बतो नाम नामेन, चक्कवत्ती भविस्सति ॥
४३. “तेन कम्मावसेसेन, सुक्कमूलेन चोदितो ।
मालुतो नाम नामेन, चक्कवत्ती भविस्सति’ ॥
४४. “इमिना बीजनिदानेन, सम्मानविपुलेन च ।
कप्पसतसहस्सप्पि, दुग्गतिं नुपपज्जति ॥
४५. “तिसकप्पसहस्सप्पि, सुब्बता अट्ठतिस ते ।
एकूनतिससहस्से, अट्ठ मालुतनामका ॥
४६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा नळमालियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

नळमालियत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

सत्तमभाणवारं ।

८. आसनुपट्टाहकत्थेरअपदानं

४७. “काननं वनमोग्गह, अप्पसद्वं निराकुलं ।
सीहासनं मया दिन्नं, अत्थदस्सिस्स तादिनो ॥
४८. “मालाहत्थं गहेत्वान, कत्वा च नं पदक्खिणं ।
सत्थारं पयिरुपासित्वा, पक्कामिं उत्तरामुखो ॥

४९. “तेन कम्मेन द्विपदिन्द, लोकजेडु नरासभ ।
सन्निब्बापेमि [सन्दिट्ठापेमि (क०)] अत्तानं, भवा सब्बे समूहता ॥

५०. “अट्टारसकप्पसते, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सीहासनस्सिदं फलं ॥

५१. “इतो सत्तकप्पसते, सन्निब्बापक [सन्दिट्ठो नाम (क०)] खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

५२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा आसनुपट्टाहको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

आसनुपट्टाहकत्थेरस्सापदानं अट्टमं ।

९. बिळालिदायकत्थेरअपदानं

५३. “हिमवन्तस्साविदूरे, वसामि पण्णसन्थरे ।
घासेसु गेधमापन्नो, सेय्यसीलो चहं [सेयसीलोवहं (स्या० क०)] तदा ॥

५४. “खणन्तालु [खणमालु (स्या०)] कलम्बानि, बिळालितक्कलानि च ।
कोलं भल्लातकं बिल्लं, आहत्वा पटियादितं ॥

५५. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
मम सङ्कप्पमज्जाय, आगच्छि मम सन्तिकं ॥

५६. “उपागतं महानागं, देवदेवं नरासभं ।
बिळालिं पग्गहेत्वान, पत्तम्हि ओकिरिं अहं ॥

५७. “परिभुज्जि महावीरो, तोसयन्तो ममं तदा ।
परिभुज्जित्वान सब्बज्जू, इमं गाथं अभासथ ॥

५८. “सकं चित्तं पसादेत्वा, बिळालिं मे अदा तुवं ।
कप्पानं सतसहस्सं, दुग्गतिं नुपपज्जसि” ॥

५९. “चरिमं वत्तते मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
धारेमि अन्तिमं देहं, सम्मासम्बुद्धसासने ॥

६०. “चतुपज्जासितो कप्पे, सुमेखलियसव्हयो ।

सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

६१. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा बिळालिदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

बिळालिदायकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. रेणुपूजकत्थेरअपदानं

६२. “सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, सतरंसिव भाणुमं ।
ओभासेन्तं दिसा सब्बा, उळुराजंव पूरितं ॥

६३. “पुरक्खतं सावकेहि, सागरेहेव मेदनिं ।
नागं पग्गय्ह रेणूहि, विपस्सिस्साभिरोपयिं ॥

६४. “एकनवुतितो कप्पे, यं रेणुमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

६५. “पण्णतालीसितो कप्पे, रेणु नामासि खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

६६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा रेणुपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

रेणुपूजकत्थेरस्सापदानं दसमं ।

भिक्षुदायिवग्गो एकादसमो ।

तस्सुद्धानं —

भिक्षुदायी जाणसज्जी, हत्थियो पदपूजको ।
मुट्ठिपुप्फी उदकदो, नळमालि उपट्ठको ।
बिळालिदायी रेणु च, गाथायो छ च सट्ठि च ॥

१२. महापरिवारवग्गो

१. महापरिवारकत्थेरअपदानं

१. “विपस्सी नाम भगवा, लोकजेट्ठो नरासभो ।

अट्टसट्टिसहस्सेहि, पाविसि बन्धुमं तदा ॥

२. “नगरा अभिनिक्खम्म, अगमं दीपचेतियं ।
अद्वसं विरजं बुद्धं, आहुतीनं पटिग्गहं ॥
३. “चुल्लासीतिसहस्सानि, यक्खा मय्हं उपन्तिके ।
उपट्ठहन्ति सक्कच्चं [मं निच्चं (क०)], इन्दव तिदसा गणा ॥
४. “भवना अभिनिक्खम्म, दुस्सं पग्गय्हं तदा ।
सिरसा अभिवादेसिं, तज्जादासिं महेसिनो ॥
५. “अहो बुद्धो अहो धम्मो, अहो नो सत्थु सम्पदा ।
बुद्धस्स आनुभावेन, वसुधायं पक्कम्पथ ॥
६. “तज्ज अच्छरियं दिस्वा, अब्भुतं लोमहंसनं ।
बुद्धे चित्तं पसादेमि, द्विपदिन्दमिहि तादिने ॥
७. “सोहं चित्तं पसादेत्वा, दुस्सं दत्त्वान सत्थुनो ।
सरणज्ज उपागच्छिं, सामच्चो सपरिज्जनो ॥
८. “एकनवुतितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
९. “इतो पन्नरसे कप्पे, सोळसासुं सुवाहना [सोळसासिंसु वाहनो (स्या०)] ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥
१०. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा महापरिवारको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

महापरिवारकत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. सुमङ्गलत्थेरअपदानं

११. “अत्थदस्सी जिनवरो, लोकजेट्ठो नरासभो ।
विहारा अभिनिक्खम्म, तळाकं उपसङ्कमि ॥

१२. “न्हत्वा पित्वा च सम्बुद्धो, उत्तरित्वेकचीवरो ।
अट्टासि भगवा तत्थ, विलोकेन्तो दिसोदिसं ॥
१३. “भवने उपविट्ठोहं, अदसं लोकनायकं ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, अप्फोटेसिं अहं तदा ॥
१४. “सतरंसिव जोतन्तं, पभासन्तं कच्चनं [इमिना पादद्वयेन पुरिमपादद्वयस्स पुरतो भवितब्बं] ।
नच्चगीते पयुत्तोहं, पच्चङ्गतूरियम्हि च ॥
१५. “यं यं योनुपपज्जामि, देवत्तं अथ मानुसं ।
सब्बे सत्ते अभिभोमि, विपुलो होति मे यसो [अयञ्च गाथा परिग्गहेतिगाथाय अनन्तरमेव ठातुं युत्ता] ॥
१६. “नमो ते पुरिसाजञ्ज, नमो ते पुरिसुत्तम ।
अत्तानं तोसयित्वान, परे तोसेसि त्वं मुनि ॥
१७. “परिग्गहे [परिग्गह् (सी०), परिग्गहित्वा (स्या०), परिग्गहेन (क०)] निसीदित्वा, हासं कत्त्वान सुब्बते ।
उपट्ठहित्वा सम्बुद्धं, तुसितं उपपज्जहं ॥
१८. “सोळसेतो कप्पसते, द्विनवएकचिन्तिता ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥
१९. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे० ... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सुमङ्गलो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सुमङ्गलत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. सरणगमनियत्थेरअपदानं

२०. “उभिन्नं देवराजूनं, सङ्गामो समुपट्ठितो ।
अहोसि समुपब्यूळ्हो [समुपब्यूळ्हो (सी०)], महाघोसो अवत्तथ [पवत्तथ (सी०)] ॥
२१. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
अन्तलिक्खे ठितो सत्था, संवेजेसि महाजनं ॥
२२. “सब्बे देवा अत्तमना, निक्खित्तकवचावुधा ।
सम्बुद्धं अभिवादेत्वा, एकग्गासिंसु तावदे ॥
२३. “मय्हं [अम्हं (सी०)] सङ्कप्पमज्जाय, वाचासभिमुदीरयि ।

अनुकम्पको लोकविदू, निब्बापेसि महाजनं ॥

२४. “पदुट्टचित्तो मनुजो, एकपाणं विहेठयं ।
तेन चित्तप्पदोसेन, अपायं उपपज्जति ॥

२५. “सङ्गामसीसे नागोव, बहू पाणे विहेठयं ।
निब्बापेथ सकं चित्तं, मा हज्जित्थो पुनप्पुनं ॥

२६. “द्विन्नम्पि यक्खराजूनं, सेना सा विम्हिता अहु [सेनायो विम्हिता अहु (सी०), सेनापि समिता अहु (स्या०)] ।
सरणञ्च उपागच्छं, लोकजेट्ठं सुतादिनं ॥

२७. “सञ्जापेत्त्वान जनतं, पदमुद्धरि [उद्धरि पन (सी० स्या०)] चक्खुमा ।
पेक्खमानोव देवेहि, पक्कामि उत्तरामुखो ॥

२८. “पठमं सरणं गच्छिं, द्विपदिन्दस्स तादिनो ।
कप्पानं सतसहस्सं, दुग्गतिं नुपपज्जहं ॥

२९. “महादुन्दुभिनामा च, सोळसासुं रथेसभा ।
तिसकप्पसहस्समिह, राजानो चक्कवत्तिनो ॥

३०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सरणगमनियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सरणगमनियत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. एकासनियत्थेरअपदानं

३१. “वरुणो नाम नामेन, देवराजा अहं तदा ।
उपट्ठहेसिं सम्बुद्धं, सयोग्गबलवाहनो ॥

३२. “निब्बुते लोकनाथमिह, अत्थदस्सीनरुत्तमे ।
तूरियं सब्बमादाय, अगमं बोधिमुत्तमं ॥

३३. “वादितेन च नच्चेन, सम्मताळसमाहितो ।
सम्मुखा विय सम्बुद्धं, उपट्ठिं बोधिमुत्तमं ॥

३४. “उपट्ठहित्वा तं बोधिं, धरणीरुहपादपं ।
पल्लङ्कं आभुजित्वान, तत्थ कालङ्कतो अहं ॥

३५. “सककम्माभिरद्धोहं, पसन्नो बोधिमुत्तमे ।
तेन चित्तप्पसादेन, निम्मानं उपपज्जहं ॥
३६. “सट्ठितूरियसहस्सानि, परिवारेन्ति मं सदा ।
मनुस्सेसु च देवेसु, वत्तमानं भवाभवे ॥
३७. “तिविधग्गी निब्बुता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
धारेमि अन्तिमं देहं, सम्मासम्बुद्धसासने [अयञ्च गाथा पटिसम्भिदा चतस्सेतिगाथाय एकसम्बन्धा भवितं युत्ता] ॥
३८. “सुबाहू नाम नामेन, चतुत्तिसासु खत्तिया ।
सत्तरतनसम्पन्ना, पञ्चकप्पसते इतो ॥
३९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा एकासनियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

एकासनियत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. सुवण्णपुष्पियत्थेरअपदानं

४०. “विपस्सी नाम भगवा, लोकजेट्ठो नरासभो ।
निसिन्नो जनकायस्स, देसेसि अमतं पदं ॥
४१. “तस्साहं धम्मं सुत्वान, द्विपदिन्दस्स तादिनो ।
सोण्णपुष्फानि चत्तारि, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥
४२. “सुवण्णच्छदनं आसि, यावता परिसा तदा ।
बुद्धाभा च सुवण्णाभा, आलोको विपुलो अहु ॥
४३. “उदग्गचित्तो सुमनो, वेदजातो कतञ्जली ।
वित्तिसज्जननो तेसं, दिट्ठधम्मसुखावहो ॥
४४. “आयाचित्वान सम्बुद्धं, वन्दित्वान च सुब्बतं ।
पामोज्जं जनयित्वान, सकं भवनुपागमिं ॥
४५. “भवने उपविट्ठोहं, बुद्धसेट्ठं अनुस्सरिं ।
तेन चित्तप्पसादेन, तुसितं उपपज्जहं ॥

४६. “एकनवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

४७. “सोळसासिंसु राजानो, नेमिसम्मतनामका ।
तेतालीसे इतो कप्पे, चक्कवत्ती महब्बला ॥

४८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सुवण्णपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सुवण्णपुप्फियत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. चितकपूजकत्थेरअपदानं

४९. “वसामि राजायतने, सामच्चो सपरिज्जनो ।
परिनिब्बुते भगवति, सिखिनो लोकबन्धुनो ॥

५०. “पसन्नचित्तो सुमनो, चितकं अगमासहं ।
तूरियं तत्थ वादेत्वा, गन्धमालं समोकिरिं ॥

५१. “चितमिह पूजं कत्वान, वन्दित्वा चितकं अहं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, सकं भवनुपागमिं ॥

५२. “भवने उपविट्ठोहं, चितपूजं अनुस्सरिं ।
तेन कम्मेन द्विपदिन्द, लोकजेट्ठ नरासभ ॥

५३. “अनुभोत्वान सम्पत्तिं, देवेसु मानुसेसु च ।
पत्तोमिह अचलं ठानं, हित्वा जयपराजयं ॥

५४. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, चितपूजायिदं फलं ॥

५५. “एकूनतिसकप्पमिह, इतो सोळस राजानो ।
उग्गता नाम नामेन, चक्कवत्ती महब्बला ॥

५६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा चितकपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

चितकपूजकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. बुद्धसज्जकत्थेरअपदानं

५७. “यदा विपस्सी लोकगो, आयुसङ्खारमोस्सजि ।
पथवी सम्पकम्पित्थ, मेदनी जलमेखला ॥
५८. “ओततं वित्थतं [ओततं विततं (स्या०)] मय्हं, सुविचित्तवटंसकं [सुचिचित्तं पपज्चकं (स्या०)] ।
भवनम्पि पकम्पित्थ, बुद्धस्स आयुसङ्खये ॥
५९. “तासो मय्हं समुप्पन्नो, भवने सम्पकम्पिते ।
उप्पादो [उप्पातो (?)] नु किमत्थाय, आलोको विपुलो अहु ॥
६०. “वेस्सवणो इधागम्म, निब्बापेसि महाजनं ।
पाणभूते [पाणभुतं (स्या०), पाणभूनं (सी० क०)] भयं नत्थि, एकग्गा होथ संवुता [सगारवा (स्या०)] ॥
६१. “अहो बुद्धो अहो धम्मो, अहो नो सत्थु सम्पदा ।
यस्मिं उप्पज्जमानम्हि, पथवी [पठवी (सी० स्या०)] सम्पकम्पति ॥
६२. “बुद्धानुभावं कित्तेत्वा, कप्पं सग्गम्हि मोदहं ।
अवसेसेसु कप्पेसु, कुसलं चरितं [करितं (सी० स्या०), कारितं (क०)] मया ॥
६३. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं सज्जमलभिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धसज्जायिदं फलं ॥
६४. “इतो चुदसकप्पम्हि, राजा आसिं पतापवा ।
समितो नाम नामेन, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
६५. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा बुद्धसज्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

बुद्धसज्जकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. मग्गसज्जकत्थेरअपदानं

६६. “पदुमुत्तरबुद्धस्स, सावका वनचारिनो ।
विप्पनट्ठा ब्रहारज्जे, अन्धाव अनुसुय्यरे [अनुसुयरे (सी०)] ॥
६७. “अनुस्सरित्वा सम्बुद्धं, पदुमुत्तरनायकं ।
तस्स ते मुनिनो पुत्ता, विप्पनट्ठा महावने ॥

६८. “भवना ओरुहित्वान, अगमिं भिक्खुसन्तिकं ।
तेसं मग्गञ्च आचिक्खिं, भोजनञ्च अदासहं ॥
६९. “तेन कम्मेन द्विपदिन्द, लोकजेट्ट नरासभ ।
जातिया सत्तवस्सोहं, अरहत्तमपापुणिं ॥
७०. “सचक्खू नाम नामेन, द्वादस चक्कवत्तिनो ।
सत्तरतनसम्पन्ना, पञ्चकप्पसते इतो ॥
७१. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा मग्गसञ्जको थेरो इमा गाथायो अभसित्थाति ।

मग्गसञ्जकत्थेरस्सापदानं अट्टमं ।

९. पच्चुपट्टानसञ्जकत्थेरअपदानं

७२. “अत्थदस्सिम्हि सुगते, निब्बुते समनन्तरा ।
यक्खयोनिं उपपज्जिं, यसं पत्तो चहं तदा ॥
७३. “दुल्लब्धं वत मे आसि, दुप्पभातं दुरुट्ठितं ।
यं मे भोगे विज्जमाने, परिनिब्बायि चक्खुमा ॥
७४. “मम सङ्कप्पमञ्जाय, सागरो नाम सावको ।
ममुद्धरितुकामो सो, आगच्छि मम सन्तिकं ॥
७५. “किं नु सोचसि मा भायि, चर धम्मं सुमेधस ।
अनुप्पदिन्ना बुद्धेन, सब्बेसं बीजसम्पदा ॥
७६. “सो चे पूजेय्य सम्बुद्धं, तिट्ठन्तं लोकनायकं ।
धातुं सासपमत्तम्पि, निब्बुतस्सापि पूजये ॥
७७. “समे चित्तप्पसादम्हि, समं पुज्जं महग्गतं ।
तस्मा थूपं करित्वान, पूजेहि जिनधातुयो ॥
७८. “सागरस्स वचो सुत्वा, बुद्धथूपं अकासहं ।
पञ्चवस्से परिचरिं, मुनिनो थूपमुत्तमं ॥
७९. “तेन कम्मेन द्विपदिन्द, लोकजेट्ट नरासभ ।

सम्पत्तिं अनुभोत्वान, अरहत्तमपापुणिं ॥

८०. “भूरिपञ्चा च चत्तारो, सत्तकप्पसते इतो ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

८१. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पच्चुपट्टानसञ्जको थेरो इमा गाथायो अभसित्थाति ।

पच्चुपट्टानसञ्जकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. जातिपूजकत्थेरअपदानं

८२. “जायन्तस्स विपस्सिस्स, आलोको विपुलो अहु ।
पथवी च पकम्पित्थ, ससागरा सपब्बता ॥

८३. “नेमित्ता च वियाकंसु, बुद्धो लोके भविस्सति ।
अगो च सब्बसत्तानं, जनतं उद्धरिस्सति ॥

८४. “नेमित्तानं सुणित्वान, जातिपूजमकासहं ।
एदिसा पूजना नत्थि, यादिसा जातिपूजना ॥

८५. “सङ्खरित्वान [संहरित्वान (सी० स्या०), सङ्करित्वान (क०)]
कुसलं, सकं चित्तं पसादयिं ।

जातिपूजं करित्वान, तत्थ कालङ्कतो अहं ॥

८६. “यं यं योनुपपज्जामि, देवत्तं अथ मानुसं ।
सब्बे सत्ते अभिभोमि, जातिपूजायिदं फलं ॥

८७. “धातियो मं उपट्ठन्ति, मम चित्तवसानुगा ।
न ता सक्कोन्ति कोपेतुं, जातिपूजायिदं फलं ॥

८८. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं पूजमकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, जातिपूजायिदं फलं ॥

८९. “सुपारिचरिया नाम, चतुत्तिस जनाधिपा ।
इतो ततियकप्पम्हि, चक्कवत्ती महब्बला ॥

१०. “पटिसम्भिता चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा जातिपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

जातिपूजकत्थेरस्सापदानं दसमं ।

महापरिवारवग्गो द्वादसमो ।

तस्सुद्धानं —

परिवारसुमङ्गला, सरणासनपुष्फिया ।
चित्तपूजी बुद्धसञ्जी, मग्गुपट्टानजातिना ।
गाथायो नवुत्ति वुत्ता, गणितायो विभाविहि ॥

१३. सेरेय्यवग्गो

१. सेरेय्यकत्थेरअपदानं

१. “अज्झायको मन्तधरो, तिण्णं वेदान पारगू ।
अब्भोकासे ठितो सन्तो, अद्दसं लोकनायकं ॥
२. “सीहं यथा वनचरं, ब्यग्घराजं व नित्तसं ।
तिधापभिन्नमातङ्गं, कुञ्जरं व महेसिनं ॥
३. “सेरेय्यकं गहेत्त्वान, आकासे उक्खिपिं [निक्खिपिं (क०)] अहं ।
बुद्धस्स आनुभावेन, परिवारेन्ति सब्बसो [सब्बतो (सी०)] ॥
४. “अधिट्ठहि महावीरो, सब्बञ्जू लोकनायको ।
समन्ता पुप्फच्छदना, ओकिरिंसु नरासभं ॥
५. “ततो सा पुप्फकञ्चुका, अन्तोवण्टा बहिमुखा ।
सत्ताहं छदनं कत्वा, ततो अन्तरधायथ ॥
६. “तच्च अच्छरियं दिस्वा, अब्भुतं लोमहंसनं ।
बुद्धे चित्तं पसादेसिं, सुगते लोकनायके ॥
७. “तेन चित्तप्पसादेन, सुक्कमूलेन चोदितो ।
कप्पानं सतसहस्सं, दुग्गतिं नुपपज्जहं ॥

८. “पन्नरससहस्समिह, कप्पानं पञ्चवीसति ।
वीतमला [चित्तमाला (सी०), विलामाला (स्या०)] समाना च, चक्कवत्ती महब्बला ॥
९. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सेरेय्यको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सेरेय्यकत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. पुण्फथूपियत्थेरअपदानं

१०. “हिमवन्तस्साविदूरे, कुक्कुरो नाम [कुक्कुटो नाम (सी०)] पब्बतो ।
वेमज्जे तस्स वसति, ब्राह्मणो मन्तपारगू ॥
११. “पञ्च सिस्ससहस्सानि, परिवारेन्ति मं सदा ।
पुब्बुट्ठायी च ते आसुं, मन्तेसु च विसारदा ॥
१२. “बुद्धो लोके समुप्पन्नो, तं विजानाथ नो भवं ।
असीतिव्यञ्जनानस्स, बात्तिसवरलक्खणा ॥
१३. “ब्यामप्पभो जिनवरो, आदिच्चोव विरोचति ।
सिस्सानं वचनं सुत्वा, ब्राह्मणो मन्तपारगू ॥
१४. “अस्समा अभिनिक्खम्म, दिसं पुच्छति सिस्सके [ब्राह्मणो (स्या०)] ।
यमिह देसे महावीरो, वसति लोकनायको ॥
१५. “ताहं दिसं नमस्सिस्सं, जिनं अप्पटिपुग्गलं ।
उदग्गचित्तो सुमनो, पूजेसिं तं तथागतं ॥
१६. “एथ सिस्सा गमिस्साम, दक्खिस्साम तथागतं ।
वन्दित्वा सत्थुनो पादे, सोस्साम जिनसासनं ॥
१७. “एकाहं अभिनिक्खम्म, ब्याधिं पटिलभिं अहं ।
ब्याधिना पीळितो सन्तो, सालं वासयितुं गमिं ॥
१८. “सब्बे सिस्से समानेत्वा, अपुच्छिं ते तथागतं ।
कीदिसं लोकनाथस्स, गुणं परमबुद्धिनो ॥

१९. “ते मे पुट्टा वियाकंसु, यथा दस्साविनो तथा ।
सक्कच्चं बुद्धसेट्ठं तं, देसेसुं [दस्सेसुं (सी० स्या०)] मम सम्मुखा ॥
२०. “तेसाहं वचनं सुत्वा, सकं चित्तं पसादयिं ।
पुप्फेहि थूपं कत्त्वान, तत्थ कालङ्कतो अहं ॥
२१. “ते मे सरीरं ज्ञापेत्वा, अगमुं बुद्धसन्तिकं ।
अञ्जलिं पग्गहेत्त्वान, सत्थारमभिवादयुं ॥
२२. “पुप्फेहि थूपं कत्त्वान, सुगतस्स महेसिनो ।
कप्पानं सतसहस्सं, दुग्गतिं नुपपज्जहं ॥
२३. “चत्तालीससहस्समिह, कप्पे सोळस खत्तिया ।
नामेनगिसमा नाम, चक्कवत्ती महब्बला ॥
२४. “वीसकप्पसहस्समिह, राजानो चक्कवत्तिनो ।
घतासनसनामाव, अट्ठत्तिस महीपती ॥
२५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पुप्फथूपियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पुप्फथूपियत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. पायसदायकत्थेरअपदानं

२६. सुवण्णवण्णं ...पे०... पुरक्खतं-एवं दुतियन्तवसेन सी० स्या० पोत्थकेसु दिस्सति> “सुवण्णवण्णो सम्बुद्धो,
बात्तिसवरलक्खणो ।
पवना [पधानो (क०)] अभिनिक्खन्तो, भिक्खुसङ्घपुरक्खतो [सुवण्णवण्णं ...पे०... पुरक्खतं-एवं दुतियन्तवसेन
सी० स्या० पोत्थकेसु दिस्सति] ॥
२७. “महच्चा [सहत्था (स्या० क०)] कंसपातिया, वट्ठेत्वा पायसं [पायासं (स्या० क०)] अहं ।
आहुतिं यिट्ठुकामो सो, उपनेसिं बलिं अहं ॥
२८. “भगवा तमिह समये, लोकजेट्ठो नरासभो ।
चङ्कमं सुसमारूढो, अम्बरे अनिलायने ॥
२९. “तज्ज अच्छरियं दिस्वा, अब्भुतं लोमहंसनं ।
ठपयित्वा कंसपातिं, विपस्सिं अभिवादयिं ॥

३०. “तुवं देवोसि [बुद्धोसि (स्या०)] सब्बञ्जू, सदेवे सहमानुसे ।
अनुकम्पं उपादाय, पटिगण्ह महामुनि ॥
३१. “पटिग्गहेसि भगवा, सब्बञ्जू लोकनायको ।
मम सङ्कप्पमज्जाय, सत्था लोके महामुनि [अनुत्तरो (स्या०)] ॥
३२. “एकनवुतितो कप्पे, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पायसस्स [पायासस्स (स्या० क०)] इदं फलं ॥
३३. “एकतालीसितो कप्पे, बुद्धो नामासि खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
३४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पायसदायको [पायासदायको (स्या० क०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पायसदायकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. गन्धोदकियत्थेरअपदानं

३५. “निसज्ज पासादवरे, विपस्सिं अहसं जिनं ।
ककुधं विलसन्तं, सब्बञ्जुं तमनासकं [सब्बञ्जुत्तमनायकं (स्या०), सब्बञ्जुतमनासवं (क०)] ॥
३६. “पासादस्साविदूरे च, गच्छति लोकनायको ।
पभा निद्धावते तस्स, यथा च सतरंसिनो ॥
३७. “गन्धोदकञ्च पग्गय्ह, बुद्धसेट्ठं समोकिरिं ।
तेन चित्तप्पसादेन, तत्थ कालङ्कतो अहं ॥
३८. “एकनवुतितो कप्पे, यं गन्धोदकमाकिरिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
३९. “एकत्तिंसे इतो कप्पे, सुगन्धो नाम खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
४०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा गन्धोदकियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

गन्धोदकियत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. सम्मुखाथविकत्थेरअपदानं

४१. “जायमाने विपस्सिम्हि, निमित्तं ब्याकरिं अहं ।
‘निब्बापयिञ्च [निब्बापयं च (सी० स्या०), निब्बापयन्तो (?)] जनतं, बुद्धो लोके भविस्सति ॥
४२. “‘यस्मिञ्च जायमानस्मिं, दससहस्सि कम्पति ।
सो दानि भगवा सत्था, धम्मं देसेति चक्खुमा ॥
४३. “‘यस्मिञ्च जायमानस्मिं, आलोको विपुलो अहु ।
सो दानि भगवा सत्था, धम्मं देसेति चक्खुमा ॥
४४. “‘यस्मिञ्च जायमानस्मिं, सरितायो न सन्दयुं [सन्दिसुं (सी० स्या०)] ।
सो दानि भगवा सत्था, धम्मं देसेति चक्खुमा ॥
४५. “‘यस्मिञ्च जायमानस्मिं, अवीचगि न पज्जलि ।
सो दानि भगवा सत्था, धम्मं देसेति चक्खुमा ॥
४६. “‘यस्मिञ्च जायमानस्मिं, पक्खिसङ्घो न संचरि ।
सो दानि भगवा सत्था, धम्मं देसेति चक्खुमा ॥
४७. “‘यस्मिञ्च जायमानस्मिं, वातक्खन्धो न वायति ।
सो दानि भगवा सत्था, धम्मं देसेति चक्खुमा ॥
४८. “‘यस्मिञ्च जायमानस्मिं, सब्बरतनानि जोतयुं [जोतिसुं (सी० स्या०)] ।
सो दानि भगवा सत्था, धम्मं देसेति चक्खुमा ॥
४९. “‘यस्मिञ्च जायमानस्मिं, सत्तासुं पदविक्कमा ।
सो दानि भगवा सत्था, धम्मं देसेति चक्खुमा ॥
५०. “‘जातमत्तो च सम्बुद्धो, दिसा सब्बा विलोकयि ।
वाचासभिमुदीरेसि, एसा बुद्धान धम्मता’ ॥
५१. “संवेजयित्वा जनतं, थवित्वा लोकनायकं ।
सम्बुद्धं अभिवादेत्वा, पक्कामिं पाचिनामुखो ॥
५२. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं बुद्धमभितोमयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, थोमनाय इदं फलं ॥

५३. “इतो नवुतिकप्पमिह, सम्मुखाथविकव्हयो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
५४. “पथवीदुन्दुभि नाम [दुद्धसि नाम (क०)], एकूननवुतिमिहो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
५५. “अट्टासीतिमिहो कप्पे, ओभासो नाम खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
५६. “सत्तासीतिमिहो कप्पे, सरितच्छेदनव्हयो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
५७. “अग्गिनिब्बापनो नाम, कप्पानं छळसीतिया ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
५८. “गतिपच्छेदनो नाम, कप्पानं पञ्चसीतिया ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
५९. “राजा वातसमो नाम, कप्पानं चुल्लसीतिया ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
६०. “रतनपज्जलो नाम, कप्पानं तेअसीतिया ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
६१. “पदविककमनो नाम, कप्पानं द्वेअसीतिया ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
६२. “राजा विलोकनो नाम, कप्पानं एकसीतिया ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
६३. “गिरसारोति नामेन, कप्पेसीतिमिह खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
६४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सम्मुखाथविको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सम्मुखाथविकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. कुसुमासनियत्थेरअपदानं

६५. “नगरे धञ्जवतिया, अहोसिं ब्राह्मणो तदा ।
लक्खणे इतिहासे च, सनिघण्डुसकेटुभे ॥
६६. “पदको वेय्याकरणो, निमित्तकोविदो अहं ।
मन्ते च सिस्से वाचेसिं, तिण्णं वेदान पारगू ॥
६७. “पञ्च उप्पलहत्थानि, पिड्डियं ठपितानि मे ।
आहुतिं यिट्ठुकामोहं, पितुमातुसमागमे ॥
६८. “तदा विपस्सी भगवा, भिक्खुसङ्घपुरक्खतो ।
ओभासेन्तो दिसा सब्बा, आगच्छति नरासभो ॥
६९. “आसनं पञ्जपेत्त्वान, निमन्तेत्वा महामुनिं ।
सन्थरित्वान तं पुप्फं, अभिनेसिं सकं घरं ॥
७०. “यं मे अत्थि सके गोहे, आमिसं पच्चुपट्टितं ।
ताहं बुद्धस्स पादासिं, पसन्नो सेहि पाणिभि ॥
७१. “भुत्ताविं कालमज्जाय, पुप्फहत्थमदासहं ।
अनुमोदित्वान सब्बज्जू, पक्कामि उत्तरामुखो ॥
७२. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं पुप्फमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुप्फदानस्सिदं फलं ॥
७३. “अनन्तरं इतो कप्पे, राजाहुं वरदस्सनो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
७४. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा कुसुमासनियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कुसुमासनियत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. फलदायकत्थेरअपदानं

७५. “अज्झायको मन्तधरो, तिण्णं वेदान पारगू ।
हिमवन्तस्साविदूरे, वसामि अस्समे अहं ॥

७६. “अग्निहोतृञ्च मे अत्थि, पुण्डरीकफलानि च ।
पुटके निखिपित्वान्, दुमग्गे लग्गितं मया ॥
७७. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
ममुद्धरितुकामो सो, भिक्खन्तो ममुपागमि ॥
७८. “पसन्नचित्तो सुमनो, फलं बुद्धस्सदासहं ।
वित्तिसज्जननो मय्हं, दिट्ठधम्मसुखावहो ॥
७९. “सुवण्णवण्णो सम्बुद्धो, आहुतीनं पटिग्गहो ।
अन्तलिक्खे ठितो सत्था, इमं गाथं अभासथ ॥
८०. “‘इमिना फलदानेन, चेतनापणिधीहि च ।
कप्पानं सतसहस्सं, दुग्गतिं नुपपज्जसि’ ॥
८१. “तेनेव सुक्कमूलेन, अनुभोत्वान सम्पदा ।
पत्तोमि अचलं ठानं, हित्वा जयपराजयं ॥
८२. “इतो सत्तसते कप्पे, राजा आसिं सुमङ्गलो ।
सत्तरतनसम्पन्नो चक्कवत्ती महब्बलो ॥
८३. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे० ... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा फलदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

फलदायकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. जाणसज्जिकत्थेरअपदानं

८४. “पब्बते हिमवन्तमिह, वसामि पब्बतन्तरे ।
पुलिनं सोभनं दिस्वा, बुद्धसेट्ठं अनुस्सरिं ॥
८५. “जाणे उपनिधा नत्थि, सङ्घारं [सङ्गामं (सी० स्या०), सङ्घातं (थेरगाथा अट्ठ०)] नत्थि सत्थुनो ।
सब्बधम्मं अभिज्जाय, जाणेन अधिमुच्चति ॥
८६. “नमो ते पुरिसाजज्ज, नमो ते पुरिसुत्तम ।
जाणेन ते समो नत्थि, यावता जाणमुत्तमं ॥
८७. “जाणे चित्तं पसादेत्वा, कप्पं सग्गमि मोदहं ।

अवसेसेसु कप्पेसु, कुसलं चरितं [करितं (सी० स्या०), किरियं (क०)] मया ॥

८८. “एकनवुतितो कप्पे, यं सञ्जमलभिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, जाणसञ्जायिदं फलं ॥

८९. “इतो सत्ततिकप्पमिहि [तेसत्ततिकप्पे (सी० स्या०)], एको पुलिनपुप्फियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

९०. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा जाणसज्जिको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

जाणसज्जिकत्थेरस्सापदानं अट्टमं ।

९. गण्ठिपुप्फियत्थेरअपदानं

९१. “सुवण्णवण्णो सम्बुद्धो, विपस्सी दक्खिणारहो ।
पुरक्खतो सावकेहि, आरामा अभिनिक्खमि ॥

९२. “दिस्वानहं बुद्धसेट्ठं, सब्बञ्जं तमनासकं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, गण्ठिपुप्फं [गतमगं (स्या० क०)] अपूजयिं ॥

९३. “तेन चित्तप्पसादेन, द्विपदिन्दस्स तादिनो ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, पुन वन्दिं तथागतं ॥

९४. “एकनवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

९५. “एकतालीसितो कप्पे, चरणो नाम खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

९६. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा गण्ठिपुप्फियो [गन्धपुप्फियो (स्या० क०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

गण्ठिपुप्फियत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. पदुमपूजकत्थेरअपदानं

९७. “हिमवन्तस्साविदूरे, गोतमो नाम पब्बतो ।
नानारुक्खेहि सञ्छन्नो, महाभूतगणालयो ॥

१८. “वेमज्झमिहि च तस्सासि, अस्समो अभिनिम्मितो ।
पुरक्खतो ससिस्सेहि, वसामि अस्समे अहं ॥
१९. “आयन्तु मे सिस्सगणा, पदुमं आहरन्तु मे ।
बुद्धपूजं करिस्सामि, द्विपदिन्दस्स तादिनो ॥
१००. “एवन्ति ते पटिस्सुत्वा, पदुमं आहरिंसु मे ।
तथा निमित्तं कत्वाहं, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥
१०१. “सिस्से तदा समानेत्वा, साधुकं अनुसासहं ।
मा खो तुम्हे पमज्जित्थ, अप्पमादो सुखावहो ॥
१०२. “एवं समनुसासित्वा, ते सिस्से वचनक्खमे ।
अप्पमादगुणे युत्तो, तदा कालङ्कतो अहं ॥
१०३. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
१०४. “एकपज्जासकप्पमिहि, राजा आसिं जलुत्तमो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
१०५. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पदुमपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।
पदुमपूजकत्थेरस्सापदानं दसमं ।
सेरेय्यवग्गो तेरसमो ।

तस्सुद्धानं —

सेरेय्यको पुप्फथूपि, पायसो गन्धथोमको ।
आसनि फलसज्जी च, गण्ठिपदुमपुप्फियो ।
पञ्चुत्तरसता गाथा, गणिता अत्थदस्सिभि ॥

१४. सोभितवग्गो

१. सोभितत्थेरअपदानं

१. “पदमुत्तरो नाम जिनो, लोकजेद्धो नरासभो ।
महतो जनकायस्स, देसेति अमतं पदं ॥
२. “तस्साहं वचनं सुत्वा, वाचासभिमुदीरितं [वाचासभिमुदीरयिं (?)] ।
अञ्जलिं पगहेत्वान, एकगो आसहं तदा ॥
३. “यथा समुद्धो उदधीनमगो, नेरू नगानं पवरो सिलुच्चयो ।
तथेव ये चित्तवसेन वत्तरे, न बुद्धजाणस्स कलं उपेन्ति ते ॥
४. “धम्मविधिं [धम्मे विधिं (सी०)] ठपेत्वान, बुद्धो कारुणिको इसि ।
भिक्षुसङ्घे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥
५. “‘यो सो जाणं पकित्तेसि, बुद्धमिह लोकनायके ।
कप्पानं सतसहस्सं, दुग्गतिं न गमिस्सति ॥
६. “‘किलेसे झापयित्वा, एकगो सुसमाहितो ।
सोभितो नाम नामेन, हेस्सति सत्थु सावको’ ॥
७. “पज्जासे कप्पसहस्से, सत्तेवासुं यसुग्गता [समुग्गता (स्या०)] ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥
८. “किलेसा झापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
तिस्सो विज्जा अनुप्पत्ता, कतं बुद्धस्स सासनं ॥
९. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सोभितो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सोभितत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. सुदस्सनत्थेरअपदानं

१०. “विनता नदिया [वित्थताय नदिया (स्या०)] तीरे, पिलक्खु [पिलक्खो (सी० थेरगाथा अट्ठ०)] फलितो अहु ।
ताहं रुक्खं गवेसन्तो, अद्दसं लोकनायकं ॥
११. “केतकं पुप्फितं दिस्वा, वण्टे छेत्वानहं तदा ।
बुद्धस्स अभिरोपेसिं, सिखिनो लोकबन्धुनो ॥

१२. “येन जाणेन पत्तोसि, अच्छुतं अमतं पदं ।
तं जाणं अभिपूजेमि, बुद्धसेट्ठ महामुनि ॥
१३. “जाणमि पूजं कत्त्वान, पिलक्खुमद्दसं अहं ।
पटिलद्धोमि तं पज्जं [तं सज्जं (स्या०), तं पुज्जं (क०)], जाणपूजायिदं फलं ॥
१४. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, जाणपूजायिदं फलं ॥
१५. “इतो तेरसकप्पमि, द्वादसासुं फलुग्गता ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महप्फला ॥
१६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सुदस्सनो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सुदस्सनत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. चन्दनपूजनकत्थेरअपदानं

१७. “चन्दभागानदीतीरे, अहोसिं किन्नरो तदा ।
पुप्फभक्खो चहं आसिं, पुप्फानिवसनो तथा [पुप्फानं वसनो अहं (स्या०)] ॥
१८. “अत्थदस्सी तु भगवा, लोकजेट्ठो नरासभो ।
विपिनग्गेन निय्यासि, हंसराजाव अम्बरे ॥
१९. “नमो ते पुरिसाजज्ज, चित्तं ते सुविसोधितं ।
पसन्नमुखवण्णोसि, विप्पसन्नमुखिन्द्रियो ॥
२०. “ओरोहित्वान आकासा, भूरिपज्जो सुमेधसो ।
सङ्घाटिं पत्थरित्वान, पल्लङ्केन उपाविसि ॥
२१. “विलीनं चन्दनादाय, अगमासिं जिनन्तिकं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥
२२. “अभिवादेत्त्वान सम्बुद्धं, लोकजेट्ठं नरासभं ।
पामोज्जं जनयित्वान, पक्कामिं उत्तरामुखो ॥
२३. “अट्टारसे कप्पसते, चन्दनं यं अपूजयिं ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

२४. “चतुदसे कप्पसते, इतो आसिंसु ते तयो ।
रोहणी नाम [रोहिता नाम (सी०), रोहिणी नाम (स्या०)] नामेन, चक्कवत्ती महब्बला ॥

२५. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा चन्दनपूजनको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

चन्दनपूजनकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

अट्टमभाणवारं ।

४. पुप्फच्छदनियत्थेरअपदानं

२६. “सुनन्दो नाम नामेन, ब्राह्मणो मन्तपारगू ।
अज्झायको याचयोगो, वाजपेय्यं अयाजयि ॥
२७. “पदुमुत्तरो लोकविदू, अगो कारुणिको इसि ।
जनतं अनुकम्पन्तो, अम्बरे चङ्कमी तदा ॥
२८. “चङ्कमित्वान सम्बुद्धो, सब्बञ्जू लोकनायको ।
मेत्ताय अफरि सत्ते, अप्पमाणे [अप्पमाणं (सी० स्या०)] निरूपधि ॥
२९. “वण्टे छेत्त्वान पुप्फानि, ब्राह्मणो मन्तपारगू ।
सब्बे सिस्से समानेत्वा, आकासे उक्खिपापयि ॥
३०. “यावता नगरं आसि, पुप्फानं छदनं तदा ।
बुद्धस्स आनुभावेन, सत्ताहं न विगच्छथ ॥
३१. “तेनेव सुक्कमूलेन, अनुभोत्त्वान सम्पदा ।
सब्बासवे परिञ्जाय, तिण्णो लोके विसत्तिकं ॥
३२. “एकारसे कप्पसते, पञ्चतिंसासु खत्तिया ।
अम्बरंससनामा ते, चक्कवत्ती महब्बला ॥
३३. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पुप्फच्छदनियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पुष्पच्छदनियत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. रहोसज्जकत्थेरअपदानं

३४. “हिमवन्तस्साविदूरे, वसभो नाम पब्बतो ।
तस्मिं पब्बतपादमिह, अस्समो आसि मापितो ॥
३५. “तीणि सिस्ससहस्सानि, वाचेसिं ब्राह्मणो [ब्राह्मणे (सी०)] तदा ।
संहरित्वान [संसावित्वान (स्या०)] ते सिस्से, एकमन्तं उपाविसिं ॥
३६. “एकमन्तं निसीदित्वा, ब्राह्मणो मन्तपारगू ।
बुद्धवेदं गवेसन्तो [पवेसन्तो (क०)], जाणे चित्तं पसादयिं ॥
३७. “तत्थ चित्तं पसादेत्वा, निसीदिं पण्णसन्थरे ।
पल्लङ्कं आभुजित्वान, तत्थ कालङ्कतो अहं ॥
३८. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं सज्जमलभिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, जाणसज्जायिदं फलं ॥
३९. “सत्तवीसतिकप्पमिह, राजा सिरिधरो अहु ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
४०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा रहोसज्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

रहोसज्जकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. चम्पकपुण्ड्रियत्थेरअपदानं

४१. “कणिकारं व जेतन्तं, निसिन्नं पब्बतन्तरे ।
ओभासेन्तं दिसा सब्बा, ओसधिं विय तारकं [ओसधी विय तारका (क०)] ॥
४२. “तयो माणवका आसुं, सके सिप्पे सुसिक्खिता ।
खारिभारं गहेत्वान, अन्वेन्ति मम पच्छतो ॥
४३. “पुटके सत्त पुष्फानि, निक्खित्तानि तपस्सिना ।
गहेत्वा तानि जाणमिह, वेस्सभुस्साभिरोपयिं ॥
४४. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुष्फमभिरोपयिं ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, जाणपूजायिदं फलं ॥

४५. “एकूनतिसकप्पम्हि, विपुलाभ [विहताभा (स्या०)] सनामको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती [राजा होसि (क०)] महब्बलो ॥

४६. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा चम्पकपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

चम्पकपुप्फियत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. अत्थसन्दस्सकत्थेरअपदानं

४७. “विसालमाळे आसीनो, अद्वसं लोकनायकं ।
खीणासवं बलप्पत्तं, भिक्खुसङ्घपुरक्खतं ॥

४८. “सतसहस्सा तेविज्जा, छळभिज्जा महिद्धिका ।
परिवारेन्ति सम्बुद्धं, को दिस्वा नप्पसीदति ॥

४९. “जाणे उपनिधा यस्स, न विज्जति सदेवके ।
अनन्तजाणं सम्बुद्धं, को दिस्वा नप्पसीदति ॥

५०. “धम्मकायञ्च दीपेन्तं, केवलं रतनाकरं ।
विकप्पेतुं [विकोपेतुं (सी० स्या०)] न सक्कोन्ति, को दिस्वा नप्पसीदति ॥

५१. “इमाहि तीहि गाथाहि, नारदोक्कयवच्छलो [सरगच्छियो (सी०), पुरगच्छियो (स्या०)] ।
पदुमुत्तरं थवित्वान, सम्बुद्धं अपराजितं ॥

५२. “तेन चित्तप्पसादेन, बुद्धसन्थवनेन च ।
कप्पानं सतसहस्सं, दुग्गतिं, नुपपज्जहं ॥

५३. “इतो तिसकप्पसते, सुमित्तो नाम खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

५४. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अत्थसन्दस्सको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अत्थसन्दस्सकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. एकपसादनियत्थेरअपदानं

५५. “नारदो इति मे नामं [नारदो इति नामेन (स्या० क०) उपरि तेवीसतिमवगो पन छट्ठापदाने “मे नामं” इच्चेव दिस्सति], केसवो इति मं विदू।
कुसलाकुसलं एसं, अगमं बुद्धसन्तिकं ॥
५६. “मेत्तचित्तो कारुणिको, अत्थदस्सी महामुनि।
अस्सासयन्तो सत्ते सो, धम्मं देसेति चक्खुमा ॥
५७. “सकं चित्तं पसादेत्वा, सिरं कत्वान अञ्जलिं।
सत्थारं अभिवादेत्वा, पक्कामिं पाचिनामुखो ॥
५८. “सत्तरसे कप्पसते, राजा आसि महीपति।
अमित्तापनो नाम, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
५९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा एकपसादनियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति।

एकपसादनियत्थेरस्सापदानं अट्ठमं।

९. सालपुष्पदायकत्थेरअपदानं

६०. “मिगराजा तदा आसिं, अभिजातो सुकेसरी।
गिरिदुग्गं गवेसन्तो, अट्ठसं लोकनायकं ॥
६१. “अयं नु खो महावीरो, निब्बापेति महाजनं।
यंनूनाहं उपासेय्यं, देवदेवं नरासभं ॥
६२. “साखं सालस्स भञ्जित्वा, सकोसं पुष्पमाहरिं।
उपगन्त्वान सम्बुद्धं, अदासिं पुष्पमुत्तमं ॥
६३. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं पुष्पमभिरोपयिं।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुष्पदानस्सिदं फलं ॥
६४. “इतो च नवमे कप्पे, विरोचनसनामका।
तयो आसिंसु राजानो, चक्कवत्ती महब्बला ॥
६५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सालपुष्पदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति।

सालपुष्पदायकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. पियालफलदायकत्थेरअपदानं

६६. “पारावतो [परोधको (स्या०)] तदा आसिं, परं अनुपरोधको ।
पब्भारे सेय्यं कप्पेमि, अविदूरे सिखिसत्थुनो ॥
६७. “सायं पातञ्च पस्सामि, बुद्धं लोकगगनायकं ।
देय्यधम्मो च मे नत्थि, द्विपदिन्दस्स तादिनो ॥
६८. “पियालफलमादाय, अगमं बुद्धसन्तिकं ।
पटिग्गहेसि भगवा, लोकजेट्ठो नरासभो ॥
६९. “ततो परं उपादाय, परिचारिं विनायकं ।
तेन चित्तप्पसादेन, तत्थ कालङ्कतो अहं ॥
७०. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं फलं अददिं अहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, फलदानस्सिदं फलं ॥
७१. “इतो पन्नरसे कप्पे, तयो आसुं पियालिनो ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥
७२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पियालफलदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पियालफलदायकत्थेरस्सापदानं दसमं ।

सोभितवग्गो चुद्धसमो ।

तस्सुद्धानं —

सोभितसुदस्सनो च, चन्दनो पुष्पछदनो ।
रहो चम्पकपुष्पी च, अत्थसन्दस्सकेन च ॥

एकपसादी [एकरंसि (स्या०)] सालददो, दसमो फलदायको ।
गाथायो सत्तति द्वे च, गणितायो विभाविभि ॥

१५. छत्तवग्गो

१. अतिछत्तियत्थेरअपदानं

१. “परिनिब्बुते भगवति, अत्थदस्सीनरुत्तमे ।
छत्तातिछत्तं [छत्ताधिछत्तं (सी०)] कारेत्वा, थूपम्हि अभिरोपयिं ॥
२. “कालेन कालमागन्त्वा, नमस्सिं लोकनायकं [सत्थु चेत्तियं (सी०)] ।
पुप्फच्छदनं कत्त्वान, छत्तम्हि अभिरोपयिं ॥
३. “सत्तरसे कप्पसते, देवरज्जमकारयिं ।
मनुस्सत्तं न गच्छामि, थूपपूजायिदं फलं ॥
४. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा अतिछत्तियो [अधिछत्तियो (सी० स्या०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अतिछत्तियत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. थम्भारोपकत्थेरअपदानं

५. “निब्बुते लोकनाथम्हि, धम्मदस्सीनरासभे ।
आरोपेसिं धजत्थम्भं, बुद्धसेट्ठस्स चेत्तिये ॥
६. “निस्सेणिं मापयित्वान, थूपसेट्ठं समारुहिं ।
जातिपुप्फं गहेत्त्वान, थूपम्हि अभिरोपयिं ॥
७. “अहो बुद्धो अहो धम्मो, अहो नो सत्थु सम्पदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, थूपपूजायिदं फलं ॥
८. “चतुन्नवुतितो कप्पे, थूपसीखसनामका ।
सोळसासिंसु राजानो, चक्कवत्ती महब्बला ॥
९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा थम्भारोपको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

थम्भारोपकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. वेदिकारकत्थेरअपदानं

१०. “निब्बुते लोकनाथम्हि, पियदस्सीनरुत्तमे ।
पसन्नचित्तो सुमनो, मुत्तावेदिमकासहं ॥
११. “मणीहि परिवारेत्वा, अकासिं वेदिमुत्तमं ।
वेदिकाय महं कत्वा, तत्थ कालङ्कतो अहं ॥
१२. “यं यं योनुपपज्जामि, देवत्तं अथ मानुसं ।
मणी धारेन्ति आकासे, पुज्जकम्मस्सिदं फलं ॥
१३. “सोळसितो कप्पसते, मणिप्पभासनामका ।
छत्तिसासिंसु [वात्तिसासिंसु (सी० स्या०)] राजानो, चक्कवत्ती महब्बला ॥
१४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा वेदिकारको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

वेदिकारकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. सपरिवारियत्थेरअपदानं

१५. “पदुमुत्तरो नाम जिनो, लोकजेट्ठो नरासभो ।
जलित्वा अग्गिक्खन्धोव, सम्बुद्धो परिनिब्बुतो ॥
१६. “निब्बुते च महावीरे, थूपो वित्थारिको अहु ।
दूरतोव [अहोरत्तं (सी०), थूपदत्तं (स्या०)] उपट्ठेन्ति, धातुगेहवरुत्तमे ॥
१७. “पसन्नचित्तो सुमनो, अकं चन्दनवेदिकं ।
दिस्सति थूपखन्धो च [दीयति धूमक्खन्धो च (सी०), दीयति धूपगन्धो च (स्या०)], थूपानुच्छविको तदा ॥
१८. “भवे निब्बत्तमानम्हि, देवत्ते अथ मानुसे ।
ओमत्तं मे न पस्सामि, पुब्बकम्मस्सिदं फलं ॥
१९. “पज्जदसकप्पसते, इतो अट्ठ जना अहुं ।
सब्बे समत्तनामा ते, चक्कवत्ती महब्बला ॥
२०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सपरिवारियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सपरिवारियत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. उमापुण्ड्रियत्थेरअपदानं

२१. “निब्बुते लोकमहिते [लोकनाथमिह (सी०)], आहुतीनं पटिग्गहे ।
सिद्धत्थमिह भगवति, महाथूपमहो अहु ॥
२२. “महे पवत्तमानमिह, सिद्धत्थस्स महेसिनो ।
उमापुण्ड्रं [उम्मापुण्ड्रं (सब्बत्थ)] गहेत्वान, थूपमिह अभिरोपयिं ॥
२३. “चतुन्नवुत्तितो कप्पे, यं पुण्ड्रमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, थूपपूजायिदं [पुण्ड्रपूजायिदं (स्या०), बुद्धपूजायिदं (क०)] फलं ॥
२४. “इतो च नवमे कप्पे, सोमदेवसनामका ।
पञ्चासीतिसु राजानो, चक्कवत्ती महब्बला ॥
२५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा उमापुण्ड्रियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उमापुण्ड्रियत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. अनुलेपदायकत्थेरअपदानं

२६. “अनोमदस्सीमुनिनो, बोधिवेदिमकासहं ।
सुधाय पिण्डं दत्त्वान, पाणिकम्मं अकासहं ॥
२७. “दिस्वा तं सुकतं कम्मं, अनोमदस्सी नरुत्तमो ।
भिकखुसङ्गे ठितो सत्था, इमं गाथं अभासथ ॥
२८. “‘इमिना सुधकम्मेन, चेतनापणिधीहि च ।
सम्पत्तिं अनुभोत्त्वान, दुक्खस्सन्तं करिस्सति’ ॥
२९. “पसन्नमुखवण्णोमिह, एकगो सुसमाहितो ।
धारेमि अन्तिमं देहं, सम्मासम्बुद्धसासने ॥
३०. “इतो कप्पसते आसिं, परिपुण्णे अनूनके [परिपुण्णो अनूनको (स्या०)] ।
राजा सब्बघनो नाम, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
३१. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अनुलेपदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अनुलेपदायकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. मग्गदायकत्थेरअपदानं

३२. “उत्तरित्वान नदिकं, वनं गच्छति चक्खुमा ।
तमद्दसासिं सम्बुद्धं, सिद्धत्थं वरलक्खणं ॥
३३. “कुदाल [कुद्दाल (सी० स्या०)] पिटकमादाय, समं कत्त्वान तं पथं ।
सत्थारं अभिवादेत्वा, सकं चित्तं पसादयिं ॥
३४. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, मग्गदानस्सिदं फलं ॥
३५. “सत्तपज्जासकप्पम्हि, एको आसिं जनाधिपो ।
नामेन सुप्पबुद्धोति, नायको सो नरिस्सरो ॥
३६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा मग्गदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

मग्गदायकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. फलकदायकत्थेरअपदानं

३७. “यानकारो पुरे आसिं, दारुकम्मे सुसिक्खितो ।
चन्दनं फलकं कत्वा, अदासिं लोकबन्धुनो ॥
३८. “पभासति इदं ब्यम्हं, सुवण्णस्स सुनिम्मितं ।
हत्थियानं अस्सयानं, दिब्बयानं उपट्ठितं ॥
३९. “पासादा सिविका चेव, निब्बत्तन्ति यदिच्छकं ।
अक्खुब्भं [अक्खोभं (सी०)] रतनं मय्हं, फलकस्स इदं फलं ॥
४०. “एकनवुतितो कप्पे, फलकं यमहं ददिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, फलकस्स इदं फलं ॥
४१. “सत्तपज्जासकप्पम्हि, चतुरो निम्मिताव्हया ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥
४२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा फलकदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

फलकदायकत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. वटंसकियत्थेरअपदानं

४३. “सुमेधो नाम नामेन, सयम्भू अपराजितो ।

विवेकमनुबूहन्तो, अज्झोगहि महावनं ॥

४४. “सळलं पुप्फितं दिस्वा, गन्थित्वान् [बन्धित्वान् (सी०)] वटंसकं ।

बुद्धस्स अभिरोपेसिं, सम्मुखा लोकनायकं ॥

४५. “तिसकप्पसहस्सम्हि, यं पुप्फमभिरोपयिं ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

४६. “ऊनवीसे कप्पसते, सोळसासुं सुनिम्मिता ।

सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

४७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा वटंसकियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

वटंसकियत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. पल्लङ्कदायकत्थेरअपदानं

४८. “सुमेधस्स भगवतो, लोकजेट्टस्स तादिनो ।

पल्लङ्को हि मया दिन्नो, सउत्तरसपच्छदो ॥

४९. “सत्तरतनसम्पन्नो, पल्लङ्को आसि सो तदा ।

मम सङ्कप्पमज्जाय, निब्बत्तति सदा मम ॥

५०. “तिसकप्पसहस्सम्हि, पल्लङ्कमदिं तदा ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, पल्लङ्कस्स इदं फलं ॥

५१. “वीसकप्पसहस्सम्हि, सुवण्णाभा तयो जना ।

सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

५२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा पल्लङ्कदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पल्लङ्कदायकत्थेरस्सापदानं दसमं ।

छत्तवग्गो पन्नरसमो ।

तस्सुद्धानं —

छत्तं थम्भो च वेदि च, परिवारुमपुप्फियो ।
अनुलेपो च मग्गो च, फलको च वटंसको ।
पल्लङ्कदायी च गाथायो, छप्पज्जास पकित्तिताति ॥

१६. बन्धुजीवकवग्गो

१. बन्धुजीवकत्थेरअपदानं

१. “चन्दं व विमलं सुद्धं, विप्पसन्नमनाविलं ।
नन्दीभवपरिक्खीणं, तिण्णं लोके विसत्तिकं ॥
२. “निब्बापयन्तं जनतं, तिण्णं [दिस्वा (?)] तारयतं वरं [तारयतं मुनिं (स्या०)] ।
मुनिं वनम्हि ज्ञायन्तं [वनस्मिं ज्ञायमानं तं (सी० स्या०)], एकग्गं सुसमाहितं ॥
३. “बन्धुजीवकपुप्फानि, लगेत्वा सुत्तकेनहं ।
बुद्धस्स अभिरोपयिं, सिखिनो लोकबन्धुनो ॥
४. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
५. “इतो सत्तमके कप्पे, मनुजिन्दो महायसो ।
समन्तचक्खु नामासि, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
६. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा बन्धुजीवको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

बन्धुजीवकत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. तम्बपुप्फियत्थेरअपदानं

७. “परकम्मायने युत्तो, अपराधं अकासहं ।

वनन्तं अभिधाविस्सं, भयवेरसमप्पितो ॥

८. “पुष्फितं पादपं दिस्वा, पिण्डबन्धं सुनिम्मितं ।
तम्बपुष्फं गहेत्वान, बोधियं ओकिरिं अहं ॥
९. “सम्मज्जित्वान तं बोधिं, पाटलिं पादपुत्तमं ।
पल्लङ्कं आभुजित्वान, बोधिमूले उपाविसिं ॥
१०. “गतमग्गं गवेसन्ता, आगच्छुं मम सन्तिकं ।
ते च दिस्वानहं तत्थ, आवज्जिं बोधिमुत्तमं ॥
११. “वन्दित्वान अहं बोधिं, विप्पसन्नेन चेतसा ।
अनेकताले पपतिं, गिरिदुग्गे भयानके ॥
१२. “एकनवुतितो कप्पे, यं पुष्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बोधिपूजायिदं फलं ॥
१३. “इतो च ततिये कप्पे, राजा सुसज्जतो अहं [संथुसितो अहुं (सी०)] ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
१४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तम्बपुष्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तम्बपुष्फियत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. वीथिसम्मज्जकत्थेरअपदानं

१५. “उदेन्तं सतरंसिंव, पीतरंसिंव [सितरंसिंव (सी० स्या०)] भाणुमं ।
पन्नरसे यथा चन्दं, निय्यन्तं लोकनायकं ॥
१६. “अट्टसट्टिसहस्सानि, सब्बे खीणासवा अहुं ।
परिवारिंसु सम्बुद्धं, द्विपदिन्दं नरासभं ॥
१७. “सम्मज्जित्वान तं वीथिं, निय्यन्ते लोकनायके ।
उस्सापेसिं धजं तत्थ, विप्पसन्नेन चेतसा ॥
१८. “एकनवुतितो कप्पे, यं धजं अभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, धजदानस्सिदं फलं ॥

१९. “इतो चतुर्थके कप्पे, राजाहोसिं महब्बलो ।
सब्बाकारेन सम्पन्नो, सुधजो इति विस्सुतो ॥

२०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा वीथिसम्मज्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

वीथिसम्मज्जकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. कक्कारुपुष्पपूजकत्थेरअपदानं

२१. “देवपुत्तो अहं सन्तो, पूजयिं सिखिनायकं ।
कक्कारुपुष्पं पग्गक्ख, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥

२२. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुष्पमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

२३. “इतो च नवमे कप्पे, राजा सत्तुत्तमो अहं ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

२४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा कक्कारुपुष्पपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कक्कारुपुष्पपूजकत्थेरस्सापदानं चतुर्थं ।

५. मन्दारवपुष्पपूजकत्थेरअपदानं

२५. “देवपुत्तो अहं सन्तो, पूजयिं सिखिनायकं ।
मन्दारवेन पुप्फेन, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥

२६. “सत्ताहं छदनं आसि, दिब्बं मालं तथागते ।
सब्बे जना समागन्त्वा, नमस्सिंसु तथागतं ॥

२७. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुष्पमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

२८. “इतो च दसमे कप्पे, राजाहोसिं जुतिन्धरो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

२९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा मन्दारवपुष्पपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

मन्दारवपुष्पपूजकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. कदम्बपुष्पियत्थेरअपदानं

३०. “हिमवन्तस्साविदूरे, कुक्कुटो नाम पब्बतो ।

तम्हि पब्बतपादम्हि, सत्त बुद्धा वसन्ति ते ॥

३१. “कदम्बं पुष्पितं दिस्वा, दीपराजं व उगगतं ।

उभो हत्थेहि पगग्ह, सत्त बुद्धे समोकिरिं ॥

३२. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं पुष्पमभिरोपयिं ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

३३. “द्वेनवुते इतो कप्पे, सत्तासुं पुष्पनामका ।

सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

३४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा कदम्बपुष्पियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कदम्बपुष्पियत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. तिणसूलकत्थेरअपदानं

३५. “हिमवन्तस्साविदूरे, भूतगणो नाम पब्बतो ।

वसतेको जिनो तत्थ, सयम्भू लोकनिस्सटो ॥

३६. “तिणसूलं गहेत्वान, बुद्धस्स अभिरोपयिं ।

एकूनसतसहस्सं, कप्पं न विनिपातिको ॥

३७. “इतो एकादसे कप्पे, एकोसिं धरणीरुहो ।

सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

३८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा तिणसूलको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिणसूलकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. नागपुण्ड्रियत्थेरअपदानं

३९. “सुवच्छो नाम नामेन, ब्राह्मणो मन्तपारगू ।
पुरक्खतो ससिस्सेहि, वसते पब्बतन्तरे ॥
४०. “पदुमुत्तरो नाम जिनो, आहुतीनं पटिग्गहो ।
ममुद्धरितुकामो सो, आगच्छि मम सन्तिकं ॥
४१. “वेहासम्हि चङ्कमति, धूपायति जलते तथा ।
हासं ममं विदित्वान, पक्कामि पाचिनामुखो ॥
४२. “तज्ज अच्छरियं दिस्वा, अब्भुतं लोमहंसनं ।
नागपुण्ड्रं गहेत्वान, गतमग्गम्हि ओकिरिं ॥
४३. “सतसहस्सितो कप्पे, यं पुण्ड्रं ओकिरिं अहं ।
तेन चित्तप्पसादेन, दुग्गतिं नुपपज्जहं ॥
४४. “एकत्तिसे कप्पसते [एकत्तिसे इतो कम्मे (स्या०)], राजा आसि महारहो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
४५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा नागपुण्ड्रियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

नागपुण्ड्रियत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. पुन्नागपुण्ड्रियत्थेरअपदानं

४६. “काननं वनमोग्गह, वसामि लुद्धको अहं ।
पुन्नागं पुण्ड्रितं दिस्वा, बुद्धसेट्ठं अनुस्सरिं ॥
४७. “तं पुण्ड्रं ओचिनित्वान, सुगन्धं गन्धितं सुभं ।
थूपं करित्वा पुलिने, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥
४८. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं पुण्ड्रमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
४९. “एकम्हि नवुते कप्पे, एको आसिं तमोनुदो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

५०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पुन्नागपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभसित्थाति ।

पुन्नागपुप्फियत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. कुमुददायकत्थेरअपदानं

५१. “हिमवन्तस्साविदूरे, महाजातस्सरो अहु ।
पदुमुप्पलसञ्छन्नो, पुण्डरीकसमोत्थटो ॥

५२. “कुकुत्थो नाम नामेन, तत्थासिं सकुणो तदा ।
सीलवा बुद्धिसम्पन्नो, पुञ्जापुञ्जेसु कोविदो ॥

५३. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
जातस्सरस्साविदूरे, सञ्चरित्थ महामुनि ॥

५४. “जलजं कुमुदं छेत्वा, उपनेसिं महेसिनो ।
मम सङ्कप्पमञ्जाय, पटिग्गहि महामुनि ॥

५५. “तच्च दानं ददित्वान्, सुक्कमूलेन चोदितो ।
कप्पानं सतसहस्सं, दुग्गतिं नुपपज्जहं ॥

५६. “सोळसेतो कप्पसते, आसुं वरुणनामका ।
अट्ठ एते जनाधिपा, चक्कवत्ती महब्बला ॥

५७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा कुमुददायको थेरो इमा गाथायो अभसित्थाति ।

कुमुददायकत्थेरस्सापदानं दसमं ।

बन्धुजीवकवग्गो सोळसमो ।

तस्सुद्धानं —

बन्धुजीवो तम्बपुप्फी, वीथिकक्कारुपुप्फियो ।
मन्दारवो कदम्बी च, सूलको नागपुप्फियो ।
पुन्नागो कोमुदी गाथा, छप्पञ्जास पकित्तिताति ॥

१७. सुपारिचरियवग्गो

१. सुपारिचरियत्थेरअपदानं

१. “पदुमो नाम नामेन, द्विपदिन्दो नरासभो ।
पवना अभिनिक्खम्म, धम्मं देसेति चक्खुमा ॥
२. “यक्खानं समयो आसि, अविदूरे महेसिनो ।
येन किच्चेन सम्पत्ता, अज्झापेक्खिंसु तावदे ॥
३. “बुद्धस्स गिरमज्जाय, अमतस्स च देसनं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, अप्फोटेत्वा उपट्ठहिं ॥
४. “सुचिण्णस्स फलं पस्स, उपट्ठानस्स सत्थुनो ।
तिसकप्पसहस्सेसु, दुग्गतिं नुपपज्जहं ॥
५. “ऊनतिंसे कप्पसते, समलङ्कतनामको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
६. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सुपारिचरियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सुपारिचरियत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. कणवेरपुप्फियत्थेरअपदानं

७. “सिद्धत्थो नाम भगवा, लोकजेट्ठो नरासभो ।
पुरक्खतो सावकेहि, नगरं पटिपज्जथ ॥
८. “रज्जो अन्तेपुरे आसिं, गोपको अभिसम्मतो ।
पासादे उपविट्ठोहं, अद्दसं लोकनायकं ॥
९. “कणवेरं [करवीरं (सक्कतानुलोमं), कणवीरं (पाकत)] गहेत्वान, भिक्खुसङ्घे समोकिरिं ।
बुद्धस्स विसुं कत्वान, ततो भिय्यो समोकिरिं ॥
१०. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं [रोपयिं (स्या०)] ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

११. “सत्तासीतिमिहो कप्पे, चतुरासुं महिद्धिका ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

१२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा कणवेरपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कणवेरपुप्फियत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. खज्जकदायकत्थेरअपदानं

१३. “तिस्सस्स खो भगवतो, पुब्बे फलमदासहं ।
नाळिकेरञ्च पादासिं, खज्जकं अभिसम्मत्तं ॥

१४. “बुद्धस्स तमहं दत्त्वा, तिस्सस्स तु महेसिनो ।
मोदामहं कामकामी, उपपज्जिं [कामकारी, उपपज्जं (सी०)] यमिच्छकं [सब्बत्थपि एवमेव दिस्सति] ॥

१५. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, फलदानस्सिदं फलं ॥

१६. “इतो तेरसकप्पमिह, राजा इन्दसमो अहु ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

१७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा खज्जकदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

खज्जकदायकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. देसपूजकत्थेरअपदानं

१८. “अत्थदस्सी तु भगवा, लोकजेट्ठो नरासभो ।
अब्भुगन्त्वान वेहासं, गच्छते अनिलञ्जसे ॥

१९. “यमिह देसे ठितो सत्था, अब्भुगच्छि महामुनि ।
ताहं देसं अपूजेसिं, पसन्नो सेहि पाणिभि ॥

२०. “अट्टारसे कप्पसते, अद्वसं यं महामुनिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, देसपूजायिदं फलं ॥

२१. “एकादसे कप्पसते, गोसुजातसनामको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

२२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा देसपूजको थेरो इमा गाथायो अभसित्थाति ।

देसपूजकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. कणिकारछत्तियत्थेरअपदानं

२३. “वेस्सभू नाम सम्बुद्धो, लोकजेद्धो नरासभो ।
दिवाविहाराय मुनि, ओगाहयि महावनं ॥

२४. “कणिकारं ओचिनित्वा, छत्तं कत्वानहं तदा ।
पुप्फच्छदनं कत्वान, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥

२५. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

२६. “इतो वीसतिकप्पम्हि, सोण्णाभा अट्ट खत्तिया ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

२७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा कणिकारछत्तियो थेरो इमा गाथायो अभसित्थाति ।

कणिकारछत्तियत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. सप्पिदायकत्थेरअपदानं

२८. “फुस्सो नामासि [नामाथ (सी०)] भगवा, आहुतीनं पटिग्गहो ।
गच्छते वीथियं वीरो, निब्बापेन्तो महाजनं ॥

२९. “अनुपुब्बेन भगवा, आगच्छि मम सन्तिकं ।
ततो तं [ततोहं (सी० स्या०)] पत्तं पग्गय्ह, सप्पितेलमदासहं ॥

३०. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं सप्पिमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सप्पिदानस्सिदं फलं ॥

३१. “छप्पज्जासे इतो कप्पे, एको आसि समोदको ।

सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

३२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सप्पिदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सप्पिदायकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. यूथिकपुप्फियत्थेरअपदानं

३३. “चन्दभागानदीतीरे, अनुसोतं वजामहं ।
सयम्भुं अद्दसं तत्थ, सालराजं व फुल्लितं ॥

३४. “पुप्फं यूथिकमादाय, उपगच्छिं महामुनिं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥

३५. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

३६. “सत्तसट्ठिम्हितो कप्पे, एको सामुद्धरो अहु ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

३७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा यूथिकपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

यूथिकपुप्फियत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. दुस्सदायकत्थेरअपदानं

३८. “तिवरायं पुरे रम्मे, राजपुत्तोसहं [राजपुत्तो अहं (सी० स्या०)] तदा ।
पण्णाकारं लभित्वान, उपसन्तस्सदासहं ॥

३९. “अधिवासेसि भगवा, वत्थं [नवं (क०)] हत्थेन आमसि ।
सिद्धत्थो अधिवासेत्वा, वेहासं नभमुग्गमि ॥

४०. “बुद्धस्स गच्छमानस्स, दुस्सा धावन्ति पच्छतो ।
तत्थ चित्तं पसादेसिं, बुद्धो नो अग्गपुग्गलो ॥

४१. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं दुस्समददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, दुस्सदानस्सिदं फलं ॥

४२. “सत्तसङ्गिहितो कप्पे, चक्कवत्ती तदा अहु ।
परिसुद्धोति नामेन, मनुजिन्दो महब्बलो ॥

४३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा दुस्सदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

दुस्सदायकत्थेरस्सापदानं अट्टमं ।

९. समादपकत्थेरअपदानं

४४. “नगरे बन्धुमतिया, महापूगगणो अहु ।
तेसाहं पवरो आसिं, मम बद्धचरा [पट्टचरा (स्या०)] च ते ॥

४५. “सब्बे ते सन्निपातेत्वा, पुञ्जकम्मे समादयिं ।
माळं कस्साम सङ्गस्स, पुञ्जकखेत्तं अनुत्तरं ॥

४६. “साधूति ते पटिस्सुत्वा, मम छन्दवसानुगा ।
निट्ठापेत्वा च तं माळं, विपस्सिस्स अदम्हसे ॥

४७. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं माळमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, माळदानस्सिदं फलं ॥

४८. “एकूनसत्ततिकप्पे [एकूनसङ्गिकप्पम्हि (सी० स्या०)],
एको आसि जनाधिपो ।

आदेय्यो नाम नामेन, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

४९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा समादपको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

समादपकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. पञ्चङ्गुलियत्थेरअपदानं

५०. “तिस्सो नामासि भगवा, लोकजेट्ठो नरासभो ।
पविसति गन्धकुटिं, विहारकुसलो मुनि ॥

५१. “सुगन्धमालमादाय, अगमासिं जिनन्तिकं ।
अपसद्दो च सम्बुद्धे, पञ्चङ्गुलिमदासहं ॥

५२. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं गन्धमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पञ्चङ्गुलिस्सिदं [पञ्चङ्गुलियिदं (सी०)] फलं ॥

५३. “द्वेसत्ततिम्हितो कप्पे, राजा आसिं सयम्पभो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

५४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पञ्चङ्गुलियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पञ्चङ्गुलियत्थेरस्सापदानं दसमं ।

सुपारिचरियवग्गो सत्तरसमो ।

तस्सुद्धानं —

सुपारिचरि कणवेरी, खज्जको देसपूजको ।
कणिकारो सप्पिददो, यूथिको दुस्सदायको ।
माळो च पञ्चङ्गुलिको, चतुपञ्जास गाथकाति ॥

१८. कुमुदवग्गो

१. कुमुदमालियत्थेरअपदानं

१. “पब्बते हिमवन्तम्हि, महाजातस्सरो अहु ।
तत्थजो रक्खसो आसिं, घोररूपो महब्बलो ॥
२. “कुमुदं पुप्फते तत्थ, चक्कमत्तानि जायरे ।
ओचिनामि च तं पुप्फं, बलिनो समितिं तदा ॥
३. “अत्थदस्सी तु भगवा, द्विपदिन्दो नरासभो ।
पुप्फसङ्कोचितं [पुप्फं सङ्कोचितं (सी० स्या०), पुप्फं समोचितं (?)] दिस्वा, आगच्छि मम सन्तिकं ॥
४. “उपागतञ्च सम्बुद्धं, देवदेवं नरासभं ।
सब्बञ्च पुप्फं पग्गह, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥
५. “यावता हिमवन्तन्ता, परिसा सा [हिमवन्तस्मिं, याव माला (स्या०)] तदा अहु ।
तावच्छदनसम्पन्नो, अगमासि तथागतो ॥

६. “अट्टारसे कप्पसते, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
७. “इतो पन्नरसे कप्पे, सत्ताहेसुं जनाधिपा ।
सहस्सरथनामा ते, चक्कवत्ती महब्बला ॥
८. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा कुमुदमालियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कुमुदमालियत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. निस्सेणिदायकत्थेरअपदानं

९. “कोण्डञ्जस्स भगवतो, लोकजेट्टस्स तादिनो ।
आरोहत्थाय पासादं, निस्सेणी कारिता मया ॥
१०. “तेन चित्तप्पसादेन, अनुभोत्वान सम्पदा ।
धारेमि अन्तिमं देहं, सम्मासम्बुद्धसासने ॥
११. “एकत्तिसम्हि कप्पानं, सहस्सम्हि तयो अहुं [महा (सी० स्या०)] ।
सम्बहुला नाम राजानो, चक्कवत्ती महब्बला ॥
१२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा निस्सेणिदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

निस्सेणिदायकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. रत्तिपुप्फियत्थेरअपदानं

१३. “मिगलुद्धो पुरे आसिं, अरञ्जे कानने अहं ।
विपस्सिं अदसं बुद्धं, देवदेवं नरासभं ॥
१४. “रत्तिकं पुप्फितं दिस्वा, कुटजं धरणीरुहं ।
समूलं पग्गहेत्वान, उपनेसिं महेसिनो ॥
१५. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुप्फदानस्सिदं फलं ॥

१६. “इतो च अट्टमे कप्पे, सुप्पसन्नसनामको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, राजाहोसिं महब्बलो ॥

१७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा रत्तिपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

रत्तिपुप्फियत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. उदपानदायकत्थेरअपदानं

१८. “विपस्सिनो भगवतो, उदपानो कतो मया ।
पिण्डपातञ्च दत्त्वा [\[गहेत्त्वान \(स्या०\)\]](#), निव्यादेसिमहं तदा ॥

१९. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, उदपानस्सिदं फलं ॥

२०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा उदपानदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उदपानदायकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. सीहासनदायकत्थेरअपदानं

२१. “निब्बुते लोकनाथम्हि, पदुमुत्तरनायके ।
पसन्नचित्तो सुमनो, सीहासनमदासहं ॥

२२. “बहूहि गन्धमालेहि, दिट्ठधम्मसुखावहे ।
तत्थ पूजञ्च कत्त्वान, निब्बायति बहुज्जनो ॥

२३. “पसन्नचित्तो सुमनो, वन्दित्वा बोधिमुत्तमं ।
कप्पानं सतसहस्सं, दुग्गतिं नुपपज्जहं ॥

२४. “पन्नरससहस्सम्हि, कप्पानं अट्ठ आसु ते [\[अट्ठ आसयुं \(क०\)\]](#) ।
सिलुच्चयसनामा च, राजानो चक्कवत्तिनो ॥

२५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सीहासनदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सीहासनदायकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. मग्गदत्तिकत्थेरअपदानं

२६. “अनोमदस्सी भगवा, द्विपदिन्दो नरासभो ।
दिट्ठधम्मसुखत्थाय, अब्भोकासम्हि चङ्कमि ॥
२७. “उद्धते पादे पुप्फानि, सोभं मुद्धनि तिट्ठरे ।
पसन्नचित्तो सुमनो, वन्दित्वा पुप्फमोकिरिं ॥
२८. “वीसकप्पसहस्सम्हि, इतो पञ्च जना अहुं ।
पुप्फच्छदनिया नाम, चक्कवत्ती महब्बला ॥
२९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा मग्गदत्तिको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

मग्गदत्तिकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. एकदीपियत्थेरअपदानं

३०. “पदुमुत्तरस्स मुनिनो, सळले बोधिमुत्तमे ।
पसन्नचित्तो सुमनो, एकदीपं अदासहं ॥
३१. “भवे निब्बत्तमानम्हि, निब्बत्ते पुञ्ञसञ्चये ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, दीपदानस्सिदं फलं ॥
३२. “सोळसे कप्पसहस्से, इतो ते चतुरो जना ।
चन्दाभा नाम नामेन, चक्कवत्ती महब्बला ॥
३३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा एकदीपियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

एकदीपियत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

नवमं भाणवारं ।

८. मणिपूजकत्थेरअपदानं

३४. “ओरेन हिमवन्तस्स, नदिका सम्पवत्तथ ।
तस्सा चानुपखेत्तम्हि, सयम्भू वसते तदा ॥

३५. “मणिं पग्गय्ह पल्लङ्कं, साधुचित्तं मनोरमं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥

३६. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं मणिं अभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

३७. “इतो च द्वादसे कप्पे, सतरंसीसनामका ।
अट्ठ ते आसुं राजानो, चक्कवत्ती महब्बला ॥

३८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा मणिपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

मणिपूजकत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. तिकिच्छकत्थेरअपदानं

३९. “नगरे बन्धुमतिया, वेज्जो आसिं सुसिक्खितो ।
आतुरानं सदुक्खानं, महाजनसुखावहो ॥

४०. “ब्याधितं समणं दिस्वा, सीलवन्तं महाजुतिं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, भेसज्जमददिं तदा ॥

४१. “अरोगो आसि तेनेव, समणो संवुतिन्द्रियो ।
असोको नाम नामेन, उपट्ठाको विपस्सिनो ॥

४२. “एकनवुतितो कप्पे, यं ओसधमदासहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, भेसज्जस्स इदं फलं ॥

४३. “इतो च अट्ठमे कप्पे, सब्बोसधसनामको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

४४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तिकिच्छको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिकिच्छकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. सङ्खुपट्ठाकत्थेरअपदानं

४५. “वेस्सभुम्हि भगवति, अहोसारामिको अहं ।

पसन्नचित्तो सुमनो, उपट्ठिं सङ्गमुत्तमं ॥

४६. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, उपट्ठानस्सिदं फलं ॥

४७. “इतो ते सत्तमे कप्पे, सत्तेवासुं समोदका ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

४८. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सङ्खुपट्ठाको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सङ्खुपट्ठाकत्थेरस्सापदानं दसमं ।

कुमुदवग्गो अट्ठारसमो ।

तस्सुद्धानं —

कुमुदो अथ निस्सेणी, रत्तिको उदपानदो ।
सीहासनी मग्गददो, एकदीपी मणिप्पदो ।
तिकिच्छको उपट्ठाको, एकपञ्जास गाथकाति ॥

१९. कुटजपुष्पियवग्गो

१. कुटजपुष्पियत्थेरअपदानं

१. “सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, सतरंसिव उगगतं ।
दिसं अनुविलोकेन्तं, गच्छन्तं अनिलज्जसे ॥
२. “कुटजं पुष्पितं दिस्वा, संवित्थतसमोत्थतं ।
रुक्खतो ओचिनित्वान, फुस्सस्स अभिरोपयिं ॥
३. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं पुष्पमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
४. “इतो सत्तरसे कप्पे, तयो आसुं सुपुष्फिता ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥
५. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।

छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा कुटजपुण्ड्रियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कुटजपुण्ड्रियत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. बन्धुजीवकत्थेरअपदानं

६. “सिद्धत्थो नाम सम्बुद्धो, सयम्भू सब्धि वणिगतो ।
समाधिं सो समापन्नो, निसीदि पब्बतन्तरे ॥

७. “जातस्सरे गवेसन्तो, दकजं पुण्ड्रमुत्तमं ।
बन्धुजीवकपुण्ड्रानि, अदसं समनन्तरं ॥

८. “उभो हत्थेहि पग्गह, उपागच्छिं महामुनिं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, सिद्धत्थस्साभिरोपयिं ॥

९. “चतुन्नवुत्तितो कप्पे, यं पुण्ड्रमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

१०. “इतो चातुदसे कप्पे, एको आसिं जनाधिपो ।
समुदकप्पो नामेन, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

११. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा बन्धुजीवको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

बन्धुजीवकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. कोटुम्बरियत्थेरअपदानं

१२. “कणिकारं व जेतन्तं, निसिन्नं पब्बतन्तरे ।
अप्पमेय्यं व उदधिं, वित्थतं धरणिं यथा ॥

१३. “पूजितं [परेतं (सी०)] देवसङ्घेन, निसभाजानियं यथा ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, उपागच्छिं नरुत्तमं ॥

१४. “सत्तपुण्ड्रानि पग्गह, कोटुम्बरसमाकुलं ।
बुद्धस्स अभिरोपेसिं, सिखिनो लोकबन्धुनो ॥

१५. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
१६. “इतो वीसतिकप्पम्हि, महानेलसनामको ।
एको आसि महातेजो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
१७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा कोटुम्बरियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कोटुम्बरियत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. पञ्चहत्थियत्थेरअपदानं

१८. “तिस्सो नामासि भगवा, लोकजेट्ठो नरासभो ।
पुरक्खतो सावकेहि, रथियं पटिपज्जथ ॥
१९. “पञ्च उप्पलहत्था च, चातुरा ठपिता मया ।
आहुतिं दातुकामोहं, पग्गणिं वतसिद्धिया [पुत्तोम्हि हितसिद्धिया (स्या०)] ॥
२०. “सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, गच्छन्तं अन्तरापणे ।
बुद्धरंसीहि फुट्ठोस्मि [बुद्धरंस्याभिफुट्ठोम्हि (सी०), बुद्धरंसाभिघुट्ठोस्मि (क०)], पूजेसिं द्विपदुत्तमं ॥
२१. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
२२. “इतो तेरसकप्पम्हि, पञ्च सुसभसम्मता ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥
२३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पञ्चहत्थियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पञ्चहत्थियत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. इसिमुग्गदायकत्थेरअपदानं

२४. “उदेन्तं सतरंसिव, पीतरंसिव [सितरंसिव (सी०)] भाणुमं ।
ककुधं विलसन्तं, पदुमुत्तरनायकं ॥
२५. “इसिमुग्गानि पिसित्वा [इसिसुग्गानि पिंसेत्वा (सी०), इसिमुग्गं निमन्तेत्वा (स्या०)], मधुखुद्दे अनीळके ।

पासादेव ठितो सन्तो, अदासिं लोकबन्धुनो ॥

२६. “अट्टसतसहस्सानि, अहेसुं बुद्धसावका ।
सब्बेसं पत्तपूरेन्तं [पत्तपूरं तं (सी०)], ततो चापि बहुत्तरं ॥

२७. “तेन चित्तप्पसादेन, सुक्कमूलेन चोदितो ।
कप्पानं सतसहस्सं, दुग्गतिं नुपपज्जहं ॥

२८. “चत्तालीसमिह सहस्से, कप्पानं अट्ठित्स ते ।
इसिमुग्गसनामा [महिसमन्तनामा (स्या०)] ते, चक्कवत्ती महब्बला ॥

२९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा इसिमुग्गदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

इसिमुग्गदायकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. बोधिउपट्ठाकत्थेरअपदानं

३०. “नगरे रम्मवतिया, आसिं मुरजवादको ।
निच्चुपट्ठानयुत्तोमिह, गतोहं बोधिमुत्तमं ॥

३१. “सायं पातं उपट्ठित्वा, सुक्कमूलेन चोदितो ।
अट्ठारसकप्पसते, दुग्गतिं नुपपज्जहं ॥

३२. “पन्नरसे कप्पसते, इतो आसिं जनाधिपो ।
मुरजो [दमथो (स्या०)] नाम नामेन, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

३३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा बोधिउपट्ठाको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

बोधिउपट्ठाकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. एकचिन्तिकत्थेरअपदानं

३४. “यदा देवो [देवा (क०)] देवकाया, चवते [चवन्ति (क०)] आयुसङ्ख्या ।
तयो सदा निच्छरन्ति, देवानं अनुमोदतं ॥

३५. “इतो भो सुगतिं गच्छ, मनुस्सानं सहव्यतं ।
मनुस्सभूतो सद्धम्मे, लभ सद्धं अनुत्तरं ॥

३६. “सा ते सद्धा निविट्ठास्स, मूलजाता पतिट्ठिता ।
यावजीवं असंहीरा, सद्धम्ममे सुप्पवेदिते ॥
३७. “कायेन कुसलं कत्वा, वाचाय कुसलं बहुं ।
मनसा कुसलं कत्वा, अब्बापज्जं [अब्बापज्जं (स्या०), अप्पमाणं (इतिवुत्तके ८३)] निरूपधिं ॥
३८. “ततो ओपधिकं पुज्जं, कत्वा दानेन तं बहुं ।
अज्जेपि मच्चे सद्धम्ममे, ब्रह्मचरिये निवेसयं ॥
३९. “इमाय अनुकम्पाय, देवा देवं यदा विदू ।
चवन्तं अनुमोदन्ति, एहि देव पुनप्पुनं [देवपुरं पुन (स्या०)] ॥
४०. “संवेगो मे [संविग्गोहं (स्या०)] तदा आसि, देवसङ्घे समागते ।
कंसु नाम अहं योनिं, गमिस्सामि इतो चुतो ॥
४१. “मम संवेगमज्जाय, समणो भावितिन्द्रियो ।
ममुद्धरितुकामो सो, आगच्छि मम सन्तिकं ॥
४२. “सुमनो नाम नामेन, पदुमुत्तरसावको ।
अत्थधम्मनुसासित्वा, संवेजेसि ममं तदा ॥
४३. “तस्साहं वचनं सुत्वा, बुद्धे चित्तं पसादयिं ।
तं धीरं अभिवादेत्वा, तत्थ कालंकतो अहं ॥
४४. “उपपज्जिं स [उपपज्जिस्सं (सी०)] तत्थेव, सुक्कमूलेन चोदितो ।
कप्पानं सतसहस्सं, दुग्गतिं नुपपज्जहं ॥
४५. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा एकचिन्तिको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

एकचिन्तिकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. तिकणिणपुप्फियत्थेरअपदानं

४६. “देवभूतो अहं सन्तो, अच्छराहि पुरक्खतो ।
पुब्बकम्मं सरित्त्वान, बुद्धसेट्ठं अनुस्सरिं ॥
४७. “तिकणिणपुप्फं [किंकिणिपुप्फं (क०)] पग्गह, सकं चित्तं पसादयिं ।

बुद्धमिह अभिरोपेसिं, विपस्सिमिह नरासभे ॥

४८. “एकनवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

४९. “तेसत्ततिमिहो कप्पे, चतुरासुं रमुत्तमा ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

५०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तिकण्णिपुप्फियो [किंणिकपुप्फियो (क०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिकण्णिपुप्फियत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. एकचारियत्थेरअपदानं

५१. “तावतिंसेसु देवेसु, महाघोसो तदा अहु ।
बुद्धो च लोके निब्बाति, मयज्जम्ह सरागिनो ॥

५२. “तेसं संवेगजातानं, सोकसल्लसमङ्गिनं ।
सबलेन उपत्थद्धो, अगमं बुद्धसन्तिकं ॥

५३. “मन्दारवं गहेत्वान, सङ्गीति [संहितं (सी०), सङ्गितं (स्या०)] अभिनिम्मितं ।
परिनिब्बुतकालमिह, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥

५४. “सब्बे देवानुमोदिसु, अच्छरायो च मे तदा ।
कप्पानं सतसहस्सं, दुग्गतिं नुपपज्जहं ॥

५५. “सट्ठिकप्पसहस्समिह, इतो सोळस ते जना ।
महामल्लजना नाम, चक्कवत्ती महब्बला ॥

५६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा एकचारियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

एकचारियत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. तिवण्टिपुप्फियत्थेरअपदानं

५७. “अभिभूतं पनिज्झन्ति [अभिभूतोपनिज्झन्ति (सी०)], सब्बे सङ्गम्म ते ममं [अभिभुं थेरं पनिज्झाम, सब्बे
सङ्गम्म ते मयं (स्या०)] ।

तेसं निज्झायमानानं, परिळाहो अजायथ ॥

५८. “सुनन्दो नाम नामेन, बुद्धस्स सावको तदा ।
धम्मदस्सिस्स मुनिनो, आगच्छि मम सन्तिकं ॥

५९. “ये मे बद्धचरा आसुं, ते मे पुष्पं अदुं तदा ।
ताहं पुष्पं गहेत्वान, सावके अभिरोपयिं ॥

६०. “सोहं कालंकतो तत्थ, पुनापि उपपज्जहं ।
अट्टारसे कप्पसते, विनिपातं न गच्छहं ॥

६१. “तेरसेतो कप्पसते, अट्टासुं धूमकेतुनो ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

६२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तिवण्टिपुष्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिवण्टिपुष्फियत्थेरस्सापदानं दसमं ।

कुटजपुष्फियवग्गो एकूनवीसतिमो ।

तस्सुद्धानं —

कुटजो बन्धुजीवी च, कोटुम्बरिकहत्थियो ।
इसिमुग्गो च बोधि च, एकचिन्ती तिकण्णिको ।
एकचारी तिवण्टि च, गाथा द्वासट्ठि कित्तिताति ॥

२०. तमालपुष्फियवग्गो

१. तमालपुष्फियत्थेरअपदानं

१. “चुल्लासीतिसहस्सानि, थम्भा सोवण्णया अहू ।
देवलट्ठिपटिभागं, विमानं मे सुनिम्मितं ॥

२. “तमालपुष्पं पग्गय्ह, विप्पसन्नेन चेतसा ।
बुद्धस्स अभिरोपयिं, सिखिनो लोकबन्धुनो ॥

३. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

४. “इतो वीसतिमे कप्पे, चन्दतित्तोति एकको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
५. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा तमालपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तमालपुप्फियत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. तिणसन्थारकत्थेरअपदानं

६. “यदा वनवासी [यं दायवासिको (सी०)] इसि, तिणं लायति सत्थुनो ।
सब्बे पदक्खिणावट्ठा [पदक्खिणावत्ता (सी० स्या०)], पथब्बा [पुथब्बा (सी०)] निपत्तिसु ते ॥
७. “तमहं तिणमादाय, सन्थरिं धरणुत्तमे ।
तीणेव तालपत्तानि, आहरित्वानहं तदा ॥
८. “तिणेन छदनं कत्वा, सिद्धत्थस्स अदासहं ।
सत्ताहं धारयुं तस्स [तत्थ (स्या०)], देवमानुससत्थुनो ॥
९. “चतुन्नवुत्तितो कप्पे, यं तिणं अददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, तिणदानस्सिदं फलं ॥
१०. “पञ्चसट्ठिम्हितो कप्पे, चत्तारोसुं महब्बना ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥
११. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे० ... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तिणसन्थारको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिणसन्थारकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. खण्डपुल्लियत्थेरअपदानं

१२. “फुस्सस्स खो भगवतो, थूपो आसि महावने ।
कुञ्जरेहि तदा भिन्नो, परूळ्हो पादपो [परूळ्हपादपो (सी०), संरूळ्हो पादपो (स्या०)] तहिं ॥

१३. “विसमञ्च समं कत्वा, सुधापिण्डं अदासहं ।
तिलोकगरुनो तस्स, गुणेहि परितोसितो [परितो सुतो (क०)] ॥

१४. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सुधापिण्डस्सिदं फलं ॥

१५. “सत्तसत्ततिकप्पम्हि, जितसेनासुं सोळस ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

१६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा खण्डफुल्लियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

खण्डपुल्लियत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. असोकपूजकत्थेरअपदानं

१७. “तिवरायं [तिपुरायं (स्या०)] पुरे रम्मे, राजुय्यानं अहु तदा ।
उय्यानपालो तत्थासिं, रज्जो बद्धचरो अहं ॥

१८. “पदुमो नाम नामेन, सयम्भू सप्पभो अहु ।
निसिन्नं [निसिन्नो (क०)] पुण्डरीकम्हि, छाया न जहि तं मुनिं ॥

१९. “असोकं पुप्फितं दिस्वा, पिण्डभारं सुदस्सनं ।
बुद्धस्स अभिरोपेसिं, जलजुत्तमनामिनो ॥

२०. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

२१. “सत्ततिसम्हितो कप्पे, सोळस अरणज्जहा [अरुणज्जहा (सी०)] ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

२२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा असोकपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

असोकपूजकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. अङ्गोलकत्थेरअपदानं

२३. “अङ्गोलं पुप्फितं दिस्वा, मालावरं सकोसकं [समोगधं (स्या०)] ।

ओचिनिट्वान तं पुष्पं, अगमं बुद्धसन्तिकं ॥

२४. “सिद्धत्थो तस्मिं समये, पतिलीनो महामुनि ।
मुहुत्तं पटिमानेत्वा, गुहायं पुष्पमोकिरिं ॥

२५. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं पुष्पमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुष्पदानस्सिदं [बुद्धपूजायिदं (सी० स्या०)] फलं ॥

२६. “छत्तिंसमिह इतो कप्पे, आसेको देवगज्जितो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

२७. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे० ... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अङ्गोलको थेरो इमा गाथायो अभसित्थाति ।

अङ्गोलकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. किसलयपूजकत्थेरअपदानं

२८. “नगरे द्वारवतिया, मालावच्छो ममं अहु ।
उदपानो च तत्थेव, पादपानं विरोहनो ॥

२९. “सबलेन उपत्थद्धो, सिद्धत्थो अपराजितो ।
ममानुकम्पमानो सो, गच्छते अनिलज्जसे ॥

३०. “अज्जं किञ्चि न पस्सामि, पूजायोगं महेसिनो ।
असोकं पल्लवं दिस्वा, आकासे उक्खिपिं अहं ॥

३१. “बुद्धस्स ते किसलया, गच्छतो यन्ति पच्छतो ।
ताहं दिस्वान संविजिं [सोहं दिस्वान तं इद्धिं (सी० स्या०)], अहो बुद्धस्सुळारता ॥

३२. “चतुन्नवुतितो कप्पे, पल्लवं अभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

३३. “सत्तित्तिसे [सत्तवीसे (सी० स्या०)] इतो कप्पे, एको एकस्सरो अहु ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

३४. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे० ... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा किसलयपूजको थेरो इमा गाथायो अभसित्थाति ।

किसलयपूजकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. तिन्दुकदायकत्थेरअपदानं

३५. “गिरिदुग्गचरो आसिं, मक्कटो थामवेगिको ।
फलिनं तिन्दुकं दिस्वा, बुद्धसेट्ठं अनुस्सरिं ॥
३६. “निक्खमित्वा कतिपाहं, विचिनिं लोकनायकं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, सिद्धत्थं तिभवन्तगुं ॥
३७. “मम सङ्कप्पमज्जाय, सत्था लोके अनुत्तरो ।
खीणासवसहस्सेहि, आगच्छि मम सन्तिकं ॥
३८. “पामोज्जं जनयित्वान, फलहत्थो उपागमिं ।
पटिग्गहेसि भगवा, सब्बज्जू वदतं वरो ॥
३९. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं फलं अददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, फलदानस्सिदं फलं ॥
४०. “सत्तपज्जासकप्पम्हि, उपनन्दसनामको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
४१. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तिन्दुकदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिन्दुकदायकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. मुट्ठिपूजकत्थेरअपदानं

४२. “सुमेधो नाम भगवा, लोकजेट्ठो नरासभो ।
पच्छिमे अनुकम्पाय, पधानं पदही जिनो ॥
४३. “तस्स चङ्कममानस्स, द्विपदिन्दस्स तादिनो ।
गिरिनेलस्स पुप्फानं, मुट्ठिं बुद्धस्स रोपरिं ॥
४४. “तेन चित्तप्पसादेन, सुक्कमूलेन चोदितो ।
तिसकप्पसहस्सानि, दुग्गतिं नुपपज्जहं ॥
४५. “तेवीसतिकप्पसते, सुनेलो नाम खत्तियो ।

सत्तरतनसम्पन्नो, एको आसिं महब्बलो ॥

४६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा मुट्ठिपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

मुट्ठिपूजकत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. किंकणिकपुष्पियत्थेरअपदानं

४७. “सुमङ्गलोति नामेन, सयम्भू अपराजितो ।
पवना निक्खमित्तवान, नगरं पाविसी जिनो ॥

४८. “पिण्डचारं चरित्तवान, निक्खम्म नगरा मुनि ।
कतकिच्चोव सम्बुद्धो, सो वसी वनमन्तरे ॥

४९. “किंकणिकपुष्पं पग्गय्ह, बुद्धस्स अभिरोपयिं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, सयम्भुस्स महेसिनो ॥

५०. “चतुन्नवुत्तितो कप्पे, यं पुष्पमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

५१. “छळासीतिम्हितो कप्पे, अपिलासिसनामको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

५२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा किंकणिकपुष्पियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

किंकणिकपुष्पियत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. यूथिकपुष्पियत्थेरअपदानं

५३. “पदुमुत्तरो नाम जिनो, आहुतीनं पटिग्गहो ।
पवना निक्खमित्तवान, विहारं याति चक्खुमा ॥

५४. “उभो हत्थेहि पग्गय्ह, यूथिकं पुष्पमुत्तमं ।
बुद्धस्स अभिरोपयिं, मेत्तचित्तस्स तादिनो ॥

५५. “तेन चित्तप्पसादेन, अनुभोत्त्वान सम्पदा ।
कप्पानं सतसहस्सं, दुग्गतिं नुपपज्जहं ॥

५६. “इतो पञ्जासकप्पेसु, एको आसिं जनाधिपो ।
समित्तनन्दनो नाम, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

५७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा यूथिकपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

यूथिकपुप्फियत्थेरस्सापदानं दसमं ।

तमालपुप्फियवग्गो वीसतिमो ।

तस्सुद्धानं —

तमालतिणसन्थारो, खण्डफुल्लि असोकियो ।
अङ्गोलकी किसलयो, तिन्दुको नेलपुप्फियो ।
किंकाणिको यूथिको च, गाथा पञ्जास अट्ठ चाति ॥

अथ वग्गुद्धानं —

भिक्षादायी परिवारो, सेरेय्यो सोभितो तथा ।
छत्तञ्च बन्धुजीवी च, सुपारिचरियोपि च ॥

कुमुदो कुटजो चेव, तमालि दसमो कतो ।
छसतानि च गाथानि, छसट्ठि च ततुत्तरि ॥

भिक्षावग्गदसकं ।

दुतियसतकं समत्तं ।

२१. कणिकारपुप्फियवग्गो

१. कणिकारपुप्फियत्थेरअपदानं

१. “कणिकारं पुप्फितं दिस्वा, ओचिन्तित्वानहं तदा ।
तिस्सस्स अभिरोपेसिं, ओघतिण्णस्स तादिनो ॥

२. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

३. “पञ्चत्तिसे इतो कप्पे, अरुणपाणीति विस्सुतो ।

सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

४. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा कणिकारपुण्ड्रियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कणिकारपुण्ड्रियत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. मिनेलपुण्ड्रियत्थेरअपदानं

५. “सुवण्णवण्णो भगवा, सतरंसी पतापवा ।
चङ्कमनं समारूळ्हो, मेत्तचित्तो सिखीसभो ॥
६. “पसन्नचित्तो सुमनो, वन्दित्वा [थोमेत्वा (स्या०)] जाणमुत्तमं ।
मिनेलपुण्ड्रं पग्गह, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥
७. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुण्ड्रमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
८. “एकूनतिसकप्पम्हि, सुमेघघननामको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

९. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा मिनेलपुण्ड्रियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

मिनेलपुण्ड्रियत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. किङ्कणिपुण्ड्रियत्थेरअपदानं

१०. “कञ्चनगियसङ्कासो, सब्बज्जू लोकनायको ।
ओदकं दहमोग्गह, सिनायि लोकनायको ॥
११. “पग्गह किङ्कणिं [किङ्कणिं (सी०)] पुण्ड्रं, विपस्सिस्साभिरोपयिं ।
उदग्गचित्तो सुमनो, द्विपदिन्दस्स तादिनो ॥
१२. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं पुण्ड्रमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

१३. “सत्तवीसतिकप्पम्हि, राजा भीमरथो अहु ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

१४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा किङ्कणिपुप्फियो [किङ्कणिपुप्फियो (सी०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

किङ्कणिपुप्फियत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. तरणियत्थेरअपदानं

१५. “अत्थदस्सी तु भगवा, द्विपदिन्दो नरासभो ।
पुरक्खतो सावकेहि, गङ्गातीरमुपागमि ॥

१६. “समतित्ति काकपेय्या, गङ्गा आसि दुरुत्तरा ।
उत्तारयिं भिक्खुसङ्घं, बुद्धञ्च द्विपदुत्तमं ॥

१७. “अट्टारसे कप्पसते, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, तरणाय इदं फलं ॥

१८. “तेरसेतो कप्पसते, पञ्च सब्भोभवा [सब्भोगवा (सी०)] अहुं ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

१९. “पच्छिमे च भवे अस्मिं, जातोहं ब्राह्मणे कुले ।
सद्धिं तीहि सहायेहि, पब्बजिं सत्थु सासने ॥

२०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तरणियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तरणियत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. निग्गुण्डिपुप्फियत्थेरअपदानं

२१. “विपस्सिस्स भगवतो, आसिमारामिको अहं ।
निग्गुण्डिपुप्फं पग्गह, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥

२२. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

२३. “पञ्चवीसे [पञ्चतिंसे (सी० स्या०)] इतो कप्पे, एको आसिं जनाधिपो ।

महापतापनामेन, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

२४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा निग्गुण्डिपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

निग्गुण्डिपुप्फियत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. उदकदायकत्थेरअपदानं

२५. “भुञ्जन्तं समणं दिस्वा, विप्पसन्नमनाविलं ।
घटेनोदकमादाय, सिद्धत्थस्स अदासहं ॥

२६. “निम्मलो होमहं अज्ज, विमलो खीणसंसयो ।
भवे निब्बत्तमानमिह, फलं निब्बत्तते मम [सुभं (सी०)] ॥

२७. “चतुन्नवुतितो कप्पे, उदकं यमदासहं [यं तदा अदं (सी०), अददिं तदा (स्या०)] ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, दकदानस्सिदं फलं ॥

२८. “एकसट्ठिमितो कप्पे, एकोव विमलो अहु ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

२९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा उदकदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उदकदायकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. सललमालियत्थेरअपदानं

३०. “कणिकारवं जोतन्तं, निसिन्नं पब्बतन्तरे ।
ओभासेन्तं दिसा सब्बा, सिद्धत्थं नरसारथिं ॥

३१. “धनुं अद्वेज्जं कत्वान, उसुं सन्नय्हं तदा ।
पुप्फं सवण्टं छेत्वान, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥

३२. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

३३. “एकपज्जासितो कप्पे, एको आसिं जुतिन्धरो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

३४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सललमालियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सललमालियत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. कोरण्डपुप्फियत्थेरअपदानं

३५. “अक्कन्तञ्च पदं दिस्वा, चक्कालङ्कारभूसितं ।

पदेनानुपदं यन्तो, विपस्सिस्स महेसिनो ॥

३६. “कोरण्डं पुप्फितं दिस्वा, समूलं पूजितं मया ।

हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, अवन्दिं पदमुत्तमं ॥

३७. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

३८. “सत्तपज्जासकप्पम्हि, एको वीतमलो अहुं ।

सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

३९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा कोरण्डपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कोरण्डपुप्फियत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. आधारदायकत्थेरअपदानं

४०. “आधारकं मया दिन्नं, सिखिनो लोकबन्धुनो ।

धारेमि पथविं सब्बं, केवलं वसुधं इमं ॥

४१. “किलेसा ज्ञापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।

धारेमि अन्तिमं देहं, सम्मासम्बुद्धसासने ॥

४२. “सत्तवीसे इतो कप्पे, अहेसुं चतुरो जना ।

समन्तवरणा नाम, चक्कवत्ती महब्बला ॥

४३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा आधारदायको [परियादानियो (क०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

आधारदायकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. पापनिवारियत्थेरअपदानं

४४. “तिस्सस्स तु भगवतो, देवदेवस्स तादिनो ।
एकच्छत्तं मया दिन्नं, विप्पसन्नेन चेतसा ॥
४५. “निवुत्तं होति मे पापं, कुसलस्सुपसम्पदा ।
आकासे छत्तं धारेन्ति, पुब्बकम्मस्सिदं फलं ॥
४६. “चरिमं वत्तते मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
धारेमि अन्तिमं देहं, सम्मासम्बुद्धसासने ॥
४७. “द्वेनवुत्ते इतो कप्पे, यं छत्तमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, छत्तदानस्सिदं फलं ॥
४८. “द्वेसत्ततिम्हितो कप्पे, अट्ठासिंसु जनाधिपा ।
महानिदाननामेन, राजानो चक्कवत्तिनो ॥
४९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पापनिवारियो [\[वातातपनिवारियो \(सी०\)\]](#) थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पापनिवारियत्थेरस्सापदानं दसमं ।

कणिकारपुप्फियवग्गो एकवीसतिमो ।

तस्सुद्धानं —

कणिकारो मिनेलज्ज, किङ्कणि तरणेन च ।
निग्गुण्डिपुप्फी दकदो, सललो च कुरण्डको ।
आधारको पापवारी, अट्टतालीस गाथकाति ॥

११. हत्थिवग्गो

१. हत्थिदायकत्थेरअपदानं

१. “सिद्धत्थस्स भगवतो, द्विपदिन्दस्स तादिनो ।
नागसेट्ठो मया दिन्नो, ईसादन्तो उरूळ्हावा ॥
२. “उत्तमत्थं अनुभोमि, सन्तिपदमनुत्तरं ।

नागदानं [अगगदानं (सी० क०)] मया दिन्नं, सब्बलोकहितेसिनो ॥

३. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं नाग [दान (सी० क०)] मददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, नागदानस्सिदं फलं ॥
४. “अट्टसत्ततिकप्पमि, सोळसासिंसु खत्तिया ।
समन्तपासादिका नाम, चक्कवत्ती महब्बला ॥
५. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा हत्थिदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

हत्थिदायकत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. पानधिदायकत्थेरअपदानं

६. “आरज्जिकस्स इसिनो, चिररत्ततपस्सिनो [झायिनो, मेत्तचित्ततपस्सिनो (स्या०)] ।
बुद्धस्स [धम्मस्स (स्या० क०)] भावितत्तस्स, अदासिं पानधिं अहं ॥
७. “तेन कम्मेन द्विपदिन्द, लोकजेट्ट नरासभ ।
दिब्बयानं [सब्बं यानं (सी०)] अनुभोमि, पुब्बकम्मस्सिदं फलं ॥
८. “चतुन्नवुते इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पानधिस्स इदं फलं ॥
९. “सत्तसत्ततितो कप्पे, अट्ट आसिंसु खत्तिया ।
सुयाना नाम नामेन, चक्कवत्ती महब्बला ॥
१०. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पानधिदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पानधिदायकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. सच्चसज्जकत्थेरअपदानं

११. “वेस्सभू तमि समये, भिक्खुसङ्घपुरक्खतो ।
देसेति अरियसच्चानि, निब्बापेन्तो महाजनं ॥

१२. “परमकारुञ्जपत्तोमिह, समितिं अगमासहं ।
सोहं निसिन्नको सन्तो, धम्ममस्सोसि सत्थुनो ॥
१३. “तस्साहं धम्मं सुत्वान, देवलोकं अगच्छहं ।
तिसकप्पानि देवेसु, अवसिं तत्थहं पुरे ॥
१४. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं सज्जमलभिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सच्चसज्जायिदं फलं ॥
१५. “छब्बीसमिह इतो कप्पे, एको आसिं जनाधिपो ।
एकफुसितनामेन, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
१६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सच्चसज्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सच्चसज्जकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. एकसज्जकत्थेरअपदानं

१७. “दुमग्गे पंसुकूलिकं [पंसुकूलिकं (?)], लग्गं दिस्वान सत्थुनो ।
अज्जलिं पग्गहेत्वान, पंसुकूलं अवन्दहं ॥
१८. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं सज्जमलभिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
१९. “पञ्चवीसे इतो कप्पे, एको आसिं जनाधिपो ।
अमिताभोति नामेन, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
२०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा एकसज्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

एकसज्जकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. रंसिसज्जकत्थेरअपदानं

२१. “उदेन्तं सतरंसिं, पीतरंसिं [सितरंसिं व (सी० स्या०)] भाणुमं ।
व्यग्घूसभं पवरं, सुजातं पब्बतन्तरे ॥
२२. “बुद्धस्स आनुभावो सो, जलते पब्बतन्तरे ।

रंसे [रंस्या (?)] चित्तं पसादेत्वा, कप्पं सग्गम्हि मोदहं ॥

२३. “अवसेसेसु कप्पेसु, कुसलं चरितं मया ।
तेन चित्तप्पसादेन, बुद्धानुस्सतियापि च ॥

२४. “तिसकप्पसहस्सेतो, यं सज्जमलभिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धसज्जायिदं फलं ॥

२५. “सत्तपज्जासकप्पम्हि, एको आसिं जनाधिपो ।
सुजातो नाम नामेन, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

२६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा रंसिसज्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

रंसिसज्जकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. सन्धितत्थेरअपदानं

२७. “अस्सत्थे हरितोभासे, संविरूळ्हम्हि पादपे ।
एकं बुद्धगतं सज्जं, अलभिहं [अलभिस्सं (सी०)] पतिस्सतो ॥

२८. “एकत्तिंसे इतो कप्पे, यं सज्जमलभिं तदा ।
तस्सा सज्जाय वाहसा, पत्तो मे आसवक्खयो ॥

२९. “इतो तेरसकप्पम्हि, धनिट्ठो नाम खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

३०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सन्धितो [सण्ठितो (सी०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सन्धितत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. तालवण्टदायकत्थेरअपदानं

३१. “तालवण्टं मया दिन्नं, तिस्सस्सादिच्चबन्धुनो ।
गिम्हनिब्बापनत्थाय, परिळाहोपसन्तिया ॥

३२. “सन्निब्बापेमि रागग्गिं, दोसग्गिज्ज तदुत्तरिं ।
निब्बापेमि च मोहग्गिं, तालवण्टस्सिदं फलं ॥

३३. “किलेसा ज्ञापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
धारेमि अन्तिमं देहं, सम्मासम्बुद्धसासने ॥

३४. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, तालवण्टस्सिदं फलं ॥

३५. “तेसट्ठिम्हि इतो कप्पे, महानामसनामको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

३६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तालवण्टदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तालवण्टदायकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. अक्कन्तसज्जकत्थेरअपदानं

३७. “कुसाटकं गहेत्वान, उपज्झायस्सहं पुरे ।
मन्तञ्च अनुसिक्खामि, गन्थादोसस्स [कण्डभेदस्स (सी०), गण्डभेदस्स (स्या०)] पत्तिया ॥

३८. “अद्वसं विरजं बुद्धं, आहुतीनं पटिग्गहं ।
उसभं पवरं अगं, तिस्सं बुद्धं गणुत्तमं [गजुत्तमं (स्या०)] ॥

३९. “कुसाटकं पत्थरितं, अक्कमन्तं नरुत्तमं ।
समुग्गतं महावीरं, लोकजेट्ठं नरासभं ॥

४०. “दिस्वा तं लोकपज्जोतं, विमलं चन्दसन्निभं ।
अवन्दिं सत्थुनो पादे, विप्पसन्नेन चेतसा ॥

४१. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं अदासिं कुसाटकं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, कुसाटकस्सिदं फलं ॥

४२. “सत्ततिंसे इतो कप्पे, एको आसिं जनाधिपो ।
सुनन्दो नाम नामेन, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

४३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अक्कन्तसज्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अक्कन्तसज्जकत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. सप्पिदायकत्थेरअपदानं

४४. “निसिन्नो पासादवरे, नारीगणपुरक्खतो ।
ब्याधितं समणं दिस्वा, अभिनामेसहं घरं ॥
४५. “उपविट्ठं महावीरं, देवदेवं नरासभं ।
सप्पितेलं मया दिन्नं, सिद्धत्थस्स महेसिनो ॥
४६. “पस्सद्भरथं दिस्वा, विप्पसन्नमुखिन्द्रियं ।
वन्दित्वा सत्थुनो पादे, अनुसंसावयिं पुरे ॥
४७. “दिस्वा मं सुप्पसन्नत्तं [सुप्पसन्नत्तं (स्या० क०) सुप्पसन्नचित्तन्ति अत्थो], इद्धिया पारमिङ्गतो ।
नभं अब्भुग्गमी धीरो, हंसराजाव अम्बरे ॥
४८. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सप्पितेलस्सिदं फलं ॥
४९. “इतो सत्तरसे कप्पे, जुतिदेव [दुतिदेव (स्या०), तुतिदेव (क०)] सनामको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
५०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सप्पिदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सप्पिदायकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. पापनिवारियत्थेरअपदानं

५१. “पियदस्सिस्स भगवतो, चङ्कमं सोधितं मया ।
नळकेहि पटिच्छन्नं, वातातपनिवारणं ॥
५२. “पापं विवज्जनत्थाय, कुसलस्सुपसम्पदा ।
किलेसानं पहानाय, पदहिं सत्थु सासने ॥
५३. “इतो एकादसे कप्पे, अग्गिदेवोति विस्सुतो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
५४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पापनिवारियो [वातातपनिवारियो (?)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पापनिवारित्थेरस्सापदानं दसमं ।

हत्थिवग्गो बावीसतिमो ।

तस्सुद्धानं —

हत्थि पानधि सच्चञ्च, एकसञ्जि च रंसिको ।
सन्धितो तालवण्टञ्च, तथा अक्कन्तसञ्जको ।
सप्पि पापनिवारी च, चतुप्पञ्जास गाथकाति ॥

२३. आलम्बणदायकवग्गो

१. आलम्बणदायकत्थेरअपदानं

१. “अत्थदस्सिस्स भगवतो, लोकजेट्टस्स तादिनो ।
आलम्बणं मया दिन्नं, द्विपदिन्दस्स तादिनो ॥
२. “धरणिं पटिपज्जामि, विपुलं सागरप्परं ।
पाणेसु च इस्सरियं, वत्तेमि वसुधाय च ॥
३. “किलेसा झापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
तिस्सो विज्जा अनुप्पत्ता, कतं बुद्धस्स सासनं ॥
४. “इतो द्वेसट्ठिकप्पम्हि, तयो आसिंसु खत्तिया ।
एकापस्सितनामा ते, चक्कवत्ती महब्बला ॥
५. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा आलम्बणदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

आलम्बणदायकत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. अजिनदायकत्थेरअपदानं

६. “एकत्तिसे इतो कप्पे, गणसत्थारको अहं ।
अद्दसं विरजं बुद्धं, आहुतीनं पटिग्गहं ॥
७. “चम्मखण्डं मया दिन्नं, सिखिनो लोकबन्धुनो ।

तेन कम्मेन द्विपदिन्द, लोकजेडु नरासभ ॥

८. “सम्पत्तिं अनुभोत्वान, किलेसे झापयिं अहं ।
धारेमि अन्तिमं देहं, सम्मासम्बुद्धसासने ॥

९. “एकत्तिसे इतो कप्पे, अजिनं यं अदासहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, अजिनस्स इदं फलं ॥

१०. “इतो पञ्चमके कप्पे, राजा आसिं सुदायको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

११. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अजिनदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अजिनदायकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. द्वेरतनियत्थेरअपदानं

१२. “मिगलुद्धो पुरे आसिं, अरज्जे कानने अहं ।
अद्वसं विरजं बुद्धं, आहुतीनं पटिग्गहं ॥

१३. “मंसपेसि मया दिन्ना, विपस्सिस्स महेसिनो ।
सदेवकस्मिं लोकस्मिं, इस्सरं कारयामहं ॥

१४. “इमिना मंसदानेन, रतनं निब्बत्तते मम ।
दुवेमे रतना लोके, दिट्ठधम्मस्स पत्तिया ॥

१५. “तेहं सब्बे अनुभोमि, मंसदानस्स सत्तिया ।
गत्तज्ज मुदुकं मय्हं, पज्जा निपुणवेदनी ॥

१६. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं मंसमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, मंसदानस्सिदं फलं ॥

१७. “इतो चतुत्थके कप्पे, एको आसिं जनाधिपो ।
महारोहितनामो सो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

१८. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा द्वेरतनियो [द्विरतनियो (सी०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

द्वेतरनियत्थेरस्सापदानं ततियं ।

दसमं भाणवारं ।

४. आरक्खदायकत्थेरअपदानं

१९. “सिद्धत्थस्स भगवतो, वेदि कारापिता [वेदिका कारिता (स्या०)] मया ।
आरक्खो च मया दिन्नो, सुगतस्स महेसिनो ॥
२०. “तेन कम्मविसेसेन, न पस्सिं भयभेरवं ।
कुहिञ्चि उपपन्नस्स, तासो मय्हं न विज्जति ॥
२१. “चतुन्नवुत्तितो कप्पे, यं वेदिं कारयिं पुरे ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, वेदिकाय इदं फलं ॥
२२. “इतो छट्ठमिह कप्पमिह, अपस्सेनसनामको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
२३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा आरक्खदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

आरक्खदायकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. अब्याधिकत्थेरअपदानं

२४. “विपस्सिस्स भगवतो, अगिसालं अदासहं ।
ब्याधिकानञ्च आवासं, उण्होदकपटिग्गहं ॥
२५. “तेन कम्मेनयं मय्हं, अत्तभावो सुनिम्मितो ।
ब्याधाहं नाभिजानामि, पुञ्जकम्मस्सिदं फलं ॥
२६. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं सालमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, अगिसालायिदं फलं ॥
२७. “इतो च सत्तमे कप्पे, एकोसिं अपराजितो [एको आसिं नराधिपो (स्या०)] ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
२८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अब्याधिको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अव्याधिकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. अङ्गोलपुण्ड्रियत्थेरअपदानं

२९. “नारदो [वरदो (क०)] इति मे नामं, कस्सपो इति मं विदू ।
अद्वसं समणानगं, विपस्सिं देवसक्कतं ॥
३०. “अनुब्यञ्जनधरं बुद्धं, आहुतीनं पटिग्गहं ।
अङ्गोलपुण्ड्रं [वकुलपुण्ड्रं (स्या०), बकोलपुण्ड्रं (क०)] पग्गह, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥
३१. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं पुण्ड्रमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
३२. “चतुसत्तितो कप्पे, रोमसो नाम खत्तियो ।
आमुक्कमालाभरणो, सयोगबलवाहनो ॥
३३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अङ्गोलपुण्ड्रियो [वकुलपुण्ड्रियो (स्या०), बकोलपुण्ड्रियो (क०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अङ्गोलपुण्ड्रियत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. सोवण्णवटंसकियत्थेरअपदानं

३४. “उय्यानभूमिं निय्यन्तो, अद्वसं लोकनायकं ।
वटंसकं गहेत्वान, सोवण्णं साधुनिम्मितं ॥
३५. “सीघं ततो समारुह, हत्थिक्खन्धगतो अहं ।
बुद्धस्स अभिरोपेसिं, सिखिनो लोकबन्धुनो ॥
३६. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुण्ड्रमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुण्ड्रपूजायिदं फलं ॥
३७. “सत्तवीसे इतो कप्पे, एको आसिं जनाधिपो ।
महापतापनामेन, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
३८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सोवण्णवटंसकियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सोवण्णवटंसकियत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. मिञ्जवटंसकियत्थेरअपदानं

३९. “निब्बुते लोकनाथम्हि, सिखिम्हि वदतं वरे ।
वटंसकेहि आकिण्णं, बोधिपूजं अकासहं ॥

४०. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पूजमकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बोधिपूजायिदं फलं ॥

४१. “इतो छब्बीसतिकप्पे, अहुं मेघब्भनामको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

४२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा मिञ्जवटंसकियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

मिञ्जवटंसकियत्थेरस्सापदानं अट्टमं ।

९. सुकतावेळियत्थेरअपदानं

४३. “असितो नाम नामेन, मालाकारो अहं [अहुं (?)] तदा ।
आवेळं पग्गहेत्त्वान, रज्जो दातुं वजामहं ॥

४४. “असम्पत्तोम्हि [असम्पत्तोम्हि (सी०), असम्पत्तोव (?)] राजानं, अद्दसं सिखिनायकं ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥

४५. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

४६. “पञ्चवीसे इतो कप्पे, राजाहोसिं महब्बलो ।
वेभारो नाम नामेन, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

४७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सुकतावेळियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सुकतावेळियत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. एकवन्दनियत्थेरअपदानं

४८. “उसभं पवरं वीरं, वेस्सभुं विजिताविनं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, बुद्धसेट्ठमवन्दहं ॥

४९. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, वन्दनाय इदं फलं ॥

५०. “चतुवीसतिकप्पम्हि, विकतानन्दनामको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

५१. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा एकवन्दनियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

एकवन्दनियत्थेरस्सापदानं दसमं ।

आलम्बणदायकवग्गो तेवीसतिमो ।

तस्सुद्धानं —

आलम्बणञ्च अजिनं, मंसदारखदायको ।
अव्याधि अङ्गोलं [वकुलं (स्या०), बकुळं (क०)] सोण्णं, मिज्जआवेळवन्दनं ।
पञ्चपञ्जास गाथायो, गणिता अत्थदस्सिभि ॥

२४. उदकासनवग्गो

१. उदकासनदायकत्थेरअपदानं

१. “आरामद्वारा निक्खम्म, फलकं सन्थरिं अहं ।
उदकञ्च उपट्ठासिं, उत्तमत्थस्स पत्तिया ॥

२. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, आसने चोदके फलं ॥

३. “इतो पन्नरसे कप्पे, अभिसामसमक्खयो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

४. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा उदकासनदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उदकासनदायकत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. भाजनपालकत्थेरअपदानं

५. “नगरे बन्धुमतिया, कुम्भकारो अहं तदा ।
भाजनं अनुपालेसिं, भिक्खुसङ्घस्स तावदे ॥
६. “एकनवुतितो कप्पे, भाजनं अनुपालयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, भाजनस्स इदं फलं ॥
७. “तेपज्जासे इतो कप्पे, अनन्तजालिनामको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा भाजनपालको [भाजनदायको (सी० स्या०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

भाजनपालकत्थेरस्सापदानं दितियं ।

३. सालपुष्फियत्थेरअपदानं

९. “अरुणवतिया नगरे, अहोसिं पूपिको तदा ।
मम द्वारेन गच्छन्तं, सिखिनं अदसं जिनं ॥
१०. “बुद्धस्स पत्तं पग्गह, सालपुष्फं अदासहं ।
सम्मगतस्स बुद्धस्स, विप्पसन्नेन चेतसा ॥
११. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुष्फमभिदासहं [यं खज्जकमदासहं (सी०), यं खज्जमभिदासहं (क०) सालपुष्फनामकं
खज्जकं वा भवेय्य] ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सालपुष्फस्सिदं फलं ॥
१२. “इतो चुदसकप्पम्हि, अहोसिं अमितज्जलो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
१३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सालपुष्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सालपुष्फियत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. किलज्जदायकत्थेरअपदानं

१४. “तिवरायं पुरे रम्मे, नळकारो अहं तदा ।

सिद्धत्थे लोकपज्जोते, पसन्ना जनता तहिं ॥

१५. “पूजत्थं लोकनाथस्स, किलञ्जं परियेसति ।
बुद्धपूजं करोन्तानं, किलञ्जं अददिं अहं ॥

१६. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, किलञ्जस्स इदं फलं ॥

१७. “सत्तसत्ततिकप्पमिह, राजा आसिं जलद्धरो [जुतिन्धरो (सी०)] ।
सत्तरत्तनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

१८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा किलञ्जदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

किलञ्जदायकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. वेदिकारकत्थेरअपदानं

१९. “विपस्सिनो भगवतो, बोधिया पादपुत्तमे ।
पसन्नचित्तो सुमनो, कारेसिं वेदिकं अहं ॥

२०. “एकनवुतितो कप्पे, कारेसिं वेदिकं अहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, वेदिकाय इदं फलं ॥

२१. “इतो एकादसे कप्पे, अहोसिं सूरियस्समो ।
सत्तरत्तनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

२२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा वेदिकारको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

वेदिकारकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. वण्णकारत्थेरअपदानं

२३. “नगरे अरुणवतिया, वण्णकारो अहं तदा ।
चेतिये दुस्सभण्डानि, नानावण्णं रजेसहं [रजिं अहं (क०), रजेमहं (स्या०)] ॥

२४. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं वण्णं रजयिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, वण्णदानस्सिदं फलं ॥

२५. “इतो तेवीसतिकप्पे, वण्णसम [चन्दुपम (सी०), चन्दसम (स्या०)] सनामको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

२६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा वण्णकारो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

वण्णकारत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. पियालपुप्फियत्थेरअपदानं

२७. “मिगलुद्धो पुरे आसिं, अरज्जे कानने अहं ।
पियालं पुप्फितं दिस्वा, गतमग्गे खिपिं अहं ॥

२८. “एकनवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

२९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पियालपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पियालपुप्फियत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. अम्बयागदायकत्थेरअपदानं

३०. “सके सिप्पे अपत्थद्धो, अगमं काननं अहं ।
सम्बुद्धं यन्तं दिस्वान, अम्बयागं अदासहं ॥

३१. “एकनवुतितो कप्पे, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, अम्बयागस्सिदं फलं ॥

३२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अम्बयागदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अम्बयागदायकत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. जगतिकारकत्थेरअपदानं

३३. “निब्बुते लोकनाथमिह, अत्थदस्सि नरुत्तमे ।
जगती कारिता मय्हं, बुद्धस्स थूपमुत्तमे ॥

३४. “अट्टारसे कप्पसते, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, जगतिया इदं फलं ॥

३५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा जगतिकारको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

जगतिकारकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. वासिदायकत्थेरअपदानं

३६. “कम्मरोहं पुरे आसिं, तिवरायं पुरुत्तमे ।
एका वासि मया दिन्ना, सयम्भुं अपराजितं [सयम्भुम्हिपराजिते (?)] ॥

३७. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं वासिमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, वासिदानस्सिदं फलं ॥

३८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा वासिदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

वासिदायकत्थेरस्सापदानं दसमं ।

उदकासनवग्गो चतुवीसतिमो ।

तस्सुद्धानं —

उदकासनभाजनं, सालपुप्फी किलञ्जको ।
वेदिका वण्णकारो च, पियालअम्बयागदो ।
जगती वासिदाता च, गाथा तिस च अट्ट च ॥

२५. तुवरदायकवग्गो

१. तुवरदायकत्थेरअपदानं

१. “मिगलुद्धो पुरे आसिं, अरञ्जे कानने अहं ।
भरित्वा तुवरमादाय [भरित्वा तुवरमादाय (क०), भज्जितं तुवरमादाय (?) एत्थ तुवरन्ति मुग्गकलायसदिसं
तुवरट्टिन्ति तदट्टकथा । तुवरो धञ्जभेदेति सक्कताभिधाने], सङ्गस्स अददिं अहं ॥

२. “एकनवुतितो कप्पे, यं दानमददिं तदा ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, तुवरस्स इदं फलं ॥

३. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा तुवरदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तुवरदायकत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. नागकेसरियत्थेरअपदानं

४. “धनुं अद्वेज्झं कत्वान, वनमज्झोगहिं अहं ।
केसरं ओगतं [ओसरं (स्या०), ओसटं (सी०)] दिस्वा, पतपत्तं समुट्ठितं ॥
५. “उभो हत्थेहि पग्गय्ह, सिरे कत्वान अज्जलिं ।
बुद्धस्स अभिरोपेसिं, तिस्सस्स लोकबन्धुनो ॥
६. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
७. “तेसत्ततिमिह कप्पमिह [सत्तसत्ततिमे कप्पे (स्या०)], सत्त केसरनामका ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥
८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा नागकेसरियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

नागकेसरियत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. नळिनकेसरियत्थेरअपदानं

९. “जातस्सरस्स वेमज्झे, वसामि जलकुक्कुटो ।
अद्वसाहं [अथद्वसं (सी० स्या०)] देवदेवं, गच्छन्तं अनिलज्जसे ॥
१०. “तुण्डेन केसरिं [केसरं (स्या०)] गय्ह, विप्पसन्नेन चेतसा ।
बुद्धस्स अभिरोपेसिं, तिस्सस्स लोकबन्धुनो ॥
११. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

१२. “तेसत्ततिहि कप्पमिह, सत्त केसरनामका [सत्तपत्तसनामको (सी० स्या०)] ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

१३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा नळिनकेसरियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

नळिनकेसरियत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. विरवपुष्पियत्थेरअपदानं

१४. “खीणासवसहस्सेहि, निव्याति लोकनायको ।
विरवपुष्पमादाय [विरविपुष्पं पग्गक्ख (सी०)], बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥

१५. “एकनवुतितो कप्पे, यं पुष्पमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

१६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा विरवपुष्पियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

विरवपुष्पियत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. कुटिधूपकत्थेरअपदानं

१७. “सिद्धत्थस्स भगवतो, अहोसिं कुटिगोपको ।
कालेन कालं धूपेसिं, पसन्नो सेहि पाणिभि ॥

१८. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, धूपदानस्सिदं [बुद्धपूजायिदं (सी०)] फलं ॥

१९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा कुटिधूपको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कुटिधूपकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. पत्तदायकत्थेरअपदानं

२०. “परमेन दमथेन, सिद्धत्थस्स महेसिनो ।
पत्तदानं मया दिन्नं, उजुभूतस्स तादिनो ॥

२१. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पत्तदानस्सिदं फलं ॥

२२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पत्तदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पत्तदायकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. धातुपूजकत्थेरअपदानं

२३. “निब्बुते लोकनाथमिह, सिद्धत्थमिह नरुत्तमे ।
एका धातु मया लद्धा, द्विपदिन्दस्स तादिनो ॥

२४. “ताहं धातुं गहेत्त्वान, बुद्धस्सादिच्चबन्धुनो ।
पञ्चवस्से परिचरिं, तिट्ठन्तं नरुत्तमं ॥

२५. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं धातुं पूजयिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, धातुपट्टहने फलं ॥

२६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा धातुपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

धातुपूजकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. सत्तलिपुष्पपूजकत्थेरअपदानं

२७. “सत्त सत्तलिपुष्फानि, सीसे कत्त्वानहं तदा ।
बुद्धस्स अभिरोपेसिं, वेस्सभुमिह नरुत्तमे [\[विभत्तिविपल्लासो चिन्तेतब्बो\]](#) ॥

२८. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुष्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

२९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सत्तलिपुष्पपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सत्तलिपुष्पपूजकत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. बिम्बिजालियत्थेरअपदानं

३०. “पदमुत्तरो नाम जिनो, सयम्भू अग्गपुग्गलो ।
चतुसच्चं पकासेति, दीपेति अमतं पदं ॥
३१. “बिम्बिजालकपुष्फानि [बिम्बजालकपुष्फानि (क०)], पुथु कत्त्वानहं तदा ।
बुद्धस्स अभिरोपेसिं, द्विपदिन्दस्स तादिनो ॥
३२. “अट्टसट्ठिम्हितो कप्पे, चतुरो किञ्जकेसरा ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥
३३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा बिम्बिजालियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

बिम्बिजालियत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. उद्दालकदायकत्थेरअपदानं

३४. “ककुधो नाम नामेन, सयम्भू अपराजितो ।
पवना निक्खमित्वान, अनुप्पत्तो महानदिं ॥
३५. “उद्दालकं गहेत्त्वान, सयम्भुस्स अदासहं ।
संयतस्सुजुभूतस्स, पसन्नमानसो अहं ॥
३६. “एकत्तिंसे इतो कप्पे, यं पुष्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुष्फदानस्सिदं फलं ॥
३७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा उद्दालकदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उद्दालकदायकत्थेरस्सापदानं दसमं ।

तुवरदायकवग्गो पञ्चवीसतिमो ।

तस्सुद्धानं —

तुवरनागनळिना, विरवी कुटिधूपको ।
पत्तो धातुसत्तलियो, बिम्बि उद्दालकेन च ।
सत्तत्तिसति गाथायो, गणितायो विभाविभि ॥

२६. थोमकवग्गो

१. थोमकत्थेरअपदानं

१. “देवलोके ठितो सन्तो, विपस्सिस्स महेसिनो ।
धम्मं सुणित्वा मुदितो, इमं वाचं अभासहं ॥
२. “नमो ते पुरिसाजज्ज, नमो ते पुरिसुत्तम ।
बहुज्जनं [बहुं जनं (सी०)] तारयसि, देसेन्तो अमतं पदं ॥
३. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं वाचमभणिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, थोमनाय इदं फलं ॥
४. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा थोमको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

थोमकत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. एकासनदायकत्थेरअपदानं

५. “विजहित्वा देववण्णं, सभरियो इधागमिं ।
अधिकारं कत्तुकामो, बुद्धसेट्ठस्स सासने ॥
६. “देवलो नाम नामेन, पदुमुत्तरसावको ।
तस्स भिक्खा मया दिन्ना, विप्पसन्नेन चेतसा ॥
७. “सतसहस्सितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पिण्डपातस्सिदं फलं ॥
८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा एकासनदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

एकासनदायकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. चितकपूजकत्थेरअपदानं

९. “आनन्दो नाम सम्बुद्धो, सयम्भू अपराजितो ।

अरञ्जे परिनिब्बायि, अमनुस्सहि कानने ॥

१०. “देवलोका इधागन्त्वा, चितं कत्त्वानहं तदा ।
सरीरं तत्थ झापेसिं, सक्कारञ्च अकासहं ॥

११. “एकनवुतितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

१२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा चितकपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

चितकपूजकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. तिचम्पकपुप्फियत्थेरअपदानं

१३. “हिमवन्तस्साविदूरे, विकतो [विकनो (सी० स्या०)] नाम पब्बतो ।
तस्स वेमज्जे वसति, समणो भावितिन्द्रियो ॥

१४. “दिस्वान तस्सोपसमं, विप्पसन्नेन चेतसा ।
तीणि चम्पकपुप्फानि, गहेत्त्वान समोकिरिं ॥

१५. “एकनवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

१६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तिचम्पकपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिचम्पकपुप्फियत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. सत्तपाटलियत्थेरअपदानं

१७. “कणिकारं व जेतन्तं, निसिन्नं पब्बतन्तरे ।
सत्त पाटलिपुप्फानि, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥

१८. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

१९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सत्तपाटलियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सत्तपाटलियत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. उपाहनदायकत्थेरअपदानं

२०. “अहोसिं चन्दनो नाम, सम्बुद्धस्सत्रजो तदा ।
एकोपाहनो मया दिन्नो, बोधिं सम्पज्ज मे तुवं ॥
२१. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं पानधिं [यमुपाहनं (सी०), यं पादुं (स्या०)] ददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, उपाहनस्सिदं फलं ॥
२२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा उपाहनदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उपाहनदायकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. मञ्जरिपूजकत्थेरअपदानं

२३. “मञ्जरिकं करित्वान, रथियं पटिपज्जहं ।
अद्वसं समणानगं, भिक्खुसङ्घपुरक्खतं ॥
२४. “पसन्नचित्तो सुमनो, परमाय च पीतिया ।
उभो हत्थेहि पगग्ह, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥
२५. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुप्फपूजायिदं फलं ॥
२६. “इतो तेसत्ततिकप्पे, एको आसिं महीपति ।
जोतियो नाम नामेन, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
२७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा मञ्जरिपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

मञ्जरिपूजकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. पण्णदायकत्थेरअपदानं

२८. “पब्बते हिमवन्तम्हि, वाकचीरधरो अहं ।
अलोणपण्णभक्खोम्हि, नियमेसु च संवुतो ॥

३९. “पातरासे अनुप्पत्ते, सिद्धत्थो उपगच्छि मं ।
ताहं बुद्धस्स पादासिं, पसन्नो सेहि पाणिभि ॥
३०. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं पण्णमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पण्णदानस्सिदं फलं ॥
३१. “सत्तवीसतिकप्पम्हि, राजा आसिं सदत्थियो [यदत्थियो (सी० स्या०)] ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
३२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पण्णदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पण्णदायकत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. कुटिदायकत्थेरअपदानं

३३. “विपिनचारी सम्बुद्धो, रुक्खमूले वसी तदा ।
पण्णसालं करित्वान, अदासिं अपराजिते ॥
३४. “एकनवुतितो कप्पे, यं पण्णकुटिकं अदं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, कुटिदानस्सिदं फलं ॥
३५. “अट्ठवीसे [अट्ठत्तिसे (स्या०)] इतो कप्पे, सोळसासिंसु राजानो ।
सब्बत्थ अभिवस्सीति, वुच्चरे चक्कवत्तिनो ॥
३६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा कुटिदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कुटिदायकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. अग्गपुप्फियत्थेरअपदानं

३७. “सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, निसिन्नं पब्बतन्तरे ।
ओभासयन्तं रंसेन [रंसिया (स्या०)], सिखिनं सिखिनं यथा ॥
३८. “अग्गजं पुप्फमादाय, उपागच्छिं नरुत्तमं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥
३९. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

४०. “पञ्चवीसतिकप्पम्हि, अहोसि अमितोगतो [अमितव्हयो (सी०)] ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

४१. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अग्गपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अग्गपुप्फियत्थेरस्सापदानं दसमं ।

थोमकवग्गो छब्बीसतिमो ।

तस्सुद्धानं —

थोमकेकासनचितकं, चम्पको सत्तपाटलि ।
पानधि [पाहनो (सी०), पादु (स्या०)] मञ्जरी पण्णं, कुटिदो अग्गपुप्फियो ।
गाथायो गणिता चेत्थ, एकतालीसमेव चाति ॥

२७. पदुमुक्खिपवग्गो

१. आकासुक्खिपियत्थेरअपदानं

१. “सुवण्णवण्णं सिद्धत्थं, गच्छन्तं अन्तरापणे ।
जलजग्गे दुवे गह्, उपागच्छिं नरासभं ॥

२. “एकञ्च पुप्फं पादेसु, बुद्धसेट्ठस्स निक्खिपिं ।
एकञ्च पुप्फं पगगह्, आकासे उक्खिपिं अहं ॥

३. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुप्फदानस्सिदं फलं ॥

४. “इतो छत्तिसकप्पम्हि, एको आसिं महीपति ।
अन्तलिक्खकरो नाम, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

५. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा आकासुक्खिपियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

आकासुक्खिपियत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. तेलमक्खियत्थेरअपदानं

६. “सिद्धत्थमिह भगवति, निब्बुतमिह नरासभे ।
बोधिया वेदिकायाहं, तेलं मक्खेसि तावदे ॥
७. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं तेलं मक्खयिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, मक्खनाय इदं फलं ॥
८. “चतुर्वीसे इतो कप्पे, सुच्छवि नाम खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तेलमक्खियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तेलमक्खियत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. अड्डचन्दियत्थेरअपदानं

१०. “तिस्सस्स खो भगवतो, बोधिया पादपुत्तमे ।
अड्डचन्दं मया दिन्नं, धरणीरुहपादपे ॥
११. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं चन्द [यं पुप्फ (क०)] मभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बोधिपूजायिदं फलं ॥
१२. “पञ्चवीसे इतो कप्पे, देवलो नाम खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
१३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अड्डचन्दियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अड्डचन्दियत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. पदीपदायकत्थेरअपदानं

१४. “देवभूतो अहं सन्तो, ओरुय्ह पथविं तदा ।
पदीपे पञ्च पादासिं, पसन्नो सेहि पाणिभि ॥

१५. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं पदीपमदं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, दीपदानस्सिदं फलं ॥
१६. “पञ्चपञ्जासके कप्पे, एको आसिं महीपति ।
समन्तचक्खुनामेन, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
१७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पदीपदायको [अपण्णदीपियो (सी० क०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पदीपदायकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. बिळालिदायकत्थेरअपदानं

१८. “हिमवन्तस्साविदूरे, रोमसो नाम पब्बतो ।
तम्हि पब्बतपादम्हि, समणो भावितिन्द्रियो ॥
१९. “बिळालियो गहेत्वान, समणस्स अदासहं ।
अनुमोदि महावीरो, सयम्भू अपराजितो ॥
२०. “बिळाली ते मम दिन्ना, विप्पसन्नेन चेतसा ।
भवे निब्बत्तमानम्हि, फलं निब्बत्ततं तव ॥
२१. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं बिळालिमदासहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बिळालिया इदं फलं ॥
२२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा बिळालिदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

बिळालिदायकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. मच्छदायकत्थेरअपदानं

२३. “चन्दभागानदीतीरे, उक्कुसो आसहं तदा ।
महन्तं मच्छं पग्गह्, सिद्धत्थमुनिनो अदं ॥
२४. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं मच्छमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, मच्छदानस्सिदं फलं ॥
२५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा मच्छदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

मच्छदायकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. जवहंसकत्थेरअपदानं

२६. “चन्दभागानदीतीरे, आसिं वनचरो तदा ।
सिद्धत्थं अद्दसं बुद्धं, गच्छन्तं अनिलज्जसे ॥

२७. “अज्जलिं पग्गहेत्वान, उल्लोकेन्तो महामुनिं ।
सकं चित्तं पसादेत्वा, अवन्दिं नायकं अहं ॥

२८. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यमवन्दिं नरासभं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, वन्दनाय इदं फलं ॥

२९. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा जवहंसको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

जवहंसकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. सळलपुण्फियत्थेरअपदानं

३०. “चन्दभागानदीतीरे, अहोसिं किन्नरो तदा ।
विपस्सिं अद्दसं बुद्धं, रंसिजालसमाकुलं ॥

३१. “पसन्नचित्तो सुमनो, परमाय च पीतिया ।
पग्गह् सळलं पुण्फं, विपस्सिं ओकिरिं अहं ॥

३२. “एकनवुतितो कप्पे, यं पुण्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

३३. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सळलपुण्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सळलपुण्फियत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. उपागतासयत्थेरअपदानं

३४. “हिमवन्तस्स वेमज्झे, सरो आसि सुनिम्मितो ।

तत्थाहं रक्खसो आसिं, हेठसीलो भयानको ॥

३५. “अनुकम्पको कारुणिको, विपस्सी लोकनायको ।
ममुद्धरितुकामो सो, आगच्छि मम सन्तिकं ॥

३६. “उपागतं महावीरं, देवदेवं नरासभं ।
आसया अभिनिक्खम्म, अवन्दिं सत्थुनो अहं ॥

३७. “एकनवुतितो कप्पे, यं वन्दिं पुरिसुत्तमं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, वन्दनाय इदं फलं ॥

३८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा उपागतासयो [उपागतहासनियो (स्या०), उपागताहासनियो (क०)] थेरो इमा गाथायो
अभासित्थाति ।

उपागतासयत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. तरणियत्थेरअपदानं

३९. “सुवण्णवण्णो सम्बुद्धो, विपस्सी दक्खिणारहो ।
नदीतीरे ठितो सत्था, भिक्खुसङ्घपुरक्खतो ॥

४०. “नावा न विज्जते तत्थ, सन्तारणी महण्णवे ।
नदिया अभिनिक्खम्म, तारेसिं लोकनायकं ॥

४१. “एकनवुतितो कप्पे, यं तारेसिं नरुत्तमं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, तरणाय इदं फलं ॥

४२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा तरणियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तरणियत्थेरस्सापदानं दसमं ।

पदुमुक्खिपवग्गो सत्तवीसतिमो ।

तस्सुद्धानं —

उक्खिपी तेलचन्दी च, दीपदो च बिळालिदो ।
मच्छो जवो सळलदो, रक्खसो तरणो दस ।

गाथायो चेत्थ सङ्घाता, तालीसं चेकमेव चाति ॥

२८. सुवण्णबिब्बोहनवग्गो

१. सुवण्णबिब्बोहनियत्थेरअपदानं

१. “एकासनं अहमदं, पसन्नो सेहि पाणिभि ।
बिब्बोहनञ्च [बिम्बोहनञ्च (सी० पी०)] पादासिं, उत्तमत्थस्स पत्तिया ॥
२. “एकनवुतितो कप्पे, बिब्बोहनमदासहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बिब्बोहनस्सिदं फलं ॥
३. “इतो तेसट्ठिमे कप्पे, असमो नाम खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
४. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सुवण्णबिब्बोहनियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सुवण्णबिब्बोहनियत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. तिलमुट्ठिदायकत्थेरअपदानं

५. “मम सङ्कप्पमज्जाय, सत्था लोकगनायको ।
मनोमयेन कायेन, इद्धिया उपसङ्कमि ॥
६. “सत्थारं उपसङ्कन्तं, वन्दित्वा पुरिसुत्तमं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, तिलमुट्ठिमदासहं ॥
७. “एकनवुतितो कप्पे, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, तिलमुट्ठियिदं फलं ॥
८. “इतो सोळसकप्पम्हि, तन्तिसो [खत्तियो (स्या०)] नाम खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

९. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तिलमुट्ठिदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिलमुट्टिदायकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. चङ्कोटकियत्थेरअपदानं

१०. “महासमुदं निस्साय, वसती पब्बतन्तरे ।
पच्चुगगन्त्वान कत्वान [पच्चुगगन्त्वानं कासहं (अट्ठं), पच्चुगगमनं कत्वान (?)], चङ्कोटक [चङ्कोटक (सीं)]
मदासहं ॥
११. “सिद्धत्थस्स महेसिनो, सब्बसत्तानुकम्पिनो [सयम्भुस्सानुकम्पिनो (स्यां)] ।
पुप्फचङ्कोटकं दत्त्वा, कप्पं सगगम्हि मोदहं ॥
१२. “चतुन्नवुतितो कप्पे, चङ्कोटकमदं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, चङ्कोटकस्सिदं फलं ॥
१३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा चङ्कोटकियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

चङ्कोटकियत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. अब्भञ्जनदायकत्थेरअपदानं

१४. “कोण्डञ्जस्स भगवतो, वीतरागस्स तादिनो ।
आकाससमचित्तस्स [अक्कसचित्तस्साथ (अट्ठं)], निप्पपञ्चस्स झायिनो ॥
१५. “सब्बमोहातिवत्तस्स, सब्बलोकहितेसिनो ।
अब्भञ्जनं मया दिन्नं, द्विपदिन्दस्स तादिनो ॥
१६. “अपरिमेय्ये इतो कप्पे, अब्भञ्जनमदं तदा [अब्भञ्जनमदासहं (स्यां)] ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, अब्भञ्जनस्सिदं फलं ॥
१७. “इतो पन्नरसे कप्पे, चिरप्पो नाम खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
१८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अब्भञ्जनदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अब्भञ्जनदायकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. एकज्जलिकत्थेरअपदानं

१९. “उदुम्बरे वसन्तस्स, नियते पण्णसन्थरे ।
वुत्थोकासो मया दिन्नो, समणस्स महेसिनो ॥
२०. “तिस्सस्स द्विपदिन्दस्स, लोकनाथस्स तादिनो ।
अञ्जलिं पग्गहेत्वान, सन्थरिं पुप्फसन्थरं ॥
२१. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं करिं पुप्फसन्थरं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सन्थरस्स इदं फलं ॥
२२. “इतो चुद्धसकप्पम्हि, अहोसिं मनुजाधिपो ।
एकअञ्जलिको नाम, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
२३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा एकअञ्जलिको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

एकअञ्जलिकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. पोत्थकदायकत्थेरअपदानं

२४. “सत्थारं धम्ममारब्भ, सङ्खञ्चापि महेसिनं ।
पोत्थदानं मया दिन्नं, दक्खिण्ये अनुत्तरे ॥
२५. “एकनवुतितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पोत्थदानस्सिदं फलं ॥
२६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पोत्थकदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पोत्थकदायकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. चित्तकपूजकत्थेरअपदानं

२७. “चन्दभागानदीतीरे, अनुसोतं वजामहं ।
सत्त मालुवपुप्फानि, चित्तमारोपयिं अहं ॥
२८. “चतुन्नवुतितो कप्पे, चित्तकं यमपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, चित्तपूजायिदं फलं ॥
२९. “सत्तसट्ठिम्हितो कप्पे, पटिजग्गसनामका ।

सत्तरतनसम्पन्ना, सत्तासुं चक्कवत्तिनो [पटिजग्गसनामको । सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो (स्या०)] ॥

३०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा चितकपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

चितकपूजकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. आलुवदायकत्थेरअपदानं

३१. “पब्बते हिमवन्तम्हि, महासिन्धु सुदस्सना ।

तत्थद्वसं वीतरागं, सुप्पभासं सुदस्सनं ॥

३२. “परमोपसमे युत्तं, दिस्वा विम्हितमानसो ।

आलुवं तस्स पादासिं, पसन्नो सेहि पाणिभि ॥

३३. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं फलमदिं तदा ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, आलुवस्स इदं फलं ॥

३४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा आलुवदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

आलुवदायकत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. एकपुण्डरीकत्थेरअपदानं

३५. “रोमसो नाम नामेन, सयम्भू सुब्बतो [सप्पभो (स्या०)] तदा ।

पुण्डरीकं मया दिन्नं, विप्पसन्नेन चेतसा ॥

३६. “चतुन्नवुत्तितो कप्पे, पुण्डरीकमदं तदा ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, पुण्डरीकस्सिदं फलं ॥

३७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा एकपुण्डरीको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

एकपुण्डरीकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. तरणीयत्थेरअपदानं

३८. “महापथम्हि विसमे, सेतु कारापितो मया ।

तरणत्थाय लोकस्स, पसन्नो सेहि पाणिभि ॥

३९. “एकनवुत्तितो कप्पे, यो सेतु कारितो मया ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सेतुदानस्सिदं फलं ॥

४०. “पञ्चपञ्चासितो कप्पे, एको आसिं समोगधो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

४१. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तरणीयो थेरो इमा गाथायो अभसित्थाति ।

तरणीयत्थेरस्सापदानं दसमं ।

सुवण्णबिब्बोहनवग्गो अट्ठवीसतिमो ।

तस्सुद्धानं —

सुवण्णं तिलमुट्ठि च, चङ्कोटब्भज्जनज्जली ।
पोत्थको चितमालुवा, एकपुण्डरी सेतुना ।
द्वेचत्तालीस गाथायो, गणितायो विभाविभीति ॥

एकादसमं भाणवारं ।

२९. पण्णदायकवग्गो

१. पण्णदायकत्थेरअपदानं

१. “पण्णसाले निसिन्नोम्हि, पण्णभोजनभोजनो ।
उपविट्ठञ्च मं सन्तं, उपागच्छि महाइसि [महामुनि (सी०)] ॥
२. “सिद्धत्थो लोकपज्जोतो, सब्बलोकतिकिच्छको ।
तस्स पण्णं मया दिन्नं, निसिन्नं [निसिन्नस्स (स्या० अट्ठ०)] पण्णसन्थरे ॥
३. “चतुन्नवुत्तितो कप्पे, यं पण्णमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पण्णदानस्सिदं फलं ॥
४. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा पण्णदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पण्णदायकत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. फलदायकत्थेरअपदानं

५. “सिनेरुसमसन्तोसो, धरणीसम [धरणीधर (सी० स्या०)] सादिसो ।
वुट्ठहित्वा समाधिम्हा, भिक्खाय ममुपट्ठितो ॥
६. “हरीतकं [हरीतकिं (स्या०)] आमलकं, अम्बजम्बुविभीतकं ।
कोलं भल्लातकं बिल्लं, फारुसकफलानि च ॥
७. “सिद्धत्थस्स महेसिस्स, सब्बलोकानुकम्पिनो ।
तज्ज सब्बं मया दिन्नं, विप्पसन्नेन चेतसा ॥
८. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं फलं अददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, फलदानस्सिदं फलं ॥
९. “सत्तपज्जासितो कप्पे, एकज्झो नाम खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
१०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा फलदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

फलदायकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. पच्चुग्गमनियत्थेरअपदानं

११. “सीहं यथा वनचरं, निसभाजानियं यथा ।
ककुधं विलसन्तं, आगच्छन्तं नरासभं ॥
१२. “सिद्धत्थं लोकपज्जोतं, सब्बलोकतिकिच्छकं ।
अकासिं पच्चुग्गमनं, विप्पसन्नेन चेतसा ॥
१३. “चतुन्नवुतितो कप्पे, पच्चुग्गच्छिं नरासभं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पच्चुग्गमने इदं फलं ॥
१४. “सत्ततिंसे [सत्तवीसे (सी० स्या०)] इतो कप्पे, एको आसिं जनाधिपो ।
सपरिवारोति नामेन, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

१५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पच्चुग्गमनियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पच्चुग्गमनियत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. एकपुप्फियत्थेरअपदानं

१६. “दक्खिणम्हि दुवारम्हि, पिसाचो आसहं तदा ।
अद्वसं विरजं बुद्धं, पीतरंसिव भाणुमं ॥

१७. “विपस्सिस्स नरग्गस्स, सब्बलोकहितेसिनो ।
एकपुप्फं मया दिन्नं, द्विपदिन्दस्स तादिनो ॥

१८. “एकनवुतितो कप्पे, यं पुप्फमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

१९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा एकपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

एकपुप्फियत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. मघवपुप्फियत्थेरअपदानं

२०. “नम्मदानदिया तीरे, सयम्भू अपराजितो ।
समाधिं सो समापन्नो, विप्पसन्नो अनाविलो ॥

२१. “दिस्वा पसन्नसुमनो, सम्बुद्धं अपराजितं ।
ताहं मघवपुप्फेन, सयम्भुं पूजयिं तदा ॥

२२. “एकनवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

२३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा मघवपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

मघवपुप्फियत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. उपट्ठाकदायकत्थेरअपदानं

२४. “रथियं पटिपज्जन्तं, आहुतीनं पटिग्गहं ।
द्विपदिन्दं महानागं, लोकजेट्ठं नरासभं ॥
२५. “पक्कोसापिय तस्साहं, सब्बलोकहितेसिनो ।
उपट्ठाको मया दिन्नो, सिद्धत्थस्स महेसिनो ॥
२६. “पटिग्गहेत्वा [पटिग्गहेसि (क०)] सम्बुद्धो, निय्यादेसि महामुनि [महाइसि (क०)] ।
उट्ठाय आसना तम्हा, पक्कामि पाचिनामुखो ॥
२७. “चतुन्नवुतितो कप्पे, उपट्ठाकमदं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, उपट्ठानस्सिदं फलं ॥
२८. “सत्तपज्जासितो कप्पे, बलसेनसनामको ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
२९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा उपट्ठाकदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उपट्ठाकदायकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. अपदानियत्थेरअपदानं

३०. “अपदानं सुगतानं, कित्तिंयिहं महेसिनं ।
पादे च सिरसा वन्दिं, पसन्नो सेहि पाणिभि ॥
३१. “द्वेनवुते इतो कप्पे, अपदानं पकित्तिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, कित्तनाय इदं फलं ॥
३२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अपदानियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अपदानियत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. सत्ताहपब्बजितत्थेरअपदानं

३३. “विपस्सिस्स भगवतो, सङ्खो सक्कतमानितो ।
ब्यसनं मे अनुप्पत्तं, जातिभेदो पुरे अहु ॥
३४. “पब्बज्जं उपगन्त्वान, ब्यसनुपसमायहं ।

सत्ताहाभिरतो तत्थ, सत्थुसासनकम्यता ॥

३५. “एकनवुत्तितो कप्पे, यमहं पब्बजिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पब्बज्जाय इदं फलं ॥

३६. “सत्तसट्ठिम्मितो कप्पे, सत्त आसुं महीपती ।
सुनिक्खमाति जायन्ति, चक्कवत्ती महब्बला ॥

३७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सत्ताहपब्बजितो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सत्ताहपब्बजितत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. बुद्धपट्टायिकत्थेरअपदानं

३८. “वेटम्भिनीति [वेटम्बरीति (सी०), वेधम्भिनीति (स्या०)] मे नामं, पितुसन्तं [पिता'सन्तं (?)] ममं तदा ।
मम हत्थं गहेत्वान, उपानयि महामुनिं ॥

३९. “इमेमं उद्दिसिस्सन्ति, बुद्धा लोकगगनायका ।
तेहं उपट्ठिं सक्कच्चं, पसन्नो सेहि पाणिभि ॥

४०. “एकत्तिसे इतो कप्पे, बुद्धे उपट्ठहिं [परिचरिं (सी० स्या०)] तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, उपट्ठानस्सिदं फलं ॥

४१. “तेवीसम्हि इतो कप्पे, चतुरो आसु खत्तिया ।
समणुपट्टाका नाम, चक्कवत्ती महब्बला ॥

४२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा बुद्धपट्टायिको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

बुद्धपट्टायिकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. पुब्बङ्गमियत्थेरअपदानं

४३. “चुल्लासीतिसहस्सानि, पब्बजिम्ह अकिञ्चना ।
तेसं पुब्बङ्गमो आसिं, उत्तमत्थस्स पत्तिया ॥

४४. “सरागा सभवा [समोहा (स्या०)] चेते, विप्पसन्नमनाविला ।
उपट्ठहिंसु सक्कच्चं, पसन्ना सेहि पाणिभि ॥

४५. “खीणासवा वन्तदोसा, कतकिच्चा अनासवा ।
फरिंसु मेत्तचित्तेन, सयम्भू अपराजिता ॥

४६. “तेसं उपट्ठहित्वान, सम्बुद्धानं पतिस्सतो ।
मरणञ्च अनुप्पत्तो, देवत्तञ्च अगम्हसे ॥

४७. “चतुन्नवुत्तितो कप्पे, यं सीलमनुपालयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सञ्जमस्स इदं फलं ॥

४८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पुब्बङ्गमियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पुब्बङ्गमियत्थेरस्सापदानं दसमं ।

पण्णदायकवग्गो एकूनतिसत्तिमो ।

तस्सुद्धानं —

पण्णं फलं पच्चुग्गमं, एकपुप्फि च मघवा ।
उपट्ठाकापदानञ्च, पब्बज्जा बुद्धुपट्ठाको ।
पुब्बङ्गमो च गाथायो, अट्ठतालीस कित्तिता ॥

३०. चित्तकपूजकवग्गो

१. चित्तकपूजकत्थेरअपदानं

१. “अजितो नाम नामेन, अहोसिं ब्राह्मणो तदा ।
आहुतिं यिट्ठुकामोहं, नानापुप्फं समानयिं ॥

२. “जलन्तं चित्तकं दिस्वा, सिखिनो लोकबन्धुनो ।
तञ्च पुप्फं समानेत्वा, चित्तके ओकिरिं अहं ॥

३. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

४. “सत्तवीसे [सत्तत्तिसे (क०)] इतो कप्पे, सत्तासुं मनुजाधिपा ।
सुपज्जलितनामा ते, चक्कवत्ती महब्बला ॥

५. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा चितकपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

चितकपूजकत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. पुष्पधारकत्थेरअपदानं

६. “वाकचीरधरो आसिं, अजिनुत्तरवासनो ।
अभिज्जा पञ्च निब्बत्ता, चन्दस्स परिमज्जको ॥
७. “विपस्सिं लोकपज्जोतं, दिस्वा अभिगतं ममं ।
पारिच्छत्तकपुष्फानि, धारेसिं सत्थुनो अहं ॥
८. “एकनवुतितो कप्पे, यं पुष्पमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, धारणाय इदं फलं ॥
९. “सत्तासीतिम्हितो कप्पे, एको आसिं महीपति ।
समन्तधारणो नाम, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

१०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पुष्पधारको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पुष्पधारकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. छत्तदायकत्थेरअपदानं

११. “पुत्तो मम पब्बजितो, कासायवसनो तदा ।
सो च बुद्धत्तं सम्पत्तो, निब्बुतो लोकपूजितो ॥
१२. “विचिनन्तो सकं पुत्तं, अगमं पच्छतो अहं ।
निब्बुतस्स महन्तस्स, चितकं अगमासहं ॥
१३. “पग्गय्ह अज्जलिं तत्थ, वन्दित्वा चितकं अहं ।
सेतच्छत्तञ्च पग्गय्ह, आरोपेसिं अहं तदा ॥
१४. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं छत्तमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, छत्तदानस्सिदं फलं ॥

१५. “पञ्चवीसे इतो कप्पे, सत्त आसुं जनाधिपा ।
महारहसनामा ते, चक्कवत्ती महब्बला ॥

१६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा छत्तदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

छत्तदायकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. सद्वसज्जकत्थेरअपदानं

१७. “अनुगगतमिह आदिच्चे, पनादो [पसादो (स्या० अट्ठ०)] विपुलो अहु ।
बुद्धसेट्ठस्स लोकमिह, पातुभावो महेसिनो ॥

१८. “घोस [सद्व (सी० स्या०)] मस्सोसहं तत्थ, न च पस्सामि तं जिनं ।
मरणज्ज अनुप्पत्तो, बुद्धसज्जमनुस्सरिं ॥

१९. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं सज्जमलभिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

२०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सद्वसज्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सद्वसज्जकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. गोसीसनिकखेपकत्थेरअपदानं

२१. “आरामद्वारा निक्खम्म, गोसीसं सन्थतं मया ।
अनुभोमि सकं कम्मं, पुब्बकम्मस्सिदं फलं ॥

२२. “आजानिया वातजवा, सिन्धवा सीघवाहना ।
अनुभोमि सब्बमेतं, गोसीसस्स इदं फलं ॥

२३. “अहो कारं परमकारं, सुखत्ते सुकतं मया ।
सङ्गे कतस्स कारस्स, न अज्जं कलमग्घति ॥

२४. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं सीसं सन्थरिं अहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सन्थरस्स इदं फलं ॥

२५. “पञ्चसत्ततिकप्पमिह, सुप्पतिट्ठितनामको ।

एको आसिं महातेजो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

२६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा गोसीसनिकखेपको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

गोसीसनिकखेपकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. पादपूजकत्थेरअपदानं

२७. “पब्बते हिमवन्तमिह, अहोसिं किन्नरो तदा ।

अद्वसं विरजं बुद्धं, पीतरंसिव भाणुमं ॥

२८. “उपेतं तमहं [उपेतोपि तदा (स्या०), उपेसिं तमहं (?)] बुद्धं, विपस्सिं लोकनायकं ।

चन्दनं तगरज्जापि, पादे ओसिज्जहं तदा ॥

२९. “एकनवुतितो कप्पे, यं पादं अभिपूजयिं ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, पादपूजायिदं फलं ॥

३०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा पादपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पादपूजकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. देसकित्तकत्थेरअपदानं

३१. “उपसालकनामोहं, अहोसिं ब्राह्मणो तदा ।

काननं वनमोगाळ्हं, लोकजेट्ठं नरासभं ॥

३२. “दिस्वान वन्दिं पादेसु, लोकाहुतिपटिग्गहं ।

पसन्नचित्तं मं जत्वा, बुद्धो अन्तरधायथ ॥

३३. “कानना अभिनिक्खम्म, बुद्धसेट्ठमनुस्सरिं ।

तं देसं कित्तयित्वान, कप्पं सग्गमिह मोदहं ॥

३४. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं देसमभिकित्तयिं ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, कित्तनाय इदं फलं ॥

३५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा देसकित्तको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

देसकित्तकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. सरणगमनियत्थेरअपदानं

३६. “पब्बते हिमवन्तम्हि, अहोसिं लुद्धको तदा ।
विपस्सिं अद्वसं बुद्धं, लोकजेडुं नरासभं ॥

३७. “उपासित्वान सम्बुद्धं, वेय्यावच्चमकासहं ।
सरणञ्च उपागच्छिं, द्विपदिन्दस्स तादिनो ॥

३८. “एकनवुत्तितो कप्पे, सरणं उपगच्छहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सरणागमनप्फलं ॥

३९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सरणगमनियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सरणगमनियत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. अम्बपिण्डियत्थेरअपदानं

४०. “रोमसो नाम नामेन, दानवो इति विस्सुतो ।
अम्बपिण्डी मया दिन्ना [अम्बपिण्डो मया दिन्नो (स्या०)], विपस्सिस्स महेसिनो ॥

४१. “एकनवुत्तितो कप्पे, यमम्बमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, अम्बदानस्सिदं फलं ॥

४२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अम्बपिण्डियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अम्बपिण्डियत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. अनुसंसावकत्थेरअपदानं

४३. “पिण्डाय चरमानाहं, विपस्सिमद्वसं जिनं ।
उळुङ्गभिक्खं पादासिं, द्विपदिन्दस्स तादिनो ॥

४४. “पसन्नचित्तो सुमनो, अभिवादेसहं तदा ।
अनुसंसावयिं बुद्धं, उत्तमत्थस्स पत्तिया ॥

४५. “एकनवुतितो कप्पे, अनुसंसावयिं अहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, अनुसंसावना फलं ॥

४६. “पटिसम्भिता चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अनुसंसावको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अनुसंसावकत्थेरस्सापदानं दसमं ।

चितकपूजकवग्गो तिसत्तिमो ।

तस्सुद्धानं —

चितकं पारिच्छत्तो च, सद्दगोसीससन्थरं ।
पादो पदेसं सरणं, अम्बो संसावकोपि च ।
अट्टतालीस गाथायो, गणितायो विभाविभि ॥

अथ वग्गुद्धानं —

कणिकारो हत्थिददो, आलम्बणुदकासनं ।
तुवरं थोमको चेव, उक्खेपं सीसुपधानं ॥

पण्णदो चितपूजी च, गाथायो चेव सब्बसो ।
चत्तारि च सतानीह, एकपञ्चासमेव च ॥

पञ्चवीससता सब्बा, द्वासत्तति तदुत्तरि ।
तिसतं अपदानानं, गणिता अत्थदस्सिभि ॥

कणिकारवग्गदसकं ।

ततियसतकं समत्तं ।

३१. पदुमकेसरवग्गो

१. पदुमकेसरियत्थेरअपदानं

१. “इसिसङ्गे अहं पुब्बे, आसिं मातङ्गवारणो ।
महेसीनं पसादेन, पद्मकेसरमोकिरिं ॥

२. “पच्चेकजिनसेट्ठेसु, धुतरागेसु तादिसु ।

तेसु चित्तं पसादेत्वा, कप्पं सग्गम्हि मोदहं ॥

३. “एकनवुतितो कप्पे, केसरं ओकिरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
४. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा पदुमकेसरियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पदुमकेसरियत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. सब्बगन्धियत्थेरअपदानं

५. “गन्धमालं मया दिन्नं, विपस्सिस्स महेसिनो ।
अदासिं उजुभूतस्स, कोसेय्यवत्थमुत्तमं ॥
६. “एकनवुतितो कप्पे, यं वत्थमददिं [गन्धमददिं (स्या०)] पुरे ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, गन्धदानस्सिदं फलं ॥
७. “इतो पन्नरसे कप्पे, सुचेळो नाम खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
८. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सब्बगन्धियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सब्बगन्धियत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. परमन्नदायकत्थेरअपदानं

९. “कणिकारं व जोतन्तं, उदयन्तं व भाणुमं ।
विपस्सिं अद्दसं बुद्धं, लोकजेट्ठं नरासभं ॥
१०. “अज्जलिं पग्गहेत्वान, अभिनेसिं सकं घरं ।
अभिनेत्वान सम्बुद्धं, परमन्नमदासहं ॥
११. “एकनवुतितो कप्पे, परमन्नमदिं [परमन्नं ददिं (सी०), परमन्नमदं (स्या०)] तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, परमन्नस्सिदं फलं ॥

१२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा परमन्नदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

परमन्नदायकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. धम्मसञ्जकत्थेरअपदानं

१३. “विपस्सिनो भगवतो, महाबोधिमहो अहु ।
रुक्खट्टस्सेव सम्बुद्धो, [रुक्खट्टेयेव सम्बुद्धे (सी०), रुक्खट्टो इव सम्बुद्धो (अट्ट०) एत्थ रुक्खट्टस्सेव
बोधिमहकारजनस्स सम्बुद्धो चतुसच्चं पकासेतीति अत्थोपि सक्का जातुं] लोकजेट्टो नरासभो [लोकजेट्टे
नरासभे (सी०)] ॥
१४. “भगवा तम्हि समये, भिक्खुसङ्घपुरक्खतो ।
चतुसच्चं पकासेति, वाचासभिमुदीरयं ॥
१५. “सङ्घित्तेन च देसेन्तो, वित्थारेन च देसयं [देसयि (स्या०), भासति (क०)] ।
विवट्टच्छदो सम्बुद्धो, निब्बापेसि महाजनं ॥
१६. “तस्साहं धम्मं सुत्वान, लोकजेट्टस्स तादिनो ।
वन्दित्वा सत्थुनो पादे, पक्कामिं उत्तरामुखो ॥
१७. “एकनवुतितो कप्पे, यं धम्ममसुणिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, धम्मसवस्सिदं फलं ॥
१८. “तेत्तिसम्हि इतो कप्पे, एको आसिं महीपति ।
सुतवा नाम नामेन, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
१९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा धम्मसञ्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

धम्मसञ्जकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. फलदायकत्थेरअपदानं

२०. “भागीरथीनदीतीरे, अहोसि अस्समो तदा ।
तमहं अस्समं गच्छिं, फलहत्यो अपेक्खवा ॥
२१. “विपस्सिं तत्थ अहक्खिं, पीतरंसिव भाणुमं ।

यं मे अत्थि फलं सब्बं, अदासिं सत्थुनो अहं ॥

२२. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं फलं अददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, फलदानस्सिदं फलं ॥

२३. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा फलदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

फलदायकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. सम्पसादकत्थेरअपदानं

२४. “नमो ते बुद्ध वीरत्थु, विप्पमुत्तोसि सब्बधि ।
ब्यसनम्हि [ब्यसनं हि (सी०)] अनुप्पत्तो, तस्स मे सरणं भव’ ॥

२५. “सिद्धत्थो तस्स ब्याकासि, लोके अप्पटिपुग्गलो ।
महोदधिसमो सङ्गो, अप्पमेय्यो अनुत्तरो ॥

२६. “तत्थ त्वं विरजे खेत्ते, अनन्तफलदायके ।
सङ्गे चित्तं पसादेत्वा, सुबीजं वाप [चापि (सी०), वापि (स्या०)] रोपय ॥

२७. “इदं वत्त्वान सब्बञ्जू, लोकजेद्धो नरासभो ।
ममेव अनुसासित्वा, वेहासं नभमुग्गमि ॥

२८. “अचिरं गतमत्तम्हि, सब्बञ्जुम्हि नरासभे ।
मरणं समनुप्पत्तो, तुसितं उपपज्जहं ॥

२९. “तदाहं विरजे खेत्ते, अनन्तफलदायके ।
सङ्गे चित्तं पसादेत्वा, कप्पं सग्गम्हि मोदहं ॥

३०. “चतुन्नवुत्तितो कप्पे, पसादमलभिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पसादस्स इदं फलं ॥

३१. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सम्पसादको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सम्पसादकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. आरामदायकत्थेरअपदानं

३२. “सिद्धत्थस्स भगवतो, आरामो रोपितो मया ।
सन्दच्छायेसु [सीतच्छायेसु (स्या०), सन्तच्छायेसु (क०)] रुक्खेसु, उपासन्तेसु पक्खिसु ॥
३३. “अद्वसं विरजं बुद्धं, आहुतीनं पटिग्गहं ।
आरामं अभिनामेसिं, लोकजेट्ठं नरासभं ॥
३४. “हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, फलं पुप्फमदासहं ।
ततो जातप्पसादोव, तं वनं परिणामयिं ॥
३५. “बुद्धस्स यमिदं दासिं, विप्पसन्नेन चेतसा ।
भवे निब्बत्तमानमिह, निब्बत्तति फलं मम ॥
३६. “चतुन्नवुत्तितो कप्पे, यं आराममदं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, आरामस्स इदं फलं ॥
३७. “सत्ततिसे इतो कप्पे, सत्तासुं मुदुसीतला ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥
३८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा आरामदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

आरामदायकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. अनुलेपदायकत्थेरअपदानं

३९. “अत्थदस्सिस्स मुनिनो, अद्वसं सावकं अहं ।
नवकम्मं करोन्तस्स, सीमाय उपगच्छहं ॥
४०. “निट्ठिते नवकम्मे च, अनुलेपमदासहं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, पुज्जक्खेत्ते अनुत्तरे ॥
४१. “अट्टारसे कप्पसते, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, अनुलेपस्सिदं फलं ॥
४२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अनुलेपदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अनुलेपदायकत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. बुद्धसज्जकत्थेरअपदानं

४३. “उदेन्तं सतरंसिव, पीतरंसिव भाणुमं ।
वनन्तरगतं सन्तं, लोकजेट्टं नरासभं ॥

४४. “अहसं सुपिनन्तेन, सिद्धत्थं लोकनायकं ।
तत्थ चित्तं पसादेत्वा, सुगतिं उपपज्जहं ॥

४५. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं सज्जमलभिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धसज्जायिदं फलं ॥

४६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा बुद्धसज्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

बुद्धसज्जकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. पब्भारदायकत्थेरअपदानं

४७. “पियदस्सिनो भगवतो, पब्भारो सोधितो मया ।
घटकञ्च उपट्ठासिं, परिभोगाय तादिनो ॥

४८. “तं मे बुद्धो वियाकासि, पियदस्सी महामुनि ।
सहस्सकण्डो सतभेण्डु [सतगेण्डु (स्या० क०)], धजालु हरितामयो ॥

४९. “निब्बत्तिस्सति सो यूपो, रतनञ्च अनप्पकं ।
पब्भारदानं दत्त्वान, कप्पं सग्गम्हि मोदहं ॥

५०. “इतो बात्तिसकप्पम्हि, सुसुद्धो नाम खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

५१. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पब्भारदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पब्भारदायकत्थेरस्सापदानं दसमं ।

पदुमकेसरवग्गो एकत्तिसत्तिमो ।

तस्सुद्धानं —

केसरं गन्धमन्नञ्च, धम्मसञ्जी फलेन च ।
 पसादारामदायी च, लेपको बुद्धसञ्जको ।
 पब्भारदो च गाथायो, एकपञ्चास कित्तिता ॥

३२. आरक्खदायकवग्गो

१. आरक्खदायकत्थेरअपदानं

१. “धम्मदस्सिस्स मुनिनो, वति कारापिता मया ।
 आरक्खो च मया दिन्नो, द्विपदिन्दस्स तादिनो ॥
२. “अट्टारसे कप्पसते, यं कम्ममकरिं तदा ।
 तेन कम्मविसेसेन, पत्तो मे आसवक्खयो ॥
३. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
 छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा आरक्खदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

आरक्खदायकत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. भोजनदायकत्थेरअपदानं

४. “सुजातो साललट्ठीव, सोभञ्जनमिवुग्गतो ।
 इन्दलट्ठिरिवाकासे, विरोचति सदा जिनो ॥
५. “तस्स देवातिदेवस्स, वेस्सभुस्स महेसिनो ।
 अदासि भोजनमहं, विप्पसन्नेन चेतसा ॥
६. “तं मे बुद्धो अनुमोदि, सयम्भू अपराजितो ।
 भवे निब्बत्तमानम्हि, फलं निब्बत्ततू तव ॥
७. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं दानमददिं तदा ।
 दुग्गतिं नाभिजानामि, भोजनस्स इदं फलं ॥
८. “पञ्चवीसे इतो कप्पे, एको आसिं अमित्तको ।
 सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा भोजनदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

भोजनदायकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. गतसज्जकत्थेरअपदानं

१०. “आकासेव पदं नत्थि, अम्बरे अनिलज्जसे ।
सिद्धत्थं जिनमद्वक्खिं, गच्छन्तं तिदिवङ्गणे [तिदिवङ्गणं (स्या० क०)] ॥
११. “अनिलेनेरितं दिस्वा, सम्मासम्बुद्धचीवरं ।
वित्ति ममाहु तावदे [वित्ति मे पाहुणा ताव (स्या०), वित्ति मे तावदे जाता (सी०)], दिस्वान गमनं मुनिं [मुने (सी०)] ॥
१२. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं सज्जमलभिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धसज्जायिदं फलं ॥
१३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा गतसज्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

गतसज्जकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. सत्तपदुमियत्थेरअपदानं

१४. “नदीकूले वसामहं, नेसादो नाम ब्राह्मणो ।
सतपत्तेहि पुप्फेहि, सम्मज्जित्वान अस्समं ॥
१५. “सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, सिद्धत्थं लोकनायकं ।
दिस्वा नभेन [वनेन (स्या० क०)] गच्छन्तं, हासो मे उदपज्जथ ॥
१६. “पच्चुगगन्त्वान सम्बुद्धं, लोकजेट्ठं नरासभं ।
अस्समं अतिनामेत्वा, जलजग्गेहि ओकिरिं ॥
१७. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
१८. “इतो ते सत्तमे कप्पे, चतुरो पादपावरा ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

१९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सत्तपदुमियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सत्तपदुमियत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. पुष्पासनदायकत्थेरअपदानं

२०. “सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, पीतरंसिव [सतरंसिव (सी० स्या०)] भाणुमं ।
अविदूरेन गच्छन्तं, सिद्धत्थं अपराजितं ॥

२१. “तस्स पच्चुग्गमित्वान, पवेसेत्त्वान अस्समं ।
पुष्पासनं मया दिन्नं, विप्पसन्नेन चेतसा ॥

२२. “अञ्जलिं पग्गहेत्त्वान, वेदजातो तदा अहं ।
बुद्धे चित्तं पसादेत्वा, तं कम्मं परिणामयिं ॥

२३. “यं मे अत्थि कतं पुज्जं, सयम्भुम्हपराजिते ।
सब्बेन तेन कुसलेन, विमलो होमि सासने ॥

२४. “चतुन्नवुतितो कप्पे, पुष्पासनमदं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुष्पासनस्सिदं फलं ॥

२५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पुष्पासनदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पुष्पासनदायकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. आसनसन्थविकत्थेरअपदानं

२६. “चेतियं उत्तमं नाम, सिखिनो लोकबन्धुनो ।
अरज्जे इरीणे वने, अन्धाहिण्डामहं तदा ॥

२७. “पवना निक्खमन्तेन, दिट्ठं सीहासनं मया ।
एकंसं अञ्जलिं कत्वा, सन्थविं [थविस्सं (सी०)] लोकनायकं ॥

२८. “दिवसभागं थवित्वान, बुद्धं लोकगगनायकं ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, इमं वाचं उदीरयिं ॥

२९. “नमो ते पुरिसाजज्ज, नमो ते पुरिसुत्तम ।

सब्बञ्जूसि महावीर, लोकजेडु नरासभ' ॥

३०. “अभित्थवित्त्वा सिखिनं, निमित्तकरणेनहं ।
आसनं अभिवादेत्त्वा, पक्कामिं उत्तरामुखो ॥

३१. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं थविं वदतं वरं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, थोमनाय इदं फलं ॥

३२. “सत्तवीसे इतो कप्पे, अतुला सत्त आसु ते ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

३३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा आसनसन्थविको [आसनसन्थविको (?), आसनथविको (क०), आसनत्थविको (सी० स्या०)]
थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

आसनसन्थविकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. सदसञ्जकत्थेरअपदानं

३४. “सुदस्सनो महावीरो, देसेति अमतं पदं ।
परिवुतो सावकेहि, वसति घरमुत्तमे ॥

३५. “ताय वाचाय मधुराय, सङ्गण्हाति [सङ्गण्हन्ते (सी०)] महाजनं ।
घोसो च विपुलो आसि, आसीसो [आसंसो (सी०)] देवमानुसे ॥

३६. “निग्घोससद्वं सुत्वान, सिद्धत्थस्स महेसिनो ।
सद्वे चित्तं पसादेत्त्वा, अवन्दिं लोकनायकं ॥

३७. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं सञ्जमलभिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धसञ्जायिदं फलं ॥

३८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सदसञ्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सदसञ्जकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. तिरंसियत्थेरअपदानं

३९. “केसरिं अभिजातंव, अग्गिक्खन्धंव पब्बते ।

ओभासेन्तं दिसा सब्बा [निवासेन्तं (क०), दिसासिन्नं (स्या०)], सिद्धत्थं पब्बतन्तरे ॥

४०. “सूरियस्स च आलोकं, चन्दालोकं तथेव च ।
बुद्धालोकञ्च दिस्वान, वित्ति मे उदपज्जथ ॥
४१. “तयो आलोके दिस्वान, सम्बुद्धं [बुद्धञ्च (सी०)] सावकुत्तमं ।
एकंसं अजिनं कत्वा, सन्थविं लोकनायकं ॥
४२. “तयो हि आलोककरा, लोके लोकतमोनुदा ।
चन्दो च सूरियो चापि, बुद्धो च लोकनायको ॥
४३. “ओपम्मं उपदस्सेत्वा, कित्तितो मे महामुनि ।
बुद्धस्स वण्णं कित्तेत्वा, कप्पं सग्गमि मोदहं ॥
४४. “चतुन्नवुत्तितो कप्पे, यं बुद्धमभिकित्तियं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, कित्तनाय इदं फलं ॥
४५. “एकसङ्घिमितो कप्पे, एको जाणधरो अहु ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
४६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तिरंसियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिरंसियत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. कन्दलिपुप्फियत्थेरअपदानं

४७. “सिन्धुया नदिया तीरे, अहोसिं कस्सको तदा ।
परकम्मायने युत्तो, परभत्तं अपस्सितो ॥
४८. “सिन्धुं अनुचरन्तोहं, सिद्धत्थं जिनमद्वसं ।
समाधिना निसिन्नं, सतपत्तं पुप्फितं ॥
४९. “सत्त कन्दलिपुप्फानि, वण्टे छेत्त्वानहं तदा ।
मत्थके अभिरोपेसिं, बुद्धस्सादिच्चबन्धुनो ॥
५०. “सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, अनुकूले समाहितं ।
तिधापभिन्नमातङ्गं, कुञ्जरं व दुरासदं ॥

५१. “तमहं उपगन्त्वान, निपकं भावितिन्द्रियं ।
अञ्जलिं पग्गहेत्त्वान, अवन्दिं सत्थुनो अहं ॥

५२. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिरुपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

५३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा कन्दलिपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कन्दलिपुप्फियत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. कुमुदमालियत्थेरअपदानं

५४. “उसभं पवरं वीरं, महेसिं विजिताविनं ।
विपस्सिनं महावीरं, अभिजातं केसरिं ॥

५५. “रथियं पटिपज्जन्तं, आहुतीनं पटिग्गहं ।
गहेत्वा कुमुदं मालं, बुद्धसेट्ठं समोकिरिं ॥

५६. “एकनवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

५७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा कुमुदमालियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कुमुदमालियत्थेरस्सापदानं दसमं ।

आरक्खदायकवग्गो बालिंसतिमो [बालिंसतिमो (सी० स्या०)] ।

तस्सुद्धानं —

आरक्खदो भोजनदो, गतसञ्जी पदुमियो ।
पुप्फासनी सन्थविको, सद्दसञ्जी तिरंसियो ।
कन्दलिको कुमुदी च, सत्तपज्जास गाथकाति ॥

३३. उमापुप्फियवग्गो

१. उमापुप्फियत्थेरअपदानं

१. “समाहितं समापन्नं, सिद्धत्थमपराजितं ।
समाधिना उपविट्ठं, अद्वसाहं नरुत्तमं ॥
२. “उमापुष्पं गहेत्वान, बुद्धस्स अभिरोपयिं ।
सब्बपुष्पा एकसीसा, उद्धंवण्टा अधोमुखा ॥
३. “सुचित्ता विय तिट्ठन्ते, आकासे पुष्पसन्थरा ।
तेन चित्तप्पसादेन, तुसितं उपपज्जहं ॥
४. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं पुष्पमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
५. “पञ्चपज्जासितो कप्पे, एको आसिं महीपति ।
समन्तछदनो नाम, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
६. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं ॥

इत्थं सुदं आयस्मा उमापुष्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उमापुष्फियत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. पुलिनपूजकत्थेरअपदानं

७. “ककुधं विलसन्तं, निसभाजानियं यथा ।
ओसधिव विरोचन्तं, ओभासन्तं नरासभं ॥
८. “अज्जलिं पग्गहेत्वान, अवन्दिं सत्थुनो अहं ।
सत्थारं परिवण्णोसिं, सककम्मेन तोसयिं [तोसितो (सी०)] ॥
९. “सुसुद्धं पुलिनं गय्ह, गतमग्गे समोकिरिं ।
उच्छङ्गेन गहेत्वान, विपस्सिस्स महेसिनो ॥
१०. “ततो उपट्ठुपुलिनं, विप्पसन्नेन चेतसा ।
दिवाविहारे ओसिज्जिं, द्विपदिन्दस्स तादिनो ॥
११. “एकनवुतितो कप्पे, पुलिनं यमसिज्जहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पुलिनस्स इदं फलं ॥

१२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पुलिनपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पुलिनपूजकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. हासजनकत्थेरअपदानं

१३. “दुमग्गे पंसुकूलकं [पंसुकूलिकं (स्या० क०)], लग्गं दिस्वान सत्थुनो ।
अज्जलिं पग्गहेत्वान, भिय्यो उच्चारितं मया ॥

१४. “दूरतो पन दिस्वान [पतिदिस्वान (सी० स्या०)], हासो मे उदपज्जथ ।
अज्जलिं पग्गहेत्वान, भिय्यो चित्तं पसादयिं ॥

१५. “एकनवुतितो कप्पे, यं सज्जमलभिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धसज्जायिदं फलं ॥

१६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा हासजनको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

हासजनकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. यज्जसामिकत्थेरअपदानं

१७. “जातिया सत्तवस्सोहं, अहोसिं मन्तपारगू ।
कुलवत्तं [कुलवंसं (सी० स्या०)] अधारेसिं, यज्जो उस्साहितो मया ॥

१८. “चुल्लासीतिसहस्सानि, पसू हज्जन्ति मे तदा ।
सारथम्भुपनीतानि [तारस्मीहि उपनीतानि (क०), सारस्मिंहि उपनीतानि (स्या०)], यज्जत्थाय उपट्ठिता ॥

१९. “उक्कामुखपहट्ठोव, खदिरङ्गारसन्निभो ।
उदयन्तोव सूरियो, पुण्णमायेव [पुण्णमासेव (सी०)] चन्दिमा ॥

२०. “सिद्धत्थो सब्बसिद्धत्थो, तिलोकमहितो हितो ।
उपगन्त्वान सम्बुद्धो, इदं वचनमब्रवि ॥

२१. “अहिंसा सब्बपाणीनं, कुमार मम रुच्चति ।
थेय्या च अतिचारा च, मज्जपाना च आरति ॥

२२. “रति च समचरियाय, बाहुसच्चं कतज्जुता ।

दिद्वे धम्मे परत्थ च, धम्मा एते पसंसिया ॥

२३. “एते धम्मे भावयित्वा, सब्बसत्तहिते रतो [हितेसितो (क०)] ।
बुद्धे चित्तं पसादेत्वा, भावेहि मग्गमुत्तमं ॥

२४. “इदं वत्त्वान सब्बञ्जू, लोकजेट्ठो नरासभो ।
ममेवं अनुसासित्वा, वेहासं उग्गतो गतो ॥

२५. “पुब्बे चित्तं विसोधेत्वा, पच्छा चित्तं पसादयिं ।
तेन चित्तप्पसादेन, तुसितं उपपज्जहं ॥

२६. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यदा चित्तं पसादयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धसज्जायिदं फलं ॥

२७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा यज्जसामिको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

यज्जसामिकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. निमित्तसज्जकत्थेरअपदानं

२८. “चन्दभागानदीतीरे, वसामि अस्समे अहं ।
सुवण्णमिगमद्वक्खिं, चरन्तं विपिने अहं ॥

२९. “मिगे चित्तं पसादेत्वा, लोकजेट्ठं अनुस्सरिं ।
तेन चित्तप्पसादेन, अज्जे बुद्धे अनुस्सरिं ॥

३०. “अब्भतीता च ये बुद्धा, वत्तमाना अनागता ।
एवमेवं विरोचन्ति, मिगराजाव ते तयो ॥

३१. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं सज्जमलभिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धसज्जायिदं फलं ॥

३२. “सत्तवीसे इतो कप्पे, एको आसिं महीपति ।
अरज्जसत्थो नामेन, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

३३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा निमित्तसज्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

निमित्तसञ्जकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. अन्नसंसावकत्थेरअपदानं

३४. “सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, गच्छन्तं अन्तरापणे ।
कञ्चनघियसङ्कासं, बात्तिसवरलक्खणं ॥
३५. “सिद्धत्थं सब्बसिद्धत्थं, अनेजं अपराजितं ।
सम्बुद्धं अतिनामेत्वा, भोजयिं तं महामुनिं ॥
३६. “मुनि कारुणिको लोके, ओभासयि ममं तदा ।
बुद्धे चित्तं पसादेत्वा, कप्पं सग्गम्हि मोदहं ॥
३७. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, भिक्खादानस्सिदं फलं ॥
३८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अन्नसंसावको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अन्नसंसावकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. निग्गुण्डिपुप्फियत्थेरअपदानं

४९. “यदा देवो देवकाया, चवते आयुसङ्ख्या ।
तयो सद्वा निच्छरन्ति, देवानं अनुमोदतं ॥
४०. “इतो भो सुगतिं गच्छ, मनुस्सानं सहब्यतं ।
मनुस्सभूतो सद्धम्मो, लभ सद्धं अनुत्तरं ॥
४१. “सा ते सद्धा निविट्ठास्स, मूलजाता पतिट्ठिता ।
यावजीवं असंहीरा, सद्धम्मो सुप्पवेदिते ॥
४२. “कायेन कुसलं कत्वा, वाचाय कुसलं बहुं ।
मनसा कुसलं कत्वा, अब्यापज्जं निरूपधिं ॥
४३. “ततो ओपधिकं पुज्जं, कत्वा दानेन तं बहुं ।
अज्जेपि मच्चे सद्धम्मो, ब्रह्मचरिये निवेसय’ ॥
४४. “इमाय अनुकम्पाय, देवादेवं यदा विदू ।

चवन्तं अनुमोदन्ति, एहि देव पुनप्पुनं [देवपुरं पुन (सी०)] ॥

४५. “संवेगो मे [संविग्गोहं (स्या०)] तदा आसि, देवसङ्घे समागते ।
कंसु नाम अहं योनिं, गमिस्सामि इतो चुतो ॥

४६. “मम संवेगमज्जाय, समणो भावितिन्द्रियो ।
ममुद्गरितुकामो सो, आगच्छि मम सन्तिकं ॥

४७. “सुमनो नाम नामेन, पदुमुत्तरसावको ।
अत्थधम्मनुसासित्वा, संवेजेसि ममं तदा ॥

द्वादसमं भाणवारं ।

४८. “तस्साहं वचनं सुत्वा, बुद्धे चित्तं पसादयिं ।
तं धीरं अभिवादेत्वा, तत्थ कालंकतो अहं ॥

४९. “उपपज्जिं स [उपपज्जिस्सं (सी०)] तत्थेव, सुक्कमूलेन चोदितो ।
वसन्तो मातुकुच्छिम्हि, पुन धारेति मातुया ॥

५०. “तम्हा काया चवित्वान, तिदसे उपपज्जहं ।
एत्थन्तरे न पस्सामि, दोमनस्समहं तदा ॥

५१. “तावतिंसा चवित्वान, मातुकुच्छिं समोक्कमिं ।
निक्खमित्वान कुच्छिम्हा, कण्हसुक्कं अजानहं ॥

५२. “जातिया सत्तवस्सोव [जातिया सत्तवस्सेन (स्या०)], आरामं पाविसिं अहं ।
गोतमस्स भगवतो, सक्कपुत्तस्स तादिनो ॥

५३. “वित्थारिके [वित्थारिते (सी० क०)] पावचने, बाहुजज्जम्हि सासने ।
अद्दसं सासनकरे, भिक्खवो तत्थ सत्थुनो ॥

५४. “सावत्थि नाम नगरं, राजा तत्थासि कोसलो ।
रथेन नागयुत्तेन, उपेसि बोधिमुत्तमं ॥

५५. “तस्साहं नागं दिस्वान, पुब्बकम्मं अनुस्सरिं ।
अज्जलिं पग्गहेत्वान, समयं अगमासहं ॥

५६. “जातिया सत्तवस्सोव, पब्बजिं अनगारियं ।

यो सो बुद्धं उपट्ठासि, आनन्दो नाम सावको ॥

५७. “गतिमा धितिमा चेव, सतिमा च बहुस्सुतो ।
रज्जो चित्तं पसादेन्तो, नित्यादेसि महाजुति ॥

५८. “तस्साहं धम्मं सुत्वान, पुब्बकम्मं अनुस्सरिं ।
तत्थेव ठितको सन्तो, अरहत्तमपापुणिं ॥

५९. “एकंसं चीवरं कत्वा, सिरे कत्वान अज्जलिं ।
सम्बुद्धं अभिवादेत्वा, इमं वाचं उदीरयिं ॥

६०. “पदुमुत्तरबुद्धस्स, द्विपदिन्दस्स सत्थुनो ।
निग्गुण्डिपुप्फं पग्गय्ह, सीहासने ठपेसहं ॥

६१. “तेन कम्मेन द्विपदिन्द, लोकजेट्ठ नरासभ ।
पत्तोमि अचलं ठानं, हित्वा जयपराजयं ॥

६२. “पञ्चवीससहस्समिह, कप्पानं मनुजाधिपा ।
अब्बुदनिरब्बुदानि, अट्ठट्ठासिंसु खत्तिया ॥

६३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा निग्गुण्डिपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

निग्गुण्डिपुप्फियत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. सुमनावेळियत्थेरअपदानं

६४. “वेस्सभुस्स भगवतो, लोकजेट्ठस्स तादिनो ।
सब्बे जना समागम्म, महापूजं करोन्ति ते ॥

६५. “सुधाय पिण्डं कत्वान, आवेळं सुमनायहं ।
सीहासनस्स पुरतो, अभिरोपेसहं तदा ॥

६६. “सब्बे जना समागम्म, पेक्खन्ति पुप्फमुत्तमं ।
केनिदं पूजितं पुप्फं, बुद्धसेट्ठस्स तादिनो ॥

६७. “तेन चित्तप्पसादेन, निम्मानं उपपज्जहं ।
अनुभोमि [अनुभोसिं (सी०)] सकं कम्मं, पुब्बे सुकतमत्तनो ॥

६८. “यं यं योनुपपज्जामि, देवत्तं अथ मानुसं ।
सब्बेसानं पियो होमि, पुप्फपूजायिदं फलं ॥
६९. “नाभिजानामि कायेन, वाचाय उद चेतसा ।
संयतानं तपस्सीनं, कतं अक्कोसितं मया ॥
७०. “तेन सुचरितेनाहं, चित्तस्स पणिधीहि च ।
सब्बेसं पूजितो होमि, अनक्कोसस्सिदं फलं ॥
७१. “इतो एकादसे कप्पे, सहस्सारोसि खत्तियो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥
७२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सुमनावेळियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सुमनावेळियत्थेरस्सापदानं अट्टमं ।

९. पुप्फच्छत्तियत्थेरअपदानं

७३. “सिद्धत्थस्स भगवतो, लोकजेट्टस्स तादिनो ।
सच्चं पकासयन्तस्स, निब्बापेन्तस्स पाणिनो ॥
७४. “जलजं आहरित्वान, सतपत्तं मनोरमं ।
पुप्फस्स छत्तं कत्वान, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥
७५. “सिद्धत्थो च लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
भिक्खुसङ्घे ठितो सत्था, इमं गाथं अभासथ ॥
७६. “‘यो मे चित्तं पसादेत्वा, पुप्फच्छत्तं आधारयिं ।
तेन चित्तप्पसादेन, दुग्गतिं सो न गच्छति’ ॥
७७. “इदं वत्त्वान सम्बुद्धो, सिद्धत्थो लोकनायको ।
उय्योजेत्त्वान परिसं, वेहासं नभमुग्गमि ॥
७८. “वुद्धिते नरदेवम्हि, सेतच्छत्तम्पि वुद्धिहि ।
पुरतो बुद्धसेट्टस्स, गच्छति छत्तमुत्तमं ॥
७९. “चतुन्नवुत्तितो कप्पे, यं छत्तं अभिरोपयिं ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, पुप्फच्छत्तस्सिदं फलं ॥

८०. “चतुसत्ततिकप्पम्हि, अट्ठ जलसिखा अहू ।
सत्तरतनसम्पन्ना, चक्कवत्ती महब्बला ॥

८१. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पुप्फच्छत्तियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पुप्फच्छत्तियत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. सपरिवारछत्तदायकत्थेरअपदानं

८२. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
आकासे जलवुट्ठीव वस्सते [वस्सति (सी० स्या०), वस्सेति (?)] धम्मवुट्ठिया ॥

८३. “तमहसासिं सम्बुद्धं, देसेन्तं अमतं पदं ।
सकं चित्तं पसादेत्वा, अगमासिं सकं घरं ॥

८४. “छत्तं अलङ्कतं गय्ह, उपगच्छिं नरुत्तमं ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, आकासे उक्खिपिं अहं ॥

८५. “सुसङ्गहितयानंव, दन्तोव सावकुत्तमो ।
उपगन्त्वान सम्बुद्धं, मत्थके सम्पतिट्ठहि ॥

८६. “अनुकम्पको कारुणिको, बुद्धो लोकगगनायको ।
भिक्खुसङ्घे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥

८७. “येन छत्तमिदं दिन्नं, अलङ्कतं मनोरमं ।
तेन चित्तप्पसादेन, दुग्गतिं सो न गच्छति ॥

८८. “सत्तक्खत्तुञ्च देवेसु, देवरज्जं करिस्सति ।
बात्तिसक्खत्तुञ्च राजा, चक्कवत्ती भविस्सति ॥

८९. “कप्पसतसहस्सम्हि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥

९०. “तस्स धम्मेसु दायादो, ओरसो धम्मनिम्मितो ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो ॥

९१. “बुद्धस्स गिरमज्जाय, वाचासभिमुदीरितं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, भिय्यो हासं जनेसहं ॥
९२. “जहित्वा मानुसं योनिं, दिब्बं योनिं [देवयोनिं (सी०), दिब्बयोनिं (स्या०)] मज्झगं ।
विमानमुत्तमं मय्हं, अब्भुग्गतं मनोरमं ॥
९३. “विमाना निक्खमन्तस्स, सेतच्छत्तं धरीयति ।
तदा सज्जं पटिलभिं, पुब्बकम्मस्सिदं फलं ॥
९४. “देवलोका चवित्वान, मनुस्सत्तज्च आगमिं ।
छत्तिसक्खत्तुं चक्कवत्ती, सत्तकप्पसतम्हितो ॥
९५. “तम्हा काया चवित्वान, आगच्छिं [अगज्झिं (?)] तिदसं पुरं ।
संसरित्वानुपुब्बेन, मानुसं पुनरागमिं ॥
९६. “ओक्कन्तं मातुकुच्छिं मं, सेत्तच्छत्तं आधारयुं ।
जातिया सत्तवस्सोहं, पब्बजिं अनगारियं ॥
९७. “सुनन्दो नाम नामेन, ब्राह्मणो मन्तपारगू ।
फलिकं छत्तमादाय, सावकग्गस्स सो तदा ॥
९८. “अनुमोदि महावीरो, सारिपुत्तो महाकथी ।
सुत्त्वानुमोदनं तस्स, पुब्बकम्ममनुस्सरिं ॥
९९. “अज्जलिं पग्गहेत्त्वान, सकं चित्तं पसादयिं ।
सरित्वा पुरिमं कम्मं, अरहत्तमपापुणिं ॥
१००. “उट्ठाय आसना तम्हा, सिरे कत्त्वान अज्जलिं ।
सम्बुद्धं अभिवादेत्वा, इमं वाचं उदीरियिं ॥
१०१. “सतसहस्सितो कप्पे, बुद्धो लोके अनुत्तरो ।
पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ॥
१०२. “तस्स छत्तं मया दिन्नं, विचित्तं समलङ्कितं ।
उभो हत्थेहि पग्गणिह, सयम्भू अग्गपुग्गलो ॥
१०३. “अहो बुद्धो अहो धम्मो, अहो नो सत्थुसम्पदा ।
एकच्छत्तस्स दानेन, दुग्गतिं नुपपज्जहं ॥

१०४. “किलेसा ज्ञापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरामि अनासवो ॥

१०५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सपरिवारछत्तदायको थेरो इमा गाथायो अभसित्थाति ।

सपरिवारछत्तदायकत्थेरस्सापदानं दसमं ।

उमापुप्फियवग्गो तेत्तिसतिमो ।

तस्सुद्धानं —

उमापुप्फज्ज पुलिनं, हासो यज्जो निमित्तको ।
संसावको निग्गुण्डी च, सुमनं पुप्फछत्तको ।
सपरिवारछत्तो च, गाथा सत्तसत्तुत्तराति ॥

३४. गन्धोदकवग्गो

१. गन्धधूपियत्थेरअपदानं

१. “सिद्धत्थस्स भगवतो, गन्धधूपं अदासहं ।
सुमनेहि पटिच्छन्नं, बुद्धानुच्छविकज्ज तं ॥
२. “कज्जनघियसङ्कासं, बुद्धं लोकगनायकं ।
इन्दीवरं जलितं, आदित्तं हुतासनं ॥
३. “व्यग्घुसभं पवरं, अभिजातं केसरिं ।
निसिन्नं समणानगं, भिक्खुसङ्घपुरक्खतं ॥
४. “दिस्वा चित्तं पसादेत्वा, पग्गहेत्वान अज्जलिं ।
वन्दित्वा सत्थुनो पादे, पक्कामिं उत्तरामुखो ॥
५. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं गन्धमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, गन्धपूजायिदं फलं ॥
६. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा गन्धधूपियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

गन्धधूपियत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. उदकपूजकत्थेरअपदानं

७. “सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, गच्छन्तं अनिलज्जसे ।
घतासनं व जलितं, आदित्तं व हुतासनं ॥

८. “पाणिना उदकं गृह्ण, आकासे उक्खिपिं अहं ।
सम्मटिच्छि महावीरो, बुद्धो कारुणिको इसि ॥

९. “अन्तलिक्खे ठितो सत्था, पदुमुत्तरनामको ।
मम सङ्कप्पमज्जाय, इमं गाथमभासथ ॥

१०. “इमिना दकदानेन, पीतिउप्पादनेन च ।
कप्पसतसहस्सम्पि, दुग्गतिं नुपपज्जसि ॥

११. “तेन कम्मेन द्विपदिन्द, लोकजेट्ठ नरासभ ।
पत्तोमि अचलं ठानं, हित्वा जयपराजयं ॥

१२. “सहस्सराजनामेन, तयो च चक्कवत्तिनो ।
पज्जसट्ठिकप्पसते, चातुरन्ता जनाधिपा ॥

१३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा उदकपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उदकपूजकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. पुन्नागपुप्फियत्थेरअपदानं

१४. “काननं वनमोग्गह, वसामि लुद्धको अहं ।
पुन्नागं पुप्फितं दिस्वा, बुद्धसेट्ठं अनुस्सरिं ॥

१५. “तं पुप्फं ओचिनित्वान, सुगन्धं गन्धितं सुभं ।
थूपं कत्त्वान पुलिने, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥

१६. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

१७. “एकम्हि नवुते कप्पे, एको आसिं तमोनुदो ।
सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ॥

१८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पुन्नागपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पुन्नागपुप्फियत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. एकदुस्सदायकत्थेरअपदानं

१९. “नगरे हंसवतिया, अहोसिं तिणहारको ।
तिणहारेन जीवामि, तेन पोसेमि दारके ॥

२०. “पदुमुत्तरो नाम जिनो, सब्बधम्मान पारगू ।
तमन्धकारं नासेत्वा, उप्पज्जि लोकनायको ॥

२१. “सके घरे निसीदित्वा, एवं चिन्तेसहं तदा ।
‘बुद्धो लोके समुप्पन्नो, देय्यधम्मो च नत्थि मे ॥

२२. “‘इदं मे साटकं एकं, नत्थि मे कोचि दायको ।
दुक्खो निरयसम्फस्सो, रोपयिस्सामि दक्खिणं’ ॥

२३. “एवाहं चिन्तयित्वान, सकं चित्तं पसादयिं ।
एकं दुस्सं गहेत्वान, बुद्धसेट्ठस्सदासहं ॥

२४. “एकं दुस्सं ददित्वान, उक्कुट्ठिं सम्पवत्तयिं ।
यदि बुद्धो तुवं वीर, तारेहि मं महामुनि ॥

२५. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
मम दानं पकित्तेन्तो, अका मे अनुमोदनं ॥

२६. “‘इमिना एकदुस्सेन, चेतनापणिधीहि च ।
कप्पसतसहस्सानि, विनिपातं न गच्छति ॥

२७. “‘छत्तिसक्खत्तुं देविन्दो, देवरज्जं करिस्सति ।
तेत्तिसक्खत्तुं राजा च, चक्कवत्ती भविस्सति ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥

२८. “देवलोके मनुस्से वा, संसरन्तो तुवं भवे ।
रूपवा गुणसम्पन्नो, अनवक्कन्तदेहवा ।
अक्खोभं अमितं दुस्सं, लभिस्ससि यदिच्छकं” ॥
२९. “इदं वत्त्वान सम्बुद्धो, जलजुत्तमनामको ।
नभं अब्भुग्गमी धीरो, हंसराजाव अम्बरे ॥
३०. “यं यं योनुपपज्जामि, देवत्तं अथ मानुसं ।
भोगे मे ऊनता नत्थि, एकदुस्सस्सिदं फलं ॥
३१. “पदुद्धारे पदुद्धारे, दुस्सं निब्बत्तते मम ।
हेट्ठा दुस्सम्हि तिट्ठामि, उपरि छदनं मम ॥
३२. “चक्कवाळमुपादाय, सकाननं सपब्बतं ।
इच्छमानो चहं अज्ज, दुस्सेहि छादयेय्यहं ॥
३३. “तेनेव एकदुस्सेन, संसरन्तो भवाभवे ।
सुवण्णवण्णो हुत्त्वान, संसरामि भवाभवे ॥
३४. “विपाकं एकदुस्सस्स, नज्झगं कत्थचिक्खयं ।
अयं मे अन्तिमा जाति, विपच्चति इधापि मे ॥
३५. “सतसहस्सितो कप्पे, यं दुस्समददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, एकदुस्सस्सिदं फलं ॥
३६. “किलेसा झापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
नागोव बन्धनं छेत्वा, विहरामि अनासवो ॥
३७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा एकदुस्सदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

एकदुस्सदायकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. फुसितकम्पियत्थेरअपदानं

३८. “विपस्सी नाम [सब्बत्थपि एवमेव दिस्सति]
सम्बुद्धो, लोकजेट्ठो नरासभो ।

खीणासवेहि सहितो, सङ्घारामे वसी तदा ॥

३९. “आरामद्वारा निक्खम्म, विपस्सी [सब्बत्थपि एवमेव दिस्सति] लोकनायको ।
सह सतसहस्सेहि, अट्ठ [सहस्ससतसिस्सेहि, अट्ठ (क०), अट्ठ सतसहस्सेहि, सह (?)] खीणासवेहि सो ॥
४०. “अजिनेन निवत्थोहं, वाकचीरधरोपि च ।
कुसुमोदकमादाय [कुसुम्भोदक... (सी० स्या०)], सम्बुद्धं उपसङ्कमिं ॥
४१. “सकं चित्तं पसादेत्वा, वेदजातो कतञ्जली ।
कुसुमोदकमादाय, बुद्धमम्भुक्किरिं अहं ॥
४२. “तेन कम्मेन सम्बुद्धो, जलजुत्तमनामको [सब्बत्थपि एवमेव दिस्सति] ।
मम कम्मं पक्कित्तेत्वा, अगमा येन पत्थितं ॥
४३. “फुसिता पञ्चसहस्सा, येहि पूजेसहं जिनं ।
अट्ठतेय्यसहस्सेहि, देवरज्जं अकारयिं ॥
४४. “अट्ठतेय्यसहस्सेहि, चक्कवत्ती अहोसहं ।
अवसेसेन कम्मेन, अरहत्तमपापुणिं ॥
४५. “देवराजा यदा होमि [अहोसिं (स्या० क०)], मनुजाधिपती यदा [तदा (स्या० क०)] ।
तमेव नामधेय्यं मे, फुसितो नाम होमहं ॥
४६. “देवभूतस्स सन्तस्स, अथापि मानुसस्स वा ।
समन्ता ब्यामतो मय्हं, फुसितं पवस्सति ॥
४७. “भवा उग्घाटिता मय्हं, किलेसा झापिता मम ।
सब्बासवपरिक्खीणो, फुसितस्स इदं फलं ॥
४८. “चन्दनस्सेव मे काया, तथा गन्धो पवायति ।
सरीरतो मम गन्धो, अट्ठकोसे पवायति ॥
४९. “दिब्बगन्धं सम्पवन्तं, पुञ्चकम्मसमङ्गिनं ।
गन्धं घत्वान जानन्ति, फुसितो आगतो इध ॥
५०. “साखापलासकट्टानि, तिणानिपि च सब्बसो ।
मम सङ्कप्पमज्जाय, गन्धो सम्पज्जते खणे ॥

५१. “सतसहस्रितो [सब्बत्थपि एवमेव दिस्सति] कप्पे, चन्दनं अभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, फुसितस्स इदं फलं ॥

५२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा फुसितकम्पियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

फुसितकम्पियत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. पभङ्करत्थेरअपदानं

५३. “पदुमुत्तरभगवतो, लोकजेट्टस्स तादिनो ।
विपिने चेतियं आसि, वाळमिगसमाकुले ॥

५४. “न कोचि विसहि गन्तुं, चेतियं अभिवन्दितुं ।
तिणकट्टलतोन्नद्धं, पलुगं आसि चेतियं ॥

५५. “वनकम्मिको तदा आसिं, पितुमातुमतेनहं [पितुपेतामहेनहं (सी०), पितापेतामहेनहं (स्या०)] ।
अद्वसं विपिने थूपं, लुगं तिणलताकुलं ॥

५६. “दिस्वानाहं बुद्धथूपं, गरुचित्तं उपट्ठहिं ।
बुद्धसेट्टस्स थूपोयं, पलुगो अच्छती वने ॥

५७. “नच्छन्नं नप्पतिरूपं, जानन्तस्स गुणागुणं ।
बुद्धथूपं असोधेत्वा, अज्जं कम्मं पयोजये ॥

५८. “तिणकट्टज्ज वल्लिज्ज, सोधयित्वान चेतिये ।
वन्दित्वा अट्ठ वारानि [अट्ठ ठानानि (क०)], पटिकुटिको अगच्छहं ॥

५९. “तेन कम्मेन सुकतेन, चेतनापणिधीहि च ।
जहित्वा मानुसं देहं, तावतिसमगच्छहं ॥

६०. “तत्थ मे सुकतं ब्यम्हं, सोवण्णं सपभस्सरं ।
सट्ठियोजनमुब्बिद्धं, तिसयोजनवित्थतं ॥

६१. “तिसतानि च वारानि, देवरज्जमकारयिं ।
पञ्चवीसतिक्खत्तुज्ज, चक्कवत्ती अहोसहं ॥

६२. “भवाभवे संसरन्तो, महाभोगं लभामहं ।

भोगे मे ऊनता नत्थि, सोधनाय इदं फलं ॥

६३. “सिविका हत्थिखन्धेन, विपिने गच्छतो मम ।
यं यं दिसाहं गच्छामि, सरणं सम्पते [सिज्जते (क०)] वनं ॥

६४. “खाणुं वा कण्टकं वापि, नाहं पस्सामि चक्खुना ।
पुज्जकम्मेन संयुत्तो, सयमेवापनीयरे ॥

६५. “कुट्टं गण्डो किलासो च, अपमारो वितच्छिका ।
दद्दु कच्छु [कण्डु (स्या०)] च मे नत्थि, सोधनाय इदं फलं ॥

६६. “अज्जम्पि मे अच्छरियं, बुद्धथूपस्स सोधने [बुद्धथूपम्हि सोधिते (स्या०)] ।
नाभिजानामि मे काये, जातं पिळकबिन्दुकं ॥

६७. “अज्जम्पि मे अच्छरियं, बुद्धथूपम्हि सोधिते [सब्बत्थपि एवमेव दिस्सति, तथा उपरिपि] ।
दुवे भवे संसरामि, देवत्ते अथ मानुसे ॥

६८. “अज्जम्पि मे अच्छरियं, बुद्धथूपम्हि सोधिते ।
सुवण्णवण्णो सब्बत्थ, सप्पभासो भवामहं ॥

६९. “अज्जम्पि मे अच्छरियं, बुद्धथूपम्हि सोधिते ।
अमनापं विवज्जति, मनापं उपतिट्ठति ॥

७०. “अज्जम्पि मे अच्छरियं, बुद्धथूपम्हि सोधिते ।
विसुद्धं होति मे चित्तं, एकगं सुसमाहितं ॥

७१. “अज्जम्पि मे अच्छरियं, बुद्धथूपम्हि सोधिते ।
एकासने निसीदित्वा, अरहत्तमपापुणिं ॥

७२. “सतसहस्सितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सोधनाय इदं फलं ॥

७३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पभङ्करो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पभङ्करत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. तिणकुटिदायकत्थेरअपदानं

७४. “नगरे बन्धुमतिया, अहोसिं परकम्मिको ।
परकम्मायने युत्तो, परभत्तं अपस्सितो ॥
७५. “रहोगतो निसीदित्वा, एवं चिन्तेसहं तदा ।
बुद्धो लोके समुप्पन्नो, अधिकारो च नत्थि मे ॥
७६. “कालो मे गतिं [कालो गतिं मे (सी० स्या०)] सोधेतुं, खणो मे पटिपादितो ।
दुक्खो निरयसम्फस्सो, अपुञ्जानहि पाणिनं ॥
७७. “एवाहं चिन्तयित्वान, कम्मसामिं उपागमिं ।
एकाहं कम्मं याचित्वा, विपिनं पाविसिं अहं ॥
७८. “तिणकट्टञ्च वल्लिञ्च, आहरित्वानहं तदा ।
तिदण्डके ठपेत्त्वान, अकं तिणकुटिं अहं ॥
७९. “सङ्खस्सत्थाय कुटिकं, निर्यादेत्त्वान [निर्यादेत्त्वान (सी०)] तं अहं ।
तदहेयेव आगन्त्वा, कम्मसामिं उपागमिं ॥
८०. “तेन कम्मेन सुकतेन, तावतिसमगच्छहं ।
तत्थ मे सुकतं ब्यम्हं, कुटिकाय सुनिम्मितं [तिणकुटिकाय निम्मितं (सी०)] ॥
८१. “सहस्सकण्डं सतभेण्डु, धजालु हरितामयं ।
सतसहस्सनिर्य्यूहा, ब्यम्हे पातुभविंसु मे ॥
८२. “यं यं योनुपपज्जामि, देवत्तं अथ मानुसं ।
मम सङ्कप्पमज्जाय, पासादो उपतिट्ठति ॥
८३. “भयं वा छम्भितत्तं वा, लोमहंसो न विज्जति ।
तासं मम न जानामि, तिणकुटिकायिदं [तिणकुटियिदं (क०)] फलं ॥
८४. “सीहब्यग्घा च दीपी च, अच्छकोकतरच्छका [तरच्छयो (स्या० क०)] ।
सब्बे मं परिवज्जेन्ति, तिणकुटिकायिदं फलं ॥
८५. “सरीसपा [सिरिंसपा (सी० स्या०), सरिंसपा (क०)] च भूता च, अही कुम्भण्डरक्खसा ।
तेपि मं परिवज्जेन्ति, तिणकुटिकायिदं फलं ॥
८६. “न पापसुपिनस्सापि, सरामि दस्सनं मम ।
उपट्ठिता सति मय्हं, तिणकुटिकायिदं फलं ॥

८७. “तायेव तिणकुटिकाय, अनुभोत्वान सम्पदा ।
गोतमस्स भगवतो, धम्मं सच्छिकरिं अहं ॥
८८. “एकनवुतितो कण्णे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, तिणकुटिकायिदं फलं ॥
८९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तिणकुटिदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिणकुटिदायकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. उत्तरेय्यदायकत्थेरअपदानं

९०. “नगरे हंसवतिया, अहोसिं ब्राह्मणो तदा ।
अज्झायको मन्तधरो, तिण्णं वेदान पारगू ॥
९१. “पुरक्खतो ससिस्सेहि, जातिमा च सुसिक्खितो ।
तोयाभिसेचनत्थाय, नगरा निक्खमिं तदा ॥
९२. “पदुमुत्तरो नाम जिनो, सब्बधम्मान पारगू ।
खीणासवसहस्सेहि, पाविसी नगरं जिनो ॥
९३. “सुचारुरूपं दिस्वान, आनेज्जकारितं विय ।
परिवुतं अरहन्तेहि, दिस्वा चित्तं पसादयिं ॥
९४. “सिरस्मिं अज्जलिं कत्वा, नमस्सित्वान सुब्बतं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, उत्तरीयमदासहं ॥
९५. “उभो हत्थेहि पग्गय्ह, साटकं उक्खिपिं अहं ।
यावता बुद्धपरिसा, ताव छादेसि साटको ॥
९६. “पिण्डचारं चरन्तस्स, महाभिक्षुगणादिनो ।
छदं करोन्तो अट्ठासि, हासयन्तो ममं तदा ॥
९७. “घरतो निक्खमन्तस्स, सयम्भू अग्गपुग्गलो ।
वीथियंव ठितो सत्था, अका मे [अकासि (स्या०)] अनुमोदनं ॥
९८. “पसन्नचित्तो सुमनो, यो मे अदासि साटकं ।

तमहं कित्तयिस्सामि, सुणोथ मम भासतो ॥

१९. “‘तिसकप्पसहस्सानि, देवलोके रमिस्सति ।
पज्जासक्खत्तुं देविन्दो, देवरज्जं करिस्सति ॥

१००. “‘देवलोके वसन्तस्स, पुज्जकम्मसमङ्गिनो ।
समन्ता योजनसतं, दुस्सच्छन्नं भविस्सति ॥

१०१. “‘छतिसक्खत्तुं राजा च, चक्कवत्ती भविस्सति ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥

१०२. “‘भवे संसरमानस्स, पुज्जकम्मसमङ्गिनो ।
मनसा पत्थितं सब्बं, निब्बत्तिस्सति तावदे ॥

१०३. “‘कोसेय्यकम्बलियानि [कोसेय्यकम्बलीयानि (सी०)], खोमकप्पासिकानि च ।
महग्घानि च दुस्सानि, पटिलच्छतियं नरो ॥

१०४. “‘मनसा पत्थितं सब्बं, पटिलच्छतियं नरो ।
एकदुस्सस्स विपाकं, अनुभोस्सति सब्बदा ॥

१०५. “‘सो पच्छा पब्बजित्वान, सुक्कमूलेन चोदितो ।
गोतमस्स भगवतो, धम्मं सच्छिकरिस्सति’ ॥

१०६. “‘अहो मे सुकतं कम्मं, सब्बज्जुस्स महेसिनो ।
एकाहं साटकं दत्त्वा, पत्तोम्हि अमतं पदं ॥

१०७. “‘मण्डपे रुक्खमूले वा, वसतो सुज्जके घरे ।
धारेति दुस्सछदनं, समन्ता ब्यामतो मम ॥

१०८. “‘अविज्जत्तं निवासेमि [अविज्जत्तानि सेवामि (?)], चीवरं पच्चयज्जहं ।
लाभी [लाभिम्हि (स्या०)] अन्नस्स पानस्स, उत्तरेय्यस्सिदं फलं ॥

१०९. “‘सतसहस्सितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, वत्थदानस्सिदं फलं ॥

११०. “‘पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं’ ॥
इत्थं सुदं आयस्मा उत्तरेय्यदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उत्तरेय्यदायकत्थेरस्सापदानं अट्टमं ।

९. धम्मसवनियत्थेरअपदानं

१११. “पदुमुत्तरो नाम जिनो, सब्बधम्मान पारगू ।
चतुसच्चं पकासेन्तो, सन्तारेसि बहुं जनं ॥
११२. “अहं तेन समयेन, जटिलो उग्गतापनो ।
धुनन्तो वाकचीरानि, गच्छामि अम्बरे तदा ॥
११३. “बुद्धसेट्ठस्स उपरि, गन्तुं न विसहामहं ।
पक्खीव सेलमासज्ज [सेलमापज्ज (स्या०)], गमनं न लभामहं ॥
११४. “न मे इदं भूतपुब्बं, इरियस्स विकोपनं ।
दके यथा उम्मुज्जित्वा, एवं गच्छामि अम्बरे ॥
११५. “उळारभूतो मनुजो, हेट्ठासीनो [हेट्ठापि नो (क०)] भविस्सति ।
हन्द मेनं गवेसिस्सं, अपि अत्थं लभेय्यहं ॥
११६. “ओरोहन्तो अन्तलिक्खा, सद्धमस्सोसि सत्थुनो ।
अनिच्चतं कथेन्तस्स, तमहं उग्गहिं तदा ॥
११७. “अनिच्चसज्जमुग्गह, अगमासिं ममस्समं ।
यावतायुं वसित्वान, तत्थ कालङ्कतो अहं ॥
११८. “चरिमे वत्तमानम्हि, तं धम्मसवनं [धम्मसवणं (सी०)] सरिं ।
तेन कम्मेन सुकतेन, तावतिसमगच्छहं ॥
११९. “तिसकप्पसहस्सानि, देवलोके रमिं अहं ।
एकपज्जासक्खत्तुज्ज, देवरज्जमकारयिं ॥
१२०. “एकसत्ततिक्खत्तुज्ज, चक्कवत्ती अहोसहं ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥
१२१. “पितुगेहे निसीदित्वा, समणो भावितिन्द्रियो ।
गाथाय परिदीपेन्तो, अनिच्चतमुदाहरि [अनिच्चवत्थुदाहरि (स्या० क०)] ॥
१२२. “अनुस्सरामि तं सज्जं, संसरन्तो भवाभवे ।

न कोटिं पटिविज्झामि [न कोचि पटिवज्जामि (क०)], निब्बानं अच्युतं पदं [अयं गाथा उपरि ४३ वग्गे सत्तमापदाने पुरिमगाथाय पुरेतरं दिस्सति] ॥

१२३. “अनिच्चा वत सङ्खारा, उप्पादवयधम्मिनो ।
उप्पज्जित्वा निरुज्झन्ति, तेसं वूपसमो सुखो ॥

१२४. “सह गाथं सुणित्वान, पुब्बकम्मं अनुस्सरिं ।
एकासने निसीदित्वा, अरहत्तमपापुणिं ॥

१२५. “जातिया सत्तवस्सोहं, अरहत्तमपापुणिं ।
उपसम्पादयि बुद्धो, गुणमज्जाय चक्खुमा ॥

१२६. “दारकोव अहं सन्तो, करणीयं समापयिं ।
किं मे करणीयं अज्ज, सक्कपुत्तस्स सासने ॥

१२७. “सतसहस्सितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सद्धम्मसवने फलं ॥

१२८. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा धम्मसवनियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

धम्मसवनियत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. उक्खित्तपदुमियत्थेरअपदानं

१२९. “नगरे हंसवतिया, अहोसिं मालिको तदा ।
ओगाहेत्वा पदुमसरं, सतपत्तं ओचिनामहं ॥

१३०. “पदुमुत्तरो नाम जिनो, सब्बधम्मान पारगू ।
सह सतसहस्सेहि [सतसहस्ससिस्सेहि (क०)], सन्तचित्तेहि तादिभि ॥

१३१. “खीणासवेहि सुद्धेहि, छळभिज्जेहि झायिभि [सो तदा (सी०), सो सह (क०)] ।
मम वुद्धिं समन्वेसं, आगच्छि मम सन्तिकं [मम सन्तिके (सी०), पुरिसुत्तमो (स्या० क०)] ॥

१३२. “दिस्वानहं देवदेवं, सयम्भुं लोकनायकं ।
वण्टे छेत्वा सतपत्तं, उक्खिपिमम्बरे तदा ॥

१३३. “यदि बुद्धो तुवं वीर, लोकजेट्ठो नरासभो ।

सयं गन्त्वा सतपत्ता, मत्थके धारयन्तु ते ॥

१३४. “अधिद्वहि महावीरो, लोकजेद्वो नरासभो ।
बुद्धस्स आनुभावेन, मत्थके धारयिंसु ते ॥

१३५. “तेन कम्मेन सुकतेन, चेतनापणिधीहि च ।
जहित्वा मानुसं देहं, तावतिसमगच्छहं ॥

१३६. “तत्थ मे सुकतं ब्यम्हं, सतपत्तन्ति वुच्चति ।
सट्ठियोजनमुब्बिद्धं, तिसयोजनवित्थतं ॥

१३७. “सहस्सखत्तुं देविन्दो, देवरज्जमकारयिं ।
पञ्चसत्ततिखत्तुञ्च, चक्कवत्ती अहोसहं ॥

१३८. “पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ।
अनुभोमि सकं कम्मं, पुब्बे सुकतमत्तनो ॥

१३९. “तेनेवेकपदुमेन, अनुभोत्वान सम्पदा ।
गोतमस्स भगवतो, धम्मं सच्छिकरिं अहं ॥

१४०. “किलेसा ज्ञापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
नागोव बन्धनं छेत्वा, विहरामि अनासवो ॥

१४१. “सतसहस्सितो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, एकपदुमस्सिदं फलं ॥

१४२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा उक्खित्तपदुमियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उक्खित्तपदुमियत्थेरस्सापदानं दसमं ।

गन्धोदकवग्गो चतुतिसतिमो ।

तस्सुद्धानं —

गन्धधूपो उदकञ्च, पुन्नाग एकदुस्सका ।
फुसितो च पभङ्करो, कुटिदो उत्तरीयको ॥

सवनी एकपदुमी, गाथायो सब्बपिण्डिता ।
एकं गाथासतञ्चेव, चतुतालीसमेव च ॥

३५. एकपदुमियवग्गो

१. एकपदुमियत्थेरअपदानं

१. “पदुमुत्तरो नाम जिनो, सब्बधम्मान पारगू ।
भवाभवे विभावेन्तो, तारेसि जनतं बहुं ॥
२. “हंसराजा तदा होमि, दिजानं पवरो अहं ।
जातस्सरं समोगय्ह, कीळामि हंसकीळितं ॥
३. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
जातस्सरस्स उपरि, आगच्छि तावदे जिनो ॥
४. “दिस्वानहं देवदेवं, सयम्भुं लोकनायकं ।
वण्टे छेत्वान पदुमं, सतपत्तं मनोरमं ॥
५. “मुखतुण्डेन पग्गय्ह, पसन्नो लोकनायके [विप्पसन्नेन चेतसा (स्या०)] ।
उक्खिपित्वान गगणे [उक्खिपित्वा नलाटेन (क०)], बुद्धसेट्ठं अपूजयिं ॥
६. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
अन्तलिक्खे ठितो सत्था, अका मे अनुमोदनं ॥
७. “इमिना एकपदुमेन, चेतनापणिधीहि च ।
कप्पानं सतसहस्सं, विनिपातं न गच्छसि ॥
८. “इदं वत्त्वान सम्बुद्धो, जलजुत्तमनामको ।
मम कम्मं पकित्तेत्वा, अगमा येन पत्थितं ॥
९. “सतसहस्सितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
१०. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा एकपदुमियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

एकपदुमियत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. तीणुप्पलमालियत्थेरअपदानं

११. “चन्दभागानदीतीरे, अहोसिं वानरो तदा ।
अद्वसं विरजं बुद्धं, निसिन्नं पब्बतन्तरे ॥
१२. “ओभासेन्तं दिसा सब्बा, सालराजं व फुल्लितं ।
लक्खणव्यञ्जनूपेतं, दिस्वा अत्तमनो अहुं ॥
१३. “उदग्गचित्तो सुमनो, पीतिया हट्टमानसो ।
तीणि उप्पलपुप्फानि, मत्थके अभिरोपयिं ॥
१४. “पुप्फानि अभिरोपेत्वा, विपस्सिस्स महेसिनो ।
सगारवो भवित्वान [गमित्वान (सी०), नमित्वान (क०)], पक्कामिं उत्तरामुखो ॥
१५. “गच्छन्तो पटिकुटिको, विप्पसन्नेन चेतसा ।
सेलन्तरे पतित्वान [पपतित्वा (स्या० क०)], पापुणिं जीवितक्खयं ॥
१६. “तेन कम्मेन सुकतेन, चेतनापणिधीहि च ।
जहित्वा मानुसं देहं [पुरिमं जातिं (?) उपरि ३८ वग्गे ततियापदाने एवमेव दिस्सति], तावतिसमगच्छहं ॥
१७. “सतानं तीणिक्खत्तुञ्च, देवरज्जं अकारयिं ।
सतानं पञ्चक्खत्तुञ्च, चक्कवत्ती अहोसहं ॥
१८. “एकनवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
१९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तीणुप्पलमालियो [तिउप्पलमालियो (सी०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तीणुप्पलमालियत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. धजदायकत्थेरअपदानं

२०. “तिस्सो नाम अहु सत्था, लोकजेद्धो नरासभो ।
तयोपधिक्खये [तस्सोपधिक्खये (सी०)] दिस्वा, धजं आरोपितं मया ॥
२१. “तेन कम्मेन सुकतेन, चेतनापणिधीहि च ।

जहित्वा मानुसं देहं, तावतिसमगच्छहं ॥

२२. “सतानं तीणिक्खत्तुच्च, देवरज्जं अकारयिं ।
सतानं पच्चक्खत्तुच्च, चक्कवत्ती अहोसहं ॥

२३. “पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ।
अनुभोमि सकं कम्मं, पुब्बे सुकतमत्तनो ॥

२४. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, धजदानस्सिदं फलं ॥

२५. “इच्छमानो चहं अज्ज, सकाननं सपब्बतं ।
खोमदुस्सेन छादेय्यं, तदा मय्हं कते फलं ॥

२६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा धजदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

धजदायकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. तिकिङ्कणिपूजकत्थेरअपदानं

२७. “हिमवन्तस्साविदूरे, भूतगणो नाम पब्बतो ।
तत्थदसं पंसुकूलं, दुमग्गहि विलगितं ॥

२८. “तीणि किङ्कणिपुप्फानि, ओचिनित्वानहं तदा ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, पंसुकूलं अपूजयिं ॥

२९. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, तिण्णं पुप्फानिदं फलं ॥

३०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तिकिङ्कणिपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिकिङ्कणिपूजकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. नळागारिकत्थेरअपदानं

३१. “हिमवन्तस्साविदूरे, हारितो नाम पब्बतो ।
सयम्भू नारदो नाम, रुक्खमूले वसी तदा ॥

३२. “नळागारं करित्वान, तिणेन छादयिं अहं ।
चङ्कमं सोधयित्वान, सयम्भुस्स अदासहं ॥
३३. “चतुदससु कप्पेसु, देवलोके रमिं अहं ।
चतुसत्ततिक्खत्तुञ्च, देवरज्जं अकारयिं ॥
३४. “चतुसत्तति [सत्तसत्तति (सी०)] क्खत्तुञ्च, चक्कवत्ती अहोसहं ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥
३५. “उब्बिद्धं भवनं मय्हं, इन्दलट्ठीव उगगतं ।
सहस्सथम्भं अतुलं, विमानं सपभस्सरं ॥
३६. “द्वे सम्पत्ती अनुभोत्वा, सुक्कमूलेन चोदितो ।
गोतमस्स भगवतो, सासने पब्बजिं अहं ॥
३७. “पधानपहितत्तोमिह, उपसन्तो निरूपधि ।
नागोव बन्धनं छेत्वा, विहरामि अनासवो ॥
३८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा नळागारिको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

नळागारिकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. चम्पकपुष्फियत्थेरअपदानं

३९. “हिमवन्तस्साविदूरे, जापलो [चापलो (सी०), छापलो (स्या०)] नाम पब्बतो ।
बुद्धो सुदस्सनो नाम, विहासि पब्बतन्तरे ॥
४०. “पुष्फं हेमवन्तं [हेमवतं (सी०), हेमवण्णं (स्या०)] गय्ह, गच्छं वेहायसेनहं ।
अद्वसं विरजं बुद्धं, ओघतिण्णमनासवं ॥
४१. “सत्त चम्पकपुष्फानि, सीसे कत्त्वानहं तदा ।
बुद्धस्स अभिरोपेसिं, सयम्भुस्स महेसिनो ॥
४२. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुष्फमभिरोपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
४३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा चम्पकपुण्ड्रियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

चम्पकपुण्ड्रियत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. पदुमपूजकत्थेरअपदानं

४४. “हिमवन्तस्साविदूरे, रोमसो नाम पब्बतो ।
बुद्धोपि सम्भवो नाम, अब्भोकासे वसी तदा ॥

४५. “भवना निक्खमित्वान, पदुमं धारयिं अहं ।
एकाहं धारयित्वान, पुन भवनुपागमिं ॥

४६. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं पुण्ड्रमभिरुपयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

४७. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पदुमपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पदुमपूजकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

तेरसमं भाणवारं ।

८. तिणमुट्ठिदायकत्थेरअपदानं

४८. “हिमवन्तस्साविदूरे, लम्बको नाम पब्बतो ।
उपतिस्सो नाम सम्बुद्धो, अब्भोकासहि चङ्कमि ॥

४९. “मिगलुद्धो तदा आसिं, अरञ्जे कानने अहं ।
दिस्वान तं देवदेवं, सयम्भुं अपराजितं ॥

५०. “विप्पसन्नेन चित्तेन, तदा तस्स महेसिनो ।
निसीदनत्थं बुद्धस्स, तिणमुट्ठिमदासहं ॥

५१. “दत्त्वान देवदेवस्स, भिय्यो चित्तं पसादयिं ।
सम्बुद्धं अभिवादेत्वा, पक्कामिं उत्तरामुखो ॥

५२. “अचिरं गतमत्तं मं, मिगराजा अपोथयि [अहेठयि (सी० स्या०)] ।
सीहेन पोथितो [पातितो (सी० स्या०)] सन्तो, तत्थ कालङ्कतो अहं ॥

५३. “आसन्ने मे कतं कम्मं, बुद्धसेट्ठे अनासवे ।
सुमुत्तो सरवेगोव, देवलोकं अगञ्छहं ॥

५४. “यूपो तत्थ सुभो आसि, पुञ्जकम्माभिनिम्मितो ।
सहस्सकण्डो सतभेण्डु, धजालु हरितामयो ॥

५५. “पभा निद्धावते तस्स, सतरंसीव उगगतो ।
आकिण्णो देवकज्जाहि, आमोदिं कामकामहं ॥

५६. “देवलोका चवित्वान, सुक्कमूलेन चोदितो ।
आगन्त्वान मनुस्सत्तं, पत्तोम्हि आसवक्खयं ॥

५७. “चतुन्नवुतितो कप्पे, निसीदनमदासहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, तिणमुट्ठियिदं फलं ॥

५८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तिणमुट्ठिदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिणमुट्ठिदायकत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. तिन्दुकफलदायकत्थेरअपदानं

५९. “कणिकारं व जेतन्तं, निसिन्नं पब्बतन्तरे ।
अद्वसं विरजं बुद्धं, ओघतिण्णमनासवं ॥

६०. “तिन्दुकं सफलं दिस्वा, भिन्दित्वान सकोसकं [सकोटकं (सी०), सकोटिकं (स्या०)] ।
पसन्नचित्तो सुमनो, सयम्भुस्स मदासहं [वेस्सभुस्स अदासहं (सी०)] ॥

६१. “एकनवुतितो कप्पे, यं फलमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, फलदानस्सिदं फलं ॥

६२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तिन्दुकफलदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिन्दुकफलदायकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. एकज्जलियत्थेरअपदानं

६३. “रोमसो [रेवतो (सी०)] नाम सम्बुद्धो, नदीकूले वसी तदा ।

अद्वसं विरजं बुद्धं, पीतरंसिव भाणुमं ॥

६४. “उक्कामुखपहट्टं, खदिरङ्गारसन्निभं ।
ओसधिव विरोचन्तं, एकज्जलिमकासहं ॥

६५. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं अज्जलिमकासहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, अज्जलिया इदं फलं ॥

६६. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा एकज्जलियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

एकज्जलियत्थेरस्सापदानं दसमं ।

एकपदुमियवग्गो पञ्चतिसतिमो ।

तस्सुद्धानं —

पदुमी उप्पलमाली, धजो किङ्कणिकं नळं [किङ्कणिको नळो (सी०)] ।
चम्पको पदुमो मुट्ठि, तिन्दुकेकज्जली तथा ।
छ च सट्ठि च गाथायो, गणितायो विभाविभि ॥

३६. सदसज्जकवग्गो

१. सदसज्जकत्थेरअपदानं

१. “मिगलुद्धो पुरे आसिं, अरज्जे कानने अहं ।
तत्थद्वसासिं सम्बुद्धं, देवसङ्घपुरक्खतं ॥
२. “चतुसच्चं पकासेन्तं, उद्धरन्तं महाजनं ।
अस्सोसिं मधुरं वाचं, करवीकरुदोपमं [रुतोपमं (?)] ॥
३. “ब्रह्मसरस्स मुनिनो, सिखिनो लोकबन्धुनो ।
घोसे चित्तं पसादेत्वा, पत्तोमि आसवक्खयं ॥
४. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पसादस्स इदं फलं ॥
५. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।

छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सदसज्जको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सदसज्जकत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. यवकलापियत्थेरअपदानं

६. “नगरे अरुणवतिया, आसिं यवसिको तदा ।
पन्थे दिस्वान सम्बुद्धं, यवकलापं सन्थरिं [यवकलापमवत्थरिं (सी०)] ॥
७. “अनुकम्पको कारुणिको, सिखी लोकगनायको ।
मम सङ्कप्पमज्जाय, निसीदि यवसन्थरे ॥
८. “दिस्वा निसिन्नं विमलं, महाझायिं विनायकं ।
पामोज्जं जनयित्वान, तत्थ कालङ्कतो अहं ॥
९. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, यवत्थरे इदं फलं ॥
१०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा यवकलापियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

यवकलापियत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. किंसुकपूजकत्थेरअपदानं

११. “किंसुकं पुप्फितं दिस्वा, पग्गहेत्वान अज्जलिं ।
बुद्धं सरित्वा सिद्धत्थं, आकासे अभिपूजयिं ॥
१२. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
१३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा किंसुकपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

किंसुकपूजकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. सकोसककोरण्डदायकत्थेरअपदानं

१४. “अक्कन्तञ्च पदं दिस्वा, सिखिनो लोकबन्धुनो ।
एकंसं अजिनं कत्वा, पदसेट्ठं अवन्दहं ॥
१५. “कोरण्डं पुप्फितं दिस्वा, पादपं धरणीरुहं ।
सकोसकं [सकोटकं (सी० स्या०)] गहेत्त्वान, पदचक्कं अपूजयिं ॥
१६. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पदपूजायिदं फलं ॥
१७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सकोसक [सकोटक (सी० स्या०)] कोरण्डदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सकोसककोरण्डदायकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. दण्डदायकत्थेरअपदानं

१८. “काननं वनमोगय्ह, वेळुं छेत्त्वानहं तदा ।
आलम्बनं करित्वान, सङ्खस्स अददं अहं ॥
१९. “तेन चित्तप्पसादेन, सुब्बते अभिवादिय ।
आलम्बनमि दत्त्वान, पक्कामिं उत्तरामुखो ॥
२०. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं दण्डमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, दण्डदानस्सिदं फलं ॥
२१. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा दण्डदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

दण्डदायकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. अम्बयागुदायकत्थेरअपदानं

२२. “सतरंसी नाम सम्बुद्धो, सयम्भू अपराजितो ।
वुट्ठहित्वा समाधिम्हा, भिक्खाय ममुपागमि ॥
२३. “पच्चेकबुद्धं दिस्वान, अम्बयागुं अदासहं ।
विप्पसन्नमनं तस्स, विप्पसन्नेन चेतसा ॥
२४. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, अम्बयागुयिदं फलं ॥

२५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा अम्बयागुदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अम्बयागुदायकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. सुपुटकपूजकत्थेरअपदानं

२६. “दिवाविहारा निक्खन्तो, विपस्सी लोकनायको ।

भिक्षाय विचरन्तो सो, मम सन्तिकुपागमि ॥

२७. “ततो पतीतो सुमनो, बुद्धसेट्ठस्स तादिनो ।

लोणसुपुटकं दत्त्वा, कप्पं सग्गमि मोदहं ॥

२८. “एकनवुतितो कप्पे, यं पुटकमदासहं ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, पुटकस्स इदं फलं ॥

२९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सुपुटकपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सुपुटकपूजकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. मज्जदायकत्थेरअपदानं

३०. “विपस्सिनो भगवतो, लोकजेट्ठस्स तादिनो ।

एकं मज्जं मया दिन्नं, पसन्नेन सपाणिना ॥

३१. “हत्थियानं अस्सयानं, दिब्बयानं समज्झगं ।

तेन मज्जकदानेन, पत्तोमि आसवक्खयं ॥

३२. “एकनवुतितो कप्पे, यं मज्जमददिं तदा ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, मज्जदानस्सिदं फलं ॥

३३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा मज्जदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

मज्जदायकत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. सरणगमनियत्थेरअपदानं

३४. “आरुहिम्ह तदा नावं, भिक्खु चाजीवको चहं ।
नावाय भिज्जमानाय, भिक्खु मे सरणं अदा ॥
३५. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यञ्च मे सरणं अदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सरणागमने फलं ॥
३६. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा सरणगमनियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सरणगमनियत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. पिण्डपातिकत्थेरअपदानं

३७. “तिस्सो नामासि सम्बुद्धो, विहासि विपिने तदा ।
तुसिता हि इधागन्त्वा, पिण्डपातं अदासहं ॥
३८. “सम्बुद्धमभिवादेत्वा, तिस्सं नाम महायसं ।
सकं चित्तं पसादेत्वा, तुसितं अगमासहं ॥
३९. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पिण्डपातस्सिदं फलं ॥
४०. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पिण्डपातिको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पिण्डपातिकत्थेरस्सापदानं दसमं ।

सद्वसञ्जकवग्गो छत्तिसत्तिमो ।

तस्सुद्धानं —

सद्वसञ्जी यवसिको, किंसुकोरण्डपुप्फियो ।
आलम्बनो अम्बयागु, सुपुटी मञ्चदायको ।
सरणं पिण्डपातो च, गाथा तालीसमेव च ॥

३७. मन्दारवपुप्फियवग्गो

१. मन्दारवपुष्पियत्थेरअपदानं

१. “तावतिंसा इधागन्त्वा, मङ्गलो नाम माणवो ।
मन्दारवं गहेत्वान, विपस्सिस्स महेसिनो ॥
२. “समाधिना निसिन्नस्स, मत्थके धारयिं अहं ।
सत्ताहं धारयित्वान, देवलोकं पुनागमिं ॥
३. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
४. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा मन्दारवपुष्पियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

मन्दारवपुष्पियत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. कक्कारुपुष्पियत्थेरअपदानं

५. “यामा देवा इधागन्त्वा, गोतमं सिरिवच्छसं ।
कक्कारुमालं [गोक्खनुमालं (सी०)] पगग्ह, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥
६. “द्वेनवुत्ते इतो कप्पे, यं बुद्धमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा कक्कारुपुष्पियो [गोक्खनुपुष्पियो (क०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कक्कारुपुष्पियत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. भिसमुळालदायकत्थेरअपदानं

८. “फुस्सो नामासि सम्बुद्धो, सब्बधम्मान पारगू ।
विवेककामो सब्बञ्जू [सप्पञ्जो (सी० स्या०)], आगञ्छि मम सन्तिके ॥
९. “तस्मिं चित्तं पसादेत्वा, महाकारुणिके जिने ।
भिसमुळालं पगग्ह, बुद्धसेट्ठस्सदासहं ॥

१०. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं भिसमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, भिसदानस्सिदं फलं ॥

११. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा भिसमुळालदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

भिसमुळालदायकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. केसरपुष्पियत्थेरअपदानं

१२. “विज्जाधरो तदा आसिं, हिमवन्तम्हि पब्बते ।
अद्दसं विरजं बुद्धं, चङ्कमन्तं महायसं ॥

१३. “तीणि केसरपुष्फानि [केसरपुष्फानि (सी०)], सीसे कत्वानहं तदा ।
उपसङ्कम्म सम्बुद्धं, वेस्सभुं अभिपूजयिं ॥

१४. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

१५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा केसरपुष्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

केसरपुष्पियत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. अङ्गोलपुष्पियत्थेरअपदानं

१६. “पदुमो नाम सम्बुद्धो, चित्तकूटे वसी तदा ।
दिस्वान तं अहं बुद्धं, सयम्भुं अपराजितं [उपगच्छिहं (सी० स्या०)] ॥

१७. “अङ्गोलं पुष्पितं दिस्वा, ओचिनित्वानहं तदा ।
उपगन्त्वान सम्बुद्धं, पूजयिं पदुमं जिनं ॥

१८. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुष्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

१९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा अङ्गोलपुष्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अङ्गोलपुष्पियत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. कदम्बपुष्पियत्थेरअपदानं

२०. “सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, गच्छन्तं अन्तरापणे ।
कञ्चनग्घियसङ्कासं, बात्तिसवरलक्खणं ॥
२१. “निसज्ज पासादवरे, अद्दसं लोकनायकं ।
कदम्बपुष्पं पग्गय्ह, विपस्सिं अभिपूजयिं ॥
२२. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं बुद्धमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
२३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा कदम्बपुष्पियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कदम्बपुष्पियत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. उद्दालकपुष्पियत्थेरअपदानं

२४. “अनोमो [सुजातो (स्या०), अनुमो (क०)] नाम सम्बुद्धो, गङ्गाकूले वसी तदा ।
उद्दालकं गहेत्त्वान, पूजयिं अपराजितं ॥
२५. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं पुष्पमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
२६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा उद्दालकपुष्पियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उद्दालकपुष्पियत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. एकचम्पकपुष्पियत्थेरअपदानं

२७. “उपसन्तो च सम्बुद्धो, वसती पब्बतन्तरे ।
एकचम्पकमादाय, उपगच्छिं नरुत्तमं ॥
२८. “पसन्नचित्तो सुमनो, पच्चेकमुनिमुत्तमं ।
उभोहत्थेहि पग्गय्ह, पूजयिं अपराजितं ॥
२९. “पञ्चसङ्गिहितो कप्पे, यं पुष्पमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

३०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा एकचम्पकपुष्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

एकचम्पकपुष्फियत्थेरस्सापदानं अट्टमं ।

९. तिमिरपुष्फियत्थेरअपदानं

३१. “चन्दभागानदीतीरे, अनुसोतं वजामहं ।
अद्वसं विरजं बुद्धं, सालराजं व फुल्लितं ॥

३२. “पसन्नचित्तो सुमनो, पच्चेकमुनिमुत्तमं ।
गहेत्वा तिमिरं पुष्पं, मत्थके ओकिरिं अहं ॥

३३. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं पुष्पमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

३४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तिमिरपुष्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिमिरपुष्फियत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. सळलपुष्फियत्थेरअपदानं

३५. “चन्दभागानदीतीरे, अहोसिं किन्नरो तदा ।
तत्थद्वसं देवदेवं, चङ्कमन्तं नरासभं ॥

३६. “ओचिनिट्ठान सळलं, पुष्पं बुद्धस्सदासहं ।
उपसिङ्घि महावीरो, सळलं देवगन्धिकं ॥

३७. “पटिग्गहेत्वा सम्बुद्धो, विपस्सी लोकनायको ।
उपसिङ्घि महावीरो, पेक्खमानस्स मे सतो ॥

३८. “पसन्नचित्तो सुमनो, वन्दित्वा द्विपदुत्तमं ।
अञ्जलिं पग्गहेत्वानं, पुन पब्बतमारुहिं ॥

३९. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं पुष्पमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

४०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सळलपुण्ड्रियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सळलपुण्ड्रियत्थेरस्सापदानं दसमं ।

मन्दारवपुण्ड्रियवग्गो सत्तत्तिसत्तिमो ।

तस्सुद्धानं —

मन्दारवज्ज कक्कारु, भिसकेसरपुण्ड्रियो ।
अङ्गोलको कदम्बी च, उद्दाली एकचम्पको ।
तिमिरं सळलज्जेव, गाथा तालीसमेव च ॥

३८. बोधिवन्दनवग्गो

१. बोधिवन्दकत्थेरअपदानं

१. “पाटलिं हरितं दिस्वा, पादपं धरणीरुहं ।
एकंसं अज्जलिं कत्वा, अवन्दिं पाटलिं अहं ॥
२. “अज्जलिं पग्गहेत्वान, गरुं कत्वान मानसं ।
अन्तोसुद्धं बहिसुद्धं, सुविमुत्तमनासवं ॥
३. “विपस्सिं लोकमहितं, करुणाजाणसागरं ।
सम्मुखा विय सम्बुद्धं, अवन्दिं पाटलिं अहं ॥
४. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं बोधिमभिवन्दहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, वन्दनाय इदं फलं ॥
५. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा बोधिवन्दको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

बोधिवन्दकत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. पाटलिपुण्ड्रियत्थेरअपदानं

६. “विपस्सी नाम भगवा, सयम्भू अग्गपुग्गलो ।
पुरक्खतो ससिस्सेहि, पाविसि बन्धुमं जिनो ॥

७. “तीणि पाटलिपुष्फानि, उच्छङ्गे ठपितानि मे ।
सीसं न्हायितुकामोव, नदीतित्थं अगच्छहं ॥
८. “निक्खम्म बन्धुमतिया, अहसं लोकनायकं ।
इन्दीवरं जलितं, आदित्तं हुतासनं ॥
९. “व्यग्नसुभं पवरं, अभिजातं केसरिं ।
गच्छन्तं समणानगं, भिक्खुसङ्घपुरक्खतं ॥
१०. “तस्मिं पसन्नो [समणे (क०)] सुगते, किलेसमलधोवने ।
गहेत्वा तीणि पुष्फानि, बुद्धसेट्ठं अपूजयिं ॥
११. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं पुष्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
१२. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पाटलिपुष्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पाटलिपुष्फियत्थेरस्सापदानं दुत्तियं ।

३. तीणुप्पलमालियत्थेरअपदानं

१३. “चन्दभागानदीतीरे, अहोसिं वानरो तदा ।
अहसं विरजं बुद्धं, निसिन्नं पब्बतन्तरे ॥
१४. “ओभासेन्तं दिसा सब्बा, सालराजं व फुल्लितं ।
लक्खणव्यञ्जनूपेतं, दिस्वानत्तमनो अहं ॥
१५. “उदग्गचित्तो सुमनो, पीतिया हट्ठमानसो ।
तीणि उप्पलपुष्फानि, मत्थके अभिरोपयिं ॥
१६. “पूजयित्वान पुष्फानि, फुस्सस्साहं महेसिनो ।
सगारवो भवित्वान, पक्कामिं उत्तरामुखो ॥
१७. “गच्छन्तो पटिकुटिको, विप्पसन्नेन चेतसा ।
सेलन्तरे पतित्वान, पापुणिं जीवितक्खयं ॥
१८. “तेन कम्मेन सुकतेन, चेतनापणिधीहि च ।

जहित्वा पुरिमं जातिं, तावतिसमगच्छहं ॥

१९. “सतानं तीणिक्खत्तुञ्च, देवरज्जमकारयिं ।
सतानं पञ्चक्खत्तुञ्च, चक्कवत्ती अहोसहं ॥

२०. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

२१. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तीणुप्पलमालियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तीणुप्पलमालियत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. पट्टिपुप्फियत्थेरअपदानं

२२. “यदा निब्बायि सम्बुद्धो, महेसी पदुमुत्तरो ।
समागम्म जना सब्बे, सरीरं नीहरन्ति ते ॥

२३. “नीहरन्ते सरीरम्हि, वज्जमानासु भेरिसु ।
पसन्नचित्तो सुमनो, पट्टिपुप्फं अपूजयिं ॥

२४. “सतसहस्सितो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सरीरपूजिते फलं ॥

२५. “किलेसा झापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
नागोव बन्धनं छेत्वा, विहरामि अनासवो ॥

२६. “स्वागतं वत मे आसि, मम बुद्धस्स [बुद्धसेट्ठस्स (सी०)] सन्तिके ।
तिस्सो विज्जा अनुप्पत्ता, कतं बुद्धस्स सासनं ॥

२७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पट्टिपुप्फियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पट्टिपुप्फियत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. सत्तपण्णियत्थेरअपदानं

२८. “सुमनो नाम सम्बुद्धो, उप्पज्जि लोकनायको ।
पसन्नचित्तो सुमनो, सत्तपण्णिमपूजयिं ॥

२९. “सतसहस्सितो कप्पे, सत्तपण्णिमपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सत्तपण्णिपूजायिदं [सत्तपण्णिस्सिदं (सी०)] फलं ॥

३०. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

३१. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

३२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सत्तपण्णियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सत्तपण्णियत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. गन्धमुट्ठियत्थेरअपदानं

३३. [इध गाथाद्धं ऊनं विय दिस्सति] “चित्ते करीयमाने, नानागन्धे समाहते ।
पसन्नचित्तो सुमनो, गन्धमुट्ठिमपूजयिं ॥

३४. “सतसहस्सितो कप्पे, चित्तकं यं अपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, चित्तपूजायिदं फलं ॥

३५. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

३६. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

३७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा गन्धमुट्ठियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

गन्धमुट्ठियत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. चित्तकपूजकत्थेरअपदानं

३८. “परिनिब्बुते भगवति, जलजुत्तमनामके ।
आरोपितम्हि चित्तके, सालपुष्फमपूजयिं ॥

३९. “सतसहस्सितो कप्पे, यं पुष्फमपिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, चित्तपूजायिदं फलं ॥

४०. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

४१. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

४२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा चित्तकपूजको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

चितकपूजकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. सुमनतालवण्टियत्थेरअपदानं

४३. “सिद्धत्थस्स भगवतो, तालवण्टमदासहं ।

सुमनेहि पटिच्छन्नं, धारयामि महारहं ॥

४४. “चतुन्नवुतितो कप्पे, तालवण्टमदासहं ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, तालवण्टस्सिदं फलं ॥

४५. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

४६. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

४७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सुमनतालवण्टियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सुमनतालवण्टियत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. सुमनदामियत्थेरअपदानं

४८. “सिद्धत्थस्स भगवतो, न्हातकस्स तपस्सिनो ।

कत्त्वान सुमनदामं, धारयिं पुरतो ठितो ॥

४९. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं दामं धारयिं तदा ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, सुमनधारणे फलं ॥

५०. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

५१. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

५२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सुमनदामियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सुमनदामियत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. कासुमारिफलदायकत्थेरअपदानं

५३. “कणिकारं व जोतन्तं, निसिन्नं पब्बतन्तरे ।

अद्वसं विरजं बुद्धं, लोकजेडुं नरासभं ॥

५४. “पसन्नचित्तो सुमनो, सिरे कत्त्वान अज्जलिं ।

कासुमारिफलं गृह्य, बुद्धसेट्टस्सदासहं ॥

५५. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं फलमददिं अहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, फलदानस्सिदं फलं ॥

५६. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

५७. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

५८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा कासुमारिफलदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कासुमारिफलदायकत्थेरस्सापदानं दसमं ।

बोधिवन्दनवग्गो अट्टितिसतिमो ।

तस्सुद्धानं —

बोधि पाटलि उप्पली, पट्टि च सत्तपण्णियो ।

गन्धमुट्ठि च चित्तको, तालं सुमनदामको ।

कासुमारिफली चेव, गाथा एकूनसट्ठिका ॥

३९. अवटफलवग्गो

१. अवटफलदायकत्थेरअपदानं

१. “सतरंसि नाम भगवा, सयम्भू अपराजितो ।
विवेककामो सम्बुद्धो, गोचरायाभिनिक्खमि ॥

२. “फलहत्थो अहं दिस्वा, उपगच्छिं नरासभं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, अवटं [अवण्टं (सी०), अम्बटं (स्या०)] अददिं फलं ॥

३. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं फलमददिं अहं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, फलदानस्सिदं फलं ॥

४. “किलेसा झापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
नागोव बन्धनं छेत्वा, विहरामि अनासवो ॥

५. “स्वागतं वत मे आसि, मम बुद्धस्स सन्तिके ।
तिस्सो विज्जा अनुप्पत्ता, कतं बुद्धस्स सासनं ॥

६. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा अवटफलदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

अवटफलदायकत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. लबुजदायकत्थेरअपदानं

७. “नगरे बन्धुमतिया, आसिं आरामिको तदा ।
अहसं विरजं बुद्धं, गच्छन्तं अनिलज्जसे ॥
८. “लबुजस्स फलं गय्ह, बुद्धसेट्टस्सदासहं ।
आकासे ठितको सन्तो, पटिगण्हि महायसो ॥
९. “वित्तिसज्जननं मय्हं, दिट्ठधम्मसुखावहं ।
फलं बुद्धस्स दत्त्वान, विप्पसन्नेन चेतसा ॥
१०. “अधिगच्छिं तदा पीतिं, विपुलज्ज सुखुत्तमं ।
उप्पज्जतेव रतनं, निब्बत्तस्स तहिं तहिं ॥
११. “एकनवुतितो कप्पे, यं फलमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, फलदानस्सिदं फलं ॥
१२. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥
१३. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥
१४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
- इत्थं सुदं आयस्मा लबुजदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

लबुजदायकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. उदुम्बरफलदायकत्थेरअपदानं

१५. “विनतानदिया तीरे, विहासि पुरिसुत्तमो ।
अहसं विरजं बुद्धं, एकगं सुसमाहितं ॥
१६. “तस्मिं पसन्नमानसो, किलेसमलधोवने ।
उदुम्बरफलं गय्ह, बुद्धसेट्टस्सदासहं ॥

१७. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं फलमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, फलदानस्सिदं फलं ॥

१८. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

१९. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

२०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा उदुम्बरफलदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उदुम्बरफलदायकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. पिलक्खफलदायकत्थेरअपदानं

२१. “वनन्तरे बुद्धं दिस्वा, अत्थदस्सिं महायसं ।

पसन्नचित्तो सुमनो, पिलक्खस्साददिं फलं [पिलक्खस्स फलं अदं (सी०), पिलक्खुस्स फलं अदं (स्या०)] ॥

२२. “अट्टारसे कप्पसते, यं फलमददिं तदा ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, फलदानस्सिदं फलं ॥

२३. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

२४. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

२५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा पिलक्खफलदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पिलक्खफलदायकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. फारुसफलदायकत्थेरअपदानं

२६. “सुवण्णवण्णं सम्बुद्धं, आहुतीनं पटिग्गहं ।

रथियं पटिपज्जन्तं, फारुसफलमदासहं ॥

२७. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं फलमददिं अहं ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, फलदानस्सिदं फलं ॥

२८. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

२९. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

३०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा फारुसफलदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

फारुसफलदायकत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. वल्लिफलदायकत्थेरअपदानं

३१. “सब्बे जना समागम्म, अगमिसु वनं तदा ।
फलमन्वेसमाना ते, अलभिसु फलं तदा ॥

३२. “तत्थद्वसांसिं सम्बुद्धं, सयम्भुं अपराजितं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, वल्लिफलमदासहं ॥

३३. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं फलमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, फलदानस्सिदं फलं ॥

३४. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

३५. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

३६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा वल्लिफलदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

वल्लिफलदायकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. कदलिफलदायकत्थेरअपदानं

३७. “कणिकारंव जलितं, पुण्णमायेव [पुण्णमासेव (सी० क०)] चन्दिमं ।
जलन्तं दीपरुक्खंव, अदसं लोकनायकं ॥

३८. “कदलिफलं पग्गय्ह, अदासिं सत्थुनो अहं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, वन्दित्वान अपक्कमिं ॥

३९. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं फलमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, फलदानस्सिदं फलं ॥

४०. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

४१. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

४२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा कदलिफलदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

कदलिफलदायकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. पनसफलदायकत्थेरअपदानं

४३. “अज्जुनो नाम सम्बुद्धो, हिमवन्ते वसी तदा ।
चरणेन च सम्पन्नो, समाधिकुसलो मुनि ॥
४४. “कुम्भमत्तं गहेत्वान, पनसं जीवजीवकं [देवगन्धिकं (४१ वग्गे, ५ अपदाने)] ।
छत्तपण्णे ठपेत्वान, अदासिं सत्थुनो अहं ॥
४५. “एकत्तिसे इतो कप्पे, यं फलमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, फलदानस्सिदं फलं ॥
४६. “किलेसा ज्ञापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥
४७. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥
४८. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
- इत्थं सुदं आयस्मा पनसफलदायको थैरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पनसफलदायकत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. सोणकोटिवीसत्थेरअपदानं

४९. “विपस्सिनो पावचने, एकं लेणं मया कतं ।
चातुद्विसस्स सङ्खस्स, बन्धुमाराजधानिया ॥
५०. “दुस्सेहि भूमिं लेणस्स, सन्थरित्वा परिच्चजिं ।
उदग्गचित्तो सुमनो, अकासिं पणिधिं तदा ॥
५१. “आराधयेय्यं सम्बुद्धं, पब्बज्जज्ज लभेय्यहं ।
अनुत्तरज्ज निब्बानं, फुसेय्यं सन्तिमुत्तमं ॥
५२. “तेनेव सुक्कमूलेन, कप्पे [कप्पं (सी०), कप्प (क०)] नवुति संसरिं ।
देवभूतो मनुस्सो च, कतपुज्जो विरोचहं ॥
५३. “ततो कम्मावसेसेन, इध पच्छिमके भवे ।
चम्पायं अग्गसेट्ठिस्स, जातोमिह एकपुत्तको ॥
५४. “जातमत्तस्स मे सुत्वा, पितु छन्दो अयं अहु ।
ददामहं कुमारस्स, वीसकोटी अनूनका ॥

५५. “चतुरङ्गुला च मे लोमा, जाता पादतले उभो ।
सुखुमा मुदुसम्फस्सा, तूलापिचुसमा सुभा ॥
५६. “अतीता नवुति कप्पा, अयं एको च उत्तरि ।
नाभिजानामि निक्खित्ते, पादे भूम्या असन्थते ॥
५७. “आराधितो मे सम्बुद्धो, पब्बजिं अनगारियं ।
अरहत्तञ्च मे पत्तं, सीतिभूतोमि निब्बुतो ॥
५८. “अगो आरद्धवीरियानं, निद्विद्वो सब्बदस्सिना ।
खीणासवोमि अरहा, छळभिज्जो महिद्विको ॥
५९. “एकनवुतितो कप्पे, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, लेणदानस्सिदं फलं ॥
६०. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥
६१. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥
६२. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
६३. “थेरो कोटिवीसो [कोटिवीसो (स्या० क०), कोळिवीसो (अज्जट्टानेसु)] सोणो, भिक्खुसङ्घस्स अगगतो ।
पज्हं पुट्ठो वियाकासि, अनोतत्ते महासरे”ति ॥

इत्थं सुदं आयस्सा सोणो कोटिवीसो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सोणकोटिवीसत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. पुब्बकम्मपिलोतिकबुद्धअपदानं

६४. “अनोतत्तसरासन्ने, रमणीये सिलातले ।
नानारतनपज्जोते, नानागन्धवनन्तरे ॥
६५. “महता भिक्खुसङ्घेन, परेतो [उपेतो (उदानट्टकथायं ४ वग्गे, ८ सुत्ते)] लोकनायको ।
आसीनो ब्याकरी तत्थ, पुब्बकम्मनि अत्तनो ॥
६६. [सुणाथ भिक्खवे मय्हं, यं कम्मं पकतं मया । एकं अरज्जिकं भिक्खुं, दिस्वा दिन्नं पिलोतिकं । पत्थितं पठमं बुद्धं, बुद्धत्ताय मया तदा । पिलोतियस्स कम्मस्स, बुद्धत्तेपि विपच्चति । गोपालको पुरे आसिं, गाविं पाजेति गोचरं । पिवन्ति उदकं आविलं, गाविं दिस्वा निवारयिं । तेन कम्मविपाकेन, इध पच्छिमके भवे । विपासितो यदिच्छकं, न हि पातुं लभामहं (स्या०)] “सुणाथ भिक्खवो मय्हं, यं कम्मं पकतं मया ।
पिलोतिकस्स कम्मस्स, बुद्धत्तेपि विपच्चति [सुणाथ भिक्खवे मय्हं, यं कम्मं पकतं मया । एकं अरज्जिकं

भिक्षुं, दिस्वा दिन्नं पिलोतिकं । पत्थितं पठमं बुद्धं, बुद्धत्ताय मया तदा । पिलोतियस्स कम्मस्स, बुद्धत्तेपि विपच्चति । गोपालको पुरे आसिं, गाविं पाजेति गोचरं । पिबन्ति उदकं आविलं, गाविं दिस्वा निवारयिं । तेन कम्मविपाकेन, इध पच्छिमके भवे । विपासितो यदिच्छकं, न हि पातुं लभामहं (स्या०) ॥

[१]

६७. “मुनाळि नामहं धुत्तो, पुब्बे अज्जासु जातिसु [अज्जाय जातिया (उदान अट्ठ०)] ।
पच्चेकबुद्धं सुरभिं [सरभुं (सी०)], अब्भाचिक्खिं अदूसकं ॥

६८. “तेन कम्मविपाकेन, निरये संसरिं चिरं ।
बहूवस्ससहस्सानि, दुक्खं वेदेसि वेदनं ॥

६९. “तेन कम्मावसेसेन, इध पच्छिमके भवे ।
अब्भक्खानं मया लद्धं, सुन्दरिकाय कारणा ॥

[२]

७०. “सब्बाभिभुस्स बुद्धस्स, नन्दो नामासि सावको ।
तं अब्भक्खाय निरये, चिरं संसरितं मया ॥

७१. “दसवस्ससहस्सानि, निरये संसरिं चिरं ।
मनुस्सभावं लद्धाहं, अब्भक्खानं बहुं लभिं ॥

७२. “तेन कम्मावसेसेन, चिञ्चमानविका ममं ।
अब्भाचिक्खिं अभूतेन, जनकायस्स अगगतो ॥

[३]

७३. “ब्राह्मणो सुतवा आसिं, अहं सक्कतपूजितो ।
महावने पञ्चसते, मन्ते वाचेमि माणवे ॥

७४. “तत्थागतो [तमागतो (क०)] इसि भीमो, पञ्चाभिज्जो महिद्धिको ।
तं चाहं आगतं दिस्वा, अब्भाचिक्खिं अदूसकं ॥

७५. “ततोहं अवचं सिस्से, कामभोगी अयं इसि ।
मय्हमि भासमानस्स, अनुमोदिंसु माणवा ॥

७६. “ततो माणवका सब्बे, भिक्खमानं कुले कुले ।

महाजनस्स आहंसु, कामभोगी अयं इसि ॥

७७. “तेन कम्मविपाकेन, पञ्च भिक्खुसता इमे ।
अब्भक्खानं लभुं सब्बे, सुन्दरिकाय कारणा ॥

[४]

७८. “वेमातुभातरं पुब्बे, धनहेतु हनिं अहं ।
पक्खिपिं गिरिदुग्गस्मिं, सिलाय च अपिंसयिं ॥

७९. “तेन कम्मविपाकेन, देवदत्तो सिलं खिपि ।
अङ्गुठुं पिंसयी पादे, मम पासाणसक्खरा ॥

[५]

८०. “पुरेहं दारको हुत्वा, कीळमानो महापथे ।
पच्चेकबुद्धं दिस्वान, मग्गे सकलिकं [सक्खलिकं (क०)] खिपिं [दहिं (स्या०)] ॥

८१. “तेन कम्मविपाकेन, इध पच्छिमके भवे ।
वधत्थं मं देवदत्तो, अभिमारे पयोजयि ॥

[६]

८२. “हत्थारोहो पुरे आसिं, पच्चेकमुनिमुत्तमं ।
पिण्डाय विचरन्तं तं, आसादेसिं गजेनहं ॥

८३. “तेन कम्मविपाकेन, भन्तो [दन्तो (क०)] नाळागिरी गजो ।
गिरिब्बजे पुरवरे, दारुणो समुपागमि [मं उपागमि (सी०)] ॥

[७]

८४. “राजाहं पत्थिवो [पत्तिको (स्या० क०), खत्तियो (उदान अट्ठ०)] आसिं, सत्तिया पुरिसं हनिं ।
तेन कम्मविपाकेन, निरये पच्चिसं भुसं ॥

८५. “कम्मनो तस्स सेसेन, इदानि सकलं मम ।
पादे छविं पक्कप्पेसि [पकोप्पेसि (सी०)], न हि कम्मं विनस्सति ॥

[८]

८६. “अहं केवट्टगामस्मिं, अहं केवट्टदारको ।
मच्छके घातिते दिस्वा, जनयिं सोमनस्सकं [सोमनस्सहं (उदान अट्ठ०)] ॥

८७. “तेन कम्मविपाकेन, सीसदुक्खं अहू मम ।
सब्बे सक्का च हज्जिंसु, यदा हनि विटट्ठो [विटट्ठो (स्या० क०)] ॥

[९]

८८. “फुस्सस्साहं पावचने, सावके परिभासयिं ।
यवं खादथ भुज्जथ, मा च भुज्जथ सालयो ॥

८९. “तेन कम्मविपाकेन, तेमासं खादितं यवं ।
निमन्तितो ब्राह्मणेन, वेरज्जायं वसिं तदा ॥

[१०]

९०. “निब्बुद्धे वत्तमानम्हि, मल्लपुत्तं निहेठयिं [निसेधयिं (स्या० क०)] ।
तेन कम्मविपाकेन, पिट्ठिदुक्खं अहू मम ॥

[११]

९१. “तिकिच्छको अहं आसिं, सेट्ठिपुत्तं विरेचयिं ।
तेन कम्मविपाकेन, होति पक्खन्दिका मम ॥

[१२]

९२. “अवचाहं जोतिपालो, सुगतं कस्सपं तदा ।
कुतो नु बोधि मुण्डस्स, बोधि परमदुल्लभा ॥

९३. “तेन कम्मविपाकेन, अचरिं दुक्करं बहुं ।
छब्बस्सानुरुवेळायं, ततो बोधिमपापुणिं ॥

९४. “नाहं एतेन मग्गेन, पापुणिं बोधिमुत्तमं ।
कुम्मग्गेन गवेसिस्सं, पुब्बकम्मेन वारितो ॥

९५. “पुज्जपापपरिक्खीणो, सब्बसन्तापवज्जितो ।
असोको अनुपायासो, निब्बायिस्समनासवो ॥

१६. “एवं जिनो वियाकासि, भिक्खुसङ्घस्स अगगतो ।
सब्बाभिज्जाबलप्पत्तो, अनोतत्ते महासरे”ति ॥

इत्थं सुदं भगवा अत्तनो पुब्बचरितं कम्मपिलोतिकं नाम बुद्धापदानधम्मपरियायं अभासित्थाति ।

पुब्बकम्मपिलोतिकं नाम बुद्धापदानं दसमं ।

अवटफलवग्गो एकूनचत्तालीसमो ।

तस्सुद्धानं —

अवटं लबुजज्चेव, उदुम्बरपिलक्खु च ।
फारु वल्ली च कदली, पनसो कोटिवीसको ॥

पुब्बकम्मपिलोति च, अपदानं महेसिनो ।
गाथायो एकनवुति, गणितायो विभाविभि ॥

चुद्धसमं भाणवारं ।

४०. पिलिन्दवच्छवग्गो

१. पिलिन्दवच्छत्थेरअपदानं

१. “नगरे हंसवतिया, आसिं दोवारिको अहं ।
अक्खोभं अमितं भोगं, घरे सन्निचितं मम ॥
२. “रहोगतो निसीदित्वा, पहंसित्वान मानसं [सम्पहंसित्व मानसं (सी०)] ।
निसज्ज पासादवरे, एवं चिन्तेसहं तदा ॥

(चिन्तनाकारो)

३. “बहू मेधिगता भोगा, फीतं अन्तेपुरं मम ।
राजापि [राजिसि (क०)] सन्निमन्तेसि, आनन्दो पथविस्सरो ॥
४. “अयज्ज बुद्धो उप्पन्नो, अधिच्चुप्पत्तिको मुनि ।
संविज्जन्ति च मे भोगा, दानं दस्सामि सत्थुनो ॥
५. “पदुमेन राजपुत्तेन, दिन्नं दानवरं जिने ।
हत्थिनागे च पल्लङ्के, अपस्सेनज्जनप्पकं ॥

६. “अहमि दानं दस्सामि, सङ्खे गणवरुत्तमे ।
अदिन्नपुब्बमज्जेसं, भविस्सं आदिकम्मिको ॥
७. “चिन्तेत्वाहं बहुविधं, यागे यस्स सुखंफलं ।
परिक्खारदानमद्विखं, मम सङ्कप्पपूर्णं ॥
८. “परिक्खारानि दस्सामि, सङ्खे गणवरुत्तमे ।
अदिन्नपुब्बमज्जेसं, भविस्सं आदिकम्मिको ॥

(दानवत्थुसम्पादनं)

९. “नळकारे उपागम्म, छत्तं कारेसि तावदे ।
छत्तसतसहस्सानि, एकतो सन्निपातयिं ॥
१०. “दुस्ससतसहस्सानि, एकतो सन्निपातयिं ।
पत्तसतसहस्सानि, एकतो सन्निपातयिं ॥
११. “वासियो सत्थके चापि, सूचियो नखछेदने ।
हेट्ठाछत्ते ठपापेसिं, कारेत्वा तदनुच्छवे ॥
१२. “विधूपने तालवण्टे, मोरहत्ये च चामरे ।
परिस्सावने तेलधारे [तेलधरे (सी०)], कारयिं तदनुच्छवे ॥
१३. “सूचिधरे अंसबद्धे, अथोपि कायबन्धने ।
आधारके च सुकते, कारयिं तदनुच्छवे ॥
१४. “परिभोगभाजने च, अथोपि लोहथालके ।
भेसज्जे पूरयित्वान, हेट्ठाछत्ते ठपेसहं ॥
१५. “वचं उसीरं लट्ठिमधुं, पिप्फली मरिचानि च ।
हरीतकिं सिङ्गीवेरं, सब्बं पूरेसि भाजने ॥
१६. “उपाहना पादुकायो, अथो उदकपुञ्छने ।
कत्तरदण्डे सुकते, कारयिं तदनुच्छवे ॥
१७. “ओसधज्जननाळी च [ओसधं अज्जनापिच (स्या०)], सलाका धम्मकुत्तरा ।
कुञ्चिका पञ्चवण्णेहि, सिब्बिते कुञ्चिकाधरे ॥

१८. “आयोगे धूमनेत्ते च, अथोपि दीपधारके ।
तुम्बके च करण्डे च, कारयिं तदनुच्छवे ॥
१९. “सण्डासे पिप्फले चेव, अथोपि मलहारके ।
भेसज्जथविके चेव, कारयिं तदनुच्छवे ॥
२०. “आसन्दियो पीठके च, पल्लङ्के चतुरोमये ।
तदनुच्छवे कारयित्वा, हेद्वाछत्ते ठपेसहं ॥
२१. “उण्णाभिसी तूलभिसी, अथोपि पीठिकाभिसी [पीठकाभिसी (स्या० क०)] ।
बिम्बोहने [बिम्बोहने (स्या० क०)] च सुकते, कारयिं तदनुच्छवे ॥
२२. “कुरुविन्दे मधुसित्थे, तेलं हत्थप्पतापकं ।
सिपाटिफलके सुची, मज्जं अत्थरणेन च ॥
२३. “सेनासने पादपुञ्छे, सयनासनदण्डके ।
दन्तपोणे च आटली [कथलिं (स्या०)], सीसालेपनगन्धके ॥
२४. “अरणी फलपीठे [पलालपीठे (सी०)] च, पत्तपिधानथालके ।
उदकस्स कटच्छू च, चुण्णकं रजनम्बणं [रजनम्मणं (सी०)] ॥
२५. “सम्मज्जनं [सम्मज्जनं (स्या०), सम्मज्जनिं, सम्मज्जनिं (?)] उदपत्तं, तथा वस्सिकसाटिकं ।
निसीदनं कण्डुच्छादि, अथ अन्तरवासकं ॥
२६. “उत्तरासङ्गसङ्घाटी, नत्थुकं मुखसोधनं ।
बिळङ्गलोणं पहतज्ज [लोणभूतज्ज (क०)], मधुज्ज दधिपानकं ॥
२७. “धूपं [धूमं (क०)] सित्थं पिलोतिज्ज, मुखपुञ्छनसुत्तकं ।
दातब्बं नाम यं अत्थि, यज्ज कप्पति सत्थुनो ॥
२८. “सब्बमेतं समानेत्वा, आनन्दं उपसङ्कमिं ।
उपसङ्कम्म राजानं, जनेतारं महेसिनो [महेसिनं (सी०), महायसं (स्या०), महिस्सरं (क०)] ।
सिरसा अभिवादेत्वा, इदं वचनमब्रविं ॥

(दानोकासयाचना)

२९. “एकतो जातसंवद्धा, उभिन्नं एकतो मनं [यसो (स्या०), मनो (?)] ।
साधारणा सुखदुक्खे, उभो च अनुवत्तका ॥

३०. “अत्थि चेतसिकं दुक्खं, तवाधेय्यं अरिन्दम ।
यदि सक्कोसि तं दुक्खं, विनोदेय्यासि खत्तिय ॥
३१. “तव दुक्खं मम दुक्खं, उभिन्नं एकतो मनो [मनं (सी० स्या०)] ।
निद्धितन्ति विजानाहि, ममाधेय्यं सचे तुवं ॥
३२. “जानाहि खो महाराज, दुक्खं मे दुब्बिनोदयं ।
पहु समानो गज्जसु, एकं ते दुच्चजं वरं ॥
३३. “यावता विजिते अत्थि, यावता मम जीवितं ।
एतेहि यदि ते अत्थो, दस्सामि अविकम्पितो ॥
३४. “गज्जितं खो तया देव, मिच्छा तं बहु गज्जितं ।
जानिस्सामि तुवं अज्ज, सब्बधम्मो [सच्चधम्मो (?)] पतिद्धितं ॥
३५. “अतिबाळ्हं निपीळेसि, ददमानस्स मे सतो ।
किं ते मे पीळितेनत्थो, पत्थितं ते कथेहि मे ॥
३६. “इच्छामहं महाराज, बुद्धसेट्ठं अनुत्तरं ।
भोजयिस्सामि सम्बुद्धं, वज्जं [वज्जुं (?)] मे माहु जीवितं ॥
३७. “अज्जं तेहं वरं दम्मि, मा याचित्थो तथागतं [अयाचितो तथागतो (स्या० क०)] ।
अदेय्यो कस्सचि बुद्धो, मणि जोतिरसो यथा ॥
३८. “ननु ते गज्जितं देव, याव जीवितमत्तनो [विजितमत्थितं (क०), जीवितमत्थिकं (स्या०)] ।
जीवितं [विजितं (क०)] ददमानेन, युत्तं दातुं तथागतं ॥
३९. “ठपनीयो महावीरो, अदेय्यो कस्सचि जिनो ।
न मे पटिस्सुतो बुद्धो, वरस्सु अमितं धनं ॥
४०. “विनिच्छयं पापुणाम, पुच्छिस्साम विनिच्छये ।
यथासण्ठं [यथासन्तं (सी०)] कथेस्सन्ति, पटिपुच्छाम तं तथा ॥
४१. “रज्जो हत्थे गहेत्वान, अगमासिं विनिच्छयं ।
पुरतो अक्खदस्सानं, इदं वचनमब्रविं ॥
४२. “सुणन्तु मे अक्खदस्सा, राजा वरमदासि मे ।
न किञ्चि ठपयित्वान, जीवितम्पि [विजितं पि (क०)] पवारयि ॥

४३. “‘तस्स मे वरदिन्नस्स, बुद्धसेट्ठं वरिं अहं ।
सुदिन्नो होति मे बुद्धो, छिन्दथ संसयं मम ॥
४४. “‘सोस्साम तव वचनं, भूमिपालस्स राजिनो ।
उभिन्नं वचनं सुत्वा, छिन्दिस्सामेत्थ संसयं ॥
४५. “‘सब्बं देव तया दिन्नं, इमस्स सब्बगाहिकं [सब्बगाहितं (स्या० क०)] ।
न किञ्चि उपयित्वान, जीवितम्पि पवारयि ॥
४६. “‘किच्छप्पत्तोव हुत्वान, याची वरमनुत्तरं [यावजीवमनुत्तरं (स्या० क०)] ।
इमं सुदुक्खितं जत्वा, अदासिं सब्बगाहिकं ॥
४७. “‘पराजयो तुवं [तवं (सी०)] देव, अस्स देय्यो तथागतो ।
उभिन्नं संसयो छिन्नो, यथासण्ठम्हि [यथासन्तम्हि (सी०)] तिट्ठथ ॥
४८. “‘राजा तत्थेव ठत्वान, अक्खदस्सेतदब्रवि ।
सम्मा मय्हम्पि देय्याथ, पुन बुद्धं लभामहं ॥
४९. “‘पूरेत्वा तव सङ्कप्पं, भोजयित्वा तथागतं ।
पुन देय्यासि [देय्याथ (क०)] सम्बुद्धं, आनन्दस्स यसस्सिनो’ ॥

(निमन्तनकथा)

५०. “‘अक्खदस्सेभिवादेत्वा, आनन्दञ्चापि खत्तियं ।
तुट्ठो पमुदितो हुत्वा, सम्बुद्धमुपसङ्कमिं ॥
५१. “‘उपसङ्कम्म सम्बुद्धं, ओघतिण्णमनासवं ।
सिरसा अभिवादेत्वा, इदं वचनमब्रविं ॥
५२. ‘वसीसतसहस्सेहि, अधिवासेहि चक्खुम ।
हासयन्तो मम चित्तं, निवेसनमुपेहि मे’ ॥
५३. “‘पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
मम सङ्कप्पमज्जाय, अधिवासेसि चक्खुमा ॥
५४. “‘अधिवासनमज्जाय, अभिवादिय सत्थुनो ।
हट्ठो उदग्गचित्तोहं, निवेसनमुपागमिं ॥

(दानपटियादनं)

५५. “मित्तामच्चे समानेत्वा, इदं वचनमब्रविं ।
‘सुदुल्लभो मया लब्धो, मणि जोतिरसो यथा ॥
५६. “‘केन तं पूजयिस्साम, अप्पमेय्यो अनूपमो ।
अतुलो असमो धीरो, जिनो अप्पटिपुग्गलो ॥
५७. “‘तथासमसमो चेव, अदुतियो नरासभो ।
दुक्करं अधिकारहि, बुद्धानुच्छविकं मया ॥
५८. “‘नानापुप्फे समानेत्वा, करोम पुप्फमण्डपं ।
बुद्धानुच्छविकं एतं, सब्बपूजा भविस्सति’ ॥
५९. “उप्पलं पदुमं वापि, वस्सिकं अधिमुत्तकं [अतिमुत्तकं (?)] ।
चम्पकं [चन्दनं (क०)] नागपुप्फञ्च, मण्डपं कारयिं अहं ॥
६०. “सतासनसहस्सानि, छत्तच्छायाय पञ्जपिं ।
पच्छिमं आसनं मय्हं, अधिकं सतमग्घति ॥
६१. “सतासनसहस्सानि, छत्तच्छायाय पञ्जपिं ।
पटियादेत्वा अन्नपानं, कालं आरोचयिं अहं ॥
६२. “आरोचितम्हि कालम्हि, पदुमुत्तरो महामुनि ।
वसीसतसहस्सेहि, निवेसनमुपेसि मे ॥
६३. “धारेन्तं उपरिच्छत्तं [धारेन्तमुपरिच्छत्ते (सी०)], सुफुल्लपुप्फमण्डपे ।
वसीसतसहस्सेहि, निसीदि पुरिसुत्तमो ॥
६४. “‘छत्तसतसहस्सानि, सतसहस्समासनं ।
कप्पियं अनवज्जञ्च, पटिगण्हाहि चक्खुम’ ॥
६५. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
ममं तारेतुकामो सो, सम्पटिच्छि महामुनि ॥

(दानकथा)

६६. “भिक्षुनो एकमेकस्स, पच्चेकं पत्तमदासहं ।

जहिंसु सुम्भकं [पुब्बकं (सी०), सम्भतं (स्या०), मत्तिकं (?)] पत्तं, लोहपत्तं आधारयुं ॥

६७. “सत्तरत्तिन्दिवं बुद्धो, निसीदि पुप्फमण्डपे ।
बोधयन्तो बहू सत्ते, धम्मचक्कं पवत्तयि ॥

६८. “धम्मचक्कं पवत्तेन्तो, हेट्ठतो पुप्फमण्डपे ।
चुल्लासीतिसहस्सानं, धम्माभिसमयो अहु ॥

६९. “सत्तमे दिवसे पत्ते, पदुमुत्तरो महामुनि ।
छत्तच्छायायमासीनो, इमा गाथा अभासथ ॥

(ब्याकरणं)

७०. ““अनूनकं दानवरं, यो मे पादासि माणवो ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

७१. ““हत्थी अस्सा रथा पत्ती, सेना च चतुरङ्गिनी ।
परिवारेस्सन्तिमं [तं (स्या०)] निच्चं, सब्बदानस्सिदं फलं ॥

७२. ““हत्थियानं अस्सयानं, सिविका सन्दमानिका ।
उपट्ठिस्सन्तिमं निच्चं, सब्बदानस्सिदं फलं ॥

७३. ““सट्ठि रथसहस्सानि, सब्बालङ्कारभूसिता ।
परिवारेस्सन्तिमं निच्चं, सब्बदानस्सिदं फलं ॥

७४. ““सट्ठि तूरियसहस्सानि, भेरियो समलङ्कता ।
वज्जयिस्सन्तिमं निच्चं, सब्बदानस्सिदं फलं ॥

७५. ““छळासीतिसहस्सानि, नारियो समलङ्कता ।
विचित्तवत्थाभरणा, आमुक्कमणिकुण्डला [आमुत्तमणिकुण्डला (सी० स्या०)] ॥

७६. ““अळारपम्हा हसुला, सुसज्जा तनुमज्झिमा ।
परिवारेस्सन्तिमं निच्चं, सब्बदानस्सिदं फलं ॥

७७. ““तिसकप्पसहस्सानि, देवलोके रमिस्सति ।
सहस्सकखत्तुं देविन्दो, देवरज्जं करिस्सति ॥

७८. ““सहस्सकखत्तुं राजा च, चक्कवत्ती भविस्सति ।

पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥

७९. “देवलोके वसन्तस्स, पुज्जकम्मसमङ्गिनो ।
देवलोकपरियन्तं, रतनछत्तं धरिस्सति ॥

८०. “इच्छिस्सति यदा छायां [यदा वायं (स्या० क०)], छदनं दुस्सपुप्फजं ।
इमस्स चित्तमज्जाय, निबद्धं छादयिस्सति ॥

८१. “देवलोका चवित्त्वान, सुक्कमूलेन चोदितो ।
पुज्जकम्मेन संयुत्तो, ब्रह्मबन्धु भविस्सति ॥

८२. “कप्पसतसहस्समिह, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन [नामेन (सब्बत्थ) एवमुपरिपि । अट्ठथायं पन पुब्बे गोत्तेनातिपदं वण्णितं], सत्था लोके
भविस्सति ॥

८३. “सब्बमेतं अभिज्जाय, गोतमो सक्कपुङ्गवो ।
भिक्खुसङ्घे निसीदित्वा, एतदग्गे ठपेस्सति ॥

८४. “पिलिन्दवच्छनामेन [पिलिन्दिवच्छनामेन (सी०)], हेस्सति सत्थुसावको ।
देवानं असुरानज्ज, गन्धब्बानज्ज सक्कतो ॥

८५. “भिक्खूनं भिक्खुनीनज्ज, गिहीनज्ज तथेव सो ।
पियो हुत्त्वान सब्बेसं, विहरिस्सतिनासवो ॥

(दानानिसंसकथा)

८६. “सतसहस्से कतं कम्मं, फलं दस्सेसि मे इध ।
सुमुत्तो सरवेगोव, किलेसे ज्ञापयी मम [ज्ञापयिस्सति (सी० क०), ज्ञापयिं अहं (स्या०)] ॥

८७. “अहो मे सुकतं कम्मं, पुज्जक्खेत्ते अनुत्तरे ।
यत्थ कारं करित्वान, पत्तोमि अचलं पदं ॥

८८. “अनूनकं दानवरं, अदासि यो [सो (क०)] हि माणवो ।
आदिपुब्बङ्गमो आसि, तस्स दानस्सिदं फलं ॥

(१. छत्तानिसंसो)

८९. “छत्ते च सुगते दत्त्वा [छत्ते सुगते दत्त्वान (सी० स्या०)], सङ्घे गणवरुत्तमे ।

अट्टानिसंसे अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

९०. “सीतं उण्हं न जानामि, रजोजल्लं न लिम्पति ।
अनुपद्वो अनीति च, होमि अपचितो सदा ॥

९१. “सुखुमच्छविको होमि, विसदं होति मानसं ।
छत्तसतसहस्सानि, भवे संसरतो मम ॥

९२. “सब्बालङ्कारयुत्तानि, तस्स कम्मस्स वाहसा ।
इमं जातिं ठपेत्वान, मत्थके धारयन्ति मे ॥

९३. “कस्मा [तस्मा (स्या० क०)] इमाय जातिया, नत्थि मे छत्तधारणा ।
मम सब्बं कतं कम्मं, विमुत्तिछत्तपत्तिया ॥

(२. दुस्सानिसंसो)

९४. “दुस्सानि सुगते दत्त्वा, सङ्गे गणवरुत्तमे ।
अट्टानिसंसे अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

९५. “सुवण्णवण्णो विरजो, सप्पभासो पतापवा ।
सिनिद्धं होति मे गत्तं, भवे संसरतो मम ॥

९६. “दुस्ससतसहस्सानि, सेता पीता च लोहिता ।
धारेन्ति मत्थके मय्हं, दुस्सदानस्सिदं फलं ॥

९७. “कोसेय्यकम्बलियानि, खोमकप्पासिकानि च ।
सब्बत्थ पटिलभामि, तेसं निस्सन्दतो अहं ॥

(३. पत्तानिसंसो)

९८. “पत्ते सुगते दत्त्वान, सङ्गे गणवरुत्तमे ।
दसानिसंसे अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

९९. “सुवण्णथाले मणिथाले, रजतेपि च थालके ।
लोहितङ्गमये थाले, परिभुञ्जामि सब्बदा ॥

१००. “अनुपद्वो अनीति च, होमि अपचितो सदा ।
लाभी अन्नस्स पानस्स, वत्थस्स सयनस्स च ॥

१०१. “न विनस्सन्ति मे भोगा, ठितचित्तो भवामहं ।
धम्मकामो सदा होमि, अप्पक्लेसो अनासवो ॥

१०२. “देवलोके मनुस्से वा, अनुबन्धा इमे गुणा ।
छाया यथापि रुक्खस्स, सब्बत्थ न जहन्ति मं ॥

(४. वासिआनिसंसो)

१०३. “चित्तबन्धनसम्बद्धा [चित्तबन्धनसम्पन्ना (क०)], सुकता वासियो बहू ।
दत्त्वान बुद्धसेट्ठस्स, सङ्खस्स च तथेवहं ॥

१०४. “अट्टानिसंसे अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ।
सूरो होमविसारी च, वेसारज्जेसु पारमी ॥

१०५. “धितिवीरियवा होमि, पग्गहीतमनो सदा ।
किलेसच्छेदनं जाणं, सुखुमं अतुलं सुचिं ।
सब्बत्थ पटिलभामि, तस्स निस्सन्दतो अहं ॥

(५. सत्थकानिसंसो)

१०६. “अकक्कसे अफरुसे, सुधोते सत्थके बहू ।
पसन्नचित्तो दत्त्वान, बुद्धे सङ्खे तथेव च ॥

१०७. “पञ्चानिसंसे अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ।
कल्याणमित्तं [कल्याणचित्तं (सी०)] वीरियं, खन्तिज्ज मेत्तसत्थकं ॥

१०८. “तण्हासल्लस्स छिन्नत्ता, पञ्चासत्थं अनुत्तरं ।
वजिरेन समं जाणं, तेसं निस्सन्दतो लभे ॥

(६. सूचिआनिसंसो)

१०९. “सूचियो सुगते दत्त्वा, सङ्खे गणवरुत्तमे ।
पञ्चानिसंसे अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

११०. “न संसयो कङ्खच्छेदो, अभिरूपो च भोगवा ।
तिक्खपज्जो सदा होमि, संसरन्तो भवाभवे ॥

१११. “गम्भीरं निपुणं ठानं, अत्थं जाणेन पस्सयिं ।

वजिरग्गसमं जाणं, होति मे तमघातनं ॥

(७. नखच्छेदनानिसंसो)

११२. “नखच्छेदने सुगते, दत्त्वा सङ्गे गणुत्तमे ।
पञ्चानिसंसंसे अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

११३. “दासिदासे [दासिदास (क०)] गवस्से च, भतके नाटके [आरक्खके (सी०)] बहू ।
न्हापिते भत्तके सूदे, सब्बत्थेव लभामहं ॥

(८. विधूपनतालवण्टानिसंसो)

११४. “विधूपने सुगते दत्त्वा, तालवण्टे च सोभणे ।
अट्टानिसंसंसे अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

११५. “सीतं उण्हं न जानामि, परिळाहो न विज्जति ।
दरथं नाभिजानामि, चित्तसन्तापनं मम ॥

११६. “रागग्गि दोसमोहग्गि, मानग्गि दिट्ठिअग्गि च ।
सब्बग्गी निब्बुता मय्हं, तस्स निस्सन्दतो मम ॥

(९. मोरहत्थ-चामरं)

११७. “मोरहत्थे चामरियो, दत्त्वा सङ्गे गणुत्तमे ।
उपसन्तकिलेसोहं, विहरामि अनङ्गणो ॥

(१०. परिस्सावन-धम्मकरं)

११८. “परिस्सावने सुगते, दत्त्वा धम्मकरुत्तमे [दत्त्वा सुकते धम्मकुत्तरे (स्या० क०)] ।
पञ्चानिसंसंसे अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

११९. “सब्बेसं समतिक्कम्म, दिब्बं आयुं लभामहं ।
अप्पसय्हो सदा होमि, चोरपच्चत्थिकेहि वा ॥

१२०. “सत्थेन वा विसेन वा, विहेसम्पि न कुब्बते ।
अन्तरामरणं नत्थि, तेसं निस्सन्दतो मम ॥

(११. तेलधारानिसंसो)

१२१. “तेलधारे सुगते दत्त्वा, सङ्घे गणवरुत्तमे ।
पञ्चानिसंसे अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

१२२. “सुचारुरूपो सुभदो [सुगदो (सी०), सुवाचो (?)], सुसमुग्गतमानसो ।
अविक्खित्तमनो होमि, सब्बारक्खेहि रक्खितो ॥

(१२. सूचिघरानिसंसो)

१२३. “सूचिघरे सुगते दत्त्वा, सङ्घे गणवरुत्तमे ।
तीणानिसंसे अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

१२४. “चेतोसुखं कायसुखं, इरियापथजं सुखं ।
इमे गुणे पटिलभे, तस्स निस्सन्दतो अहं ॥

(१३. अंसबद्धानिसंसो)

१२५. “अंसबद्धे जिने दत्त्वा, सङ्घे गणवरुत्तमे ।
तीणानिसंसे अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

१२६. “सद्धम्मे गाधं [चेतोआणं च (सी०)] विन्दामि, सरामि दुतियं भवं ।
सब्बत्थ सुच्छवी होमि, तस्स निस्सन्दतो अहं ॥

(१४. कायबन्धनानिसंसो)

१२७. “कायबन्धे जिने दत्त्वा, सङ्घे गणवरुत्तमे ।
छानिसंसे अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

१२८. “समाधीसु न कम्पामि, वसी होमि समाधिसु ।
अभेज्जपरिसो होमि, आदेय्यवचनो सदा ॥

१२९. “उपट्टितसति होमि, तासो मय्हं न विज्जति ।
देवलोके मनुस्से वा, अनुबन्धा इमे गुणा ॥

(१५. आधारकानिसंसो)

१३०. “आधारके जिने दत्त्वा, सङ्घे गणवरुत्तमे ।
पञ्चवण्णेहि दायादो [पञ्चवण्णे भयाभावो (स्या०)], अचलो होमि केनचि ॥

१३१. “ये केचि मे सुता धम्मा, सतिजाणप्पबोधना ।
धता [ठिता (क०)] मे न विनस्सन्ति, भवन्ति सुविनिच्छिता ॥

(१६. भाजनानिसंसो)

१३२. “भाजने परिभोगे च, दत्त्वा बुद्धे गणुत्तमे ।
तीणानिसंसे अनुभोमि, कम्मनुच्छविके मम ॥

१३३. “सोणमये मणिमये, अथोपि फलिकामये ।
लोहितङ्गमये चेव, लभामि भाजने अहं ॥

१३४. “भरिया दासदासी [सब्बत्थपि एवमेव दिस्सति] च, हत्थिस्सरथपत्तिके ।
इत्थी पतिब्बता चेव, परिभोगानि सब्बदा ॥

१३५. “विज्जा मन्तपदे चेव, विविधे आगमे बहू ।
सब्बं सिप्पं निसामेमि, परिभोगानि सब्बदा ॥

(१७. थालकानिसंसो)

१३६. “थालके सुगते दत्त्वा, सङ्खे गणवरुत्तमे ।
तीणानिसंसे अनुभोमि, कम्मनुच्छविके मम ॥

१३७. “सोणमये मणिमये, अथोपि फलिकामये ।
लोहितङ्गमये चेव, लभामि थालके अहं ॥

१३८. “असत्थके [असत्थके (सी०), अस्सट्ठके (स्या०)] फलमये, अथो पोक्खरपत्तके ।
मधुपानकसङ्खे च, लभामि थालके अहं ॥

१३९. “वत्ते गुणे पटिपत्ति, आचारकिरियासु च ।
इमे गुणे पटिलभे, तस्स निस्सन्दतो अहं ॥

(१८. भेसज्जानिसंसो)

१४०. “भेसज्जं सुगते दत्त्वा, सङ्खे गणवरुत्तमे ।
दसानिसंसे अनुभोमि, कम्मनुच्छविके मम ॥

१४१. “आयुवा बलवा धीरो, वण्णवा यसवा सुखी ।
अनुपद्दवो अनीति च, होमि अपचितो सदा ।

न मे पियवियोगत्थि, तस्स निस्सन्दतो मम ॥

(१९. उपाहनानिसंसो)

१४२: “उपाहने जिने दत्त्वा, सङ्गे गणवरुत्तमे ।
तीणानिसंसो अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

१४३: “हत्थियानं अस्सयानं, सिविका सन्दमानिका ।
सट्ठिसतसहस्सानि, परिवारेन्ति मं सदा ॥

१४४: “मणिमया तम्बमया [कम्बलिका (सी० क०)], सोण्णरजतपादुका ।
निब्बत्तन्ति पदुद्धारो, भवे संसरतो मम ॥

१४५: “नियामं सति धावन्ति [नियमं पटिधावन्ती (सी०), नियामं पटिधावन्ति (स्या०)], आगुआचारसोधनं
[आचारगुणसोधनं (सी० स्या०)] ।
इमे गुणे पटिलभे, तस्स निस्सन्दतो अहं ॥

(२०. पादुकानिसंसो)

१४६: “पादुके सुगते दत्त्वा, सङ्गे गणवरुत्तमे ।
इद्धिपादुकमारुह, विहरामि यदिच्छकं ॥

(२१. उदकपुञ्चनानिसंसो)

१४७: “उदकपुञ्चनचोळे, दत्त्वा बुद्धे गणुत्तमे ।
पञ्चानिसंसो अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

१४८: “सुवण्णवण्णो विरजो, सप्पभासो पतापवा ।
सिनिद्धं होति मे गत्तं, रजोजल्लं न लिम्पति ।

इमे गुणे पटिलभे, तस्स निस्सन्दतो अहं ॥

(२२. कत्तरदण्डानिसंसो)

१४९: “कत्तरदण्डे सुगते, दत्त्वा सङ्गे गणुत्तमे ।
छानिसंसो अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

१५०: “पुत्ता मय्हं बहू होन्ति, तासो मय्हं न विज्जति ।

अप्पसय्हो सदा होमि, सब्बारक्खेहि रक्खितो ।
खलितम्पि [खलितं मं (सी० क०)] न जानामि, अभन्तं मानसं मम ॥

(२३. ओसधज्जनानिसंसो)

१५१. “ओसधं अज्जनं दत्त्वा, बुद्धे सङ्गे गणुत्तमे ।
अट्ठानिसंसे अनुभोमि, कम्मणुच्छविके मम ॥

१५२. “विसालनयनो होमि, सेतपीतो च लोहितो ।
अनाविलपसन्नक्खो, सब्बरोगविवज्जितो ॥

१५३. “लभामि दिब्बनयनं, पज्जाचक्खुं अनुत्तरं ।
इमे गुणे पटिलभे, तस्स निस्सन्दतो अहं ॥

(२४. कुज्जिकानिसंसो)

१५४. “कुज्जिके सुगते दत्त्वा, सङ्गे गणवरुत्तमे ।
धम्मद्वारविवरणं, लभामि जाणकुज्जिकं ॥

(२५. कुज्जिकाघरानिसंसो)

१५५. “कुज्जिकानं घरे दत्त्वा, बुद्धे सङ्गे गणुत्तमे ।
द्वानिसंसे अनुभोमि, कम्मणुच्छविके मम ।
अप्पकोधो अनायासो, संसरन्तो भवे अहं ॥

(२६. आयोगानिसंसो)

१५६. “आयोगे सुगते दत्त्वा, सङ्गे गणवरुत्तमे ।
पज्जानिसंसे अनुभोमि, कम्मणुच्छविके मम ॥

१५७. “समाधीसु न कम्पामि, वसी होमि समाधिसु ।
अभेज्जपरिसो होमि, आदेय्यवचनो सदा ।
जायति भोगसम्पत्ति, भवे संसरतो मम ॥

(२७. धूमनेत्तानिसंसो)

१५८. “धूमनेत्ते जिने दत्त्वा, सङ्गे गणवरुत्तमे ।
तीणानिसंसे अनुभोमि, कम्मणुच्छविके मम ॥

१५९. “सति मे उजुका होति, सुसम्बन्धा च न्हारवो ।
लभामि दिब्बनयनं [दिब्बसयनं (स्या०)], तस्स निस्सन्दतो अहं ॥

(२८. दीपधारानिसंसो)

१६०. “दीपधारे [दीपट्टाने (सी०), दीपदाने (स्या०), दीपट्टापे (क०)] जिने दत्त्वा, सङ्खे गणवरुत्तमे ।
तीणानिसंसे अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

१६१. “जातिमा अङ्गसम्पन्नो, पज्जवा बुद्धसम्मतो [बुद्धिसम्मतो (सी० क०)] ।
इमे गुणे पटिलभे, तस्स निस्सन्दतो अहं ॥

(२९. तुम्बक-करण्डो)

१६२. “तुम्बके च करण्डे च, दत्त्वा बुद्धे गणुत्तमे ।
दसानिसंसे अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

१६३. “सुगुत्तो [सदागुत्तो (सी० स्या०) संगुत्तो (क०)] सुखसमङ्गी, महायसो तथागति ।
विपत्तिविगतो [विभत्तिगतो (स्या०)] सुखुमालो, सब्बीतिपरिवज्जितो ॥

१६४. “विपुले च गुणे लाभी, समाव चलना मम ।
सुविवज्जितउब्बेगो, तुम्बके च करण्डके ॥

१६५. “लभामि चतुरो वण्णे, हत्थिस्सरतनानि च ।
तानि मे न विनस्सन्ति, तुम्बदाने इदं फलं ॥

(३०. मलहरणानिसंसो)

१६६. “मलहरणियो [अज्जननाळियो (सी०), हत्थिलिलङ्गके (स्या० पी०), हत्थिलिलङ्गते (क०)] दत्त्वा, बुद्धे सङ्खे
गणुत्तमे ।
पज्जानिसंसे अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

१६७. “सब्बलक्खणसम्पन्नो, आयुपज्जासमाहितो ।
सब्बायासविनिमुत्तो, कायो मे होति सब्बदा ॥

(३१. पिप्फलानिसंसो)

१६८. “तणुधारे सुनिसिते, सङ्खे दत्त्वान पिप्फले ।
किलेसकन्तनं जाणं, लभामि अतुलं सुचिं ॥

(३२. भण्डासानिसंसो)

१६९. “सण्डासे सुगते दत्त्वा, सङ्खे गणवरुत्तमे ।

किलेसभज्जनं [किलेसलुज्चनं (सी० स्या० पी०)] जाणं, लभामि अतुलं सुचिं ॥

(३३. नत्थुकानिसंसो)

१७०. “नत्थुके [थविके (?) भेसज्जथविकेति हि पुब्बे वुत्तं] सुगते दत्त्वा, सङ्खे गणवरुत्तमे ।

अट्ठानिसंसो अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

१७१. “सद्धं सीलं हिरिज्वापि, अथ ओत्तप्पियं गुणं ।

सुतं चागज्ज खन्तिज्ज, पज्जं मे अट्ठमं गुणं ॥

(३४. पीठकानिसंसो)

१७२. “पीठके सुगते दत्त्वा, सङ्खे गणवरुत्तमे ।

पज्जानिसंसो अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

१७३. “उच्चै कुले पजायामि, महाभोगो भवामहं ।

सब्बे मं अपचायन्ति, कित्ति अब्भुग्गता मम ॥

१७४. “कप्पसतसहस्सानि, पल्लङ्का चतुरस्सका ।

परिवारेन्ति मं निच्चं, संविभागरतो अहं ॥

(३५. भिसिआनिसंसो)

१७५. “भिसियो सुगते दत्त्वा, सङ्खे गणवरुत्तमे ।

छानिसंसो अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

१७६. “समसुगतोपचितो, मुदुको चारुदस्सनो ।

लभामि जाणपरिवारं, भिसिदानस्सिदं फलं ॥

१७७. “तूलिका विकतिकायो, कट्टिस्सा [कट्टिस्सा (सी०), कुट्टिका (क०)] चित्तका बहू ।

वरपोत्थके कम्बले च, लभामि विविधे अहं ॥

१७८. “पावारिके च मुदुके, मुदुकाजिनवेणियो ।

लभामि विविधत्थारे [विविधट्ठाने (स्या० क०)], भिसिदानस्सिदं फलं ॥

१७९. “यतो सरामि अत्तानं, यतो पत्तोस्मि विञ्जुतं ।
अतुच्छो ज्ञानमञ्चोमि, भिसिदानस्सिदं फलं ॥

(३६. बिब्बोहनानिसंसो)

१८०. “बिब्बोहने जिने दत्त्वा, सङ्खे गणवरुत्तमे ।
छानिसंसं अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

१८१. “उण्णिके पदुमके च, अथो लोहितचन्दने ।
बिब्बोहने उपाधेमि, उत्तमङ्गं सदा मम ॥

१८२. “अट्ठङ्गिके मग्गवरे, सामञ्जे चतुरो फले ।
तेसु जाणं उप्पादेत्त्वा [उपनेत्त्वा (सी०)], विहरे निच्चकालिकं ॥

१८३. “दाने दमे संयमे च, अप्पमज्जासु रूपिसु ।
तेसु जाणं उप्पादेत्त्वा [उपनेत्त्वा (सी०)], विहरे सब्बकालिकं ॥

१८४. “वत्ते गुणे पटिपत्ति, आचारकिरियासु च ।
तेसु जाणं उप्पादेत्त्वा [जाणं उपदहित्वान (सी०)], विहरे सब्बदा अहं ॥

१८५. “चङ्कमे वा पधाने वा, वीरिये बोधिपक्खिये ।
तेसु जाणं उप्पादेत्त्वा, विहरामि यदिच्छकं ॥

१८६. “सीलं समाधि पज्जा च, विमुत्ति च अनुत्तरा ।
तेसु जाणं उप्पादेत्त्वा [जाणं उपदहित्वान (सी०)], विहरामि सुखं अहं ॥

(३७. फलपीठानिसंसो)

१८७. “फलपीठे [पलालपीठे (सी०)] जिने दत्त्वा, सङ्खे गणवरुत्तमे ।
द्वानिसंसं अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

१८८. “सोण्णमये मणिमये, दन्तसारमये बहू ।
पल्लङ्कसेट्ठे विन्दामि, फलपीठस्सिदं फलं ॥

(३८. पादपीठानिसंसो)

१८९. “पादपीठे जिने दत्त्वा, सङ्खे गणवरुत्तमे ।
द्वानिसंसं अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ।

लभामि बहुके याने, पादपीठस्सिदं फलं ॥

१९०. “दासी दासा च भरिया, ये चञ्जे अनुजीविनो ।
सम्मा परिचरन्ते मं, पादपीठस्सिदं फलं ॥

(३९. तेलभञ्जनानिसंसो)

१९१. “तेलअभञ्जने [तेलानभञ्जने (सी०)] दत्त्वा, सङ्गे गणवरुत्तमे ।
पञ्चानिसंसे अनुभोमि, कम्मनुच्छविके मम ॥

१९२. “अव्याधिता रूपवता, खिण्णं धम्मनिसन्तिता ।
लाभिता अन्नपानस्स, आयुपञ्चमकं मम ॥

(४०. सप्पितेलानिसंसो)

१९३. “सप्पितेलञ्च दत्त्वान, सङ्गे गणवरुत्तमे ।
पञ्चानिसंसंसे अनुभोमि, कम्मनुच्छविके मम ॥

१९४. “थामवा रूपसम्पन्नो, पहट्ठतनुजो सदा ।
अव्याधि विसदो होमि, सप्पितेलस्सिदं फलं ॥

(४१. मुखसोधनकानिसंसो)

१९५. “मुखसोधनकं दत्त्वा, बुद्धे सङ्गे गणुत्तमे ।
पञ्चानिसंसंसे अनुभोमि, कम्मनुच्छविके मम ॥

१९६. “विसुद्धकण्ठो मधुरस्सरो, काससासविवज्जितो ।
उप्पलगन्धो मुखतो, उपवायति मे सदा ॥

(४२. दधिआनिसंसो)

१९७. “दधिं दत्त्वान सम्पन्नं, बुद्धे सङ्गे गणुत्तमे ।
भुज्जामि अमतं भत्तं [वित्तं (सी० क०)], वरं कायगतासतिं ॥

(४३. मधुआनिसंसो)

१९८. “वण्णगन्धरसोपेतं, मधुं दत्त्वा जिने गणे ।
अनूपमं अतुलियं, पिवे मुत्तिरसं अहं ॥

(४४. रसानिसंसो)

१९९. “यथाभूतं रसं दत्त्वा, बुद्धे सङ्गे गणुत्तमे ।
चतुरो फले अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

(४५. अन्नपानानिसंसो)

२००. “अन्नं पानञ्च दत्त्वा, बुद्धे सङ्गे गणुत्तमे ।
दसानिसंसे अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

२०१. “आयुवा बलवा धीरो, वण्णवा यसवा सुखी ।
लाभी अन्नस्स पानस्स, सूरु पज्जाणवा सदा ।
इमे गुणे पटिलभे, संसरन्तो भवे अहं ॥

(४६. धूपानिसंसो)

२०२. “धूपं [धूमं (सी० क०)] दत्त्वा सुगते, सङ्गे गणवरुत्तमे ।
दसानिसंसे अनुभोमि, कम्मानुच्छविके मम ॥

२०३. “सुगन्धदेहो यसवा, सीघपज्जो च कित्तिमा ।
तिक्खपज्जो भूरिपज्जो, हासगम्भीरपज्जवा ॥

२०४. “वेपुल्लजवनपज्जो, संसरन्तो भवाभवे ।
तस्सेव वाहसा दानि, पत्तो सन्तिसुखं सिवं ॥

(साधारणानिसंसो)

२०५. “किलेसा झापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
नागोव बन्धनं छेत्वा, विहरामि अनासवो ॥

२०६. “स्वागतं वत मे आसि, मम बुद्धस्स सन्तिके [बुद्धसेट्ठस्स सन्तिके (?) एवमुपरिपि । एतदेव हि
उपालित्थेरापदानट्ठकथायं वणिणितं] ।
तिस्सो विज्जा अनुप्पत्ता, कतं बुद्धस्स सासनं ॥

२०७. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्ठिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा पिलिन्दवच्छो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पिलिन्दवच्छत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. सेलत्थेरअपदानं

२०८. “नगरे हंसवतिया, वीथिसामी अहोसहं ।

मम जाती समानेत्वा, इदं वचनमब्रविं ॥

२०९. “बुद्धो लोके समुप्पन्नो, पुञ्जक्खेतो अनुत्तरो [पुञ्जक्खेतं अनुत्तरं (सी०)] ।

आसि सो [आसीसो (सी०), आधारो (पी०)] सब्बलोकस्स, आहुतीनं पटिग्गहो ॥

२१०. “खत्तिया नेगमा चेव, महासाला च ब्राह्मणा ।

पसन्नचित्ता सुमना, पूगधम्मं अकंसु ते ॥

२११. “हत्थारोहा अनीकट्ठा, रथिका पत्तिकारका ।

पसन्नचित्ता सुमना, पूगधम्मं अकंसु ते ॥

२१२. “उग्गा च राजपुत्ता च, वेसियाना च ब्राह्मणा ।

पसन्नचित्ता सुमना, पूगधम्मं अकंसु ते ॥

२१३. “आळारिका कप्पका [आळारिका च सूदा (स्या०)] च, न्हापका मालकारका ।

पसन्नचित्ता सुमना, पूगधम्मं अकंसु ते ॥

२१४. “रजका पेसकारा च, चम्मकारा च न्हापिता ।

पसन्नचित्ता सुमना, पूगधम्मं अकंसु ते ॥

२१५. “उसुकारा भमकारा, चम्मकारा च तच्छका ।

पसन्नचित्ता सुमना, पूगधम्मं अकंसु ते ॥

२१६. “कम्मारा सोण्णकारा च, तिपुलोहकरा तथा ।

पसन्नचित्ता सुमना, पूगधम्मं अकंसु ते ॥

२१७. “भतका चेटका चेव, दासकम्मकरा बहू ।

यथासकेन थामेन, पूगधम्मं अकंसु ते ॥

२१८. “उदहारा कट्ठहारा, कस्सका तिणहारका ।

यथासकेन थामेन, पूगधम्मं अकंसु ते ॥

२१९. “पुप्फिका मालिका चेव, पण्णिका फलहारका ।

यथासकेन थामेन, पूगधम्मं अकंसु ते ॥

२२०. “गणिका कुम्भदासी च, पूविका [सूपिका (क०)] मच्छिकापि च ।
यथासकेन थामेन, पूगधम्मं अकंसु ते ॥

२२१. “एथ सब्बे समागन्त्वा, गणं बन्धाम एकतो ।
अधिकारं करिस्साम, पुज्जक्खेत्ते अनुत्तरे’ ॥

२२२. “ते मे सुत्त्वान वचनं, गणं बन्धिसु तावदे ।
उपट्ठानसालं सुकतं, भिक्खुसङ्घस्स कारयुं ॥

२२३. “निट्ठापेत्त्वान तं सालं, उदग्गो तुट्ठमानसो ।
परेतो तेहि सब्बेहि, सम्बुद्धमुपसङ्कमिं ॥

२२४. “उपसङ्कम्म सम्बुद्धं, लोकनाथं नरासभं ।
वन्दित्वा सत्थुनो पादे, इदं वचनमब्रविं ॥

२२५. “इमे तीणि सता वीर, पुरिसा एकतो गणा ।
उपट्ठानसालं सुकतं, निर्यादेन्ति [निर्यातेन्ति (सी०)] तुवं [तवं (सी०), तव (स्या०)] मुनि’ ॥

२२६. “भिक्खुसङ्घस्स पुरतो, सम्पटिच्छत्व चक्खुमा ।
तिण्णं सतानं पुरतो, इमा गाथा अभासथ ॥

२२७. “तिसतापि च जेट्ठो च, अनुवत्तिसु एकतो ।
सम्पत्तिञ्चि [सम्पत्तीहि (स्या० क०)] करित्वान, सब्बे अनुभविस्सथ ॥

२२८. “पच्छिमे भवे सम्पत्ते, सीतिभावमनुत्तरं ।
अजरं अमतं सन्तं, निब्बानं फस्सयिस्सथ’ ॥

२२९. “एवं बुद्धो वियाकासि, सब्बञ्जू समणुत्तरो ।
बुद्धस्स वचनं सुत्वा, सोमनस्सं पवेदयिं ॥

२३०. “तिस कप्पसहस्सानि, देवलोके रमिं अहं ।
देवाधिपो पञ्चसतं, देवरज्जमकारयिं ॥

२३१. “सहस्सकखत्तुं राजा च, चक्कवत्ती अहोसहं ।
देवरज्जं करोन्तस्स, महादेवा अवन्दिसुं ॥

- २३२: “इध मानुसके रज्जं [रज्जे (सी०)], परिसा होन्ति बन्धवा ।
पच्छिमे भवे सम्पत्ते, वासेट्ठो नाम ब्राह्मणो ॥
- २३३: “असीतिकोटि निचयो, तस्स पुत्तो अहोसहं ।
सेलो इति मम नामं, छळङ्गे पारमिं गतो ॥
- २३४: “जङ्घाविहारं विचरं, ससिस्सेहि पुरक्खतो ।
जटाभारिकभरितं, केणियं नाम तापसं ॥
- २३५: “पटियत्ताहुतिं दिस्वा, इदं वचनमब्रविं ।
‘आवाहो वा विवाहो वा, राजा वा ते निमन्तितो’ ॥
- २३६: “आहुतिं [नाहुतिं (?)] यिट्ठुकामोहं, ब्राह्मणे देवसम्मते ।
न निमन्तेमि राजानं, आहुती मे न विज्जति ॥
- २३७: “न चत्थि मय्हमावाहो, विवाहो मे न विज्जति ।
सक्यानं नन्दिजननो, सेट्ठो लोके सदेवके ॥
- २३८: “सब्बलोकहितत्थाय, सब्बसत्तसुखावहो ।
सो मे निमन्तितो अज्ज, तस्सेतं पटियादनं ॥
- २३९: “तिम्बरूसकवण्णाभो, अप्पमेय्यो अनूपमो ।
रूपेनासदिसो बुद्धो, स्वातनाय निमन्तितो ॥
- २४०: “उक्कामुखपहट्ठोव, खदिरङ्गारसन्निभो ।
विज्जूपमो महावीरो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥
- २४१: “पब्बतगगे यथा अच्चि, पुण्णमायेव चन्दिमा ।
नळगिवण्णसङ्कासो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥
- २४२: “असम्भीतो भयातीतो, भवन्तकरणो मुनि ।
सीहूपमो महावीरो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥
- २४३: “कुसलो बुद्धधम्मोहि, अपसय्हो परेहि सो ।
नागूपमो महावीरो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥
- २४४: “सद्धम्माचारकुसलो, बुद्धनागो असादिसो ।
उसभूपमो महावीरो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥

२४५:“अनन्तवण्णो अमितयसो, विचित्तसब्बलक्खणो ।
सक्कूपमो महावीरो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥

२४६:“वसी गणी पतापी च, तेजस्सी च दुरासदो ।
ब्रह्मूपमो महावीरो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥

२४७:“पत्तधम्मो दसबलो, बलातिबलपारगो ।
धरणूपमो महावीरो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥

२४८:“सीलवीचिसमाकिण्णो, धम्मविज्जाणखोभितो ।
उदधूपमो महावीरो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥

२४९:“दुरासदो दुप्पसहो, अचलो उगगतो ब्रहा ।
नेरूपमो महावीरो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥

२५०:“अनन्तजाणो असमसमो, अतुलो अगगतं गतो ।
गगनूपमो महावीरो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥

पन्नरसमं भाणवारं ।

२५१:“पतिट्ठा भयभीतानं, ताणो सरणगामिनं ।
अस्सासको महावीरो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥

२५२:“आसयो बुद्धिमन्तानं, पुज्जक्खेत्तं सुखेसिनं ।
रतनाकरो महावीरो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥

२५३:“अस्सासको वेदकरो, सामज्जफलदायको ।
मेघूपमो महावीरो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥

२५४:“लोकचक्खु महातेजो, सब्बतमविनोदनो ।
सूरियूपमो महावीरो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥

२५५:“आरम्मणविमुत्तीसु, सभावदस्सनो मुनि ।
चन्दूपमो महावीरो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥

२५६:“बुद्धो समुस्सितो लोके, लक्खणेहि अलङ्कितो ।
अप्पमेय्यो महावीरो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥

- २५७: “यस्स जाणं अप्पमेय्यं, सीलं यस्स अनूपमं ।
विमुत्ति असदिसा यस्स, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥
- २५८: “यस्स धीति असदिसा, थामो यस्स अचिन्तियो ।
यस्स परक्कमो जेड्डो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥
- २५९: “रागो दोसो च मोहो च, विसा सब्बे समूहता ।
अगदूपमो महावीरो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥
- २६०: “क्लेसब्बाधिबहुदुक्ख सब्बतमविनोदनो [विनोदको (सी० स्या०)] ।
वेज्जूपमो महावीरो, सो मे बुद्धो निमन्तितो ॥
- २६१: “बुद्धोति भो यं वदेसि, घोसोपेसो सुदुल्लभो ।
बुद्धो बुद्धोति सुत्त्वान, पीति मे उदपज्जथ ॥
- २६२: “अब्भन्तरं अगण्हन्तं, पीति मे बहि निच्छरे ।
सोहं पीतिमनो सन्तो, इदं वचनमब्रविं ॥
- २६३: “कहं नु खो सो भगवा, लोकजेड्डो नरासभो ।
तत्थ गन्त्वा नमस्सिस्सं, सामञ्जफलदायकं ॥
- २६४: “पग्गय्ह दक्खिणं बाहुं, वेदजातो कतञ्जली ।
आचिक्खि मे धम्मराजं, सोकसल्लविनोदनं ॥
- २६५: “उदेन्तं महामेघं, नीलं अञ्जनसन्निभं ।
सागरं विय दिस्सन्तं, पस्ससेतं महावनं ॥
- २६६: “एत्थ सो वसते बुद्धो, अदन्तदमको मुनि ।
विनयन्तो च वेनेय्ये, बोधेन्तो बोधिपक्खिये ॥
- २६७: “पिपासितोव उदकं, भोजनंव जिघच्छितो ।
गावी यथा वच्छगिद्धा, एवाहं विचिनिं जिनं ॥
- २६८: “आचारउपचारञ्जू, धम्मानुच्छविसंवरं ।
सिक्खापेमि सके सिस्से, गच्छन्ते जिनसन्तिकं ॥
- २६९: “दुरासदा भगवन्तो, सीहाव एकचारिनो ।
पदे पदं निक्खिपन्ता, आगच्छेय्याथ माणवा ॥

- २७०: “आसीविसो यथा घोरो, मिगराजाव केसरी ।
मत्तोव कुञ्जरो दन्ती, एवं बुद्धा दुरासदा ॥
- २७१: “उक्कासितञ्च खिपितं, अञ्जुपेक्खिय माणवा ।
पदे पदं निक्खिपन्ता, उपेथ बुद्धसन्तिकं ॥
- २७२: “पटिसल्लानगरुका, अप्पसद्दा दुरासदा ।
दुरुपसङ्कमा बुद्धा, गरू होन्ति सदेवके ॥
- २७३: “यदाहं पज्जं पुच्छामि, पटिसम्मोदयामि वा ।
अप्पसद्दा तदा होथ, मुनिभूताव तिष्ठथ ॥
- २७४: “यं सो देसेति सम्बुद्धो [सद्धम्मं (सी० स्या०)], खेमं निब्बानपत्तिया ।
तमेवत्थं निसामेथ, सद्धम्मसवनं सुखं ॥
- २७५: “उपसङ्कम्म सम्बुद्धं, सम्मोदिं मुनिना अहं ।
तं कथं वीतिसारेत्वा, लक्खणे उपधारयिं ॥
- २७६: “लक्खणे द्वे च कङ्कामि, पस्सामि तिसलक्खणे ।
कोसोहितवत्थगुहं, इद्धिया दस्सयी मुनि ॥
- २७७: “जिव्हं निन्नामयित्वान, कण्णसोते च नासिके ।
पटिमसि नलाटन्तं, केवलं छादयी जिनो ॥
- २७८: “तस्साहं लक्खणे दिस्वा, परिपुण्णे सब्यञ्जने ।
बुद्धोति निट्ठं गन्त्वान, सह सिस्सेहि पब्बजिं ॥
- २७९: “सतेहि तीहि सहितो, पब्बजिं अनगारियं ।
अद्धमासे असम्पत्ते, सब्बे पत्ताम्ह निब्बुतिं ॥
- २८०: “एकतो कम्मं कत्त्वान, पुञ्जक्खेत्ते अनुत्तरे ।
एकतो संसरित्वान, एकतो विनिवत्तयुं ॥
- २८१: “गोपानसियो दत्त्वान, पूगधम्मो वसिं अहं ।
तेन कम्मेन सुकतेन, अट्ठ हेतू लभामहं ॥
- २८२: “दिसासु पूजितो होमि, भोगा च अमिता मम ।
पतिट्ठा होमि सब्बेसं, तासो मम न विज्जति ॥

२८३: “ब्याधयो मे न विज्जन्ति, दीघायुं पालयामि च ।

सुखुमच्छविको होमि, आवासे पत्थिते वसे [आवासे पत्ते वस्से (स्या०), आवासेव ठिते वसे (क०)] ॥

२८४: “अट्ट गोपानसी दत्त्वा, पूगधम्मे वसिं अहं ।

पटिसम्भितारहत्तञ्च, एतं मे अपरट्टमं ॥

२८५: “सब्बवोसितवोसानो, कतकिच्चो अनासवो ।

अट्टगोपानसी नाम, तव पुत्तो महामुनि ॥

२८६: “पञ्च थम्भानि दत्त्वान, पूगधम्मे वसिं अहं ।

तेन कम्मेन सुकतेन, पञ्च हेतू लभामहं ॥

२८७: “अचलो होमि मेत्ताय, अनूनङ्गो भवामहं ।

आदेय्यवचनो होमि, न धंसेमि यथा अहं ॥

२८८: “अभन्तं होति मे चित्तं, अखिलो होमि कस्सचि ।

तेन कम्मेन सुकतेन, विमलो होमि सासने ॥

२८९: “सगारवो सप्पतिस्सो, कतकिच्चो अनासवो ।

सावको ते महावीर, भिक्खु तं वन्दते मुनि ॥

२९०: “कत्वा सुकतपल्लङ्कं, सालायं पञ्जपेसहं ।

तेन कम्मेन सुकतेन, पञ्च हेतू लभामहं ॥

२९१: “उच्चै कुले पजायित्वा, महाभोगो भवामहं ।

सब्बसम्पत्तिको होमि, मच्छेरं मे न विज्जति ॥

२९२: “गमने पत्थिते मय्हं, पल्लङ्को उपतिट्ठति ।

सह पल्लङ्कसेट्ठेन, गच्छामि मम पत्थितं ॥

२९३: “तेन पल्लङ्कदानेन, तमं सब्बं विनोदयिं ।

सब्बाभिज्जाबलप्पत्तो, थेरो [सेलो (?)] वन्दति तं मुनि ॥

२९४: “परकिच्चत्तकिच्चानि, सब्बकिच्चानि साधयिं ।

तेन कम्मेन सुकतेन, पाविसिं अभयं पुरं ॥

२९५: “परिनिट्ठितसालम्हि, परिभोगमदासहं ।

तेन कम्मेन सुकतेन, सेट्ठत्तं अज्झुपागतो ॥

२९६. “ये केचि दमका लोके, हत्थिअस्से दमेन्ति ये ।
करित्वा कारणा नाना, दारुणेन दमेन्ति ते ॥

२९७. “न हेवं त्वं महावीर, दमेसि नरनारियो ।
अदण्डेन असत्थेन, दमेसि उत्तमे दमे ॥

२९८. “दानस्स वण्णे कित्तेन्तो, देसनाकुसलो मुनि ।
एकपज्झं कथेन्तोव, बोधेसि तिसते मुनि ॥

२९९. “दन्ता मयं सारथिना, सुविमुत्ता अनासवा ।
सब्बाभिज्जाबलपत्ता, निब्बुता उपधिक्खये ॥

३००. “सतसहस्सितो कप्पे, यं दानमददिं तदा ।
अतिक्कन्ता भया सब्बे, सालादानस्सिदं फलं ॥

३०१. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

३०२. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

३०३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सेलो सपरिसो भगवतो सन्तिके इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सेलत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. सब्बकित्तिकत्थेरअपदानं

३०४. “कणिकारं व जलितं [जोतन्तं (सी०)], दीपरुक्खं व उज्जलं [जोतितं (स्या०)] ।
ओसधिव विरोचन्तं, विज्जुतं गगने यथा ॥

३०५. “असम्भीतं अनुत्तासिं, मिगराजं व केसरिं ।
जाणालोकं पकासेन्तं, मद्दन्तं तित्थिये गणे ॥

३०६. “उद्धरन्तं इमं लोकं, छिद्दन्तं सब्बसंसयं ।
गज्जन्तं [असम्भीतं (स्या०), गच्छन्तं (क०)] मिगराजं व, अद्दसं लोकनायकं ॥

३०७. “जटाजिनधरो आसिं, ब्रह्मा उज्जु पतापवा ।
वाकचीरं गहेत्वान, पादमूले अपत्थरिं ॥

३०८. “काळानुसारियं गय्ह, अनुलिम्पिं तथागतं ।
सम्बुद्धमनुलिम्पेत्वा, सन्थविं लोकनायकं ॥

३०९. “समुद्धरसिमं लोकं, ओघतिण्ण [ओघतिण्णो (स्या० क०)] महामुनि ।
जाणालोकेन जोतेसि, नावटं [पवरं (स्या०), वजिर (पी०)] जाणमुत्तमं ॥
३१०. “धम्मचक्कं [तुवं चक्कं (क०)] पवत्तेसि, मद्दसे परतित्थिये ।
उसभो जितसङ्गामो, सम्पक्कम्पेसि मेदनिं ॥
३११. “महासमुद्धे ऊमियो, वेलन्तम्हि पभिज्जरे ।
तथेव तव जाणम्हि, सब्बदिट्ठी पभिज्जरे ॥
३१२. “सुखुमच्छिकजालेन, सरम्हि सम्पतानिते ।
अन्तोजालिकता [जालगता (सी०)] पाणा, पीळिता होन्ति तावदे ॥
३१३. “तथेव तित्थिया लोके, पुथुपासण्डनिस्सिता [मूळ्हा सच्चविनिस्सटा (स्या०), मुट्ठसच्चविनिस्सटा (क०)] ।
अन्तोजाणवरे तुहं, परिवत्तन्ति मारिस ॥
३१४. “पतिट्ठा वुहत्तं ओघे, त्वज्झि नाथो अबन्धुनं ।
भयट्ठितानं सरणं, मुत्तित्थीनं परायणं ॥
३१५. “एकवीरो असदिसो, मेत्ताकरुणसञ्चयो [सञ्जुतो (स्या०)] ।
असमो सुसमो सन्तो [सुसीलो असमो सन्तो (सी०), पज्जवा युत्तचागो च (स्या०)], वसी तादी जितञ्जयो ॥
३१६. “धीरो विगतसम्मोहो, अनेजो अकथंकथी ।
तुसितो [वुसितो (सी०)] वन्तदोसोसि, निम्मलो संयतो सुचि ॥
३१७. “सङ्गातिगो हतमदो [गतमदो (स्या०), तमनुदो (क०)], तेविज्जो तिभवन्तगो ।
सीमातिगो धम्मगरु, गतत्थो हितवब्भुतो [हितवप्पथो (सी० स्या०)] ॥
३१८. “तारको त्वं यथा नावा, निधीवस्सासकारको ।
असम्भीतो यथा सीहो, गजराजाव दप्पितो ॥
३१९. “थोमेत्वा दसगाथाहि, पदुमुत्तरं महायसं ।
वन्दित्वा सत्थुनो पादे, तुण्ही अट्ठासहं तदा ॥
३२०. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
भिक्खुसङ्गे ठितो सत्था, इमा गाथा अभासथ ॥
३२१. “यो मे सीलञ्च जाणञ्च, सद्धम्मञ्चापि वण्णयि [धम्मञ्चापि पकित्तयि (सी० स्या०)] ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

३२२. “सङ्घि कप्पसहस्सानि, देवलोके रमिस्सति ।
अञ्जे देवेभिभवित्वा, इस्सरं कारयिस्सति ॥

३२३. “सो पच्छा पब्बजित्वान, सुक्कमूलेन चोदितो ।
गोतमस्स भगवतो, सासने पब्बजिस्सति ॥

३२४. “पब्बजित्वान कायेन, पापकम्मं विवज्जिय ।
सब्बासवे परिञ्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो ॥

३२५. “यथापि मेघो थनयं, तप्पेति मेदिनिं इमं ।
तथेव त्वं महावीर, धम्मेन तप्पयी ममं ॥

३२६. “सीलं पञ्चञ्च धम्मञ्च, थवित्वा लोकनायकं ।
पत्तोमि परमं सन्तिं, निब्बानं पदमच्चुतं ॥

३२७. “अहो नून स भगवा, चिरं तिठ्ठेय्य चक्खुमा ।
अञ्जातञ्च विजानेय्युं, फुसेय्युं [अञ्जातञ्चापि जानेय्य, पस्सेय्य (क०)] अमतं पदं ॥

३२८. “अयं मे पच्छिमा जाति, भवा सब्बे समूहता ।
सब्बासवे परिञ्जाय, विहरामि अनासवो ॥

३२९. “सतसहस्सितो कप्पे, यं बुद्धमभिथोमयिं
दुग्गतिं नाभिजानामि, कित्तनाय इदं फलं ॥

३३०. “किलेसा झापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
सब्बासवा परिक्खीणा, नत्थि दानि पुनब्भवो ॥

३३१. “स्वागतं वत मे आसि... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

३३२. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सब्बकित्तिको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सब्बकित्तिकत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. मधुदायकत्थेरअपदानं

३३३. “सिन्धुया नदिया तीरे, सुकतो अस्समो मम ।
तत्थ वाचेमहं सिस्से, इतिहासं सलक्खणं ॥

३३४: “धम्मकामा विनीता ते, सोतुकामा सुसासनं ।
छळङ्गे पारमिप्पत्ता, सिन्धुकूले वसन्ति ते ॥

३३५: “उप्पातगमने चेव, लक्खणेसु च कोविदा ।
उत्तमत्थं गवेसन्ता, वसन्ति विपिने तदा ॥

३३६: “सुमेधो नाम सम्बुद्धो, लोके उप्पज्जि तावदे ।
अम्हाकं अनुकम्पन्तो, उपागच्छि विनायको ॥

३३७: “उपागतं महावीरं, सुमेधं लोकनायकं ।
तिणसन्थारकं कत्वा, लोकजेट्टस्सदासहं ॥

३३८: “विपिनातो मधुं गय्ह, बुद्धसेट्टस्सदासहं ।
सम्बुद्धो परिभुज्जित्वा, इदं वचनमब्रवि ॥

३३९: “यो तं अदासि मधुं मे, पसन्नो सेहि पाणिभि ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

३४०: “इमिना मधुदानेन, तिणसन्थारकेन च ।
तिसं कप्पसहस्सानि, देवलोके रमिस्सति ॥

३४१: “तिसं कप्पसहस्समिहि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥

३४२: “तस्स धम्मेसु दायादो, ओरसो धम्मनिम्मितो ।
सब्बासवे परिञ्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो ॥

३४३: “देवलोका इधागन्त्वा, मातुकुच्छिं उपागते ।
मधुवस्सं पवस्सित्थ, छादयं मधुना महिं ॥

३४४: “मयि निक्खन्तमत्तमिहि, कुच्छिया च सुदुत्तरा ।
तत्रापि मधुवस्सं मे, वस्सते निच्चकालिकं ॥

३४५: “अगारा अभिनिक्खम्म, पब्बजिं अनगारियं ।
लाभी अन्नस्स पानस्स, मधुदानस्सिदं फलं ॥

३४६: “सब्बकामसमिद्धोहं, भवित्वा देवमानुसे ।
तेनेव मधुदानेन, पत्तोमिहि आसवक्खयं ॥

३४७:“वुड्ढि देवे चतुरङ्गुले तिणे, सम्पुफिते [सुपुफिते (स्या०)] धरणीरुहे सञ्छन्ने [वप्पदेसे (स्या०)] ।
सुज्जे घरे मण्डपरुक्खमूलके, वसामि निच्चं सुखितो अनासवो ॥

३४८:“मज्झे महन्ते हीने च [मज्झे मय्हं भवा अस्सु (स्या० पी० क०)], भवे सब्बे अतिक्कमिं [ये भवे समतिक्कमिं
(स्या० क०), यो भवेसु पकित्तयि (क०)] ।
अज्ज मे आसवा खीणा, नत्थि दानि पुनब्भवो ॥

३४९:“तिसकप्पसहस्समिह, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, मधुदानस्सिदं फलं ॥

३५०:“किलेसा ज्ञापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
सब्बासवा परिक्खीणा, नत्थि दानि पुनब्भवो ॥

३५१:“स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥
३५२:“पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा मधुदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

मधुदायकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. पदुमकूटागारियत्थेरअपदानं

३५३:“पियदस्सी नाम भगवा, सयम्भू लोकनायको ।
विवेककामो सम्बुद्धो, समाधिकुसलो मुनि ॥

३५४:“वनसण्डं समोगय्ह, पियदस्सी महामुनि ।
पंसुकूलं पत्थरित्वा, निसीदि पुरिसुत्तमो ॥

३५५:“मिगलुद्धो पुरे आसिं, अरज्जे [विपिने (सी०), इरिने (स्या० क०)] कानने अहं ।
पसदं मिगमेसन्तो, आहिण्डामि अहं तदा ॥

३५६:“तत्थद्वसासिं सम्बुद्धं, ओघतिण्णमनासवं ।
पुफ्फितं सालराजं, सतरंसिव उगगतं ॥

३५७:“दिस्वानहं देवदेवं, पियदस्सिं महायसं ।
जातस्सरं समोगय्ह, पदुमं आहरिं तदा ॥

३५८:“आहरित्वान पदुमं, सतपत्तं मनोरमं ।
कूटागारं करित्वान, छादयिं पदुमेनहं ॥

३५९. “अनुकम्पको कारुणिको, पियदस्सी महामुनि ।
सत्तरत्तिन्दिवं बुद्धो, कूटागारे वसी जिनो ॥

३६०. “पुराणं छडुयित्वान, नवेन छादयिं अहं ।
अञ्जलिं पग्गहेत्त्वान, अट्ठासिं तावदे अहं ॥

३६१. “वुट्ठहित्वा समाधिम्हा, पियदस्सी महामुनि ।
दिसं अनुविलोकेन्तो, निसीदि लोकनायको ॥

३६२. “तदा सुदस्सनो नाम, उपट्ठाको महिद्धिको ।
चित्तमञ्जाय बुद्धस्स, पियदस्सिस्स सत्थुनो ॥

३६३. “असीतिया सहस्सेहि, भिक्खूहि परिवारितो ।
वनन्ते सुखमासीनं, उपेसि लोकनायकं ॥

३६४. “यावता वनसण्डमि, अधिवत्था च देवता ।
बुद्धस्स चित्तमञ्जाय, सब्बे सन्निपतुं तदा ॥

३६५. “समागतेसु यक्खेसु, कुम्भण्डे सहरक्खसे ।
भिक्खुसङ्घे च सम्पत्ते, गाथा पब्बाहरी [सब्बाहरी (स्या०), माब्बाहरी (सी०)] जिनो ॥

३६६. “यो मं सत्ताहं पूजेसि, आवासञ्च अकासि मे ।
तमहं कित्तिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

३६७. “सुदुद्धसं सुनिपुणं, गम्भीरं सुप्पकासितं ।
जाणेन कित्तिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

३६८. “चतुद्दसानि कप्पानि, देवरज्जं करिस्सति ।
कूटागारं महन्तस्स [ब्रहं तस्स (सी० स्या०)], पद्मपुप्फेहि छादितं ॥

३६९. “आकासे धारयिस्सति, पुप्फकम्मस्सिदं [पुब्बकम्मस्सिदं (स्या०)] फलं ।
चतुब्बीसे [चतुद्दसे (स्या०)] कप्पसते, वोकिण्णं संसरिस्सति ॥

३७०. “तत्थ पुप्फमयं ब्यम्हं, आकासे धारयिस्सति ।
यथा पदुमपत्तमि, तोयं न उपलिम्पति ॥

३७१. “तथेवीमस्स जाणमि, किलेसा नोपलिम्परे ।
मनसा विनिवट्ठेत्वा, पञ्च नीवरणे अयं ॥

३७२: “चित्तं जनेत्वा नेक्खम्मे, अगारा पब्बजिस्सति ।
ततो पुप्फमये ब्यम्हे, धारेन्ते [पुप्फमयं ब्यम्हं, धारेन्तं (स्या० क०)] निक्खमिस्सति ॥

३७३: “रुक्खमूले वसन्तस्स, निपकस्स सतीमतो ।
तत्थ पुप्फमयं ब्यम्हं, मत्थके धारयिस्सति ॥

३७४: “चीवरं पिण्डपातञ्च, पच्चयं सयनासनं ।
दत्त्वान भिक्खुसङ्घस्स, निब्बायिस्सतिनासवो ॥

३७५: “कूटागारेन चरता [चरणा (सी० पी० क०), चरिते (स्या०)], पब्बज्जं अभिनिक्खमिं ।
रुक्खमूले वसन्तम्पि [वसन्तम्हि (सी०), वसतोपि (?)], कूटागारं धरीयति ॥

३७६: “चीवरे पिण्डपाते च, चेतना मे न विज्जति ।
पुज्जकम्मेन संयुत्तो, लभामि परिनिद्धितं ॥

३७७: “गणनातो असङ्खेय्या, कप्पकोटी बहू मम ।
रित्तका ते अतिक्कन्ता, पमुत्ता लोकनायका ॥

३७८: “अट्टारसे कप्पसते, पियदस्सी विनायको ।
तमहं पयिरुपासित्वा, इमं योनिं उपागतो ॥

३७९: “इध पस्सामि [इधदसासिं (सी०)] सम्बुद्धं, अनोमं नाम चक्खुमं ।
तमहं उपगन्त्वान, पब्बजिं अनगारियं ॥

३८०: “दुक्खस्सन्तकरो बुद्धो, मग्गं मे देसयी जिनो ।
तस्स धम्मं सुणित्वान, पत्तोम्हि अचलं पदं ॥

३८१: “तोसयित्वान सम्बुद्धं, गोतमं सक्कपुङ्गवं ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरामि अनासवो ॥

३८२: “अट्टारसे कप्पसते, यं बुद्धमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

३८३: “किलेसा ज्ञापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
सब्बासवा परिक्खीणा, नत्थि दानि पुनब्भवो ॥

३८४: “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

३८५: “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा पदुमकूटागारियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पदुमकूटागारियत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. बाकुलत्थेरअपदानं

३८६. “हिमवन्तस्साविदूरे, सोभितो नाम पब्बतो ।
अस्समो सुकतो मय्हं, सकसिस्सेहि मापितो ॥

३८७. “मण्डपा च बहू तत्थ, पुफ्फिता सिन्दुवारका ।
कपित्था च बहू तत्थ, पुफ्फिता जीवजीवका [चम्पका नागकेतका (स्या०)] ॥

३८८. “निग्गुण्डियो बहू तत्थ, बदरामलकानि च ।
फारुसका अलाबू च, पुण्डरीका च पुफ्फिता ॥

३८९. “आळका [अळक्का (स्या०)] बेलुवा तत्थ, कदली मातुलुङ्गका ।
महानामा बहू तत्थ, अज्जुना च पियङ्गुका ॥

३९०. “कोसम्बा सळला निम्बा [नीपा (सी०)], निग्रोधा च कपित्थना ।
एदिसो अस्समो मय्हं, ससिस्सोहं तहिं वसिं ॥

३९१. “अनोमदस्सी भगवा, सयम्भू लोकनायको ।
गवेसं पटिसल्लानं, ममस्सममुपागमि ॥

३९२. “उपेतमि महावीरे, अनोमदस्सिमहायसे ।
खणेन लोकनाथस्स, वाताबाधो समुट्ठहि ॥

३९३. “विचरन्तो अरञ्जमि, अदसं लोकनायकं ।
उपगन्त्वान सम्बुद्धं, चक्खुमन्तं महायसं ॥

३९४. “इरियञ्चापि दिस्वान, उपलक्खेसहं तदा ।
असंसयज्जि बुद्धस्स, ब्याधि नो उदपज्जथ ॥

३९५. “खिण्णं अस्सममागज्झिं, मम सिस्सान सन्तिके ।
भेसज्जं कत्तुकामोहं, सिस्से आमन्तयिं तदा ॥

३९६. “पटिस्सुणित्वान मे वाक्यं, सिस्सा सब्बे सगारवा ।
एकज्झं सन्निपत्तिसु, सत्थुगारवता मम ॥

३९७:“खिप्पं पब्बतमारुह, सब्बोसधमहासहं [मकासहं (स्या० क०)] ।
पानीययोगं [पानीययोगं (सी०)] कत्वान, बुद्धसेट्ठस्सदासहं ॥

३९८:“परिभुत्ते महावीरे, सब्बज्जुलोकनायके ।
खिप्पं वातो वूपसमि, सुगतस्स महेसिनो ॥

३९९:“पस्सद्धं दरथं दिस्वा, अनोमदस्सी महायसो ।
सकासने निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥

४००:“यो मे पादासि भेसज्जं, ब्याधिज्च समयी मम ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

४०१:“कप्पसतसहस्सानि, देवलोके रमिस्सति ।
वादिते तूरिये तत्थ, मोदिस्सति सदा अयं ॥

४०२:“मनुस्सलोकमागन्त्वा, सुक्कमूलेन चोदितो ।
सहस्सक्खत्तुं राजा च, चक्कवत्ती भविस्सति ॥

४०३:“पज्चपज्जासकप्पमिह, अनोमो नाम खत्तियो ।
चातुरन्तो विजितावी, जम्बुमण्डस्स [जम्बुदीपस्स (स्या०)] इस्सरो ॥

४०४:“सत्तरतनसम्पन्नो, चक्कवत्ती महब्बलो ।
तावतिंसेपि खोभेत्वा, इस्सरं कारयिस्सति ॥

४०५:“देवभूतो मनुस्सो वा, अप्पाबाधो भविस्सति ।
परिग्गहं विवज्जेत्वा, ब्याधिं लोके तरिस्सति ॥

४०६:“अप्परिमेय्ये इतो कप्पे, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥

४०७:“तस्स धम्मेषु दायादो, ओरसो धम्मनिम्मितो ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो ॥

४०८:“किलेसे झापयित्वान, तण्हासोतं तरिस्सति ।
बाकुलो [बक्कुलो (सी० स्या०)] नाम नामेन, हेस्सति सत्थु सावको ॥

४०९:“इदं सब्बं अभिज्जाय, गोतमो सक्कपुङ्गवो ।
भिक्खुसङ्घे निसीदित्वा, एतदग्गे ठपेस्सति ॥

४१०:“अनोमदस्सी भगवा, सयम्भू लोकनायको ।
विवेकानुविलोकेन्तो, ममस्सममुपागमि ॥

४११:“उपागतं महावीरं, सब्बज्जुं लोकनायकं ।
सब्बोसधेन तप्पेसिं, पसन्नो सेहि पाणिभि ॥

४१२:“तस्स मे सुकतं कम्मं, सुखेत्ते बीजसम्पदा ।
खेपेतुं नेव सक्कोमि, तदा हि सुकतं मम ॥

४१३:“लाभा मम सुलद्धं मे, योहं अदक्खि नायकं ।
तेन कम्मावसेसेन, पत्तोम्हि अचलं पदं ॥

४१४:“सब्बमेतं अभिज्जाय, गोतमो सक्कपुङ्गवो ।
भिक्खुसङ्के निसीदित्वा, एतदग्गे ठपेसि मं ॥

४१५:“अपरिमेय्ये इतो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, भेसज्जस्स इदं फलं ॥

४१६:“किलेसा झापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
सब्बासवा परिकखीणा, नत्थि दानि पुनब्भवो ॥

४१७:“स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

४१८:“पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा बाकुलो [बक्कुलो (सी० स्या०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

बाकुलत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. गिरिमानन्दत्थेरअपदानं

४१९:“भरिया मे कालङ्कता, पुत्तो सीवथिकं गतो ।

माता पिता मता भाता, एकचित्तम्हि [माता पिता च भाता च, एकचित्तकम्हि (सी० स्या०)] डय्हरे ॥

४२०:“तेन सोकेन सन्तत्तो, किसो पण्डु अहोसहं ।

चित्तक्खेपो च मे आसि, तेन सोकेन अट्ठितो ॥

४२१:“सोकसल्लपरेतोहं, वनन्तमुपसङ्कमिं ।

पवत्तफलं भुज्जित्वा, रुक्खमूले वसामहं ॥

४२२:“सुमेधो नाम सम्बुद्धो, दुक्खस्सन्तकरो जिनो ।
ममुद्धरितुकामो सो, आगच्छि मम सन्तिकं ॥

४२३:“पदसहं सुणित्वान, सुमेधस्स महेसिनो ।
पग्गहेत्वानहं सीसं, उल्लोकेसिं महामुनिं ॥

४२४:“उपागते महावीरे, पीति मे उदपज्जथ ।
तदासिमेकगमनो, दिस्वा तं लोकनायकं ॥

४२५:“सतिं पटिलभित्वान, पण्णमुट्ठिमदासहं ।
निसीदि भगवा तत्थ, अनुकम्पाय चक्खुमा ॥

४२६:“निसज्ज तत्थ भगवा, सुमेधो लोकनायको ।
धम्मं मे कथयी बुद्धो, सोकसल्लविनोदनं ॥

४२७:“अनव्हिता ततो आगुं, अननुज्जाता इतो गता ।
यथागता तथा गता, तत्थ का परिदेवना ॥

४२८:“यथापि पथिका सत्ता, वस्समानाय वुट्ठिया ।
सभण्डा उपगच्छन्ति, वस्सस्सापतनाय ते ॥

४२९:“वस्से च ते ओरमिते, सम्पयन्ति यदिच्छकं ।
एवं माता पिता तुय्हं, तत्थ का परिदेवना ॥

४३०:“आगन्तुका पाहुनका, चलितेरितकम्पिता ।
एवं माता पिता तुय्हं, तत्थ का परिदेवना ॥

४३१:“यथापि उरगो जिण्णं, हित्वा गच्छति सं तचं [संतनुं (स्या० क०)] ।
एवं माता पिता तुय्हं, सं तनुं इध हीयरे” ॥

४३२:“बुद्धस्स गिरमज्जाय, सोकसल्लं विवज्जयिं ।
पामोज्जं जनयित्वान, बुद्धसेट्ठं अवन्दहं ॥

४३३:“वन्दित्वान महानागं, पूजयिं गिरिमज्जरिं [गिरिमज्जरिमपूजयिं (सी० स्या०)] ।
दिब्बगन्धं सम्पवन्तं [दिब्बगन्धेन सम्पन्नं (सी० स्या०)], सुमेधं लोकनायकं ॥

४३४:“पूजयित्वान सम्बुद्धं, सिरे कत्वान अज्जलिं ।
अनुस्सरं गुणगगानि, सन्थविं लोकनायकं ॥

४३५:“नित्तिण्णोसि [नित्तिण्होसि (सी०), वित्तिण्णोसि (स्या०)] महावीर, सब्बज्जु लोकनायक ।
सब्बे सत्ते उद्धरसि, जाणेन त्वं महामुने ॥

४३६:“विमतिं द्वेळ्हकं वापि, सञ्छिन्दसि महामुने ।
पटिपादेसि मे मग्गं, तव जाणेन चक्खुम ॥

४३७:“अरहा वसिपत्ता [सिद्धिपत्ता (सी० स्या०)] च, छळभिज्जा महिद्धिका ।
अन्तलिक्खचरा धीरा, परिवारेन्ति तावदे ॥

४३८:“पटिपन्ना च सेखा च, फलट्ठा सन्ति सावका ।
सूरोदयेव पदुमा, पुप्फन्ति तव सावका ॥

४३९:“महासमुदोवक्खोभो, अतुलोपि [यथा समुदो अक्खोभो, अतुलो च (सी०)] दुरुत्तरो ।
एवं जाणेन सम्पन्नो, अप्पमेय्योसि चक्खुम ॥

४४०:“वन्दित्वाहं लोकजिनं, चक्खुमन्तं महायसं ।
पुथु दिसा नमस्सन्तो, पटिकुटिको अगञ्छहं ॥

४४१:“देवलोका चवित्वान, सम्पजानो पतिस्सतो ।
ओक्कमिं मातुया कुच्छिं, सन्धावन्तो भवाभवे ॥

४४२:“अगारा अभिनिक्खम्म, पब्बजिं अनगारियं ।
आतापी निपको झायी, पटिसल्लानगोचरो ॥

४४३:“पधानं पदहित्वान, तोसयित्वा महामुनिं ।
चन्दोवब्भघना मुत्तो, विचरामि अहं सदा ॥

४४४:“विवेकमनुयुत्तोमिह, उपसन्तो निरूपधि ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरामि अनासवो ॥

४४५:“तिसकप्पसहस्समिह, यं बुद्धमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

४४६:“किलेसा झापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
सब्बासवा परिक्खीणा, नत्थि दानि पुनब्भवो ॥

४४७:“स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

४४८:“पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा गिरिमानन्दो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

गिरिमानन्दत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. सळलमण्डपियत्थेरअपदानं

४४९: निब्बुते ककुसन्धमिह, ब्राह्मणमिह वुसीमति ।

गहेत्वा सळलं मालं, मण्डपं कारयिं अहं ॥

४५०: तावतिसगतो सन्तो, लभामि ब्यम्हमुत्तमं ।

अञ्जे देवेतिरोचामि, पुञ्जकम्मस्सिदं फलं ॥

४५१: दिवा वा यदि वा रत्तिं, चङ्कमन्तो ठितो चहं ।

छन्नो सळलपुप्फेहि, पुञ्जकम्मस्सिदं फलं ॥

४५२: इमस्मियेव कप्पमिह, यं बुद्धमभिपूजयिं ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

४५३: किलेसा ज्ञापिता मय्हं... पे०... विहरामि अनासवो ॥

४५४: स्वागतं वत मे आसि... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

४५५: पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं'' ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सळलमण्डपियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सळलमण्डपियत्थेरस्सापदानं अट्ठमं ।

९. सब्बदायकत्थेरअपदानं

४५६: महासमुदं ओगय्ह, भवनं मे सुनिम्मितं ।

सुनिम्मिता पोक्खरणी, चक्कवाकपकूजिता ॥

४५७: मन्दालकेहि सञ्छन्ना, पदुमुप्पलकेहि च ।

नदी च सन्दते तत्थ, सुपतित्था मनोरमा ॥

४५८: मच्छकच्छपसञ्छन्ना, नानादिजसमोत्थता ।

मयूरकोञ्चाभिरुदा, कोकिलादीहि वग्गुहि ॥

४५९: पारेवता रविहंसा च, चक्कवाका नदीचरा ।

दिन्दिभा साळिका चेत्थ, पम्मका [पम्पका (सी०), चप्पका (स्या०)] जीवजीवका ॥

- ४६०: “हंसा कोज्वापि नदिता [कोज्वाभिनदिता (सी० स्या०)], कोसिया पिङ्गला बहू ।
सत्तरतनसम्पन्ना, मणिमुत्तिकवालुका ॥
- ४६१: “सब्बसोण्णमया रुक्खा, नानागन्धसमेरिता ।
उज्जोतेन्ति दिवारत्तिं, भवनं सब्बकालिकं ॥
- ४६२: “सट्ठि तूरियसहस्सानि, सायं पातो पवज्जरे ।
सोळसित्थिसहस्सानि, परिवारेट्ठितं मं सदा ॥
- ४६३: “अभिनिक्खम्म भवना, सुमेधं लोकनायकं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, वन्दयिं तं महायसं ॥
- ४६४: “सम्बुद्धं अभिवादेत्वा, ससङ्गं तं निमन्तयिं ।
अधिवासेसि सो धीरो, सुमेधो लोकनायको ॥
- ४६५: “मम धम्मकथं कत्वा, उय्योजेसि महामुनि ।
सम्बुद्धं अभिवादेत्वा, भवनं मे उपागमिं ॥
- ४६६: “आमन्तयिं परिजनं, सब्बे सन्निपताथ [सन्निपतत्थ (क०)] वो ।
पुब्बण्हसमयं बुद्धो, भवनं आगमिस्सति ॥
- ४६७: “लाभा अम्हं सुलद्धं नो, ये वसाम तवन्तिके ।
मयम्पि बुद्धसेट्ठस्स, पूजं कस्साम सत्थुनो ॥
- ४६८: “अन्नपनं पट्टपेत्वा, कालं आरोचयिं अहं ।
वसीसतसहस्सेहि, उपेसि लोकनायको ॥
- ४६९: “पज्जङ्गिकेहि तूरियेहि, पच्चुग्गमनमकासहं ।
सब्बसोण्णमये पीठे, निसीदि पुरिसुत्तमो ॥
- ४७०: “उपरिच्छदनं आसि, सब्बसोण्णमयं तदा ।
बीजनियो पवायन्ति, भिक्खुसङ्घस्स अन्तरे ॥
- ४७१: “पहूतेनन्नपानेन, भिक्खुसङ्घमतप्पयिं ।
पच्चेकदुस्सयुगळे, भिक्खुसङ्घस्सदासहं ॥
- ४७२: “यं वदन्ति सुमेधोति, लोकाहुतिपटिग्गहं ।
भिक्खुसङ्घे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥

४७३: यो मे अन्नेन पानेन, सब्बे इमे च तप्पयिं ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

४७४: अट्टारसे कप्पसते, देवलोके रमिस्सति ।
सहस्सकखत्तुं राजा च, चक्कवत्ती भविस्सति ॥

४७५: उप्पज्जति [उपगच्छति (सी०)] यं योनिं, देवत्तं अथ मानुसं ।
सब्बदा सब्बसोवण्णं, छदनं धारयिस्सति ॥

४७६: तिसकप्पसहस्समिहि, ओक्काककुसलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥

४७७: तस्स धम्मेसु दायादो, ओरसो धम्मनिम्मितो ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सति नासवो ॥

४७८: “भिक्षुसङ्घे निसीदित्वा, सीहनादं नदिस्सति ।
चित्ते छत्तं धारेन्ति, हेट्ठा छत्तमिह डय्हथ” ॥

४७९: सामज्जं मे अनुप्पत्तं, किलेसा झापिता मया ।
मण्डपे रुक्खमूले वा, सन्तापो मे न विज्जति ॥

४८०: तिसकप्पसहस्समिहि, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, सब्बदानस्सिदं फलं ॥

४८१: किलेसा झापिता मय्हं... पे० ... विहरामि अनासवो ॥

४८२: स्वागतं वत मे आसि... पे० ... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

४८३: “पटिसम्भदा चतस्सो... पे० ... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा सब्बदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

सब्बदायकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. अजितत्थेरअपदानं

४८४: पदुमुत्तरो नाम जिनो, सब्बधम्मान पारगू ।
अज्झोगाहेत्वा हिमवन्तं, निसीदि लोकनायको ॥

४८५: नाहं अदक्खिं [पस्सामि (?)] सम्बुद्धं, नपि सदं सुणोमहं ।
मम भक्खं गवेसन्तो, आहिण्डामि वने अहं [तदा (सी०)] ॥

४८६:“तत्थदस्सासिं सम्बुद्धं, द्वत्तिसवरलक्खणं ।

दिस्वान वित्तिमापज्जिं [चित्तमापज्जिं (सी०), चित्तमापज्जिं (स्या०)], सत्तो को नामयं भवे ॥

४८७:“लक्खणानि विलोकेत्वा, मम विज्जं अनुस्सरिं ।

सुतज्हि मेतं वुड्ढानं, पण्डितानं सुभासितं ॥

४८८:“तेसं यथा तं वचनं, अयं बुद्धो भविस्सति ।

यंनूनाहं सक्करेय्यं, गतिं मे सोधयिस्सति ॥

४८९:“खिण्णं अस्सममागन्त्वा, मधुतेलं गहिं अहं ।

कोलम्बकं गहेत्वान, उपगच्छिं विनायकं [नरासभं (सी०)] ॥

४९०:“तिदण्डके गहेत्वान, अब्भोकासे ठपेसहं ।

पदीपं पज्जलित्वान, अट्ठक्खत्तुं अवन्दहं ॥

४९१:“सत्तरत्तिन्दिवं बुद्धो, निसीदि पुरिसुत्तमो ।

ततो रत्या विवसाने, वुड्ढासि लोकनायको ॥

४९२:“पसन्नचित्तो सुमनो, सब्बरत्तिन्दिवं अहं ।

दीपं बुद्धस्स पादासिं, पसन्नो सेहि पाणिभि ॥

४९३:“सब्बे वना गन्धमया, पब्बते गन्धमादने ।

बुद्धस्स आनुभावेन, आगच्छुं बुद्धसन्तिकं [उपगच्छुं तदा जिनं (सी०)] ॥

४९४:“ये केचि पुप्फगन्धासे, पुप्फिता धरणीरुहा ।

बुद्धस्स आनुभावेन, सब्बे सन्निपतुं तदा ॥

४९५:“यावता हिमवन्तम्हि, नागा च गरुळा उभो ।

धम्मज्ज सोतुकामा ते, आगच्छुं बुद्धसन्तिकं ॥

४९६:“देवलो नाम समणो, बुद्धस्स अगसावको ।

वसीसतसहस्सेहि, बुद्धसन्तिकुपागमि ॥

४९७:“पदमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।

भिक्खुसङ्घे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥

४९८:“यो मे दीपं पदीपेसि, पसन्नो सेहि पाणिभि ।

तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

४९९:“सट्ठि कप्पसहस्सानि, देवलोके रमिस्सति ।
सहस्सकखत्तुं राजा च, चक्कवत्ती भविस्सति ॥

सोळसमं भाणवारं ।

५००:“छत्तिसक्खत्तुं देविन्दो, देवरज्जं करिस्सति ।
पथवियं सत्तसतं, विपुलं रज्जं करिस्सति ॥

५०१:“पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ।
इमिना दीपदानेन, दिब्बचक्खु भविस्सति ॥

५०२:“समन्ततो अट्ठकोसं [अट्ठकोसं (सी० स्या०)], पस्सिस्सति अयं सदा ।
देवलोका चवन्तस्स, निब्बत्तन्तस्स जन्तुनो ॥

५०३:“दिवा वा यदि वा रत्तिं, पदीपं धारयिस्सति ।
जायमानस्स सत्तस्स, पुज्जकम्मसमङ्गिनो ॥

५०४:“यावता नगरं आसि, तावता जोतयिस्सति ।
उपपज्जति यं योनिं, देवत्तं अथ मानुसं ॥

५०५:“अस्सेव दीपदानस्स, [अट्ठदीपफलेन हि । उपट्ठिस्सन्तिमं जन्तुं (स्या०), अट्ठ दीपा फलेन हि । न जहिस्सन्ति]मं
जन्तुं (?) अट्ठदीपफलेन हि ।
न जयिस्सन्तिमं जन्तू [अट्ठदीपफलेन हि । उपट्ठिस्सन्तिमं जन्तुं (स्या०), अट्ठ दीपा फलेन हि । न जहिस्सन्ति]मं
जन्तुं (?), दीपदानस्सिदं फलं ॥

५०६:“कप्पसतसहस्समिहि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥

५०७:“तस्स धम्मेसु दायादो, ओरसो धम्मनिम्मितो ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो ॥

५०८:“तोसयित्वान सम्बुद्धं, गोतमं सक्कपुङ्गवं ।
अजितो नाम नामेन, हेस्सति सत्थु सावको ॥

५०९:“सट्ठि कप्पसहस्सानि, देवलोके रमिं अहं ।
तत्रापि मे दीपसतं, जोतते निच्चकालिकं [सब्बकालिकं (सी०)] ॥

५१०:“देवलोके मनुस्से वा, निद्धावन्ति पभा मम ।

बुद्धसेट्ठं सरित्त्वान, भिय्यो हासं जनेसहं ॥

५११. “तुसिताहं चवित्त्वान, ओक्कमिं मातुकुच्छियं ।
जायमानस्स सन्तस्स, आलोको विपुलो अहु ॥

५१२. “अगारा अभिनिक्खम्म, पब्बजिं अनगारियं ।
बावरिं उपसङ्कम्म, सिस्सत्तं अज्झुपागमिं ॥

५१३. “हिमवन्ते वसन्तोहं, अस्सोसिं लोकनायकं ।
उत्तमत्थं गवेसन्तो, उपगच्छिं विनायकं ॥

५१४. “दन्तो बुद्धो दमेतावी, ओघतिण्णो निरूपधि ।
निब्बानं कथयी बुद्धो, सब्बदुक्खप्पमोचनं ॥

५१५. “तं मे आगमनं सिद्धं, तोसितोहं महामुनिं ।
तिस्सो विज्जा अनुप्पत्ता, कतं बुद्धस्स सासनं ॥

५१६. “सतसहस्सितो कप्पे, यं दीपमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, दीपदानस्सिदं फलं ॥

५१७. “किलेसा झापिता मय्हं... पे०... विहरामि अनासवो ॥

५१८. “स्वागतं वत मे आसि... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

५१९. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा अजितो थेरो इमा गाथायो अभसित्थाति ।

अजितत्थेरस्सापदानं दसमं ।

पिलिन्दवच्छवग्गो चत्तालीसमो ।

तस्सुद्धानं —

पिलिन्दवच्छो सेलो च, सब्बकित्ती मधुंददो ।

कूटागारी बाकुलो च, गिरि सळलसव्हयो ॥

सब्बदो अजितो चेव, गाथायो गणिता इह ।

सतानि पञ्च गाथानं, वीसति च तदुत्तरीति ॥

अथ वग्गुद्धानं —

पदुमारक्खदो चेव, उमा गन्धोदकेन च ।
एकपद्म सदसञ्जी, मन्दारं बोधिवन्दको ॥

अवटञ्च पिलिन्दि [एवमेव दिस्सति] च, गाथायो गणिता इह ।
चतुसत्तति गाथायो, एकादस सतानि च ॥

पदुमवग्गदसकं ।

चतुत्थसतकं समत्तं ।

४१. मेत्तेय्यवग्गो

१. तिस्समेत्तेय्यत्थेरअपदानं

१. “पब्भारकूटं निस्साय, सोभितो नाम तापसो ।
पवत्तफलं भुञ्जित्वा, वसति पब्बतन्तरे ॥
२. “अग्निं दारुं आहरित्वा, उज्जालेसिं अहं तदा ।
उत्तमत्थं गवेसन्तो, ब्रह्मलोकूपपत्तिया ॥
३. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
ममुद्गरितुकामो सो, आगच्छि मम सन्तिके ॥
४. “किं करोसि महापुञ्ज, देहि मे अग्निदारुकं ।
अहमग्निं परिचरे, ततो मे सुद्धि होहिति [हेहिति (सी०)] ॥
५. “सुभद्वको त्वं मनुजे, देवते त्वं पजानसि ।
तुवं अग्निं परिचर, हन्द ते अग्निदारुकं ॥
६. “ततो कट्ठं गहेत्वान, अग्निं उज्जालयी जिनो ।
न तत्थ कट्ठं पज्झायि, पाटिहेरं महेसिनो ॥
७. “न ते अग्नि पज्जलति, आहुती ते न विज्जति ।
निरत्थकं वतं तुय्हं, अग्निं परिचरस्सु मे ॥
८. “कीदिसो सो [ते (स्या० क०)] महावीर, अग्नि तव पवुच्चति ।
मय्हम्पि कथयस्सेतं, उभो परिचरामसे ॥

९. “हेतुधम्मनिरोधाय, किलेससमणाय च ।
इस्सामच्छरियं हित्वा, तयो एते ममाहुती ॥
१०. “कीदिसो त्वं महावीर, कथं गोत्तोसि मारिस ।
आचारपटिपत्ति ते, बाळ्हं खो मम रुच्चति ॥
११. “खत्तियमिह कुले जातो, अभिज्जापारमिं गतो ।
सब्बासवपरिक्खीणो, नत्थि दानि पुनब्भवो ॥
१२. “यदि बुद्धोसि सब्बज्जू, पभङ्गर तमोनुद ।
नमस्सिस्सामि तं देव, दुक्खस्सन्तकरो तुवं ॥
१३. “पत्थरित्वाजिनचम्मं, निसीदनमदासहं ।
निसीद नाथ सब्बज्जू, उपट्ठिस्सामहं तुवं ॥
१४. “निसीदि भगवा तत्थ, अजिनमिह सुवित्थते ।
निमन्तयित्वा सम्बुद्धं, पब्बतं अगमासहं ॥
१५. “खारिभारञ्च पूरेत्वा, तिन्दुकफलमाहरिं ।
मधुना योजयित्वान, फलं बुद्धस्सदासहं ॥
१६. “मम निज्झायमानस्स, परिभुज्जि तदा जिनो ।
तत्थ चित्तं पसादेसिं, पेक्खन्तो लोकनायकं ॥
१७. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
ममस्समे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥
१८. ““यो मं फलेन तप्पेसि, पसन्नो सेहि पाणिभि ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥
१९. ““पञ्चवीसतिक्खत्तुं सो, देवरज्जं करिस्सति ।
सहस्सक्खत्तुं राजा च, चक्कवत्ती भविस्सति ॥
२०. ““तस्स सङ्कप्पमज्जाय, पुब्बकम्मसमङ्गिनो ।
अन्नं पानञ्च वत्थञ्च, सयनञ्च महारहं ॥
२१. ““पुञ्जकम्मेन संयुत्ता, निब्बत्तिस्सन्ति तावदे ।
सदा पमुदितो चायं, भविस्सति अनामयो ॥

२२. “उपपज्जति यं योनिं, देवत्तं अथ मानुसं ।
सब्बत्थ सुखितो हुत्वा, मनुस्सत्तं गमिस्सति ॥
२३. “अज्झायको मन्तधरो, तिण्णं वेदान पारगू ।
सम्बुद्धं उपगन्त्वान, अरहा सो भविस्सति” ॥
२४. “यतो सरामि अत्तानं, यतो पत्तोस्मि विञ्जुतं ।
भोगे मे ऊनता नत्थि, फलदानस्सिदं फलं ॥
२५. “वरधम्ममनुप्पत्तो, रागदोसे समूहनिं ।
सब्बासवपरिक्खीणो, नत्थि दानि पुनब्भवो ॥
२६. “किलेसा झापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
नागोव बन्धनं छेत्वा, विहरामि अनासवो ॥
२७. “स्वागतं वत मे आसि, मम बुद्धस्स सन्तिके ।
तिस्सो विज्जा अनुप्पत्ता, कतं बुद्धस्स सासनं ॥
२८. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
- इत्थं सुदं आयस्मा तिस्समेत्तेय्यो थेरो इमा गाथायो अभसित्थाति ।

तिस्समेत्तेय्यत्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. पुण्णकत्थेरअपदानं

२९. “पब्भारकूटं निस्साय, सयम्भू अपराजितो ।
आबाधिको च सो [आबाधिको गरु (सी०)] बुद्धो, वसति पब्बतन्तरे ॥
३०. “मम अस्समसामन्ता, पनादो आसि तावदे ।
बुद्धे निब्बायमानम्हि, आलोको उदपज्जथ [आसि तावदे (स्या० क०)] ॥
३१. “यावता वनसण्डस्मिं, अच्छकोकतरच्छका ।
वाळा च [ब्यग्घा (सी०)] केसरी सब्बे, अभिगज्जिंसु तावदे ॥
३२. “उप्पातं तमहं दिस्वा, पब्भारं अगमासहं ।
तत्थदस्सासिं सम्बुद्धं, निब्बुतं अपराजितं ॥

३३. “सुफुल्लं सालराजं, सतरंसिव उगगतं ।
वीतच्चिकं अङ्गारं, निब्बुतं अपराजितं ॥
३४. “तिणं कट्ठञ्च पूरेत्वा, चितकं तत्थकासहं ।
चितकं सुकतं कत्वा, सरीरं ज्ञापयिं अहं ॥
३५. “सरीरं ज्ञापयित्वान, गन्धतोयं समोकिरिं ।
अन्तलिक्खे ठितो यक्खो, नाममग्गहि तावदे ॥
३६. “यं पूरितं [तं पूरितं (स्या०), सप्पुरिस (क०)] तथा किच्चं, सयम्भुस्स महेसिनो ।
पुण्णको नाम नामेन, सदा होहि तुवं [यदा होसि तुवं (स्या०), सदा होहिति त्वं (क०)] मुने ॥
३७. “तम्हा काया चवित्वान, देवलोकं अगच्छहं ।
तत्थ दिब्बमयो गन्धो, अन्तलिक्खा पवस्सति [अन्तलिक्खे पवायति (सी०)] ॥
३८. “तत्रापि नामधेय्यं मे, पुण्णकोति अहू तदा ।
देवभूतो मनुस्सो वा, सङ्कप्पं पूरयामहं ॥
३९. “इदं पच्छिमकं मय्हं, चरिमो वत्तते भवो ।
इधापि पुण्णको नाम, नामधेय्यं पकासति ॥
४०. “तोसयित्वान सम्बुद्धं, गोतमं सकयपुङ्गवं ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरामि अनासवो ॥
४१. “एकनवुतितो कप्पे, यं कम्ममकरिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, तनुकिच्चस्सिदं फलं ॥
४२. “किलेसा ज्ञापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥
४३. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥
४४. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा पुण्णको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पुण्णकत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. मेत्तगुत्थेरअपदानं

४५. “हिमवन्तस्साविदूरे, असोको नाम पब्बतो ।
तत्थासि अस्समो मय्हं, विस्सकम्मेन [विसुकम्मेन (सी० स्या० क०)] मापितो ॥

४६. “सुमेधो नाम सम्बुद्धो, अगो कारुणिको मुनि ।
निवासयित्वा पुब्बण्हे, पिण्डाय मे [मं (सी०)] उपागमि ॥
४७. “उपागतं महावीरं, सुमेधं लोकनायकं ।
पग्गह सुगतपत्तं [सुगतं पत्तं (सी०), सुभकं पत्तं (पी०)], सप्पितेलं अपूरयिं [सप्पितेलेन पूरयिं (सी०),
सप्पितेलस्सं पूरयिं (?)] ॥
४८. “दत्त्वानहं बुद्धसेट्ठे, सुमेधे लोकनायके ।
अञ्जलिं पग्गहेत्त्वान, भिय्यो [भीयो (सी०), भीय्यो (पी०)] हासं जनेसहं ॥
४९. “इमिना सप्पिदानेन, चेतनापणिधीहि च ।
देवभूतो मनुस्सो वा, लभामि विपुलं सुखं ॥
५०. “विनिपातं विवज्जेत्वा, संसरामि भवाभवे ।
तत्थ चित्तं पणिधित्वा, लभामि अचलं पदं ॥
५१. “लाभा तुय्हं सुलद्धं ते, यं मं अद्वक्खि ब्राह्मण ।
मम दस्सनमागम्म, अरहत्तं भविस्सति [अरहा त्वं भविस्ससि (सी० पी०), अरहत्तं गमिस्ससि (स्या०)] ॥
५२. “विस्सत्थो [विस्सट्ठो (स्या० पी०), विसट्ठो (क०)] होहि मा भायि, अधिगन्त्वा महायसं ।
ममज्झि सप्पिं दत्त्वान, परिमोक्खसि जातिया ॥
५३. “इमिना सप्पिदानेन, चेतनापणिधीहि च ।
देवभूतो मनुस्सो वा, लभसे विपुलं सुखं ॥
५४. “इमिना सप्पिदानेन, मेत्तचित्तवताय च ।
अट्ठारसे कप्पसते, देवलोके रमिस्ससि ॥
५५. “अट्ठित्सतिक्खत्तुज्ज, देवराजा भविस्ससि ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥
५६. “एकपज्जासक्खत्तुज्ज, चक्कवत्ती भविस्ससि ।
चातुरन्तो विजितावी, जम्बुमण्डस्स [जम्बुसण्डस्स (सी० पी०)] इस्सरो ॥
५७. “महासमुद्दोवक्खोभो, दुद्धरो पथवी यथा ।
एवमेव च ते भोगा, अप्पमेय्या भविस्सरे ॥
५८. “सट्ठिकोटी हिरज्जस्स, चजित्वा [चत्त्वान (सी० क०), दत्त्वान (स्या० पी०)] पब्बजिं अहं ।

किं कुसलं गवेसन्तो, बावरिं उपसङ्गमिं ॥

५९. “तत्थ मन्ते अधीयामि, छळङ्गं नाम लक्खणं ।
तमन्धकारं विधमं, उप्पज्जि त्वं महामुनि ॥

६०. “तव दस्सनकामोहं, आगतोमि महामुनि ।
तव धम्मं सुणित्वान, पत्तोमि अचलं पदं ॥

६१. “तिसकप्पसहस्समि, सप्पिं बुद्धस्सदासहं ।
एत्थन्तरे नाभिजाने, सप्पिं विज्जापितं [विज्जापिता (?)] मया ॥

६२. “मम सङ्कप्पमज्जाय, उप्पज्जति यदिच्छकं ।
चित्तमज्जाय निब्बत्तं, सब्बे सन्तप्पयामहं ॥

६३. “अहो बुद्धा अहो धम्मा [अहो बुद्धो अहो धम्मो (सी०) थेरगा० २०१ थेरगाथाय तदट्ठकथाय च संसन्देतब्बं],
अहो नो सत्थु सम्पदा ।
थोकज्झि सप्पिं दत्त्वान, अप्पमेय्यं लभामहं ॥

६४. “महासमुद्वे उदकं, यावता नेरुपस्सतो ।
मम सप्पिं उपादाय, कलभागं न हेस्सति [हिस्सति (स्या० क०), एस्सति (सी०)] ॥

६५. “यावता चक्कवाळस्स, करियन्तस्स [कारयन्तस्स (स्या०), कयिरन्तस्स (पी०), आहरन्तस्स (क०)] रासितो ।
मम निब्बत्तवत्थानं [मया निवत्थवत्थानं (पी०)], ओकासो सो न सम्मति ॥

६६. “पब्बतराजा हिमवा, पवरोपि सिलुच्चयो ।
ममानुलित्तगन्धस्स, उपनिधिं [उपनिधिं (सी० स्या० क०), उपनीयं (पी०)] न हेस्सति ॥

६७. “वत्थं गन्धज्च सप्पिज्च, अज्जज्च दिट्ठधम्मिकं ।
असङ्खत्तज्च निब्बानं, सप्पिदानस्सिदं फलं ॥

६८. “सतिपट्टानसयनो, समाधिज्ञानगोचरो ।
बोज्झङ्गभोजनो [... जननो (स्या० क०)] अज्ज, सप्पिदानस्सिदं फलं ॥

६९. “किलेसा ज्ञापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

७०. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

७१. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा मेत्तगू थेरो इमा गाथायो

अभासित्थाति ।

मेत्तगुत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. धोतकत्थेरअपदानं

७२. “गङ्गा भागीरथी नाम, हिमवन्ता पभाविता [हिमवन्तप्पभाविता (सी०)] ।
हंसवतिया द्वारेन, अनुसन्दति तावदे ॥

७३. “सोभितो नाम आरामो, गङ्गाकूले सुमापितो ।
तत्थ पदुमुत्तरो बुद्धो, वसते लोकनायको ॥

७४. “तिदसेहि यथा इन्दो, मनुजेहि पुरक्खतो ।
निसीदि तत्थ भगवा, असम्भीतोव केसरी ॥

७५. “नगरे हंसवतिया, वसामि [अहोसिं (स्या०)] ब्राह्मणो अहं ।
छळङ्गो नाम नामेन, एवंनामो महामुनि ॥

७६. “अट्टारस सिस्ससता, परिवारेन्ति मं तदा ।
तेहि सिस्सेहि समितो, गङ्गातीरं उपागमिं ॥

७७. “तत्थदसासिं समणे, निक्कुहे धोतपापके ।
भागीरथिं तरन्तेहं [तरन्तोहं (स्या० पी०)], एवं चिन्तेसि तावदे ॥

७८. “सायं पातं [सायपातं (पी०)] तरन्तामे, बुद्धपुत्ता महायसा ।
विहेसयन्ति अत्तानं, तेसं अत्ता विहज्जति ॥

७९. “सदेवकस्स लोकस्स, बुद्धो अगो पवुच्चति ।
नत्थि मे दक्खिणे कारं, गतिमग्गविसोधनं ॥

८०. “यंनून बुद्धसेट्टस्स, सेतुं गङ्गाय कारये ।
कारापेत्वा इमं कम्मं [सेतुं (स्या०)], सन्तरामि इमं भवं ॥

८१. “सतसहस्सं दत्त्वान, सेतुं कारापयिं अहं ।
सद्वहन्तो कतं कारं, विपुलं मे भविस्सति ॥

८२. “कारापेत्त्वान तं सेतुं, उपेसिं लोकनायकं ।
सिरसि अज्जलिं कत्वा, इमं वचनमब्रविं ॥

८३. “सतसहस्सस्स वयं [वयं सतसहस्सं (क०)], दत्त्वा [कत्त्वा (सी० पी०)] कारापितो मया ।
तवत्थाय महासेतु, पटिग्गण्ह महामुने ॥

८४. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
भिक्षुसङ्घे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥

८५. “यो मे सेतुं अकारेसि, पसन्नो सेहि पाणिभि ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

(सेतुदानआनिसंसो)

८६. “दरितो पब्बततो वा, रुक्खतो पतितोपियं ।
चुतोपि लच्छती ठानं, सेतुदानस्सिदं फलं ॥

८७. “विरूळ्हमूलसन्तानं, निग्रोधमिव मालुतो ।
अमित्ता नप्पसहन्ति, सेतुदानस्सिदं फलं ॥

८८. “नास्स चोरा पसहन्ति, नातिमज्जन्ति खत्तिया ।
सब्बे तरिस्सतामित्ते, सेतुदानस्सिदं फलं ॥

८९. “अब्भोकासगतं सन्तं, कठिनातपतापितं ।
पुज्जकम्मेन संयुत्तं, न भविस्सति वेदना [तावदे (क०)] ॥

९०. “देवलोके मनुस्से वा, हत्थियानं सुनिम्मितं ।
तस्स सङ्कप्पमज्जाय, निब्बत्तिस्सति त्तावदे ॥

९१. “सहस्सस्सा वातजवा, सिन्धवा सीघवाहना ।
सायं पातं उपेस्सन्ति, सेतुदानस्सिदं फलं ॥

९२. “आगन्त्वान मनुस्सत्तं, सुखितोयं भविस्सति ।
वेहासं [इहापि (सी० स्या० पी०)] मनुजस्सेव, हत्थियानं भविस्सति ॥

९३. “कप्पसतसहस्सम्हि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥

९४. “तस्स धम्मेसु दायादो, ओरसो धम्मनिम्मितो ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो ॥

१५. “अहो मे सुकतं कम्मं, जलजुत्तमनामके ।
तत्थ कारं करित्वान, पत्तोहं आसवक्खयं ॥
१६. “पधानं पहितत्तोम्हि, उपसन्तो निरूपधि ।
नागोव बन्धनं छेत्वा, विहरामि अनासवो ॥
१७. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥
१८. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥
१९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा धोतको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

धोतकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. उपसीवत्थेरअपदानं

१००. “हिमवन्तस्साविदूरे, अनोमो नाम पव्वतो ।
अस्समो सुकतो मय्हं, पण्णसाला सुमापिता ॥
१०१. “नदी च सन्दती तत्थ, सुपतित्था मनोरमा ।
अनूपतित्थे जायन्ति, पदुमुप्पलका बहू ॥
१०२. “पाठीना पावुसा मच्छा, बलजा मुञ्जरोहिता ।
मच्छकच्छपसञ्छन्ना [मच्छकच्छपसम्पन्ना (?)], नदिका सन्दते तदा ॥
१०३. “तिमिरा पुष्फिता तत्थ, असोका खुद्दमालका ।
पुन्नागा गिरिपुन्नागा, सम्पवन्ति ममस्समं ॥
१०४. “कुटजा पुष्फिता तत्थ, तिणसूलवनानि च ।
साला च सळला तत्थ, चम्पका पुष्फिता बहू ॥
१०५. “अज्जुना अतिमुत्ता च, महानामा च पुष्फिता ।
असना मधुगन्धी च, पुष्फिता ते ममस्समे ॥
१०६. “उद्दालका पाटलिका, यूथिका च पियङ्गुका ।
बिम्बिजालकसञ्छन्ना, समन्ता अङ्गुयोजनं ॥
१०७. “मातग्गारा [मातङ्गवा (सी०), मातकरा (स्या०), मातङ्गा वा (पी०)] सत्तलियो, पाटली सिन्दुवारका ।
अङ्गोलका बहू तत्थ, तालकुट्टि [तालकूटा (सी० स्या०), तालकुट्टा (पी०)] च पुष्फिता ।

सेलेय्यका बहू तत्थ, पुष्फिता मम अस्समे ॥

१०८. “एतेसु पुष्फजातेसु [पुष्फमानेसु (सी० पी०)], सोभन्ति पादपा बहू ।
समन्ता तेन गन्धेन, वायते मम अस्समो ॥

१०९. “हरीतका आमलका, अम्बजम्बुविभीतका [विभिटका (सी०)] ।
कोला भल्लातका बिल्ला, फारुसकफलानि च ॥

११०. “तिन्दुका च पियाला च, मधुका कासुमारयो ।
लबुजा पनसा तत्थ, कदली बदरीफला [मन्दरिफला (क०), चन्दरीफला (स्या० पी०)] ॥

१११. “अम्बाटका बहू तत्थ, वल्लिकारफलानि च ।
बीजपूरसपारियो [चिरसंरसपाका च (स्या०), विटपा च सपाका च (पी), विदपरपदादयो (क०)], फलिता मम
अस्समे ॥

११२. “आळका इसिमुग्गा च, ततो मोदफला बहू ।
अवटा पक्कभरिता [सक्करारिता (क०)], पिलक्खुदुम्बरानि च ॥

११३. “पिप्फिली मरीचा तत्थ, निग्रोधा च कपित्थना ।
उदुम्बरका बहवो, कण्डुपण्णा च हरियो [कण्डपक्का च पारियो (सी० स्या० पी०)] ॥

११४. “एते चञ्जे च बहवो, फलिता अस्समे मम ।
पुष्फरुक्खापि बहवो, पुष्फिता मम अस्समे ॥

११५. “आलुवा च कळम्बा च, बिळाली तक्कलानि च ।
आलका तालका चेव, विज्जन्ति अस्समे मम ॥

११६. “अस्समस्साविदूरे मे, महाजातस्सरो अहु ।
अच्छोदको सीतजलो, सुपतित्थो मनोरमो ॥

११७. “पदुमुप्पला बहू तत्थ, पुण्डरीकसमायुता ।
मन्दालकेहि सञ्छन्ना, नानागन्धसमेरिता ॥

११८. “गब्भं गणहन्ति पदुमा, अञ्जे पुष्फन्ति केसरी ।
ओपुष्फपत्ता तिड्ढन्ति, पदुमाकणिका बहू ॥

११९. “मधु भिसम्हा सवति, खीरं सप्पि मुलाळिभि ।
समन्ता तेन गन्धेन, नानागन्धसमेरिता ॥

१२०. “कुमुदा अम्बगन्धि च, नयिता दिस्सरे बहू ।
जातस्सरस्सानुकूलं, केतका पुप्फिता बहू ॥
१२१. “सुफुल्ला बन्धुजीवा च, सेतवारी सुगन्धिका ।
कुम्भिला सुसुमारा च, गहका तत्थ जायरे ॥
१२२. “उग्गाहका अजगरा, तत्थ जातस्सरे बहू ।
पाठीना पावुसा मच्छा, बलजा मुज्जरोहिता ॥
१२३. “मच्छकच्छपसज्छन्ना, अथो पपटकाहि [पम्पटकेहि (सी०), सपटकेहि (स्या०), पप्पटकेहि (पी)] च ।
पारेवता रविहंसा, कुकुत्था [कुक्कुत्था (स्या० क०), कुत्थका (पी०)] च नदीचरा ॥
१२४. “दिन्दिभा [टिट्ठिभा (पी०)] चक्कवाका च, पम्पका जीवजीवका ।
कलन्दका उक्कुसा च, सेनका उद्धरा बहू ॥
१२५. “कोट्टका सुकपोता च, तुलिया चमरा बहू ।
कारेनियो [कासेनिया (स्या०)] च तिलका [किलका (क०)], उपजीवन्ति तं सरं ॥
१२६. “सीहा ब्यग्घा च दीपी च, अच्छकोकतरच्छका ।
वानरा किन्नरा चेव, दिस्सन्ति मम अस्समे ॥
१२७. “तानि गन्धानि घायन्तो, भक्खयन्तो फलानहं ।
गन्धोदकं पिवन्तो च, वसामि मम अस्समे ॥
१२८. “एणीमिगा वराहा च, पसदा खुद्दरूपका ।
अगिगा जोतिका चेव, वसन्ति मम अस्समे ॥
१२९. “हंसा कोज्जा मयूरा च, सालिकापि च कोकिला ।
मज्जारिका [मज्जरिका (सी० स्या० पी०)] बहू तत्थ, कोसिका पोडुसीसका ॥
१३०. “पिसाचा दानवा चेव, कुम्भण्डा रक्खसा बहू ।
गरुळा पन्नगा चेव, वसन्ति मम अस्समे ॥
१३१. “महानुभावा इसयो, सन्तचित्ता समाहिता ।
कमण्डलुधरा सब्बे, अजिनुत्तरवासना ।
जटाभारभरिताव [ते जटाभारभरिता (सी० पी०), जटाभारभरिता च (स्या०)], वसन्ति मम अस्समे ॥
१३२. “युगमत्तज्ज पेक्खन्ता, निपका सन्तवुत्तिनो ।

लाभालाभेन सन्तुष्टा, वसन्ति मम अस्समे ॥

१३३. “वाकचीरं धुनन्ता ते, फोटेन्ताजिनचम्मकं ।
सबलेहि उपत्थद्धा, गच्छन्ति अम्बरे तदा ॥

१३४. “न ते दकं आहरन्ति, कटुं वा अग्गिदारुकं ।
सयञ्च उपसम्पन्ना, पाटिहीरस्सिदं फलं ॥

१३५. “लोहदोणिं गहेत्वान, वनमज्झे वसन्ति ते ।
कुञ्जराव महानागा, असम्भीताव केसरी ॥

१३६. “अज्जे गच्छन्ति गोयानं, अज्जे पुब्बविदेहकं [पुब्बविदेहनं (स्या० पी० क०)] ।
अज्जे च उत्तरकुरुं, सकं बलमवस्सिता [बलमपस्सिता (स्या० पी० क०)] ॥

१३७. “ततो पिण्डं आहरित्वा, परिभुज्जन्ति एकतो ।
सब्बेसं पक्कमन्तानं, उग्गतेजान तादिनं ॥

१३८. “अजिनचम्मसद्देन, वनं सदायते तदा ।
एदिसा ते महावीर, सिस्सा उग्गतपा मम ॥

१३९. “परिवुतो अहं तेहि, वसामि मम अस्समे ।
तोसिता सककम्मेन, विनीतापि समागता ॥

१४०. “आराधयिंसु मं एते, सककम्माभिलासिनो ।
सीलवन्तो च निपका, अप्पमज्जासु कोविदा ॥

१४१. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
समयं संविदित्वान, उपगच्छि विनायको ॥

१४२. “उपगन्त्वान सम्बुद्धो, आतापी निपको मुनि ।
पत्तं पग्गह सम्बुद्धो, भिक्खाय ममुपागमि ॥

१४३. “उपागतं महावीरं, जलजुत्तमनायकं ।
तिणसन्थरं [तिणत्थरं (स्या०), तिणत्थतं (क०)] पज्जापेत्वा, सालपुप्फेहि ओकिरिं ॥

१४४. “निसादेत्वान [निसीदेत्वान (सी०), निसीदित्वान (स्या० पी०)] सम्बुद्धं, हट्ठो संविग्गमानसो ।
खिप्पं पब्बतमारुह, अगळुं [अगरुं (सी०)] अग्गहिं अहं ॥

१४५: “कुम्भमत्तं गहेत्वान, पनसं देवगन्धिकं ।
खन्धे आरोपयित्वान, उपगच्छिं विनायकं ॥

१४६: “फलं बुद्धस्स दत्त्वान, अगळुं अनुलिम्पहं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, बुद्धसेट्ठं अवन्दिहं ॥

१४७: “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
इसिमज्झे निसीदित्वा, इमा गाथा अभसथ ॥

१४८: “यो मे फलञ्च अगळुं, आसनञ्च अदासि मे ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

१४९: “गामे वा यदि वारञ्जे, पब्भारेसु गुहासु वा ।
इमस्स चित्तमज्जाय, निब्बत्तिस्सति भोजनं ॥

१५०: “देवलोके मनुस्से वा, उपपन्नो अयं नरो ।
भोजनेहि च वत्थेहि, परिसं तप्पयिस्सति ॥

१५१: “उपपज्जति यं योनिं, देवत्तं अथ मानुसं ।
अक्खोभभोगो हुत्वान, संसरिस्सतियं नरो ॥

१५२: “तिसकप्पसहस्सानि, देवलोके रमिस्सति ।
सहस्सक्खत्तुं राजा च, चक्कवत्ती भविस्सति ॥

१५३: “एकसत्ततिक्खत्तुञ्च, देवरज्जं करिस्सति ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥

१५४: “कप्पसतसहस्समिहि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥

१५५: “तस्स धम्मेषु दायादो, ओरसो धम्मनिम्मितो [(उपसीवो नाम नामेन, हेस्सति सत्थु सावको) (स्या०)] ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरिस्सतिनासवो ॥

१५६: “सुलद्धलाभो लद्धो मे, योहं अहक्खिं नायकं ।
तिस्सो विज्जा अनुप्पत्ता, कतं बुद्धस्स सासनं ॥

१५७: “गामे वा यदि वारञ्जे, पब्भारेसु गुहासु वा ।
मम सङ्कप्पमज्जाय, भोजनं होति मे सदा ॥

१५८. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥
 १५९. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥
 १६०. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
 इत्थं सुदं आयस्मा उपसीवो [उपसिवो (क०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उपसीवत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. नन्दकत्थेरअपदानं

१६१. “मिगलुद्धो पुरे आसिं, अरञ्जे कानने अहं ।
 पसदं मिगमेसन्तो, सयम्भुं अद्वसं अहं [जिनं (सी०)] ॥
 १६२. “अनुरुद्धो नाम सम्बुद्धो, सयम्भू अपराजितो ।
 विवेककामो सो धीरो, वनमज्झोगही तदा ॥
 १६३. “चतुदण्डे गहेत्त्वान, चतुद्धाने ठपेसहं ।
 मण्डपं सुकतं कत्वा, पद्मपुष्पेहि छादयिं ॥
 १६४. “मण्डपं छादयित्वान, सयम्भुं अभिवादयिं ।
 धनुं तत्थेव निक्खिप्प, पब्बजिं अनगारियं ॥
 १६५. “नचिरं पब्बजितस्स [पब्बजितस्स अचिरं (सी०)], ब्याधि मे उदपज्जथ ।
 पुब्बकम्मं सरित्वान, तत्थ कालङ्कतो अहं ॥
 १६६. “पुब्बकम्मेन संयुत्तो, तुसितं अगमासहं ।
 तत्थ सोण्णमयं ब्यम्हं, निब्बत्तति यदिच्छकं ॥
 १६७. “सहस्सयुत्तं हयवाहिं, दिब्बयानमधिद्वितो ।
 आरुहित्वान तं यानं, गच्छामहं यदिच्छकं ॥
 १६८. “ततो मे निय्यमानस्स, देवभूतस्स मे सतो ।
 समन्ता योजनसतं, मण्डपो मे धरीयति ॥
 १६९. “सयनेहं तुवट्टामि, अच्छन्ने [अच्चन्तं (सी०), अच्चन्त (पी०)] पुप्फसन्थते ।
 अन्तलिक्ख्वा च पदुमा, वस्सन्ते निच्चकालिकं ॥
 १७०. “मरीचिके फन्दमाने, तप्पमाने च आतपे ।
 न मं तापेति आतापो, मण्डपस्स इदं फलं ॥

१७१. “दुग्गतिं समतिक्कन्तो, अपाया पिहिता मम ।
मण्डपे रुक्खमूले वा, सन्तापो मे न विज्जति ॥
१७२. “महीसज्जं अधिद्धाय, लोणतोयं तरामहं ।
तस्स मे सुकतं कम्मं, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
१७३. “अपथम्पि [अब्भम्हि (स्या० क०)] पथं कत्वा, गच्छामि अनिलज्जसे ।
अहो मे सुकतं कम्मं, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
१७४. “पुब्बेनिवासं जानामि, दिब्बचक्खु विसोधितं ।
आसवा मे परिकखीणा, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
१७५. “जहिता पुरिमा जाति, बुद्धस्स ओरसो अहं ।
दायादोम्हि च सद्धम्मे, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
१७६. “आराधितोम्हि सुगतं, गोतमं सक्कपुङ्गवं ।
धम्मधजो धम्मदायादो [धम्मादासो (क०)], बुद्धपूजायिदं फलं ॥
१७७. “उपट्टित्वान सम्बुद्धं, गोतमं सक्कपुङ्गवं ।
पारङ्गमनियं मगं, अपुच्छिं लोकनायकं ॥
१७८. “अज्झिद्धो कथयी बुद्धो, गम्भीरं निपुणं पदं ।
तस्साहं धम्मं सुत्वान, पत्तोम्हि आसवक्खयं ॥
१७९. “अहो मे सुकतं कम्मं, परिमुत्तोम्हि जातिया ।
सब्बासवपरिकखीणो, नत्थि दानि पुनब्भवो ॥
१८०. “किलेसा ज्ञापिता मय्हं... पे० ... विहरामि अनासवो ॥
१८१. “स्वागतं वत मे आसि... पे० ... कतं बुद्धस्स सासनं ॥
१८२. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे० ... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
- इत्थं सुदं आयस्मा नन्दको थेरो इमा गाथायो अभसित्थाति ।

नन्दकत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. हेमकत्थेरअपदानं

१८३. “पब्भारकूटं निस्साय, अनोमो नाम तापसो ।
अस्समं सुकतं कत्वा, पण्णसाले वसी तदा ॥

१८४. “सिद्धं तस्स तपो कम्मं, सिद्धिपत्तो सके बले ।
सकसामञ्जविककन्तो, आतापी निपको मुनि ॥
१८५. “विसारदो ससमये, परवादे च कोविदो ।
पट्ठो भूमन्तलिक्खम्हि, उप्पातम्हि च कोविदो ॥
१८६. “वीतसोको निरारम्भो, अप्पाहारो अलोलुपो ।
लाभालाभेन सन्तुट्ठो, ज्ञायी ज्ञानरतो मुनि ॥
१८७. “पियदस्सी नाम सम्बुद्धो, अग्गो कारुणिको मुनि ।
सत्ते तारेतुकामो सो, करुणाय फरी तदा ॥
१८८. “बोधनेय्यं जनं दिस्वा, पियदस्सी महामुनि ।
चक्कवाळसहस्सम्पि, गन्त्वा ओवदते मुनि ॥
१८९. “ममुद्धरितुकामो सो, ममस्सममुपागमि ।
न दिट्ठो मे जिनो पुब्बे, न सुतोपि च कस्सचि ॥
१९०. “उप्पाता सुपिना मय्हं, लक्खणा सुप्पकासिता ।
पट्ठो भूमन्तलिक्खम्हि, नक्खत्तपदकोविदो ॥
१९१. “सोहं बुद्धस्स सुत्त्वान, तत्थ चित्तं पसादयिं ।
तिट्ठन्तो [भुञ्जन्तो (सी० पी० क०)] वा निसिन्नो वा, सरामि निच्चकालिकं ॥
१९२. “मयि एवं सरन्तम्हि, भगवापि अनुस्सरि ।
बुद्धं अनुस्सरन्तस्स, पीति मे होति तावदे ॥
१९३. “कालञ्च पुनरागम्म, उपेसि मं महामुनि ।
सम्पत्तेपि न जानामि, अयं बुद्धो महामुनि ॥
१९४. “अनुकम्पको कारुणिको, पियदस्सी महामुनि ।
सज्जानापेसि अत्तानं, ‘अहं बुद्धो सदेवके’ ॥
१९५. “सज्जानित्वान सम्बुद्धं, पियदस्सिं महामुनिं ।
सकं चित्तं पसादेत्वा, इदं वचनमब्रविं ॥
१९६. “अञ्जे [सब्बे (स्या०)] पीठे च पल्लङ्के, आसन्दीसु निसीदरे ।
तुवम्पि सब्बदस्सावी, निसीद रतनासने ॥

१९७. “सब्बरतनमयं पीठं, निम्मिनित्वान तावदे ।
पियदस्सिस्स मुनिनो, अदासिं इद्धिनिम्मितं ॥

१९८. “रतने च निसिन्नस्स, पीठके इद्धिनिम्मिते ।
कुम्भमत्तं जम्बुफलं, अदासिं तावदे अहं ॥

१९९. “मम हासं जनेत्वान, परिभुज्जि महामुनि ।
तदा चित्तं पसादेत्वा, सत्थारं अभिवादयिं ॥

२००. “पियदस्सी तु भगवा, लोकजेट्ठो नरासभो ।
रतनासनमासीनो, इमा गाथा अभासथ ॥

२०१. “यो मे रतनमयं पीठं, अमतञ्च फलं अदा ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

२०२. “सत्तसत्तति कप्पानि, देवलोके रमिस्सति ।
पञ्चसत्ततिक्खत्तुञ्च, चक्कवती भविस्सति ॥

२०३. “द्वत्तिसक्खत्तुं देविन्दो, देवरज्जं करिस्सति ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥

२०४. “सोण्णमयं रूपिमयं, पल्लङ्कं सुकतं बहुं ।
लोहितङ्गमयञ्चेव, लच्छति रतनामयं ॥

२०५. “चङ्कमन्तम्पि मनुजं, पुञ्जकम्मसमङ्गिनं ।
पल्लङ्कानि अनेकानि, परिवारेस्सरे तदा ॥

२०६. “कूटागारा च पासादा, सयनञ्च महारहं ।
इमस्स चित्तमज्जाय, निब्बत्तिस्सन्ति तावदे ॥

२०७. “सट्ठि नागसहस्सानि, सब्बालङ्कारभूसिता ।
सुवण्णकच्छा मातङ्गा, हेमकप्पनवाससा [हेमकप्पनिवासना (सी० स्या०), हेमकप्पनिवाससा (क०)] ॥

२०८. “आरूळहा गामणीयेहि, तोमरङ्कुसपाणिभि ।
इमं परिचरिस्सन्ति, रत्नपीठस्सिदं फलं ॥

२०९. “सट्ठि अस्ससहस्सानि, सब्बालङ्कारभूसिता ।
आजानीयाव जातिया, सिन्धवा सीघवाहिनो ॥

२१०. “आरूळहा गामणीयेहि, इल्लियाचापधारिभि ।
तेपिमं परिचरिस्सन्ति, रत्तपीठस्सिदं फलं ॥
२११. “सट्ठि रथसहस्सानि, सब्बालङ्कारभूसिता ।
दीपा अथोपि वेयग्घा, सन्नद्धा उस्सितद्धजा ॥
२१२. “आरूळहा गामणीयेहि, चापहत्येहि वम्मिभि ।
परिवारेस्सन्तिमं निच्चं, रत्तपीठस्सिदं फलं ॥
२१३. “सट्ठि धेनुसहस्सानि, दोहज्जा पुङ्गवूसभे ।
वच्छके जनयिस्सन्ति, रत्तपीठस्सिदं फलं ॥
२१४. “सोळसित्थिसहस्सानि, सब्बालङ्कारभूसिता ।
विचित्तवत्थाभरणा, आमुक्कमणिकुण्डला ॥
२१५. “अळारपम्हा हसुला, सुसज्जा तनुमज्झिमा ।
परिवारेस्सन्तिमं निच्चं, रत्तपीठस्सिदं फलं ॥
२१६. “अट्टारसे कप्पसते, गोतमो नाम चक्खुमा ।
तमन्धकारं विधमित्वा, बुद्धो लोके भविस्सति ॥
२१७. “तस्स दस्सनमागम्म, पब्बजिस्सतिकिञ्चनो ।
तोसयित्वान सत्थारं, सासनेभिरमिस्सति ॥
२१८. “तस्स धम्मं सुणित्वान, किलेसे घातयिस्सति ।
सब्बासवे परिज्जाय, निब्बायिस्सतिनासवो ॥
२१९. “वीरियं मे धुरधोरहं, योगक्खेमाधिवाहनं ।
उत्तमतथं पत्थयन्तो, सासने विहरामहं ॥
२२०. “इदं पच्छिमकं मय्हं, चरिमो वत्तते भवो ।
सब्बासवा परिक्खीणा, नत्थि दानि पुनब्भवो ॥
२२१. “किलेसा ज्ञापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥
२२२. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥
२२३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा हेमको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

हेमकत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

सत्तरसमं भाणवारं ।

८. तोदेय्यत्थेरअपदानं

२२४:“राजा अजितञ्जयो [राजासि विजयो (सी० अट्ट०), राजा विजितजयो (स्या०)] नाम, केतुमतीपुरुत्तमे ।
सूरो विक्कमसम्पन्नो, पुरमज्झावसी तदा ॥

२२५:“तस्स रज्जो पमत्तस्स, अटवियो समुट्ठुं ।
ओतारा [उत्तरा (स्या०), ओचरा (पी०)] तुण्डिका चेव, रट्ठं विद्धंसयुं तदा ॥

२२६:“पच्चन्ते कुपिते खिप्पं, सन्निपातेसिरिन्दमो ।
भटे चेव बलत्थे च, अरिं निग्गाहयि तदा ॥

२२७:“हत्थारोहा अनीकट्ठा, सूरा च चम्मयोधिनो ।
धनुग्गहा च उग्गा च, सब्बे सन्निपतुं तदा ॥

२२८:“आळारिका च कप्पका, न्हापका मालकारका ।
सूरा विजितसङ्गामा, सब्बे सन्निपतुं तदा ॥

२२९:“खग्गहत्था च पुरिसा, चापहत्था च वम्मिनो ।
लुट्ठा विजितसङ्गामा, सब्बे सन्निपतुं तदा ॥

२३०:“तिधापभिन्ना मातङ्गा, कुञ्जरा सट्ठिहायना ।
सुवण्णकच्छालङ्कारा, सब्बे सन्निपतुं तदा ॥

२३१:“खमा सीतस्स उण्हस्स, उक्कारुहरणस्स च ।
योधाजीवा कतकम्मा, सब्बे सन्निपतुं तदा ॥

२३२:“सङ्खसद्वं भेरिसद्वं, अथो उतुज [उद्धव (सी०), उद्धट (स्या०)] सद्वकं ।
एतेहि ते हासयन्ता, सब्बे सन्निपतुं तदा ॥

२३३:“तिसूलकोन्तिमन्तेहि [तिसूलकोन्तिमन्तेहि (सी०), कवचेहि तोमरेहि (सी०), धनूहि तोमरेहि (स्या०)] च ।
कोट्टेन्तानं निपातेन्ता [कोट्टेयन्ता निवत्तेन्ता (स्या०)], सब्बे सन्निपतुं तदा ॥

२३४:“किमेवातिनिसामेत्वा [कवचानिवासेत्वा (स्या०)], सराजा अजितञ्जयो [अजिनं जिनो (सी०), अजितञ्जिनो (स्या०)] ।

सट्ठि पाणसहस्सानि, सूले उत्तासयिं तदा ॥

२३५:“सहं मानुसकाकंसु, अहो राजा अधम्मिको ।
निरये पच्चमानस्स, कदा अन्तो भविस्सति ॥

२३६:“सयनेहं तुवट्टेन्तो, पस्सामि निरये तदा ।
न सुपामि दिवारत्तिं, सूलेन तज्जयन्ति मं ॥

२३७:“किं पमादेन रज्जेन, वाहनेन बलेन च ।
न ते पहोन्ति धारेतुं, तापयन्ति [तासयन्ति (सी० स्या०)] ममं सदा ॥

२३८:“किं मे पुत्तेहि दारेहि, रज्जेन सकलेन च ।
यंनून पब्बजेय्याहं, गतिमगं विसोधये ॥

२३९:“सट्ठि नागसहस्सानि, सब्बालङ्कारभूसिते ।
सुवण्णकच्छे मातङ्गे, हेमकप्पनवाससे ॥

२४०:“आरूळ्हे गामणीयेहि, तोमरङ्कुसपाणिभि ।
सङ्गामावचरे ठाने, अनपेक्खो विहायहं ।
सककम्मेन सन्तत्तो, निक्खमिं अनगारियं ॥

२४१:“सट्ठि अस्ससहस्सानि, सब्बालङ्कारभूसिते ।
आजानीयेव जातिया, सिन्धवे सीघवाहने ॥

२४२:“आरूळ्हे गामणीयेहि, चापहत्येहि वम्मिभि ।
पहारेत्वान [पहायित्वान (सी० पी०), छड्डयित्वान (स्या०)] ते सब्बे, निक्खमिं अनगारियं ॥

२४३:“सट्ठि रथसहस्सानि, सब्बालङ्कारभूसिते ।
दीपे अथोपि वेयग्घे, सन्नद्धे उस्सितद्धजे ।
ते सब्बे परिहारेत्वा [परिवज्जेत्वा (स्या०), परिहायित्वा (पी०)], पब्बजिं अनगारियं ॥

२४४:“सट्ठि धेनुसहस्सानि, सब्बा कंसूपधारणा ।
तायोपि [गावियो (स्या०), धेनुयो (क०)] छड्डयित्वान, पब्बजिं अनगारियं ॥

२४५:“सट्ठि इत्थिसहस्सानि, सब्बालङ्कारभूसिता ।
विचित्तवत्थाभरणा, आमुक्कमणिकुण्डला ॥

२४६:“अळारपम्हा हसुला, सुसज्जा तनुमज्झिमा ।

ता हित्वा कन्दमानायो, पब्बजिं अनगारियं ॥

२४७:“सट्ठि गामसहस्सानि, परिपुण्णानि सब्बसो ।
छट्ठयित्वान तं रज्जं, पब्बजिं अनगारियं ॥

२४८:“नगरा निक्खमित्वान, हिमवन्तमुपागमिं ।
भागीरथीनदीतीरे, अस्समं मापयिं अहं ॥

२४९:“पण्णसालं करित्वान, अग्यागारं अकासहं ।
आरद्धवीरियो पहितत्तो, वसामि अस्समे अहं ॥

२५०:“मण्डपे रुक्खमूले वा, सुज्जागारे च ज्ञायतो ।
न तु विज्जति तासो मे, न पस्से भयभेरवं ॥

२५१:“सुमेधो नाम सम्बुद्धो, अगो कारुणिको मुनि ।
जाणालोकेन जोतन्तो, लोके उप्पज्जि तावदे ॥

२५२:“मम अस्समसामन्ता, यक्खो आसि महिद्धिको ।
बुद्धसेट्ठमि उप्पन्ने, आरोचेसि ममं तदा ॥

२५३:“बुद्धो लोके समुप्पन्नो, सुमेधो नाम चक्खुमा ।
तारेति जनतं सब्बं, तम्मि सो तारयिस्सति ॥

२५४:“यक्खस्स वचनं सुत्वा, संविग्गो आसि तावदे ।
बुद्धो बुद्धोति चिन्तेन्तो, अस्समं पटिसामयिं ॥

२५५:“अगिदारुज्ज छट्ठेत्वा, संसामेत्त्वान सन्थतं ।
अस्समं अभिवन्दित्वा, निक्खमिं विपिना अहं ॥

२५६:“ततो चन्दनमादाय, गामा गामं पुरा पुरं ।
देवदेवं गवेसन्तो, उपगच्छिं विनायकं ॥

२५७:“भगवा तम्मि समये, सुमेधो लोकनायको ।
चतुसच्चं पकासेन्तो, बोधेति जनतं बहुं ॥

२५८:“अज्जलिं पग्गहेत्त्वान, सीसे कत्त्वान चन्दनं ।
सम्बुद्धं अभिवादेत्वा, इमा गाथा अभासहं ॥

२५९. “वस्सिके पुप्फमानम्हि, सन्तिके उपवायति ।
त्वं वीर गुणगन्धेन, दिसा सब्बा पवायसि ॥

२६०. “चम्पके नागवनिके, अतिमुत्तककेतके ।
सालेसु पुप्फमानेसु, अनुवातं पवायति ॥

२६१. “तव गन्धं सुणित्वान, हिमवन्ता इधागमिं ।
पूजेमि तं महावीर, लोकजेट्ट महायस’ ॥

२६२. “वरचन्दनेनानुलिम्पिं, सुमेधं लोकनायकं ।
सकं चित्तं पसादेत्वा, तुण्ही अट्ठासि तावदे ॥

२६३. “सुमेधो नाम भगवा, लोकजेट्टो नरासभो ।
भिक्षुसङ्घे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥

२६४. “यो मे गुणे पकित्तेसि, चन्दनञ्च अपूजयि ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

२६५. “आदेय्यवाक्यवचनो, ब्रह्मा उज्जु पतापवा ।
पञ्चवीसतिकप्पानि, सप्पभासो भविस्सति ॥

२६६. “छब्बीसतिकप्पसते, देवलोके रमिस्सति ।
सहस्सखत्तुं राजा च, चक्कवत्ती भविस्सति ॥

२६७. “तेत्तिसखत्तुं देविन्दो, देवरज्जं करिस्सति ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥

२६८. “ततो चुतोयं मनुजो, मनुस्सत्तं गमिस्सति ।
पुञ्जकम्मेन संयुत्तो, ब्रह्मबन्धु भविस्सति ॥

२६९. “अज्झायको मन्तधरो, तिण्णं वेदान पारगू ।
तिलक्खणेन सम्पन्नो, बावरी नाम ब्राह्मणो ॥

२७०. “तस्स सिस्सो भवित्वान, हेस्सति मन्तपारगू ।
उपगन्त्वान सम्बुद्धं, गोतमं सक्कपुङ्गवं ॥

२७१. “पुच्छित्वा निपुणे पज्जे, भावयित्वान अज्जसं [हासयित्वान मानसं (स्या०), भावयित्वान सज्जयं (क०)] ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरिस्सतिनासवो’ ॥

२७२:“तिविधगि निब्बुता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरामि अनासवो ॥

२७३:“किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥
२७४:“स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥
२७५:“पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा तोदेय्यो थेरो इमा गाथायो अभसित्थाति ।

तोदेय्यत्थेरस्सापदानं अट्टमं ।

९. जतुकणित्थेरअपदानं

२७६:“नगरे हंसवतिया, सेट्ठिपुत्तो अहोसहं ।
समप्पितो कामगुणे, परिचारेमहं तदा ॥

२७७:“ततो [तयो (सी०)] पासादमारुह, महाभोगे वलज्जको [उब्बिद्धा गेहलुज्जका (क०), उब्बिद्धागेहलज्जका (सी०)] ।
तत्थ नच्चेहि गीतेहि, परिचारेमहं तदा ॥

२७८:“तूरिया आहता मय्हं, सम्मताळसमाहिता ।
नच्चन्ता [रज्जन्ती (स्या०), रज्जन्ता (क०)] इत्थियो सब्बा, हरन्तियेव मे मनो ॥

२७९:“चेलापिका [चेलावका (स्या०), वेलामिका (पी०)] लामणिका [वामनिका (स्या० पी०)], कुज्जवासी
तिमज्झिका [कुज्जवा सीहिमज्झिता (स्या०), कुज्जा वा सीहिमज्झिका (पी०)] ।
लङ्घिका सोकज्झायी च, परिवारेन्ति मं सदा ॥

२८०:“वेताळिनो कुम्भथूनी, नटा च नच्चका बहू ।
नटका नाटका चेव, परिवारेन्ति मं सदा ॥

२८१:“कप्पका न्हापका सूदा, मालाकारा सुपासका [सुमापका (सी० स्या०)] ।
जल्ला मल्ला च ते सब्बे, परिवारेन्ति मं सदा ॥

२८२:“एतेसु कीळमानेसु, सिक्खिते कतुपासने ।
रत्तिन्दिवं न जानामि, इन्दोव तिदसङ्गणे ॥

२८३:“अद्धिका पथिका सब्बे, याचका वरका बहू ।
उपगच्छन्ति ते निच्चं, भिक्खयन्ता ममं घरं ॥

२८४:“समणा ब्राह्मणा चेव, पुञ्जवखेत्ता अनुत्तरा ।
वड्ढयन्ता ममं पुञ्जं, आगच्छन्ति ममं घरं ॥

२८५:“पटगा [पटका (सी० स्या०), पदका (पी०)] लटुका [लटका (सी०)] सब्बे, निगण्ठा पुप्फसाटका ।
तेदण्डिका एकसिखा, आगच्छन्ति ममं घरं ॥

२८६:“आजीवका विलुत्तावी, गोधम्मा देवधम्मिका ।
रजोजल्लधरा एते, आगच्छन्ति ममं घरं ॥

२८७:“परित्तका सन्तिपत्ता [परिवत्तका सिद्धिपत्ता (सी० स्या० पी०)], कोधपुग्गनिका [कोण्डपुग्गणिका (सी०),
कोण्डपुग्गलिका (पी०)] बहू ।
तपस्सी वनचारी च, आगच्छन्ति ममं घरं ॥

२८८:“ओड्डुका दमिळा चेव, साकुळा मलवाळका [मलयालका (सी० स्या० पी०)] ।
सवरा योनका चेव, आगच्छन्ति ममं घरं ॥

२८९:“अन्धका मुण्डका सब्बे, कोटला हनुविन्दका [कोलका सानुविन्दका (सी० पी०)] ।
आरावचीनरट्टा च, आगच्छन्ति ममं घरं ॥

२९०:“अलसन्दका [अलसन्ता (क०)] पल्लवका, धम्मरा निग्गमानुसा [बब्बरा भग्गकारुसा (सी०)] ।
गेहिका [रोहिता (सी०), बाहिका (पी०)] चेतपुत्ता च, आगच्छन्ति ममं घरं ॥

२९१:“माधुरका कोसलका, कलिङ्गा [कासिका (सी०)] हत्थिपोरिका ।
इसिण्डा मक्कला चेव, आगच्छन्ति ममं घरं ॥

२९२:“चेलावका आरम्भा [अरम्मा (सी० पी०)] च, ओघुळ्हा [ओक्कला (सी०)] मेघला बहू ।
खुद्दका सुद्धका चेव, आगच्छन्ति ममं घरं ॥

२९३:“रोहणा सिन्धवा चेव, चितका एककणिका ।
सुरट्टा अपरन्ता च, आगच्छन्ति ममं घरं ॥

२९४:“सुप्पारका कुमारा [किकुमारा (सी० पी०)] च, मल्लसोवण्णभूमिका [मलया सोण्णभूमिका (सी० स्या०
पी०)] ।
वज्जीतङ्गा [वज्जी तारा (सी०), वज्जीहारा (स्या० पी०)] च ते सब्बे, आगच्छन्ति ममं घरं ॥

२९५:“नळकारा पेसकारा, चम्मकारा च तच्छका ।
कम्मारा कुम्भकारा च, आगच्छन्ति ममं घरं ॥

२९६. “मणिकारा लोहकारा, सोणकारा च दुस्सिका ।
तिपुकारा च ते सब्बे, आगच्छन्ति ममं घरं ॥

२९७. “उसुकारा भमकारा, पेसकारा च गन्धिका ।
रजका तुन्नवाया च, आगच्छन्ति ममं घरं ॥

२९८. “तेलिका कट्टुहारा च, उदहारा च पेस्सिका ।
सूपिका सूपरक्खा च, आगच्छन्ति ममं घरं ॥

२९९. “दोवारिका अनीकट्टा, बन्धिका [वन्दिका (सी०), गन्धिका (स्या०), सन्दिका (पी०)] पुप्फछट्टुका ।
हत्थारुहा हत्थिपाला, आगच्छन्ति ममं घरं ॥

३००. “आनन्दस्स महारज्जो [आनन्दस्स नाम रज्जो (स्या०), अरिन्दमनाम रज्जो (पी०)], ममत्थस्स [पमत्तस्स (सी० पी०), समग्गस्स (स्या०)] अदासहं ।
सत्तवण्णेन रतनेन, ऊनत्थं [ऊनत्तं (सी० स्या० पी०)] पूरयामहं ॥

३०१. “ये मया कित्तिता सब्बे, नानावण्णा बहू जना ।
तेसाहं चित्तमज्जाय, तप्पयिं रतनेनहं ॥

३०२. “वग्गूसु भासमानासु, वज्जमानासु भेरिसु ।
सङ्खेसु धमयन्तेसु, सकगेहे रमामहं ॥

३०३. “भगवा तम्हि समये, पदुमुत्तरनायको ।
वसीसतसहस्सेहि, परिक्खीणासवेहि सो ॥

३०४. “भिकखूहि सहितो वीथिं, पटिपज्जित्थ चक्खुमा ।
ओभासेन्तो दिसा सब्बा, दीपरुक्खोव जोतति ॥

३०५. “वज्जन्ति भेरियो सब्बा, गच्छन्ते लोकनायके ।
पभा निद्धावते तस्स, सतरंसीव उग्गतो ॥

३०६. “कवाटन्तरिकायापि, पविट्ठेन च रस्मिना ।
अन्तोघरेसु विपुलो, आलोको आसि तावदे ॥

३०७. “पभं दिस्वान बुद्धस्स, पारिसज्जे अवोचहं ।
निस्संसयं बुद्धसेट्ठो, इमं वीथिमुपागतो ॥

३०८. “खिप्पं ओरुह पासादा, अगमिं अन्तरापणं ।

सम्बुद्धं अभिवादेत्वा, इदं वचनमब्रविं ॥

३०९. “अनुकम्पतु मे बुद्धो, जलजुत्तमनायको ।
वसीसतसहस्सेहि, अधिवासेसि सो मुनि’ ॥

३१०. “निमन्तेत्वान सम्बुद्धं, अभिनेसिं सकं घरं ।
तत्थ अन्नेन पानेन, सन्तप्पेसिं महामुनिं ॥

३११. “भुत्ताविं कालमज्जाय, बुद्धसेट्ठस्स तादिनो ।
सतङ्गिकेन तूरियेन, बुद्धसेट्ठं उपट्ठहिं ॥

३१२. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
अन्तोघरे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥

३१३. “यो मं तूरियेहुपट्ठासि, अन्नपानज्चदासि मे ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

३१४. “पहूतभक्खो हुत्वान, सहिरज्जो सभोजनो ।
चतुदीपे एकरज्जं, कारयिस्सतियं नरो ॥

३१५. “पज्जसीले समादाय, दसकम्मपथे ततो ।
समादाय पवत्तेन्तो, परिसं सिक्खापयिस्सति ॥

३१६. “तूरियसतसहस्सानि, भेरियो समलङ्कता ।
वज्जयिस्सन्तिमं निच्चं, उपट्ठानस्सिदं फलं ॥

३१७. “तिसकप्पसहस्सानि, देवलोके रमिस्सति ।
चतुसट्ठिक्खत्तुं देविन्दो, देवरज्जं करिस्सति ॥

३१८. “चतुसट्ठिक्खत्तुं राजा, चक्कवत्ती भविस्सति ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥

३१९. “कप्पसतसहस्समिहि, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥

३२०. “उपपज्जति यं योनिं, देवत्तं अथ मानुसं ।
अनूनभोगो हुत्वान, मनुस्सत्तं गमिस्सति ॥

३२१. “अञ्जायको भवित्वान्, तिण्णं वेदान पारगू ।
उत्तमत्थं गवेसन्तो, चरिस्सति महिं इमं ॥

३२२. “सो पच्छा पब्बजित्वान्, सुक्कमूलेन चोदितो ।
गोतमस्स भगवतो, सासनेभिरमिस्सति ॥

३२३. “आराधयित्वान् सम्बुद्धं, गोतमं सक्यपुङ्गवं ।
किलेसे झापयित्वान्, अरहायं भविस्सति’ ॥

३२४. “विपिने ब्यग्घराजाव, मिगराजाव केसरी ।
अभीतो विहरामज्ज, सक्यपुत्तस्स सासने ॥

३२५. “देवलोके मनुस्से वा, दलिद्दे दुग्गतिमिह वा ।
निब्बत्ति मे न पस्सामि, उपट्टानस्सिदं फलं ॥

३२६. “विवेकमनुयुत्तोमिह, उपसन्तो निरूपधि ।
नागोव बन्धनं छेत्वा, विहरामि अनासवो ॥

३२७. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

३२८. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

३२९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा जतुकण्णित्थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

जतुकण्णित्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. उदेनत्थेरअपदानं

३३०. “हिमवन्तस्साविदूरे, पदुमो नाम पब्बतो ।
अस्समो सुकतो मय्हं, पण्णसाला सुमापिता ॥

३३१. “नदियो सन्दरे तत्थ, सुपत्तिथा मनोरमा ।
अच्छोदका सीतजला, सन्दरे नदियो सदा ॥

३३२. “पाठीना पावुसा मच्छा, बलजा मुज्जरोहिता ।
सोभेन्ता नदियो एते, वसन्ति नदिया सदा ॥

३३३. “अम्बजम्बूहि सञ्छन्ना, करेरितिलका तथा ।
उद्दालका पाटलियो, सोभेन्ति मम अस्समं ॥

- ३३४:“अङ्गोलका बिम्बिजाला, मायाकारी च पुष्फिता ।
गन्धेन उपवायन्ता, सोभेन्ति मम अस्समं ॥
- ३३५:“अतिमुत्ता सत्तलिका, नागा साला च पुष्फिता ।
दिब्बगन्धं सम्पवन्ता, सोभेन्ति मम अस्समं ॥
- ३३६:“कोसम्बा सळला नीपा, अट्ठङ्गापि च पुष्फिता [अट्ठङ्गा च सुपुष्फिता (सी०), कट्ठङ्गा च सुपुष्फिता (पी०)] ।
दिब्बगन्धं सम्पवन्ता, सोभेन्ति मम अस्समं ॥
- ३३७:“हरीतका आमलका, अम्बजम्बुविभीतका ।
कोला भल्लातका बिल्ला, फलानि बहु अस्समे ॥
- ३३८:“कलम्बा कन्दली तत्थ, पुष्फन्ति मम अस्समे ।
दिब्बगन्धं [दिब्बगन्धा (सी० स्या० पी०) एवं परत्थपि] सम्पवन्ता, सोभेन्ति मम अस्समं ॥
- ३३९:“असोकपिण्डिवारी च [असोकपिण्डी च वरी (सी० स्या०), असोकपिण्डी च वारी (पी०)], निम्बरुक्खा च
पुष्फिता ।
दिब्बगन्धं सम्पवन्ता, सोभेन्ति मम अस्समं ॥
- ३४०:“पुन्नागा गिरिपुन्नागा, तिमिरा तत्थ पुष्फिता ।
दिब्बगन्धं सम्पवन्ता, सोभेन्ति मम अस्समं ॥
- ३४१:“निग्गुण्डी सिरिनिग्गुण्डी, चम्परुक्खेत्य पुष्फिता ।
दिब्बगन्धं सम्पवन्ता, सोभेन्ति मम अस्समं ॥
- ३४२:“अविदूरे पोक्खरणी, चक्कवाकूपकूजिता ।
मन्दालकेहि सञ्छन्ना, पदुमुप्पलकेहि च ॥
- ३४३:“अच्छोदका सीतजला, सुपतित्था मनोरमा ।
अच्छा फलिकसमाना, सोभेन्ति मम अस्समं ॥
- ३४४:“पदुमा पुप्फरे तत्थ, पुण्डरीका च उप्पला ।
मन्दालकेहि सञ्छन्ना, सोभेन्ति मम अस्समं ॥
- ३४५:“पाठीना पावुसा मच्छा, बलजा मुञ्जरोहिता ।
विचरन्ताव ते तत्थ, सोभेन्ति मम अस्समं ॥
- ३४६:“कुम्भीला सुसुमारा च, कच्छपा च गहा बहू ।

ओगहा अजगरा च, सोभेन्ति मम अस्समं ॥

३४७:“पारेवता रविहंसा, चक्कवाका नदीचरा ।
दिन्दिभा साळिका चेत्य, सोभेन्ति मम अस्समं ॥

३४८:“नयिता अम्बगन्धी च, केतका तत्थ पुष्फिता ।
दिब्बगन्धं सम्पवन्ता, सोभेन्ति मम अस्समं ॥

३४९:“सीहा ब्यग्घा च दीपी च, अच्छकोकतरच्छका ।
अनुसञ्चरन्ता पवने, सोभेन्ति मम अस्समं ॥

३५०:“जटाभारेण भरिता, अजिनुत्तरवासना ।
अनुसञ्चरन्ता पवने, सोभेन्ति मम अस्समं ॥

३५१:“अजिनानिधरा एते, निपका सन्तवुत्तिनो ।
अप्पाहाराव ते सब्बे, सोभेन्ति मम अस्समं ॥

३५२:“खारिभारं गहेत्वान, अज्झोगय्ह वनं तदा ।
मूलफलानि भुञ्जन्ता, वसन्ति अस्समे तदा ॥

३५३:“न ते दारुं आहरन्ति, उदकं पादधोवनं ।
सब्बेसं आनुभावेन, सयमेवाहरीयति ॥

३५४:“चुल्लासीतिसहस्सानि, इसयेत्थ समागता ।
सब्बेव झायिनो एते, उत्तमत्थगवेसका ॥

३५५:“तपस्सिनो ब्रह्मचारी, चोदेन्ता अप्पनाव ते ।
अम्बरावचरा सब्बे, वसन्ति अस्समे तदा ॥

३५६:“पञ्चाहं सन्निपतन्ति, एकग्गा सन्तवुत्तिनो ।
अज्जोज्जं अभिवादेत्वा, पक्कमन्ति दिसामुखा ॥

३५७:“पदुमुत्तरो नाम जिनो, सब्बधम्मन पारगू ।
तमन्धकारं विधमं, उप्पज्जि तावदे जिनो ॥

३५८:“मम अस्समसामन्ता, यक्खो आसि महिद्धिको ।
सो मे संसित्थ सम्बुद्धं, जलजुत्तमनायकं ॥

३५९. “एस बुद्धो समुप्पन्नो, पदुमुत्तरो महामुनि ।
खिप्पं गन्त्वान सम्बुद्धं, पयिरूपास मारिस ॥
३६०. “यक्खस्स वचनं सुत्वा, विप्पसन्नेन चेतसा ।
अस्समं संसामेत्वान, निक्खमिं विपिना तदा ॥
३६१. “चेळेव ड्हमान्हि, निक्खमित्वान अस्समा ।
एकरत्तिं निवासेत्वा [निवसित्वा (सी०), निवासेन (?)], उपगच्छिं विनायकं ॥
३६२. “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
चतुसच्चं पकासेन्तो, देसेसि अमतं पदं ॥
३६३. “सुफुल्लं पदुमं गय्ह, उपगन्त्वा महेसिनो ।
पसन्नचित्तो सुमनो, बुद्धस्स अभिरोपयिं ॥
३६४. “पूजयित्वान सम्बुद्धं, जलजुत्तमनायकं ।
एकंसं अजिनं कत्वा, सन्थविं लोकनायकं ॥
३६५. “येन जाणेन सम्बुद्धो, वसतीह अनासवो ।
तं जाणं कित्तिथिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥
३६६. “संसारसोतं छिन्दित्वा, तारेसि सब्बपाणिनं ।
तव धम्मं सुणित्वान, तण्हासोतं तरन्ति ते ॥
३६७. “तुवं सत्था च केतु च, धजो यूपो च पाणिनं ।
परायणो पतिट्ठा च, दीपो च द्विपदुत्तम [दिपदुत्तम (सी० स्या० पी०)] ॥
३६८. “यावता गणिनो लोके, सत्थवाहा पवुच्चरे ।
तुवं अगोसि सब्बज्जु, तव अन्तो गधाव ते ॥
३६९. “तव जाणेन सब्बज्जु, तारेसि जनतं बहुं ।
तव दस्सनमागम्म, दुक्खस्सन्तं करिस्सरे ॥
३७०. “ये केचिमे गन्धजाता, लोके वायन्ति चक्खुम ।
तव गन्धसमो नत्थि, पुज्जक्खेत्ते महामुने’ ॥
३७१. “तिरच्छानयोनिं निरयं, परिमोचेसि [परिमोचेहि (स्या० क०)] चक्खुम ।
असङ्कतं पदं सन्तं, देसेसि [देसेहि (स्या० क०)] त्वं महामुने’ ॥

३७२: “पदुमुत्तरो लोकविदू, आहुतीनं पटिग्गहो ।
भिकखुसङ्गे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥

३७३: “यो मे जाणं अपूजेसि, पसन्नो सेहि पाणिभि ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

३७४: “तिसकप्पसहस्सानि, देवलोके रमिस्सति ।
सहस्सकखत्तुं राजा च, चक्कवत्ती भविस्सति’ ॥

३७५: “सुलद्धलाभं लद्धोम्हि, तोसयित्वान सुब्बतं ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरामि अनासवो ॥

३७६: “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

३७७: “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

३७८: “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा उदेनो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

उदेनत्थेरस्सापदानं दसमं ।

मेत्तेय्यवग्गो एकचत्तालीसमो ।

तस्सुद्धानं —

मेत्तेय्यो पुण्णको थेरो, मेत्तगू धोतकोपि च ।
उपसिवो च नन्दो च, हेमको सत्तमो तर्हि ॥

तोदेय्यो जतुकण्णी च, उदेनो च महायसो ।
तीणि गाथासतानेत्थ, असीति तीणि चुत्तरिं ॥

४२. भद्दालिवग्गो

१. भद्दालित्थेरअपदानं

१. “सुमेधो नाम सम्बुद्धो, अग्गो कारुणिको मुनि ।
विवेककामो लोकग्गो, हिमवन्तमुपागमि ॥

२. “अज्झोगाहेत्वा हिमवं, सुमेधो लोकनायको ।
पल्लङ्कं आभुजित्वान, निसीदि पुरिसुत्तमो ॥

३. “समार्धिं सो समापन्नो, सुमेधो लोकनायको ।
सत्तरत्तिन्दिवं बुद्धो, निसीदि पुरिसुत्तमो ॥
४. “खारिभारं [खारिकाजं (सी०)] गहेत्वान, वनमज्झोगहिं अहं ।
तत्थदसासिं सम्बुद्धं, ओघतिण्णमनासवं ॥
५. “सम्मज्जनिं गहेत्वान, सम्मज्जित्वान अस्समं ।
चतुदण्डे ठपेत्वान, अकासिं मण्डपं तदा ॥
६. “सालपुण्णं आहरित्वा, मण्डपं छादयिं अहं ।
पसन्नचित्तो सुमनो, अभिवन्दिं तथागतं ॥
७. “यं वदन्ति सुमेधोति, भूरिपज्जं सुमेधसं ।
भिक्खुसङ्घे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥
८. “बुद्धस्स गिरमज्जाय, सब्बे देवा समागमुं ।
असंसयं बुद्धसेट्ठो, धम्मं देसेति चक्खुमा ॥
९. “सुमेधो नाम सम्बुद्धो, आहुतीनं पटिग्गहो ।
देवसङ्घे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥
१०. “यो मे सत्ताहं मण्डपं, धारयी सालछादितं ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥
११. “देवभूतो मनुस्सो वा, हेमवण्णो भविस्सति ।
पहूतभोगो हुत्वान, कामभोगी भविस्सति ॥
१२. “सट्ठि नागसहस्सानि, सब्बालङ्कारभूसिता ।
सुवण्णकच्छा मातङ्गा, हेमकप्पनवाससा ॥
१३. “आरूळ्हा गामणीयेहि, तोमरङ्कुसपाणिभि ।
सायं पातो [सायपातो (पी०)] उपट्ठानं, आगमिस्सन्तिमं नरं ।

तेहि नागेहि परिवुतो, रमिस्सति अयं नरो ॥
१४. “सट्ठि अस्ससहस्सानि, सब्बालङ्कारभूसिता ।
आजानीयाव जातिया, सिन्धवा सीघवाहिनो ॥

१५. “आरूळहा गामणीयेहि, इल्लियाचापधारिभि ।
परिवारेस्सन्तिमं निच्चं, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
१६. “सट्ठि रथसहस्सानि, सब्बालङ्कारभूसिता ।
दीपा अथोपि वेयग्घा, सन्नद्धा उस्सितद्धजा ॥
१७. “आरूळहा गामणीयेहि, चापहत्येहि वम्मिभि ।
परिवारेस्सन्तिमं निच्चं, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
१८. “सट्ठि गामसहस्सानि, परिपुण्णानि सब्बसो ।
पहूतधनधज्जानि, सुसमिद्धानि सब्बसो ।
सदा पातुभविस्सन्ति, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
१९. “हत्थी अस्सा रथा पत्ती, सेना च चतुरङ्गिनी ।
परिवारेस्सन्तिमं निच्चं, बुद्धपूजायिदं फलं ॥
२०. “अट्टारसे कप्पसते, देवलोके रमिस्सति ।
सहस्सकखत्तुं राजा च, चक्कवत्ती भविस्सति ॥
२१. “सतानं तीणिक्खत्तुच्च, देवरज्जं करिस्सति ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥
२२. “तिसकप्पसहस्समिह, ओक्काककुलसम्भवो ।
गोतमो नाम गोत्तेन, सत्था लोके भविस्सति ॥
२३. “तस्स धम्मेसु दायादो, ओरसो धम्मनिम्मितो ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरिस्सतिनासवो ॥
२४. “तिसकप्पसहस्समिह, अदसं लोकनायकं ।
एत्थन्तरमुपादाय, गर्वेसिं अमतं पदं ॥
२५. “लाभा मय्हं सुलद्धं मे, यमहज्जासि सासनं ।
तिस्सो विज्जा अनुप्पत्ता, कतं बुद्धस्स सासनं ॥
२६. “नमो ते पुरिसाजज्ज, नमो ते पुरिसुत्तम ।
तव जाणं पकित्तेत्वा, पत्तोमिह अचलं पदं ॥
२७. “यं यं योनुपपज्जामि, देवत्तं अथ मानुसं ।

सब्बत्थ सुखितो होमि, फलं मे जाणकित्तने ॥

२८. “इदं पच्छिमकं मय्हं, चरिमो वत्तते भवो ।
नागोव बन्धनं छेत्वा, विहरामि अनासवो ॥
२९. “किलेसा झापिता मय्हं, भवा सब्बे समूहता ।
नागोव बन्धनं छेत्वा, विहरामि अनासवो ॥
३०. “स्वागतं वत मे आसि, मम बुद्धस्स सन्तिके ।
तिस्सो विज्जा अनुप्पत्ता, कतं बुद्धस्स सासनं ॥
३१. “पटिसम्भिदा चतस्सो, विमोक्खापि च अट्टिमे ।
छळभिज्जा सच्छिकता, कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा भद्दालित्थेरो इमा गाथायो अभसित्थाति ।

भद्दालित्थेरस्सापदानं पठमं ।

२. एकछत्तियत्थेरअपदानं

३२. “चन्दभागानदीतीरे, अस्समो सुकतो मम ।
सुसुद्धपुलिनाकिण्णो, पन्नसाला सुमापिता ॥
३३. “उत्तानकूला नदिका, सुपतित्था मनोरमा ।
मच्छकच्छपसम्पन्ना [... सञ्छन्ना (क०)], सुसुमारनिसेविता ॥
३४. “अच्छा दीपी च मयूरा, करवीका च साळिका ।
कूजन्ति सब्बदा एते, सोभयन्ता ममस्समं ॥
३५. “कोकिला मज्जुभाणी च, हंसा च मधुरस्सरा ।
अभिकूजन्ति ते तत्थ, सोभयन्ता ममस्समं ॥
३६. “सीहा ब्यग्घा वराहा च, अच्छ [वक (सी० पी०), बका (स्या०), वका (क०)] कोकतरच्छका ।
गिरिदुग्गम्हि नादेन्ति, सोभयन्ता ममस्समं ॥
३७. “एणीमिगा च सरभा, भेरण्डा सूकरा बहू ।
गिरिदुग्गम्हि नादेन्ति, सोभयन्ता ममस्समं ॥

३८. “उद्दालका चम्पका च, पाटली सिन्दुवारका ।
अतिमुक्ता असोका च, सोभयन्ति ममस्समं [पुष्फन्ति मम अस्समे (सी० पी०)] ॥
३९. “अङ्गोला यूथिका चेव, सत्तली बिम्बिजालिका ।
कणिकारा च पुष्फन्ति, सोभयन्ता ममस्समं [कणिकाकणिकारा च, पुष्फन्ति मम अस्समे (सी० स्या० पी०)] ॥
४०. “नागा साला च सळला, पुण्डरीकेत्थ पुष्फिता ।
दिब्बगन्धं सम्पवन्ता, सोभयन्ति ममस्समं ॥
४१. “अज्जुना असना चेत्थ, महानामा च पुष्फिता ।
साला च कङ्कुपुष्फा च, सोभयन्ति ममस्समं ॥
४२. “अम्बा जम्बू च तिलका, निम्बा च सालकल्याणी ।
दिब्बगन्धं सम्पवन्ता, सोभयन्ति ममस्समं ॥
४३. “असोका च कपिट्ठा च, गिरिमालेत्थ [भगिनिमालेत्थ (सी० पी०), भगिनिमाला च (स्या०)] पुष्फिता ।
दिब्बगन्धं सम्पवन्ता, सोभयन्ति ममस्समं ॥
४४. “कदम्बा कदली चेव, इसिमुग्गा च रोपिता ।
धुवं फलानि धारेन्ति, सोभयन्ता ममस्समं ॥
४५. “हरीतका आमलका, अम्बजम्बुविभीतका ।
कोला भल्लातका बिल्ला, फलिनो मम अस्समे ॥
४६. “अविदूरे पोक्खरणी, सुपतित्था मनोरमा ।
मन्दालकेहि सञ्छन्ना, पदुमुप्पलकेहि च ॥
४७. “गब्भं गणहन्ति पदुमा, अज्जे पुष्फन्ति केसरी ।
ओपत्तकणिका चेव, पुष्फन्ति मम अस्समे ॥
४८. “पाठीना पावुसा मच्छा, बलजा मुज्जरोहिता ।
अच्छोदकम्हि विचरं, सोभयन्ति ममस्समं ॥
४९. “नयिता अम्बगन्धी च, अनुकूले च केतका ।
दिब्बगन्धं सम्पवन्ता, सोभयन्ति ममस्समं ॥
५०. “मधु भिसम्हा सवति, खीरसप्पि मुळालिभि ।
दिब्बगन्धं सम्पवन्ता, सोभयन्ति ममस्समं ॥

५१. “पुलिना सोभना तत्थ, आकिण्णा जलसेविता ।
ओपुप्फा पुप्फिता सेन्ति, सोभयन्ता ममस्समं ॥
५२. “जटाभारेण भरिता, अजिनुत्तरवासना ।
वाकचीरधरा सब्बे, सोभयन्ति ममस्समं ॥
५३. “युगमत्तमपेक्खन्ता, निपका सन्तवुत्तिनो ।
कामभोगे अनपेक्खा, वसन्ति मम अस्समे ॥
५४. “परूळ्हकच्छनखलोमा, पङ्कदन्ता रजस्सिरा ।
रजोजल्लधरा सब्बे, वसन्ति मम अस्समे ॥
५५. “अभिज्जापारमिप्पत्ता, अन्तलिक्खचरा च ते ।
उग्गच्छन्ता नभं एते, सोभयन्ति ममस्समं ॥
५६. “तेहि सिस्सेहि परिवुतो, वसामि विपिने तदा ।
रत्तिन्दिवं न जानामि, सदा ज्ञानसमप्पितो ॥
५७. “भगवा तम्हि समये, अत्थदस्सी महामुनि ।
तमन्धकारं नासेन्तो, उप्पज्जि लोकनायको ॥
५८. “अथ अज्जतरो सिस्सो, आगच्छि मम सन्तिकं ।
मन्ते अज्जेतुकामो सो, छळङ्गं नाम लक्खणं ॥
५९. “बुद्धो लोके समुप्पन्नो, अत्थदस्सी महामुनि ।
चतुसच्चं पकासेन्तो, देसेति अमतं पदं ॥
६०. “तुट्ठहट्ठो पमुदितो, धम्मन्तरगतासयो ।
अस्समा अभिनिक्खम्म, इदं वचनमब्रविं ॥
६१. “बुद्धो लोके समुप्पन्नो, द्वित्तिसवरलक्खणो ।
एथ सब्बे गमिस्साम, सम्मासम्बुद्धसन्तिकं ॥
६२. “ओवादपटिकरा ते, सधम्मो पारमिं गता ।
साधूति सम्पटिच्छिंसु, उत्तमत्थगवेसका ॥
६३. “जटाभारभरिता ते [जटाभारेण भरिता (क०)], अजिनुत्तरवासना ।
उत्तमत्थं गवेसन्ता, निक्खमिंसु वना तदा ॥

६४. “भगवा तम्हि समये, अत्थदस्सी महायसो ।
चतुसच्चं पकासेन्तो, देसेति अमतं पदं ॥
६५. “सेतच्छत्तं गहेत्वान, बुद्धसेट्ठस्स धारयिं ।
एकाहं धारयित्वान, बुद्धसेट्ठं अवन्दहं ॥
६६. “अत्थदस्सी तु भगवा, लोकजेट्ठो नरासभो ।
भिक्षुसङ्घे निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥
६७. “यो मे छत्तं अधारेसि, पसन्नो सेहि पाणिभि ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥
६८. “इमस्स जायमानस्स, देवत्ते अथ मानुसे ।
धारेस्सति सदा छत्तं, छत्तदानस्सिदं फलं ॥
६९. “सत्तसत्ततिकप्पानि, देवलोके रमिस्सति ।
सहस्सकखत्तुं राजा च, चक्कवत्ती भविस्सति ॥
७०. “सत्तसत्ततिकखत्तुज्ज, देवरज्जं करिस्सति ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥
७१. “अट्टारसे कप्पसते, गोतमो सक्कपुङ्गवो ।
तमन्धकारं नासेन्तो, उप्पज्जिस्सति चक्खुमा ॥
७२. “तस्स धम्मेसु दायादो, ओरसो धम्मनिम्मितो ।
सब्बासवे परिज्जाय, विहरिस्सतिनासवो ॥
७३. “यतो अहं कम्ममकं, छत्तं बुद्धस्स धारयं ।
एत्थन्तरे न जानामि, सेतच्छत्तं आधारितं ॥
७४. “इदं पच्छिमकं मय्हं, चरिमो वत्तते भवो ।
छत्तधारणमज्जापि, वत्तते निच्चकालिकं ॥
७५. “अहो मे सुकतं कम्मं, अत्थदस्सिस्स तादिनो ।
सब्बासवा परिक्खीणा, नत्थि दानि पुनब्भवो ॥
७६. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥
७७. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

७८. “पटिसम्भिता चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा एकछत्तियो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

एकछत्तियत्थेरस्सापदानं दुतियं ।

३. तिणसूलकछादनियत्थेरअपदानं

७९. “जातिं जरञ्च मरणं, पच्चवेक्खिं अहं तदा ।
एकको अभिनिक्खम्म, पब्बजिं अनगारियं ॥

८०. “चरमानोनुपुब्बेन, गङ्गातीरं उपागमिं ।
तत्थद्वसासिं पथविं, गङ्गातीरे समुन्नतं ॥

८१. “अस्समं तत्थ मापेत्वा, वसामि अस्समे अहं ।
सुकतो चङ्कमो मय्हं, नानादिजगणायुतो ॥

८२. “ममुपेन्ति च विस्सत्था, कूजन्ति च मनोहरं ।
रममानो सह तेहिं, वसामि अस्समे अहं ॥

८३. “मम अस्समसामन्ता, मिगराजा चतुक्कमो ।
आसया अभिनिक्खम्म, गज्जि सो असनी विय ॥

८४. “नदिते मिगराजे च, हासो मे उदपज्जथ ।
मिगराजं गवेसन्तो, अदसं लोकनायकं ॥

८५. “दिस्वानाहं देवदेवं, तिस्सं लोकगगनायकं ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, पूजयिं नागकेसरं ॥

८६. “उगच्छन्तं सूरियं, सालराजं व पुप्फितं ।
ओसधिव विरोचन्तं, सन्थविं लोकनायकं ॥

८७. “तव जाणेन सब्बज्जु, मोचेसिमं सदेवकं ।
तवं आराधयित्वान, जातिया परिमुच्चरे ॥

८८. “अदस्सनेन सब्बज्जु, बुद्धानं सब्बदस्सिनं ।
पतन्तिवीचिनिरयं, रागदोसेहि ओफुटा [ओत्थटा (स्या०)] ॥

८९. “तव दस्सनमागम्म, सब्बज्जु लोकनायक ।

पमुच्चन्ति भवा सब्बा, फुसन्ति अमतं पदं ॥

९०. “यदा बुद्धा चक्खुमन्तो, उप्पज्जन्ति पभङ्करा ।
किलेसे ज्ञापयित्वान, आलोकं दस्सयन्ति ते’ ॥

९१. “कित्तयित्वान सम्बुद्धं, तिस्सं लोकगनायकं ।
हट्ठो हट्ठेन चित्तेन, तिणसूलं अपूजयिं ॥

९२. “मम सङ्कप्पमज्जाय, तिस्सो लोकगनायको ।
सकासने निसीदित्वा, इमा गाथा अभासथ ॥

९३. “यो मं पुप्फेहि छादेसि, पसन्नो सेहि पाणिभि ।
तमहं कित्तयिस्सामि, सुणाथ मम भासतो ॥

९४. “पञ्चवीसतिक्खत्तुं सो, देवरज्जं करिस्सति ।
पञ्चसत्ततिक्खत्तुज्ज, चक्कवत्ती भविस्सति ॥

९५. “पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ।
तस्स कम्मनिस्सन्देन [कम्मस्स निस्सन्दो (सी० स्या० पी०)], पुप्फानं पूजनाय च [सो (स्या० पी०)] ॥

९६. “सीसंहातो चयं पोसो, पुप्फमाकङ्खते यदि [सायं पातो चयं पोसो, पुप्फेहि मं अछादयि (स्या०)] ।
पुज्जकम्मेन संयुत्तं [संयुत्तो (सी० स्या० पी०)], पुरतो पातुभविस्सति ॥

९७. “यं यं इच्छति कामेहि, तं तं पातुभविस्सति ।
सङ्कप्पं परिपूरेत्वा, निब्बायिस्सतिनासवो’ ॥

अट्ठारसमं भाणवारं ।

९८. “किलेसे ज्ञापयित्वान, सम्पजानो पतिस्सतो ।
एकासने निसीदित्वा, अरहत्तमपापुणिं ॥

९९. “चङ्कमन्तो निपज्जन्तो, निसिन्नो उद वा ठितो ।
बुद्धसेट्ठं सरित्वान, विहरामि अहं सदा ॥

१००. “चीवरे पिण्डपाते च, पच्चये सयनासने ।
तत्थ मे ऊनता नत्थि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

१०१. “सो दानि पत्तो अमतं, सन्तं पदमनुत्तरं ।

सब्बासवे परिज्जाय, विहरामि अनासवो ॥

१०२. “द्वेनवुते इतो कप्पे, यं पुप्फमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

१०३. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

१०४. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

१०५. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा तिणसूलकछादनियो [तिणसूलिकछादनियो (क०)] थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

तिणसूलकछादनियत्थेरस्सापदानं ततियं ।

४. मधुमंसदायकत्थेरअपदानं

१०६. “नगरे बन्धुमतिया, सूकरिको अहोसहं ।

उक्कोटं रन्धयित्वान [उक्कोटकं रन्धयित्वा (सी० स्या०)], मधुमंसमिहि [मधुसप्पिमिहि (पी०), मधुं मंसमिहि (क०)] ओकिरिं ॥

१०७. “सन्निपातं अहं गन्त्वा, एकं पत्तं गहेसहं ।

पूरयित्वान तं पत्तं, भिक्खुसङ्घस्सदासहं ॥

१०८. “योत्थ थेरतरो भिक्खु, निय्यादेसि ममं तदा ।

इमिना पत्तपूरेन, लभस्सु विपुलं सुखं ॥

१०९. “दुवे सम्पत्तियो भुत्वा, सुक्कमूलेन चोदितो ।

पच्छिमे वत्तमानमिहि, किलेसे झापयिस्सति ॥

११०. “तत्थ चित्तं पसादेत्वा, तावतिसमगच्छहं ।

तत्थ भुत्वा पिवित्वा च, लभामि विपुलं सुखं ॥

१११. “मण्डपे रुक्खमूले वा, पुब्बकम्मं अनुस्सरिं ।

अन्नपानाभिवस्सो मे, अभिवस्सति तावदे ॥

११२. “इदं पच्छिमकं मय्हं, चरिमो वत्तते भवो ।

इधापि अन्नपानं मे, वस्सते सब्बकालिकं ॥

११३. “तेनेव मधुदानेन [मंसदानेन (सी० पी०)], सन्धावित्वा भवे अहं ।

सब्बासवे परिज्जाय, विहरामि अनासवो ॥

११४. “एकनवुतितो कप्पे, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, मधुदानस्सिदं फलं ॥

११५. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

११६. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

११७. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा मधुमंसदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

मधुमंसदायकत्थेरस्सापदानं चतुत्थं ।

५. नागपल्लवत्थेरअपदानं

११८. “नगरे बन्धुमतिया, राजुय्याने वसामहं ।

मम अस्समसामन्ता, निसीदि लोकनायको ॥

११९. “नागपल्लवमादाय, बुद्धस्स अभिरोपयिं ।

पसन्नचित्तो सुमनो, सुगतं अभिवादयिं ॥

१२०. “एकनवुतितो कप्पे, यं पल्लवमपूजयिं ।

दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

१२१. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

१२२. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

१२३. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा नागपल्लवो थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

नागपल्लवत्थेरस्सापदानं पञ्चमं ।

६. एकदीपियत्थेरअपदानं

१२४. “परिनिब्बुते सुगते, सिद्धत्थे लोकनायके ।

सदेवमानुसा सब्बे, पूजेन्ति द्विपदुत्तमं ॥

१२५. “आरोपिते च चितके, सिद्धत्थे लोकनायके ।

यथासकेन थामेन, चितं पूजेन्ति सत्थुनो ॥

१२६. “अविदूरे चितकस्स, दीपं उज्जालयिं अहं ।

याव उदेति सूरियो, दीपं मे ताव उज्जलि ॥

१२७. “तेन कम्मेन सुकतेन, चेतनापणिधीहि च ।
जहित्वा मानुसं देहं, तावतिसमगच्छहं ॥
१२८. “तत्थ मे सुकतं ब्यम्हं, एकदीपीति जायति ।
दीपसतसहस्सानि, ब्यम्हे पज्जलरे मम ॥
१२९. “उदयन्तोव सूरियो, देहो मे जोतते सदा ।
सप्पभाहि सरीरस्स, आलोको होति मे सदा ॥
१३०. “तिरोकुट्टं [तिरोकुट्टं (सी० स्या० क०)] तिरोसेलं, समतिग्गह [सब्बत्थपि एवमेव दिस्सति] पब्बतं ।
समन्ता योजनसतं, पस्सामि चक्खुना अहं ॥
१३१. “सत्तसत्ततिक्खत्तुञ्च, देवलोके रमिं अहं ।
एकतिसतिक्खत्तुञ्च, देवरज्जमकारयिं ॥
१३२. “अट्ठवीसतिक्खत्तुञ्च, चक्कवत्ती अहोसहं ।
पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ॥
१३३. “देवलोका चवित्वान, निब्बत्तिं मातुकुच्छियं ।
मातुकुच्छिगतस्सापि, अक्खि मे न निमीलति ॥
१३४. “जातिया चतुवस्सोहं, पब्बजिं अनगारियं ।
अट्ठमासे असम्पत्ते, अरहत्तमपापुणिं ॥
१३५. “दिब्बचक्खुं विसोधेसिं, भवा सब्बे समूहता ।
सब्बे किलेसा सञ्छिन्ना, एकदीपस्सिदं फलं ॥
१३६. “तिरोकुट्टं तिरोसेलं, पब्बतज्चापि केवलं ।
समतिक्कम्म [सब्बत्थपी एवमेव दिस्सति] पस्सामि, एकदीपस्सिदं फलं ॥
१३७. “विसमा मे समा होन्ति, अन्धकारो न विज्जति ।
नाहं पस्सामि तिमिरं, एकदीपस्सिदं फलं ॥
१३८. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं दीपमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, एकदीपस्सिदं फलं ॥
१३९. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥
१४०. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

१४१. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा एकदीपियो थेरो इमा गाथायो अभसित्थाति ।

एकदीपियत्थेरस्सापदानं छट्ठं ।

७. उच्छङ्गपुण्ड्रियत्थेरअपदानं

१४२. “नगरे बन्धुमतिया, अहोसिं मालिको तदा ।
उच्छङ्गं पूरयित्वान, अगमं अन्तरापणं ॥

१४३. “भगवा तम्हि समये, भिक्खुसङ्घपुरक्खतो ।
महता आनुभावेन, निर्याति लोकनायको ॥

१४४. “दिस्वान लोकपज्जोतं, विपस्सिं लोकतारणं ।
पुण्णं पग्गह उच्छङ्गा, बुद्धसेट्ठं अपूजयिं ॥

१४५. “एकनवुत्तितो कप्पे, यं पुण्णमभिपूजयिं ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, बुद्धपूजायिदं फलं ॥

१४६. “किलेसा झापिता मय्हं... पे०... विहरामि अनासवो ॥

१४७. “स्वागतं वत मे आसि... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

१४८. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥
इत्थं सुदं आयस्मा उच्छङ्गपुण्ड्रियो थेरो इमा गाथायो अभसित्थाति ।

उच्छङ्गपुण्ड्रियत्थेरस्सापदानं सत्तमं ।

८. यागुदायकत्थेरअपदानं

१४९. “अतिथिं [अतीतं (क०)] मे गहेत्वान, अगच्छिं गामकं तदा ।
सम्पुण्णनदिकं दिस्वा, सङ्घारामं उपागमिं ॥

१५०. “आरज्जका धुतधरा, झायिनो लूखचीवरा ।
विवेकाभिरता धीरा, सङ्घारामे वसन्ति ते ॥

१५१. “गति तेसं उपच्छिन्ना, सुविमुत्तान तादिनं ।
पिण्डाय ते न गच्छन्ति, ओरुद्धनदिताय हि [ओरुद्धनदिकायतिं (स्या०)] ॥

१५२. “पसन्नचित्तो सुमनो, वेदजातो कतज्जली ।

तण्डुलं मे गहेत्वान, यागुदानं अदासहं ॥

१५३. “पञ्चन्नं यागुं दत्त्वान, पसन्नो सेहि पाणिभि ।
सककम्माभिरद्धोहं, तावतिसमगच्छहं ॥

१५४. “मणिमयञ्च मे ब्यम्हं, निब्बत्ति तिदसे गणे ।
नारीगणेहि सहितो, मोदामि ब्यम्हमुत्तमे ॥

१५५. “तेत्तिसक्खत्तुं देविन्दो, देवरज्जमकारयिं ।
तिसक्खत्तुं चक्कवत्ती, महारज्जमकारयिं ॥

१५६. “पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ।
देवलोके मनुस्से वा, अनुभोत्वा सयं [यसं (स्या०)] अहं ॥

१५७. “पच्छिमे भवे सम्पत्ते, पब्बजिं अनगारियं ।
सह ओरोपिते केसे, सब्बं सम्पटिविज्झहं ॥

१५८. “खयतो वयतो चापि, सम्मसन्तो कळेवरं ।
पुरे सिक्खापदादाना, अरहत्तमपापुणिं ॥

१५९. “सुदिन्नं मे दानवरं, वाणिज्जं सम्पयोजितं ।
तेनेव यागुदानेन, पत्तोमि अचलं पदं ॥

१६०. “सोकं परिद्ववं ब्याधिं, दरथं चित्ततापनं ।
नाभिजानामि उप्पन्नं, यागुदानस्सिदं फलं ॥

१६१. “यागुं सङ्कस्स दत्त्वान, पुज्जक्खत्ते अनुत्तरे ।
पञ्चानिसंसे अनुभोमि, अहो यागुसुयिद्वता ॥

१६२. “अब्याधिता रूपवता, खिप्पं धम्मनिसन्तिता [निबुज्झिता (स्या०)] ।
लाभिता अन्नपानस्स, आयु पञ्चमकं मम ॥

१६३. “यो कोचि वेदं जनयं, सङ्गे यागुं ददेय्य सो ।
इमानि पञ्च ठानानि, पटिगणहेय्य पण्डितो ॥

१६४. “करणीयं कतं सब्बं, भवा उग्घाटिता मया ।
सब्बासवा परिकखीणा, नत्थि दानि पुनब्भवो ॥

१६५. “सो अहं विचरिस्सामि, गामा गामं पुरा पुरं ।
नमस्समानो सम्बुद्धं, धम्मस्स च सुधम्मंतं ॥

१६६. “तिसकप्पसहस्समिहि, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, यागुदानस्सिदं फलं ॥

१६७. “किलेसा झापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

१६८. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

१६९. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा यागुदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

यागुदायकत्थेरस्सापदानं अट्टमं ।

९. पत्थोदनदायकत्थेरअपदानं

१७०. “वनचारी पुरे आसिं, सततं वनकम्मिको ।
पत्थोदनं गहेत्वान, कम्मन्तं अगमासहं ॥

१७१. “तत्थदसासिं सम्बुद्धं, सयम्भुं अपराजितं ।
वना पिण्डाय निक्खन्तं, दिस्वा चित्तं पसादयिं ॥

१७२. “परकम्मायने [वयकम्मायने (क०)] युत्तो, पुज्जञ्च मे न विज्जति ।
अयं पत्थोदनो अत्थि, भोजयिस्सामहं [भोजयिस्सामि मं (स्या०)] मुनिं ॥

१७३. “पत्थोदनं गहेत्वान, सयम्भुस्स अदासहं ।
मम निज्झायमानस्स, परिभुज्जि तदा मुनि ॥

१७४. “तेन कम्मेन सुकतेन, चेतनापणिधीहि च ।
जहित्वा मानुसं देहं, तावतिसमगच्छहं ॥

१७५. “छत्तिसक्खत्तुं देविन्दो, देवरज्जमकारयिं ।
तेत्तिसक्खत्तुं राजा च, चक्कवत्ती अहोसहं ॥

१७६. “पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ।
सुखितो यसवा होमि, पत्थोदनस्सिदं फलं ॥

१७७. “भवाभवे संसरन्तो, लभामि अमितं धनं ।
भोगे मे ऊनता नत्थि, पत्थोदनस्सिदं फलं ॥

१७८. “नदीसोतपटिभागा, भोगा निब्बत्तरे मम ।
परिमेतुं न सक्कोमि, पत्थोदनस्सिदं फलं ॥

१७९. “इमं खाद इमं भुज्ज, इमम्हि सयने सय ।
तेनाहं सुखितो होमि, पत्थोदनस्सिदं फलं ॥

१८०. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, पत्थोदनस्सिदं फलं ॥

१८१. “किलेसा झापिता मय्हं... पे०... विहरामि अनासवो ॥

१८२. “स्वागतं वत मे आसि... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

१८३. “पटिसम्भिदा चतस्सो... पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा पत्थोदनदायको थेरो इमा गाथायो अभासित्थाति ।

पत्थोदनदायकत्थेरस्सापदानं नवमं ।

१०. मज्जदायकत्थेरअपदानं

१८४. “परिनिब्बुते कारुणिके, सिद्धत्थे लोकनायके ।
वित्थारिके पावचने, देवमानुससक्कते ॥

१८५. “चण्डालो आसहं तत्थ, आसन्दिपीठकारको ।
तेन कम्मेन जीवामि, तेन पोसेमि दारके ॥

१८६. “आसन्दिं सुकतं कत्वा, पसन्नो सेहि पाणिभि ।
सयमेवुपगन्त्वान, भिक्खुसङ्घस्सदासहं ॥

१८७. “तेन कम्मेन सुकतेन, चेतनापणिधीहि च ।
जहित्वा मानुसं देहं, तावतिसमगच्छहं ॥

१८८. “देवलोकगतो सन्तो, मोदामि तिदसे गणे ।
सयनानि महग्धानि, निब्बत्तन्ति यदिच्छकं ॥

१८९. “पज्जासक्खत्तुं देविन्दो, देवरज्जमकारयिं ।
असीतिक्खत्तुं राजा च, चक्कवत्ती अहोसहं ॥

१९०. “पदेसरज्जं विपुलं, गणनातो असङ्खियं ।
सुखितो यसवा होमि, मज्जदानस्सिदं फलं ॥

१९१. “देवलोका चवित्वान, एमि चे मानुसं भवं ।
महारहा सुसयना, सयमेव भवन्ति मे ॥

१९२. “अयं पच्छिमको मय्हं, चरिमो वत्तते भवो ।
अज्जापि सयने काले [सयनकाले (स्या०)], सयनं उपतिट्ठति ॥

१९३. “चतुन्नवुतितो कप्पे, यं दानमददिं तदा ।
दुग्गतिं नाभिजानामि, मज्जदानस्सिदं फलं ॥

१९४. “किलेसा ज्ञापिता मय्हं...पे०... विहरामि अनासवो ॥

१९५. “स्वागतं वत मे आसि...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं ॥

१९६. “पटिसम्भिदा चतस्सो...पे०... कतं बुद्धस्स सासनं” ॥

इत्थं सुदं आयस्मा मज्जदायको थेरो इमा गाथायो

अभासित्थाति ।

मज्जदायकत्थेरस्सापदानं दसमं ।

भद्दालिवग्गो बाचत्तालीसमो ।

तस्सुद्धानं —

भद्दाली एकछत्तो च, तिणसूलो च मंसदो ।
नागपल्लविको दीपी, उच्छङ्गि यागुदायको ॥

पत्थोदनी मज्जददो, गाथायो गणिता चिह ।
द्वेसतानि च गाथानं, गाथा चेका तदुत्तरि ॥